Multumim lui Laurentiu din Constanta pentru imensa munca depusa de a traduce vol 9,10,11 www.jakoblorberromania.wordpress.com

Cu aceste cuvinte semnificative se termină dictarea Domnului, în măsura în care aceasta i-a fost dată lui Lorber, în iulie 19, 1864. Jakob Lorber, care era deja bolnav de ceva timp (a se vedea capitolul 32), a fost chemat de către Domnul de la îndatoririle sale pământești la 23 august 1864. În 1891, Leopold Engel a primit chemarea de la Domnul de a termina lucrarea:

... Pentru că există viață numai în adevăr, și, prin urmare, a căuta adevărul este singura activitate fericită care încălzește inima omului și va trezi din ce în ce mai mult spiritul divin care trăiește în el, în timp ce în lene, în minciună și lipsa de voință pentru a căuta adevărului divin nu este numai moartea fizică, dar este mai ales cauza pentru care sufletul va fi din ce în ce mai mult pierdut în lucruri materiale. Prin care el își va provoca nu numai o moarte fizică, mai devreme, dar el se va face, de asemenea, incapabil să progreseze în viața de dincolo și să își caute singura sa mântuire acolo.
[13] Dacă omul ar fi lăsat în vechea sa superstiție și ar fi reținut de la fiecare bună înțelegere, cu singurul scop de a lăsa slujitorii vechii credințe să aibă o viață plăcută cum crezi tu, atunci divinitatea, care vrea să

prevină un astfel de declin al activității vieții cu orice preț, va permite în curând oamenilor vină sub presiunea a tuturor tipurilor de plăgi, astfel încât aceștia se vor trezi, vor ajunge la înțelegerea personală și în acest fel îi va elibera treptat de presiunea și orbirea pe care așa-numiții învățători ai lor le-au adus-o lor. Dar modul în care acești învățători se vor descurca, atunci, tu poți măsura cu ușurință. Nu va mai fi multă iubire, pentru cel care se străduiește în egoism și minciuni, de asemenea, nu va culege nimic altceva, decât ceea ce va
ieși din astfel de semințe rele.
[14] Deci, faceți nedreptate amară poporului din Ierusalim, dacă credeți că sunteți mai buni menținându-i în vechile voastre reglementări fără sens în loc să îi îndemnați să asculte cuvintele acelui Galileean și să luați un exemplu cu privire la faptele Lui de iubire care sunt cunoscute în prezent în toată Siria. Cu toate acestea, nelimitata voastră mândrie și egoismul vă împiedică să Îl recunoașteți pe El care a venit la voi deja cu mult timp în urmă, în plinătatea întregii Sale divinități, pe care eu, de asemenea, nu am recunoscut-o, dar care mi s-a arătat Ea Însăși mie în mod clar."
[15] Fariseul era atât de surprins de aceste cuvinte ale hangiului că el nu a putut răspunde un cuvânt de opoziție, și cu câteva cuvinte lipsite de sens el a mers înapoi la oamenii săi care stăteau la ușă și cu grijă au ascultat conversația.

[16] Dar **hangiul** a venit la Mine și a spus cu adevărată iubire, blândă a inimii sale bune: "Doamne și Învățătorule, iartă-mă că nu Te-am recunoscut imediat din cauza orbirii mele mari. Dar în timpul conversației cu acel fariseu, totul a devenit din ce în ce mai clar pentru mine, cine este de fapt Cel pe care eu Îl găzduiesc în casa mea obișnuită. Tu însuți ești acel Galileean despre care a vorbit fariseul. Dar Tu ești mult mai mult decât doar un mare profet, pentru că eu am avut sentimentul că inima mea a fost atrasă de Tine din ce în ce mai mult. Mai mult decât atât, eu am avut în mod constant imaginea Ta în fața ochilor mei, deși eu am stat cu spatele la Tine și a fost ca și cum nu eu am fost cel care a vorbit, ci ca și cum Tu ai vorbit prin mine. O, Te rog spune-mi, Doamne și Învățătorule, a fost aceasta cu adevărat așa?"
[17] **Eu** i-am răspuns hangiului: "Da, a fost într-adevăr așa. Nu tu, ci Eu am vorbit prin tine, și aș putea face asta foarte ușor, deoarece o mare flacără de iubire arde în inima ta pentru Mine, care, de asemenea, M-a atras la casa ta.
[18] Și așa va fi mereu: Eu Mă voi muta doar în inima care arde din dragoste pentru Mine, și apoi eu voi lua, de asemenea, cazare în acea inimă ca într-o casă care este cea mai plăcută pentru mine.
[19] Tu ai vrut întotdeauna să auzi despre faptele Galileeanului, și ai descoperit curând că în spatele acestor fapte este mai mult decât doar puterea minunii unui profet sau mare om. Astfel încât tu cu

sinceritate ți-ai dorit ca Eu să Mă cazez la tine pentru a vedea pentru tine ce fel de om sunt eu de fapt. Prin aceasta tu ai acordat întotdeauna o importanță mai multă la ceea ce Eu am învățat decât la miracolele mele, pentru că adevărul învățăturii a devenit curând foarte clar pentru tine. Și iată, în acest fel tu ai fost într-adevăr pregătit pentru venirea Mea și a fost ușor a lucra cu tine pentru că odată ce Eu am intrat în casa ta, spiritul s-a mișcat imediat și ți-a arătat în mod clar ceea ce va rămâne în continuare un veșnic de mult ascuns secret pentru mulți iudei de aici.
[20] Dar să ne odihnim acum, pentru că Eu nu vreau ca acei farisei și oameni de afaceri, care au fost foarte surprinși de cuvintele tale, să vină la noi în seara asta și să înceapă o conversație. Vom avea destule probleme cu ei mâine. Așa că haideți să amânăm totul până mâine."
[21] După aceste cuvinte ale Mele, hangiul Mi-a mulțumit încă o dată din nou cu glas tare pentru toate faptele bune care au fost arătate.
Dar Eu l-am avertizat și i-am spus că, mulțumirile sale ascunse în inima lui erau mult mai plăcute pentru Mine. Apoi, el a tăcut și ne-a adus într-o altă cameră, astfel încât să nu fim tulburați de farisei
și oamenii de afaceri care au început deja o conversație cu voce tare. Astfel că noi ne-am petrecut noaptea acolo complet netulburați.

Capitolul 27 Intențiile fariseilor

[1] Când noi ne-am trezit în dimineața următoare, hangiul ne-a spus că oaspeții nou veniți – pentru că erau nemulțumiți că ei nu au primit un răspuns direct de la noi la întrebarea cine suntem - au încercat să întrebe slujitorii casei pentru a afla de unde am venit și cine suntem de fapt. Mai ales cei 3 farisei au acționat destul de poruncitor, deoarece aceștia erau obișnuiți a vedea toată lumea murind de venerație pentru ei. Dar șeful ajutor al casei, de asemenea, un roman al cărui nume era Marcius și care a fost un fost soldat-companion al hangiului nostru, ferm a respins întrebările indiscrete într-o adevărată manieră romană, astfel încât aceștia au fost foarte jigniți, s-au retras și au decis să se plângă cu adevărat despre acest slujitor nepoliticos domnului său.

[2] Noi am luat masa de dimineață în sala unde am dormit și astfel, se putea auzi exact ceea ce a fost discutat în camera alăturată unde noi am stat prima dată ieri seară. Hangiul nostru a mers la cei trei pentru a afla ceea ce vroiau, și unul dintre ei avut posibilitatea de a-și lăsa cu adevărat să iasă necazul lui suprimat.

[3] **Hangiul** a ascultat cu calm plângerea lor și a spus apoi fără nici o mânie în cuvintele sale: "Din ceea ce spui, singurul lucru care este valabil este că Marcius al meu te-a îndemnat într-un mod oarecum prea aspru să rămâi calm din moment ce, după cum bine știi, voi nu sunteți singurii oaspeți în casa

mea. Casa mea este un adăpost pentru toată lumea și eu nu poate face o excepție specială cu privire la normele din casă pentru cetățenii din Ierusalim sau chiar pentru membrii ai marelui Consiliul, pentru că această casă este cu adevărat romană, și toată lumea care vrea protecția sa trebuie astfel să respecte regulile, altfel este liber să
caute un alt han. Dar voi ați discutat cu ardoare până noaptea târziu fără a avea grija dacă odihna de noapte a altor persoane ar putea fi deranjată, și în cele din urmă ați chemat personalul meu, care într-adevăr avea nevoie de odihna de noapte, chestionându-i, astfel încât Marcius v-a mustrat cu fermitate pentru această încălcare. Acest lucru s-ar fi putut face mult mai politicos, dar eu nu-l pot învinui că s-a întâmplat aceasta."
[4] Vorbitorul de ieri a vorbit din nou (**fariseul**): "Eu cu siguranță
am experimentat că tu ești un prieten special al invitaților tăi de
ieri, dar eu cred că noi, de asemenea, merităm ceva și poate am dori a fi tratați politicos cum se cuvine între oameni de reputația și statutul nostru. Dar indiferent cum – pentru că eu am observat ieri modul în care tu ești dispus față de noi, astfel încât noi, probabil, nu vom primi dreptate de la tine - ne spui cine a fost de fapt acea companie destul de mare, care a fost în această sală ieri și cine este purtătorul lor de cuvânt cu care ai vorbit? "

[5] **Hangiul** a răspuns: "Eu nu am dreptul să vă dezvălui acest lucru. Dacă vrei să știi, întreabă-l pe El tu însuți. El încă este în casa mea cu întreaga sa companie și el va răspunde cu siguranță la întrebările voastre."
[6] "Aceasta este exact ceea ce eu vreau, să evit", a spus **fariseul**, "pentru că eu am observat că el părea să împărtășească complet cuvintele tale nu foarte respectuoase pe care le-ai declarat despre poporul iudeu și învățătorii lui. Cel puțin el nu te contrazicea în nici un fel, ci mai degrabă în mod repetat, a fost de acord cu tine, așa cum noi am concluzionat din câteva remarci pe care noi am putut să le prindem. Cu toate acestea, eu am avut sentimentul că o comoară de înțelepciune ascunsă lumina din cuvintele Sale care ne aduce la întrebarea cine și ce este El, dacă El Însuși L-ar cunoaște pe celebrul Galileean, dacă El L-a văzut sau dacă El este chiar un ucenic al Lui.
[7] Noi știm foarte bine că acest așa-numit Mesia, care nu este nimic mai mult decât băiatul unui tâmplar din Nazaret, de multe ori și-a trimis ucenicii care apoi, după cum se spune, au efectuat, de asemenea, minuni. Și acum cu acești prieteni ai noștri - care sunt oameni de afaceri și doresc să călătorească în Petra prin Ierihon – noi înșine am mers pentru a aduna unele informații noi despre cât de mult acel gunoi, a progresat cu oamenii pentru a-i pune împotriva noastră și a templului. Pentru că Consiliul Superior din

Ierusalim cu siguranță nu va permite să lase reputația sa să fie prejudiciată nici mai mult de loc de cineva care vrea ca artele sale de magie să arate ca lucrările Spiritului lui Dumnezeu și care pretinde a fi un fiu al celui Preaînalt, așa cum incredibil de suficient s-a întâmplat deja în mod repetat.
[8] Eu îți spun acest lucru ție, dragul meu hangiu, astfel încât tu să nu alegi partea lui atât de mult și să te facă prin alăturare responsabil pentru activitățile acelui agitator de oameni ceea ce ar aduce, de asemenea, roade foarte rele pentru tine, deoarece Consiliul și curtea de justiție a templului încă mai are dreptul și puterea suficientă pentru a cuceri adversarii săi. Deci, dacă prin coincidență știi unde este acel Galileean, sau dacă, tu prin acel oaspetele care ne pare a fi foarte înțelept, poți afla aceasta, ne-ai face un mare serviciu și poți fi, de asemenea, complet sigur că noi nu vom te vom învinui în nici un fel pentru îndrăzneala și comportamentul tău insultător de ieri, nici pentru al slujitorului tău."
[9] După acest discurs lung al fariseului, hangiul nostru, care M-a recunoscut în inima lui de o lungă perioadă de timp, a vrut să-i apuce pe cei trei.
[10] Dar Eu l-am mustrat în interior, astfel încât el tăcea, și foarte
calm el a spus: "Da, dacă voi serios îmi puteți dovedi că acest Galileean este un agitator de oameni, eventual, împotriva guvernului de la Roma, atunci lucrurile sunt destul de diferite și puteți fi siguri că

voi face totul pentru a face un astfel de dușman rău al Romei inofensiv. Dar eu am impresia că acesta este de fapt
diferit, și așa că noi încă ar trebui să discutăm serios despre această problemă."
[11] Acum, Fariseul a devenit mai confidențial, i-a cerut hangiului să stea lângă el - o adevărată onoare după el – și el a început acum de la început până la sfârșit a raporta toate cele cunoscute
și deja adesea citatele ingeniozități fariseice: că Eu nu respect Scriptura, că am vrut să-l răstorn pe Moise și Vechiul Legământ,
pe scurt, am vrut să Mă impun ca rege al iudeilor, în scopul de a
distruge conducerea romanilor.
[12] Hangiul a ascultat totul foarte calm și apoi a spus că el vroia să ia sfaturi de la oaspetele său înțelept și că apoi va veni înapoi. Fariseii, precum și oamenii de afaceri, printre care era, de asemenea, unul care a fost prezent în calitate de schimbător de bani în timpul curățării templului, au fost foarte mulțumiți de această schimbare aparentă a stării de spirit a hangiului și l-au lăsat să plece cu expresii pline de îndurare *pe fața lor*.

Capitolul 28 Omul ca conducător asupra naturii

[1] Hangiul, al cărui nume era Mucius, a venit imediat cu o furie interioară strălucitoare în sala noastră, care era separată de camera de alături, cu

o ușă puternică, astfel încât noi nu trebuia să ne temem de a fi luați prin surprindere, și a zis: tremurând de furie: "Doamne și Învățătorule, aceasta este doar o altă dovadă clară că eu am fost drept ieri când i-am numit pe ierusalemiți, și mai ales pe slujitorii templului, mai răi decât cei mai murdari porci, pentru ei încearcă cu viclenie să mă atragă în plasele templului. Aș fi preferat să sar pe ei și să îi las să guste ascuțimea sabiei mele care, de departe, încă nu este ruginită în tăișul său, dar apoi eu am simțit cuvântul Tău calmant în inima mea pe care eu l-am ascultat, eu am fost chiar în măsură să arăt o față calmă, indiferentă."
[2] Eu i-am răspuns emoționatului Mucius: "Te-ai descurcat foarte bine, pentru că contrariul ar fi distrus o lucrare pentru Mine și pentru tine de dragul căreia eu am venit aici. Deci calmează-te, dragul meu Mucius, pentru că este foarte bine în modul în care este.
[3] Dar să mergem afară acum. Aici lângă casa ta tu ai o grădină frumoasă, care nu este prea mică. Noi vom fi mai puțin deranjați
ca aici și putem delibera cum putem face cel mai bine cu acești
oameni care te irită atât de mult."
[4] Când ei toți au plecat în grădină, ei au fost foarte surprinși cât de excepțional bun gust era prevăzute. Mucius a știut cum să planteze cu mare grijă pe un mică bucată de pământ proporțional

abundența a tot felul de flori și arbuști ornamentali care erau pitoresc împărțiți și a dat grădinii o vedere foarte frumoasă. Ucenicii l-au lăudat pe hangiul nostru exuberant pentru aceasta și au fost de părere că această grădină era o imagine reală a ființei sale interioare care, de asemenea, a primit o mare grijă de la el cum acest lucru era deja evident din cuvintele sale.
[5] Mucius le-a explicat că întotdeauna i-a oferit multă bucurie să
petreacă ore liniștite de meditație aici și că temperamentul lui de multe ori prea feroce și, prin urmare, starea sa de spirit cald-temperată a găsit întotdeauna odihnă și pace astfel încât presiunea vieții părea să fie mai puțin dureroasă, după ce s-a întărit în starea lui prin vederea a multor minuni ale naturii și plantelor care sunt prezentate aici. Clima din această regiune din apropierea Iordanul este foarte benefică, astfel încât îi amintea de multe ori de regiunile sudice din Africa și Asia, căci ca un soldat el, de asemenea, a avut ocazia de a le cunoaște. Cu toate acestea, el a avut întotdeauna impresia că era ceva special cu privire la înfloritul și în creșterea din mica lui grădină, pentru că nu i s-a întâmplat niciodată ca un copac, arbust sau tufiș să moară în timp ce aceasta s-a întâmplat vecinilor lui, și tot ceea ce a plantat și a îngrijit a purtat cele mai multe fructe din abundență. De asemenea, ucenicii mei au fost surprinși de faptul acesta, și Petru M-a întrebat motivul.

[6] La aceasta **Eu** i-am răspuns: "Ceea ce omul gândește, ceea ce se străduiește și ceea ce face, și starea lui lăuntrică spirituală, sunt întotdeauna în armonie cu mediul său exterior, astfel încât interacțiunile imediate vor rezulta din aceasta. Voi știți, așa cum Eu v-am spus deja mai înainte, că fiecare ființă umană este înconjurată de o sferă exterioară de viață prin care a aspiră influențe spirituale din aerul care o înconjoară și pe care ea le folosește pentru nutriție și extinderea eului sufletul său.
[7] Deci, la rândul său, ea, de asemenea, radiază particule spiritualizate, care sunt apoi cu nerăbdare aspirate de lumea din jur mai mică. Dacă o persoană este bună, umplută cu o strădanie nobilă și dragoste pentru Mine, atunci acele particule care curg vor avea o influență bună, blândă și benefică. Dacă ea nu este, atunci opusul este cazul.
[8] Aici puteți vedea acum ce fel de influență benefică revarsă sferă vieții din Mucius pe toate plantele. Din moment ce el a însuși a plantat fiecare plantă în pământ și, de asemenea, în mod constant are grijă de ele, el înconjoară în mod repetat toate plantele în sfera lui și ele cu nerăbdare au luat cu ocazia de a aspira acele binefăcătoare influențe. Acesta este motivul pentru care totul este încă înflorit și în creștere aici, în timp ce în alte grădini toamna târzie este deja puternic vizibilă.
[9] Omul este un conducător asupra naturii, atunci când trăiește în conformitate cu Cuvântul Meu și se

străduiește față de Spiritul Meu, și în această capacitate pe care Eu v-am explicat-o vouă, se află, de asemenea, cheia prin care acesta poate fi *un conducător*, pentru că totul în întregul univers care se străduiește în forma sa, pentru desăvârșirea sa, și încearcă pe cât posibil să se apropie de ea.
[10] Prin urmare, în om se află puterea de a atrage toate creaturile la el. Și lor le place, de asemenea, să-l urmeze, deoarece nevoia de desăvârșire care este deja prezentă în toate ființele le inspiră pentru această dorință. Desigur, doar o ființă umană desăvârșită este capabilă de a cuceri de exemplu instinctele animalelor devoratoare în acest fel încât dorința de desăvârșire, care se află în adâncul ființei lor interioare, să stăpânească peste impulsurile lor de multe ori crude și să asculte ca mieii cum aceștia recunosc stăpânirea, ceea ce înseamnă forma deja perfecționată și puterea spirituală, din om.
[11] Fiecare om cu strădanie va observa cum, treptat, va deveni
un mic domn asupra naturii, și cu cât mai mult renașterea spiritului va avea loc în el, în cele din urmă va crește pentru a deveni un conducător peste natură.
[12] Deci continuă, Mucius, să îl servești pe cel mai înalt Dumnezeu în inima ta, apoi foarte diferite minuni se vor deschide pentru tine decât acestea pe care tu ai ajuns să le vezi în gradina ta până acum."

Capitolul 29 Fariseii Îl întâlnesc pe Domnul

[1] Aproape cu lacrimi în ochi hangiul Mi-a spus: "Doamne și Învățătorule, eu deja am simțit în mod clar în inima mea că Tu și că Galileeanul pe care fariseii - care sunt acum în casa mea - vor să-l persecute, sunteți una și aceeași persoană. Dar ceea ce inima mea suspectează este pentru mine acum, de asemenea, complet sigur, și anume că Tu ești nimeni altul decât cel mai înalt Dumnezeu personificat Însuși, pentru că a face astfel de minuni și a explica foarte clar cum natura este configurată poate fi făcut numai de către cineva care a pătruns complet în ea și care a devenit un conducător suprem peste aceasta. Cel care poate crea pâine din nimic și vin din apă poate chema, de asemenea, cu un singur cuvânt cerul și toate stelele sale în existență, așa cum Moise a descris pentru iudeii din timpul său. Astfel că eu Îți mulțumesc cu toată inima mea, Doamne al cerului și pământului că Tu m-ai considerat vrednic pe mine și casa mea, pentru a ne vizita, care întotdeauna Te-a căutat cu fervoare și acum, de asemenea, Te-a găsit, în toată plinătatea sa."

[2] **Eu** le-am spus ucenicilor Mei: "Acum puteți vedea din nou cât de repede neamurile M-au recunoscut și acceptat pe Mine printre ei în timp ce aleșii Mă resping și încearcă să Mă captureze și să Mă omoare. Acest roman M-au găsit numai în inima lui în timp ce în alte locuri Eu a trebuit să efectuez miracol după miracol pentru a schimba inimile dure

într-un sol util pentru a lăsa să crească sămânța cuvântului meu. Acesta este motivul pentru care Regatul
Cerul va fi luată de la iudei și va fi dat în toată plinătatea sa neamurilor, pentru că ei vor ști mai bine cum să-l păstreze decât iudeii și fariseii, care au devenit acum foarte întunecați acum.
[3] Dar, Mucius al meu, va fi în continuare un instrument puternic pentru mine aici, în sud, o fortificație împotriva răutății fariseilor și cărturarilor, care-Mi va oferi servicii de calitate, pentru că este necesar să se stabilească locurile puternice, care sunt de necucerit. Și astfel de loc puternic, care poartă comoara Cuvântul Meu în sine, va fi pentru Mine inima ta și inimile familiei tale.
[4] Trimite acum fariseii și oamenii de afaceri la Mine, și în timp ce Eu voi încerca cel puțin să îi conduc pe căi oarecum mai bine, lasă-te să fi instruit în profunzimile învățăturii Mele de ucenicul Meu Ioan, astfel încât tu vei ajunge să o cunoști complet."
[5] Hangiul Mucius s-a dus acum mai întâi la farisei și oamenii de afaceri și le-a adus mesajul că erau invitați să Mă vadă pentru a permite ca cererea lor să fie cunoscută și că el nu le putea da un răspuns mai satisfăcător.
[6] Fie că le-a plăcut sau nu, dacă ei nu vroiau să arate că ei nu au luat în serios ceea ce li s-a spus, cei 3 leviții au trebuit să meargă în grădină să Mă vadă. Numai acel om de afaceri pe care Eu am deja l-am indicat ca fiind unul dintre acei schimbători de

bani din templu li s-a alăturat lor pentru ca ceilalți au pretins a fi preocupați de marfa lor care nu putut sta sau rămâne fără supraveghere și au mers apoi la sacii lor să se pregătească pentru o plecare rapidă.
[7] Curând cei 3 farisei și afaceristul ne-au întâlnit în grădină, urmați de Mucius care a mers imediat la Ioan pentru o serioasă discuție cu el despre Mine și învățătura Mea.
[8] **Vorbitorul de ieri** a venit la Mine pentru că deja Mucius M-a indicat deja și a spus într-un ton cu adevărat bun, dar cu toate acestea arogant spre Mine: "Dragă prietene, noi, ca membri ai Înaltului Consiliul de la Ierusalim Te întrebăm politicos despre unele informații pe care Tu cu siguranță vei fi dispus să dai, presupunând că Tu le poți da, ceea ce noi însă bănuim.
[9] Noi am observat din cuvintele înțelepte pe care le-am auzit ieri
din camera de alături – fără ca de fapt să vrem - că Tu ești foarte familiarizat cu Scriptura și etnologia, altfel tu nu ai fi putut oferi astfel de explicații profunde care au fost chiar pentru noi complet necunoscute, deși suntem destul de familiarizați cu istoria propriei noastre țări și a vecinilor noștri, Tu cu siguranță trebuie să fi făcut călătorii îndepărtate și ai examinat lucruri care, de asemenea, ar putea fi de mare interes pentru noi și să auzim de la Tine despre ele cu anumite ocazii.

[10] Dar este foarte important pentru noi acum să știm ceva mai multe despre acel Galileean despre care hangiul în mod repetat
a discutat cu tine și cu noi, pentru că noi am fost trimiși pentru a
aduna informații cu privire la activitățile sale. Pentru că este foarte bine posibil ca Tu să-L fi cunoscut în una din călătoriile Tale și astfel Tu ne poți spune mai multe despre El, și vrem să Te rugăm să faci aceasta, dacă poți."
[11] **Eu** am răspuns: "Ceea ce voi cereți de la Mine, eu pot face cu ușurință, deoarece într-adevăr, Eu Îl știu pe acel Galileean foarte bine. Dar treaba este: Eu trebuie să știu ce trebuie să vă spun despre El. Pentru că a auzi lucruri bune despre El va suna neplăcut în urechile voastre, pentru că voi ați plecat pentru a aduna acuzații împotriva Lui ca să-l distrugeți. Și dacă Eu va trebui să vorbesc în conformitate cu adevărul, nu va fi nici un martor aici căruia El să-i fi făcut ceva greșit, și acestea sunt doar astfel de rapoarte pe care voi nu ați dori să le auziți. Deci, ce vreiți să fac?"

Capitolul 30 Domnul condamnă șiretenia fariseilor

[1] Cumva jenat fariseul a spus: "Învățătorule, eu văd că va fi dificil să vorbesc cu Tine, dar eu încă Te mai întreb pentru a-mi îndeplini cererea mea și, din moment ce acum ai recunoscut că

Îl știi pe acel Galileean, spune-ne prin ce mijloace își face El miracolele sale sau dacă acestea sunt doar simplă înșelăciune și arte de la esenieni. Noi, de asemenea, suntem prieteni ai adevărului și îl căutăm cu mare zel. Acesta este motivul pentru care noi am fost trimiși deoarece Consiliul Superior știe cu siguranță că noi nu putem fi făcuți atât de ușor să credem un miracol fals și să îl luăm drept un adevărat miracol și să fim înșelați la fel de ușor ca oamenii proști. Astfel fi bun să răspunzi întrebărilor noastre și fi sigur că noi Te vom crede pe deplin."
[2] Eu am răspuns: "De ce Mă întrebați în timp ce voi nu Mă cunoașteți? Nu sunt mulți martori oculari în Israel care pot depune mărturie pentru voi – și, de asemenea, au făcut deja acest lucru - că faptele acelui Galileean sunt reale și nu sunt făcute cu ajutorul Satanei? Voi îi știți pe acești martori foarte bine și tot nu-i credeți. Atunci de ce ar trebui să Mă credeți pe Mine?"
[3] **Fariseul** a spus: "Noi am auzit cuvintele tale înțelepte, Învățătorule, și am observat că Tu nu poți fi atât de orb, cum sunt mulți între cei pe care eu îi cunosc și care, de asemenea, ne-au spus despre faptele acelui Isus din Nazaret. Noi îi cunoaștem ca fiind foarte creduli și noi nu putem prin urmare, să acceptăm încă o mărturie de la ei. Dar este destul de diferit cu un om ca tine, care dovedește prin cuvintele Sale că El a văzut multe lucruri și trebuie să fi dobândit o mare cunoaștere a lumii. Și acum noi repetăm, de asemenea, cererea noastră: să fi atât

de bun să ne spui fățiș părerea Ta despre acest Galileean.
[4] Noi am călătorit prin Ierihon doar ca să examinăm minunile sale cu la fața locului, pentru că ei spun că El a făcut un om orb să vadă și a petrecut o lungă perioadă de timp acolo. Dar noi trebuie să mărturisim că toate acele laude multe ale cerșetorilor printre oameni nu ne-au convins de loc să credem că lucruri supranaturale s-au întâmplat, pentru că sunt doctori foarte înțelepți și iscusiți, mai ales în rândul grecilor, care au fost, de asemenea, de multe ori capabili să vindece oamenii bolnavi pe care nimeni altcineva nu ar putea spera vreodată să-i vindece. Atunci de ce nu s-ar putea, de asemenea, întâmpla acolo cu acele
boli care par a fi într-adevăr foarte dificile, dar cu toate acestea au fost vindecate de medicii greci?
[5] Ei ne-au spus că Galileeanul cel mai probabil poate fi găsit în
Valea Iordanului pentru că ar fi intenția Lui de a merge mai mult în acea regiune în timpul iernii. Cel puțin aceasta este ceea ce noi am auzit prin medierea unui rezident din casa lui Lazăr din Betania. Acesta este motivul pentru care noi am călătorit din Ierihon în acest loc pentru a căuta în această regiune. Acum Tu știi exact care sunt intențiile noastre, dragă Învățătorule, și Tu cu siguranță nu vei mai fi atât de rezervat să răspunzi întrebărilor noastre."

[6] **Eu** i-am spus: "O, nu, deloc, și să fiți siguri că veți fi complet serviți în conformitate cu buna ordinea. Dar Mie chiar Mi se pare că voi v-ați dus doar pentru a examina minunile Sale, și nu Cuvântul Său. Eu știu că acest Galileean spus în mod repetat că miracolele nu sunt foarte utile deoarece nu există nici o dovadă sau puține dovezi pentru cei ce nu au fost prezenți - cum acest lucru este acum, de asemenea, foarte clar demonstrat de voi - și că doar adevărul și practica Cuvântului Său sunt importante pentru El, precum și învățătura Sa, care singură are puterea de a convinge prin puterea spirituală pe care o conține. Atunci voi de ce nu ați examinat aceasta și *de ce* nu sunteți interesați cu privire la aceasta? Dați-Mi un răspuns la acest lucru."
[7] La această **fariseul** a spus cu un zâmbet jalnic: "Noi îi avem pe Moise și profeți, Kabbala (interpretarea Torei) și Tora (cuvânt ebraic, însemnând "învățătură" sau "lege"). Ce alte învățături mai avem nevoie, deoarece aceste cărți conțin tot și în acestea a fost pusă toată înțelepciunea lui Dumnezeu? Învățătura Galileeanului, care ne-a fost spusă de multe ori, este adesea atât de confuză, neclară și nebună că scribii cu experiență ca noi într-adevăr nu pot să se angajeze în ea pentru că se opune direct învățăturii lui Moise.
[8] Astfel, întrebarea este cel mult dacă minunile Sale sunt reale, pentru că în cazul în care noi putem fi convinși de faptul acesta, va fi o plăcere ca apoi să

recunoaștem aceste miracole, mai ales pentru că, în serviciul templului, mari fapte bune pentru poporul iudeu pot rezulta din aceasta."
[9] În timp ce Eu Mă uitam tăios la vorbitor, i-am spus: "Voi proștilor, voi probabil credeți că nu va fi ușor pentru că Galileean să distrugă templul și pe toți slujitorii săi? Cum puteți gândi că șiretenia voastră este capabilă să-L facă pe El să vă slujească pe voi? Dar acum, masca voastră într-adevăr a căzut, și, de dragul celor care sunt prezenți aici Eu am vrut ca intențiile templului să fie dezvăluite în mod clar. Pentru că vouă nu vă pasă de adevărul vieții, de învățătura de a deveni fericiți - pentru că voi credeți că aceasta este cea mai mare nebunie de a crede într-o fericire după moarte – ci vă pasă doar de multa putere, prestigiu și, dacă funcționează, să învățați magie, cu intenția de a menține oamenii din teamă și frică pentru a-i lăsa să vă slujească - dacă nu din dragoste și respect, atunci doar de frica. Pentru a atinge acest scop, Galileeanul pare a fi omul potrivit pentru voi. Voi știți că oamenii sunt atașați de El. Indiferent dacă minunile lui sunt reale sau nu este totuna pentru voi, atâta timp cât acestea pot servi scopurilor voastre egoiste, este în regulă. Pentru că în orice caz, pare o idee bună pentru voi pentru a vă umple buzunarele, chiar mai repede decât înainte. Și, de asemenea, nu pare dificil pentru voi a copia arta acelui Isus din Nazaret, astfel încât să Îl eliminați atunci când El mai târziu va deveni supărător pentru voi.

[10] Deci, acestea sunt gândurile Consiliului Superior pe care voi trebuie să le executați la comanda lor, și de aceea voi v-ați dus să Îl căutați pe acel Galileean și să-L câștigați pentru scopurile voastre.
[11] Dar cu adevărat, Eu vă spun vouă: voi veți reuși mai curând să scoateți soarele din orbita sa decât să ajungeți la scopurile voastre rele, pentru că în acel Galileean se află o poruncă mai mare căreia El i se supune, și această poruncă ce predomină în El vine de la acel Dumnezeu, pe care voi Îl venerați cu buzele în Ierusalim, dar niciodată cu inima. Deci, dacă voi dețineți chiar și un pic de discernământ vă veți da seama că El poate fi preocupat numai de Spiritul care Îl conduce El să facă dreptate - indiferent de unde ar putea veni măreția, puterea și forța Sa - și nu despre planurile voastre egoiste care tânjesc numai după admirație și profeții false.
[12] Orbirea voastră nelimitată care vă face duri și improprii de intra în Împărăția lui Dumnezeu, vă va aduce mai târziu la ruină. Pentru că mila lui Dumnezeu merge atât de departe pentru a se uite la toate păcatele voastre oribile cu indulgență, în speranța că în cele din urmă vă veți converti în continuare și vă veți pocăi, căci chiar dacă un păcătos care este deja în mijlocul iadului și l-ar chema pe Dumnezeul lui, și Domnu lui în ajutor va primi răscumpărare și ajutor. Dar voi vă provocați judecata voi înșivă, și cu adevărat, aceasta deja a venit foarte aproape. Dar atunci nu spuneți: "Doamne, Tu ești un Dumnezeu dur și ne-ai cauzat

aceste răni datorită multelor noastre păcate. Ți-ai întors fața ta sfântă de la noi și acum acolo este plânsul și scrâșnirea dinților printre noi", dar atribuiți-vă acele vremuri rele vouă și nu le numiți o judecată de la Dumnezeu, ci doar un rezultat al durității și lenei spirituale, care vă face orbi cu ochii văzători și cu surzi cu urechile care aud."

Capitolul 31 Orbirea fariseilor

[1] Fiind foarte surprins fariseul a spus: "Învățătorule, cine ești Tu de vorbești așa de puternic și poți rupe toiagul pe noi?"
[2] **Eu** am spus: "Nu v-am spus Eu că voi ați devenit orbi cu ochii văzători și surzi cu urechi ce aud din cauza durității voastre. Purificați-vă de toată mizeria templului, astfel încât să auziți și să vedeți. Eu știu foarte bine că tu și cei 2 tovarăși ai tăi sunteți ultimii care încă mai sunteți pe jumătate de o natură mai bună.
[3] Voi 3 ați ieșit și v-ați efectuat cu zel sarcina voastră, pentru că voi ați vrut să știi adevărul real al tuturor poveștilor despre Galileean, dar în ciuda faptului acesta, voi v-ați dus ca cineva care aude despre o comoară mare, care este îngropată în deșert și gândește: "Voi încerca să o caut, poate că voi găsi comoara." Și așa el pleacă fără prea multă speranță, doar să încerce aceasta. Dacă el găsește comoara, cu atât mai bine, dacă nu o găsește, el nu va fi îngrijorat despre aceasta.

[4] Cu toate acestea, Eu vă spun: Împărăția Cerurilor nu este o comoară care poate fi căutată neglijent, ci comoara ar trebui să fie
căutată în deșertul vieții prin luptă fierbinte și străduință și cu mare zel, și se poate întâmpla ca cel care nu face aceasta, ca cineva după el să caute și să sape în același loc cu mult mai mult zel și să găsească comoara pe care primul nu a găsit-o în același loc.
[5] Tu ai ieșit acum, deci caută cu sârguință și nu neglijent, astfel încât să poți găsi ceea pentru care ai ieșit."
[6] Al doilea fariseu, care între timp s-a uitat la Mine tot mai atent, a spus: "Învățătorule, aceasta sună ca și cum noi suntem la frontiera Împărăției Cerurilor și nu putem găsi comoara. Nu ne dai o mică indicație despre cum ar trebui de fapt să căutăm pentru a ajunge să obținem comoara?"
[7] Eu am spus: "Eu deja v-am spus: Doar urmați cuvintele Mele."
[8] Apoi Eu M-am dus la ucenicii Mei, care erau foarte surprinși de faptul că aceștia 3 erau atât de teribil de orbi și surzi și nu puteau să înțeleagă lucrurile clare pe care Eu le-am rostit.
[9] Și Eu le-am zis: "Voi sunteți complet în lumina Mea, și prin urmare, este ușor pentru voi să vedeți. Dar ei sunt în întuneric și nu pot vedea - cum se spune - o mână în fața ochilor lor. Noi, de asemenea, nu vom reuși să îi facem să vadă în întregime, pentru că ceea ce putea fi realizate în

întregime a vedea este deja retras de templu. Dar aceștia de aici pot și trebuie să fie pregătiți pentru a forma cel puțin un mic obstacol împotriva răutății celorlalți slujitori ai templului. De aceea ei, de asemenea, nu Mă vor recunoaște, dar ei Mă vor lua în continuare doar ca un ucenic important al Galileeanului, și noi o vom lăsa, de asemenea, în acest fel. După înălțarea Mea ei vor deveni complet convertiți."

[10] Nota bene: Acesta va fi surprinzător pentru mulți că aici și, de asemenea, înainte de aceasta, Eu am vorbit direct ucenicilor Mei despre venirea înălțării Mele. Remarca ar trebui să fie aici că ei nu au luat aceasta niciodată literal, atâta timp cât aceasta încă nu s-a întâmplat într-adevăr, ci ei au crezut că Eu voi părăsi Palestina atunci când timpul Meu ca Învățător ar fi sfârșit și voi merge în Grecia sau Roma pentru a continua munca Mea acolo. De asemenea cuvintele Mele că Împărăția Cerurilor va fi dată neamurilor au fost în cea mai mare parte înțeleasă în acest fel. Eu I-am lăsat în acea credință pentru acel moment, dar cu toate acestea i-am pregătit pentru ceva mare în viitor, indicând în mod repetat aceasta, astfel încât venirea evenimentelor ar rectifica toate ideile false de la sine.

[11] De asemenea, acum Eu încă învăț în acest mod pe toți cei care Mă urmează și care sunt plini de credință, astfel încât să nu prindă rădăcină o credință moartă prin autoritate ci o credință vie și va

fi ajustată de către rațiunea pură a inimii și ghidată în mod corect.

Capitolul 32 Omul de afaceri Îl caută pe Domnul

[1] Cum noi am așteptat în liniște pentru a vedea cu ce vor veni cei 3 farisei așa cum ei au discutat cu omul de afaceri și într-adevăr nu își puteau da seama cine eram Eu. Între timp, Mucius a fost instruit în formulări scurte de Ioan și ambii au venit la noi. Mucius a vrut să Îmi mulțumească, dar Eu i-am îndreptat atenția la cei 4, care stăteau deoparte, după care el M-a înțeles și tăcut.

[2] Ei au venit la noi din nou, iar acum **omul de afaceri** era vorbitor și a spus: "Învățătorule, din cuvintele Tale Eu am ajuns la concluzia clară că Tu trebuie să Îl cunoști pe acel Galileean foarte bine, mai ales că Tu ai subliniat marea Lui putere căreia nimic nu-i poate rezista. Eu însumi nu L-am văzut, dar eu personal am simțit cu adevărat puterea Lui și eu i-am avertizat cu putere pe acești prieteni ai mei, să evite a aduce mânia Galileeanul peste ei, deoarece, după mine, ei ar fi apoi fără speranță pierduți. Dar prin aceste avertismente ei au devenit doar mai dornici să-L cunoască pe acel Om al minunilor și, dacă este posibil să testeze puterea Lui."

[3] Hangiul l-a întrebat pe omul de afaceri la ce eveniment se referea.

[4] Imediat **omul de afaceri** a relatat: "Paștele următor vor fi 3 ani de când eu am fost capabil să pun un stand mic în templu pentru a practica activitatea mea ca schimbător de bani care mai ales în timpul Paștelui a dat un profit considerabil din cauza multelor jertfe. Într-o zi eu am auzit că faimosul Galileean era în Ierusalim și au intrat în templu pentru a Învăța. Eu am vrut să vin mai aproape de El pentru a avea o privire mai atentă la Omul minunilor, care la acel moment a apărut recent, când deodată un glas puternic a răcnit prin clădirea templului din care eu încă îmi amintesc cuvintele: "Casa Tatălui Meu este o casă de rugăciune, dar voi ați transformat-o într-o groapă de criminali". Eu am fost teribil de speriat de aceasta. În locul în care Galileeanul trebuia să stea acolo era o enormă confuzie, și pe toți - pe mine, de asemenea - a căzut dintr-o dată, o așa frică teribilă că toți oamenii s-au grăbit împreună la ieșiri.
[5] Eu nu am îndrăznit să intru din nou în standul meu de schimbare a banilor de teamă că acest Om puternic ar repeta, probabil, același joc, și prin această fugă bruscă eu am pierdut, de asemenea, o cantitate considerabilă de bani care a fost cu siguranță benefică pentru templu, și de aceea eu știu din experiență ce fel de putere are acel Galileean."
[6] Atunci **Petru** L-a întrebat: "Apoi tu mai târziu nu L-ai văzut niciodată pe acel Galileean?"

[7] **Omul de afaceri** a răspuns: "Niciodată, pentru că pe de o parte, o mare frică de El m-a reținut, și pe de altă parte, eu nu am avut timp pentru aceasta. Eu a trebuit să încerc să recuperez banii pe care i-am pierdut în templu și am călătorit imediat în orașele de coastă unde am făcut afaceri cu ulei foarte bun, care este exportat în Grecia și Roma, și apoi, de asemenea, cu multe alte produse din această țară, și, recent, am trăit din nou în Ierusalim. Acum, din Petra eu caut noi conexiuni pentru a aduce produse din India și Arabia în orașele de coastă și de a le exporta de acolo la Roma. Acesta este obiectivul călătoriei mele actuale.
[8] Astfel, până acum nu am avut posibilitatea de a întreprinde ceva, deși mi-ar fi plăcut să Îl văd pe acel Isus din Nazaret. Mulți L-au criticat că ar fi un om dur, respingător a cărui învățătură este exact ca El. Alții menționează blândețea Lui, înțelepciunea și putere de neînțeles cu care efectuează cele mai mari minuni. În călătoriile mele eu am avut multe oportunități de a mă convinge că puterea Lui nu este nici o imaginație ci că este într-adevăr prezentă. Cu toate acestea, întotdeauna, din păcate, s-a întâmplat că afacerea mea m-a ținut departe de a-L întâlni."
[9] **Eu** i-am spus omului de afaceri: "Unde rațiunea lumească merge mână în mână cu urmărirea de bogății unită cu interesul personal, vocea moale, care-l cheamă la om: "Caută adevărul" trebuie, desigur, să fie redusă la tăcere. Un mic ocol în călătoriile tale de la Ierusalim la Jaffa, Tir și Sidon, nu

ți-ar fi dat nici un dezavantaj, în așa fel încât tu L-ai fi putut întâlni cu ușurință pe Omul care ți-ar fi putut arăta și da să deții personal bogății nepieritoare pe care tu nu vei fi niciodată capabil a le aduna.
[10] Cel care nu va căuta, de asemenea, nu va găsi, cel care nu va bate, lui, de asemenea, nu i se va deschide. Cel care crede că
cunoașterea spirituală a ceea ce este bun și adevărat trebuie să îl caute pe el, astfel încât acesta să cadă în mod automat pe el pe căile sale naturale, lumești, poate să aștepte veșnic să-l primească. Cel care, din indolență și din cauza afacerilor lumești, evită să facă chiar un mic ocol pentru a căuta sursa adevărului, deși el deja a auzit despre el, aparține poporului lumesc la căruia Domnul îi va spune la sfârșitul timpurilor: "Tu ai auzit de Mine și nu M-ai căutat. Acum, Eu nu te voi căuta pe tine, deși știu că ești
acolo. Du-te departe de Mine și du-te unde dragostea ta te atrage."
[11] În timp ce reflecta profund la aceasta, **omul de afaceri** a spus: "Doamne și Învățătorule, eu văd că am făcut o nedreptate. Vezi, cât timp voi mai trăi? Eu sunt acum în vârstă de aproape 50 de ani și simt că sufletul meu este uscat pentru că ceea ce ei învață în Ierusalim, eu nu cred. Eu știu cât de multă înșelăciune predomină acolo, și viața mea se apropie de sfârșit
fără să-mi dea satisfacție. Am întrebat de multe ori de învățătura

Galileeanului și eu am descoperit mari perle de dragoste umană. Ar fi atunci încă posibil de a găsi prin El calea satisfăcătoare spre cunoașterea a ceea ce este cu adevărat bun? Poți să-mi spui, Doamne, și Învățătorule, unde-l găsesc? De data aceasta nu voi regreta un ocol, indiferent de cât de mult timp, pentru a mă familiariza cu El."
[12] **Eu** i-am spus lui: "Dacă ești flămând vei fi săturat. Poate tu vei primi ceea ce dorești. Dar atunci ce putem spune despre tovarășii tăi? Voi, de asemenea, doriți să Îl întâlniți pe Galileean personal?"
[13] **Fariseul** care a vorbit cu Mine până atunci a spus: "Dacă acest lucru se poate întâmplă, fără a provoca prea multă senzație, noi am dori aceasta. Noi Îi vom prezenta Lui propunerile templului și vom examina minunile Lui, și apoi vom vedea in continuare."
[14] Fariseul ne-a spus aceste cuvinte cu o anumită semeție pentru că el a fost iritat că omul de afaceri a vorbit despre înșelăciunea din templu și a vrut să facă clar pentru noi că el a considerat ca a terminat conversația, deoarece el nu a putut primi oricum nici o informație de la noi, oricum.
[15] De aceea, **Eu** i-am răspuns: "Prietene, de ce acest om de afaceri te irită în timp ce el a spus adevărul? Ar fi mai bine pentru tine să te examinezi pentru a vedea dacă sufletul tău, de asemenea, nu este uscat și încă ar putea fi făcut fertil. Dar dacă doriți să știți unde Galileeanul a făcut ultima Sa mare

minune, călătoriți dincolo de Nebo în orașul Afec în care El a transformat regiunea în terenuri fertile, care a fost până atunci complet stearpă, după cum locuitorii vă vor relata pentru voi trei. Examinați bine dacă acest miracol a fost reală și dacă, practic, nu există nici o înșelăciune, și să fiți atenți apoi la ceea ce inimile voastre vă vor șopti. Raportați la Ierusalim despre ceea ce ați auzit și văzut, sau păstrați pentru voi complet după cum vei simți.
[16] Dacă vă veți întoarce cu o inimă curată, este, de asemenea, posibil ca Galileeanul să se lase găsit de voi, pentru că întotdeauna se întâmplă ca doar aceia să îl poată găsi pe Învățătorul vieții cărora El li Se descoperă. Ceilalți vor rămâne orbi, chiar și atunci când aceștia sunt deja cu El."
[17] **Fariseul** a spus în bătaie de joc: "A fi cu El fără a-L recunoaște pe El va fi cu siguranță imposibil pentru noi. Noi avem ochi foarte clari în capul nostru. Dar noi totuși Îți mulțumim pentru sfatul Tău, căci noi acum știm unde Îl putem căuta și apoi, de asemenea, găsi pe El."
[18] Apoi ei au zis la revedere și s-au întors în casă cu omul de afaceri care încă se uita la Mine foarte atent. Eu i-am dat acum lui Mucius instrucțiunea să îi urmeze și să nu împiedice posibila lor plecare, ci să le permită să decidă ei înșiși complet liberi. Astfel, Mucius s-a dus după ei, și noi am stat acum pentru un timp netulburați, singuri în grădină.

Capitolul 33 Domnul relatează despre povestea vieții omului de afaceri

[1] Acum Eu am învățat ucenicii Mei, că ei au primit un bun exemplu aici, arătând la ce poate duce o atitudine lumească și poftă de putere, și cât de necesar este să fi mereu în paza cuiva și să nu crezi că ai asimilat deja fiecare cunoaștere și lumină în sine cum cred cei 3 farisei. Ei ar putea fi considerați adevărați oameni de știință deoarece ei au vrut sa examineze totul cu rațiunea *lor* critică și au vrut să creadă doar ceea ce ei au văzut, dar prin faptul acesta ei au scăzut dintr-o îndoială în alta pentru că după ce ei au privit, ei au pus la îndoială din nou, dacă s-au uitat bine, și ei în cele din urmă nu au avut încredere în propriile acțiuni și vorbe. Mai mult decât atât, străduința lor, deși serioasă, a fost totuși greșită pentru că a fost îndreptată doar spre exterior și nu spre interior, și numai aceasta a format un sâmbure consumabil, ca și cu o nucă în care cineva într-adevăr își poate rupe dinții săi
dinți în forma pură exterioară. Acesta este motivul pentru care, de departe, nu este posibil să mă fac cunoscut pentru ei.

[2] Efectuarea un miracol aici, ar fi fost inutilă, deoarece ei ar fi gândit doar că ei nu au înțeles modul prin care acesta a fost realizat și ar fi respins sâmburele interior, deoarece aceștia au aderat prea mult la științele grecești pe care ei le-au practicat în secret. Numai în Afec, o regiune pe care ei știau dinainte, ei într-adevăr vor fi surprinși și vor începe

să înțeleagă că aici se oprește ceea ce este natural în conformitate cu înțelegerea lor, și după aceea, ei vor investiga cu zel și încet vor fi eliberați din științele lor, pe care le vor abandona foarte mult.
[3] Apoi, de asemenea, pentru ei va apărea o lumină cu privire la cine eram Eu, mai ales atunci când vor auzi că Eu am venit de-a lungul acestui drum, iar apoi ei vor primi mai multă înțelegere din ei înșiși. Bineînțeles, o lungă perioadă de timp va trece încă înainte ca aceștia să ajungă la o completă înțelegere, deoarece aceștia vor fi rapid trimiși din nou de către Ierusalim astfel ca în acest fel sufletele lor să poată fi purificate în pace și meditație, și ca sămânța presărată să nu se sufoce, acolo, în noroi.
[4] Noi am mai vorbit despre mai multe lucruri despre templu și slujitorii săi, precum și cu privire la destinul templului atunci când Mucius s-au întors cu omul de afaceri și ne-a spus că fariseii și oamenii lor au plecat spre est și că, de asemenea, ceilalți oameni de afaceri și-au încărcat animalele lor de povară și cămilele și au plecat, dar acest om de afaceri i-a lăsat să plece și a decis să discute în continuare cu Mine.
[5] **Eu** M-am dus la el și i-am spus cu amabilitate: "Phoikas, ce este de fapt ceea ce te-a ținut aici?"
[6] Fiind complet nedumerit **omul de afaceri** a spus: "Doamne, cum știi Tu acest nume pe care eu l-am purtat doar în tinerețea mea? Sunt un grec din naștere și am fost numit Phoikas, dar când eu devreme în viață am devenit un orfan un iudeu plin

de îndurare din Tir m-a adoptat și mai târziu m-a acceptat chiar ca fiu al său, pentru că el a rămas fără copii. Eu am devenit un iudeu, am primit, de asemenea, tăierea împrejur și am fost numit Agamelom. Din moment ce zeci de ani numele Phoikas nu a mai
sunat în urechile mele și eu aproape chiar l-am uitat - și acum Tu mă numești așa."
[7] **Eu** i-am spus: "Nu fi surprins despre aceasta, pentru că Eu mai știu încă o mult mai multe decât doar un simplu nume pe care părinții tăi ți l-au dat în primii tăi ani. De asemenea, Eu știu foarte bine întreaga ta tinerețe, pe care tu la început ți-ai petrecut-o în Atena și mai târziu singur cu tatăl tău în Tir. Dar tatăl tău a murit de la o răceală severă, care s-a deteriorat într-o febră periculoasă când s-a întors complet ud dintr-o călătorie cu barca și pe care el a întreprins-o pentru a stoca bunuri eșuate. Și astfel tu ai devenit un orfan pentru că mama ta deja a murit în Atena. Iudeul care te-a adoptat a fost un prieten de afaceri al tatălui tău. El tranzacționa cu Ierusalimul și numele lui era Maliesar. Spune-mi, este aceasta
așa sau nu?"
[8] Fiind din ce în ce mai mult mai surprins **omul de afaceri** a spus: "Da, exact așa este, și eu sunt tot mai mult surprins despre aceasta pentru că aceste evenimente au avut loc deja în urmă cu 30 de ani și mai mult, astfel într-un moment când Tu pare că nu ai fi putut fi născut încă. De unde știi Tu aceste

lucruri, pentru că grupul de oameni care poate ști ceva despre tatăl meu și tatăl adoptiv a murit deja cu mult timp în urmă?"
[9] **Eu** i-am spus: "Eu ți-am spus deja că Eu încă mai știu mult mai multe lucruri. Dar nu îți face griji cu privire la faptul acesta, pentru moment, pentru toate aceste lucruri vor deveni clare pentru tine. Dar să împărtășim acum o masă de prânz bună, astfel ca organismul nostru să fie consolidat, iar după masă vei primi o explicație dreaptă."
[10] Acum, noi ne-am dus în casă și ne-am împărtășit din masa de prânz pe care Mucius a ordonat să se pregătească pentru noi.

Capitolul 34 Trei întrebări importante ale lui Mucius și Domnul răspunde la întrebările sale

[1] Când masa a fost terminată, hangiul **Mucius** Mi-a spus: "Doamne și Învățătorule, eu sunt foarte dornic de a-Ți pune câteva întrebări acum care sunt în mod clar în inima mea, datorită conversației noastre de ieri. Nu mai sunt farisei prezenți care să ne asculte astfel că întrebările și răspunsurile pot fi nestingherit puse și date. Deci, dacă Îmi permiți, Doamne, Eu aș dori să solicit
de la tine a-mi răspunde la întrebările mele."
[2] **Eu** am spus: "Doar întreabă și prezența lui Phoikas să nu te împiedice, pentru că el, de asemenea, va fi ghidat în Regatul Adevaratei Vieți ca recompensă pentru faptul că el a pus afacerea lui

lumească deoparte și și-a urmat inima lui, deși el a suspectat aceasta doar pe jumătate și a simțit că vântul a spiritului pur al adevărului suflă aici.
[3] Eu îți spun Phoikas, tu ai bucurat inima Mea prin aceasta, și prin faptul acesta tu ai mers pe un drum care duce la mântuirea veșnică.
[4] Acum întreabă deschis, dragul Meu Mucius, astfel încât tu să primești un răspuns drept."
[5] **Mucius** a spus: "Din moment ce Tu, Doamne și Învățătorule, Mi-ai permis, ei Îți cer o dreaptă explicație, de ce trăim de fapt noi, oamenii, ce se va întâmpla cu noi după moarte și cum putem fi mai bine inițiați în toată înțelepciunea vieții.
[6] Tu mi-ai spus, ieri, că prin ținerea celor două porunci ale Tale pe care ucenicul Tău mi le-a explicat mai în detaliu, dreapta cunoaștere se va trezi în inima omului de la sine, dar "cum" a rămas pentru mine încă foarte voalat, și, prin urmare, eu Îți cer o adevărată lumină cu privire la aceasta."
[7] Eu i-am spus hangiului: "Dragul meu Mucius, exact în acele 3 întrebări pe care tu Mi le-ai pus este cuprinsă întreaga înțelepciune a tuturor Cerurilor și motivul lucrării Mele ca Învățător pe acest Pământ. Nu contează de cât de multe ori Eu am vorbit despre aceasta, învățătura de bază nu se poate repeta frecvent suficient, astfel încât inima spirituală a omul să absoarbă complet aceste adevăruri eterne în el însuși, să le poată digera bine în el însuși și în carne și sânge să le transforme complet. Prin urmare, Eu voi răspunde profund întrebărilor tale întrebări, în

primul rând de dragul tău și al lui Phoikas din moment ce voi încă sunteți străini de învățătura Mea, și în al doilea rând de dragul celor care Mă urmează deja de o lungă perioadă de timp, dar care încă nu au pătruns în tot adevărul. Deci, ascultă cu atenție.
[8] Omul trăiește din 2 feluri de lumi pe care el trebuie să le unească în sine însuși. Pe de o parte el este piatra de temelie a exterioarei creații materiale în care el este numit coroana creației și el este apreciat ca atare. Pe de altă parte, el este punctul de plecare al lumii pur spirituale care cu el a ajuns la prima etapă a completei conștiințe libere de sine. Deci, pe de o parte, el este începutul și pe de altă parte capătul unui lanț, și el trebuie să găsească în el însuși, prin viața sa dată în acest scop și prin libera dezvoltare, legătura corectă cu care el poate face aceste două lanțuri ca unul. Eu voi explica acest lucru mai mult pentru voi.
[9] Toate ființele, de la cea mai mică creatură, formează pas cu pas o serie ascendentă, în așa fel încât acel pas întotdeauna îl va completa pe celălalt, va arăta perfecțiuni mai mari și poate prin aceasta dezvolta, de asemenea, o inteligență tot mai mare.
[10] Privește la animalele care există în soiuri mai mici care par să nu aibă nici un alt scop decât de a-și menține corpul lor și să servească drept hrană pentru alte animale. Atunci când există un dușman pentru trupul și viața lor, ele se predau cu stoicism sorții lor și nu lupta înapoi și, de asemenea, nu sunt

capabile să facă aceasta. Privește la multele insecte și amfibienii inferiori.
[11] Cu toate acestea, în continuare se poate vedea că inteligența este deja atât de înalt dezvoltată că aceste animale sunt mai conștiente de pericolele care le amenință trupurile lor, și știu, de asemenea, cum să scape de ele prin tot felul de trucuri viclene.
[12] Cu animalele care sunt mai avansate, puteți vedea că această calitate este dezvoltată în continuare, și astfel acestea sunt înzestrate cu arme potrivite, cum ar fi gheare ascuțite și dinți pentru a scăpa de dușmanii lor, dar în același timp, ele devin, de asemenea, dușmani ai altor animale. Acum, există o luptă de ambele părți în care șiretenia și inteligența sunt practicate, pentru a ucide trupurile dar și pentru progresul intelectului, astfel că acel caracter, care, treptat, se dezvoltă și dobândește calități specifice pentru ca animale întotdeauna ascendente, să poată fi formate.
[13] Acum o limită este atinsă de la care animalele sunt înclinate să se alăture omului, și apoi noi le numim animale de casă. Ele se de obicei sunt mai supuse sau mai blânde cum spuneți voi. Ele pot dezvolta o inteligență de foarte mare anvergură și pot fi instruite. Prin aceasta ele arată într-un anumit fel mai mult ca omul - nu în forma lor exterioară ci în ceea ce privește anumite caracteristici. Voi de multe ori aveți posibilitatea să observați acțiuni cu adevărat uimitoare ale animalelor care arată raționament și, de asemenea, un anumit

discernământ, astfel că sunteți uimiți și spuneți: animalului îi lipsește numai puterea de a vorbi. Iată, acestea sunt animale care în dezvoltarea lor spirituală au nevoie doar să facă un pas pentru a deveni o ființă umană, precum un copil care are, de asemenea, de făcut doar anumiți pași în ani, în scopul de a deveni o persoană cu rațiune. Dar cu animalul acest obiectiv nu poate fi atins, deoarece forma sufletului nu este încă perfecționată încă în timp ce cu un copil, care de multe ori pare mult mai prost și neîndemânatic, forma sufletului este prezentă și capabilă de o dezvoltare în continuare, la fel cum în fiecare grăunte se află imaginea viitoarei plante.

Capitolul 35 Dezvoltarea formei sufletului până la om

[1] Toate aceste tipuri de animale, care sunt multiple, în scopul de a face posibilă o varietate optimă în caracterul abilităților, sunt, totuși, sub o lege fixă care are grijă ca acestea să se poată dezvolta într-o anumită direcție, și anume una dintre cele mai mari inteligențe posibile. Aceasta înseamnă: că ele nu sunt capabile să acționeze diferit decât limitele formei sufletului lor le va permite. De exemplu, indiferent de cât de clar îi vei indica unei păsări că totuși ar fi mai bine să nu construiască un cuib deschis, ci poate, o casă țesută, ea va rămâne totuși cu cuibul său. Și tu poți fi sigur că de când există diferitele tipuri de animale

pe Pământ fiecare tip își construia casa sa, exact așa cum o face și astăzi. Aceasta este într-un anumit fel, din cauza unui orizont limitat (forma sufletului) care nu poate fi mărit. Este la fel ca un copil care nu poate învăța aritmetica mai dificilă atâta timp cât el încă nu înțelege elementele de bază inițiale.
[2] Diferitele forme prin care animalele trebuie să treacă corespund perioadelor de timp sau de ani de dezvoltare ale omului. Când cea mai înaltă inteligență animală este dezvoltată – ține minte, aceasta nu privește forma exterioară, ci numai în ceea ce privește dezvoltarea sufletului - atunci aceste inteligențe dezvoltate pot curge împreună pentru a deveni un suflet omenesc. Deci, aceasta conține acum în primul rând cele mai înalte inteligențe dezvoltate, care se completează reciproc, iar apoi, din moment ce acesta este următorul pas în dezvoltarea multor vieți mai mici, aceasta trebuie să fie o reflectare a tuturor vieților mai mici, în general, pentru că el le conține pe toate acestea, în el însuși. Deci, el este acum complet în ceea ce privește forma exterioară și forma interioară care este capabilă de dezvoltare. Coroana creației, forma umană, cu un germene care este capabil de cea mai mare dezvoltare posibilă, este atinsă în nou-născuta ființă umană.
[3] Acum începe cea de a doua sarcină: omul trebuie să ajungă la cea mai înaltă conștientizare liberă în cunoașterea Creatorului său și în dezvoltare a omului interior.

[4] Până acum forma sufletului era monotonă, nu-i păsa de lucrurile spirituale, ci doar de lucrurile materiale. Numai dreptul celui mai puternic era important pentru el. Dar divinitatea dorește lucrarea Sa ca a fost condusă aici cu dificultate acum, de asemenea, să înceapă să-L cunoască și să încerce să se apropie de El din dragoste, și nu din frica pentru puterea Lui. Cum poate fi realizat acest lucru?
[5] Divinitatea trebuie să se învăluie El Însuși pentru a ajunge la acest obiectiv. Aceasta înseamnă că El trebuie să își pună creatura Sa, în circumstanțe care să îi ofere posibilitatea de a recunoaște divinitatea liber, din sine însuși sau nu. Pentru aceasta, divinitatea nu poate folosi nici o constrângere, pentru că altfel teama, care trebuie să fie evitată, și nu iubirea va influența direcția voii. Gândește-te cum te-ai simți tu să fi înconjurat de servitori care te-ar servi doar de teamă în locul dragostei. Această mică plantă de iubire poate ajunge în existență doar atunci când sufletul omului primește dovada – prin aceasta claritatea în continuă creștere și înțelegere a lucrurilor - a marii iubiri și înțelepciuni pe care divinitatea i-o dă lui și care stârnește admirația și dragostea în el.
[6] Un conducător este acum dat sufletului uman, pentru că sufletul pur singur, care nu poate fi dezvoltat în continuare ca o formă desăvârșită, nu va observa nimic mai înalt decât el însuși, dacă un sentiment spiritual nu ar putea curge, în conștientizarea puterii din el, care îl umilește și îl

îndeamnă să îl caute pe Creatorul său. Și acest lucru este scânteia divină, care este pusă în el ca spirit și care trebuie să se dezvolte împreună cu el, să pătrundă în el din ce în ce mai mult și printr-o educație dreaptă și să îl conducă în toată cunoașterea prin auto-învățare.
[7] Această căsătorie adevărată, care începe deja atunci când omul se naște, este cu toate acestea foarte tulburată, deoarece, cu toate că sufletul este dezvoltat, este tulburată de dezvoltarea fizică inevitabilă, iar spiritul interior rămâne adesea în el doar ca un embrion. Scopul vieții este, totuși, a îi lăsa să se dezvolte împreună, în același timp, astfel ca unul să depindă în măsura dreaptă pe celălalt.
[8] Această scânteie divină vine de la Dumnezeu și conține inițial tot adevărului și dreapta cunoaștere. Prin această scânteie, omul stă în foarte strânsă legătură cu Spiritul inițial al lui Dumnezeu Însuși și el poate pătrunde în toate secretele și înțelepciunea lui Dumnezeu Însuși. Dar foarte puțini oameni sunt conștienți de acest lucru. Și a ușura această conștientizare - care se aprinde doar slab - la o certitudine și de cunoaștere deplină, este obiectivul muncii Male ca profesor. Și calea care conduce la aceasta este dată de învățătura Mea.

Capitolul 36 Trezirea interioară și continuarea vieții după moarte

[1] Ucenicul Meu Ioan ți-a spus deja, iar Eu îți confirm acest lucru ție, că în cele 2 porunci: "Să

iubești pe Dumnezeu mai presus de toate și pe aproapele tău ca pe tine însuți sunt conținute cele 10 porunci ale lui Moise și tot restul cu privire la ceea ce ar trebui omul să facă pentru a trezi scânteia spirituală care sălășluiește în el și să se unească din ce în ce mai mult cu sufletul său. Pentru că doar în a trăi în mod corect viața în conformitate cu Dumnezeu și în faptele drepte de iubire pentru aproapele tău veți găsi adevărata satisfacție, pace interioară și victorie dreaptă peste pasiunile voastre și moarte. Cel în care este trezită convingerea, cea care face imposibil pentru el să păcătuiască împotriva acestor porunci, va descoperi adevăratul Rai deja pe acest Pământ, pentru că el devine de neatins pentru toate atacurile răului, a devenit prin aceasta un conducător adevărat în el, și din el un conducător asupra naturii.
[2] Pentru că din moment ce sufletul omului cuprinde totul, de la toate ființele pe care le poartă Pământul, după cum știți, este foarte natural - o dată spiritul va conduce în casa lui care conține tot - ca el de asemenea, să poată fie capabil să conducă asupra diferitelor imagini ale acestui eu. La fel cum un rege care a lucrat de la rangul de sclav la tron va conduce fără rezistență toate acele ranguri de care acesta aparținea. Dar este evident că acest lucru este posibil doar atunci când omul și-a găsit legătura de unire a lanțului, care este învățătura Mea, și a conectat ambele lanțuri la un singur lanț de neclintit. El este complet lipsit de putere ca ultima

verigă a lanțului materiei, care este doar cea mai înaltă formă a sufletului, formând prin aceasta o anume formă umană, și nu este de fapt nimic altceva, decât un foarte inteligent animal, foarte bine dezvoltat.
[3] Eu cred că voi ați înțeles acum de ce trăiți, și cum puteți ajunge
la înțelegerea corectă."
[4] Fiind uimiți și ascultând cu atenție, toți au spus: "Da, Doamne și Învățătorule."
[5] Și Eu am continuat: "Acum încă este a treia întrebare să aibă răspunsul, și anume: Ce i se întâmplă omului după moarte?
[6] Dacă este așa cum Eu v-am spus, acesta este, de asemenea, evident că omul spiritual, care se dezvoltă pe sine doar imperfect în viața pământească, deoarece trupul său greu este o povară mare pentru el, el trebuie să continue să trăiască, pentru că nimeni nu va pretinde în el însuși că el poate ajunge la o perfecțiune în această viața pământească scurtă, care-l poate aduce pe el deja foarte aproape de Dumnezeu. El a trebuit să se confrunte cu diverse obstacole în corpul său și cu ispitele de toate tipurile, astfel încât caracterul său fie întărit și voia lui să fie instruită să facă violență în el însuși și să atragă din ce în ce mai mult ceea ce este bun și să elimine tendințele rele din el însuși.
[7] Odată ce în lumea de dincolo, el va intra într-o lume nouă, care din ce în ce mai mult îi va dezvălui lui minunile lui Dumnezeu și ale universului unde el

va putea vedea cu ochiul spiritual și nu cu ochii lui fizici slabi care îl arată doar lumea materială. În timp ce el privește la marile lucrări minunate va înțelege acum că fericirea reală poate fi găsită doar în activitate, și că Dumnezeu Însuși este
Ființa cea mai activă. În funcție de progresul său, o sferă adecvată de lucru îi poate fi dată pe care el cu zel o ia la inimă. Și în această activitate și la vederea a lucrării sale utile el va experimenta adevărata bucurie și cea mai mare fericire.
[8] Ce sunt aceste activități eu vă voi arăta printr-un exemplu clar.
Din acest motiv, Eu vreau câteva spirite fericite să vină aici pentru a vă arăta activitățile lor."
[9] Eu abia am rostit aceste cuvinte, când alături de fiecare dintre ei a apărut brusc un cetățean prietenos de dincolo care i-a salutat cu amabilitate pe cei care erau prezenți. Ucenicii Mei nu erau prea surprinși de faptul acesta, pentru că ei, treptat, s-au obișnuit cu astfel de apariții, dar hangiu nostru și Phoikas, aceștia de uimire nu erau capabili să mai spună nimic.
[10] Dar Eu i-am întărit imediat, iar când Phoikas însuși s-a adunat, el Mi-a spus: "Doamne și Învățătorule, dacă după marea Ta explicație, foarte înțeleaptă încă era vreo îndoială rămasă, eu
într-adevăr știu acum sigur cu cine am de-a face. Nimeni altcineva
decât Tu Însuți ești acel Galileean făcător de minuni după care sute, da, de mii de ori mai multe sunt

ascunse decât în cel mai binecuvântat profet. Pentru că a vorbi așa și a fi un conducător peste legiuni din lumea de dincolo nu poate fi decât Acela, și acela este Spiritul inițial Însuși care și-a luat reședința în Tine și care S-a făcut el însuși corporal vizibil pentru oameni. Prin urmare, slavă Ție, și tuturor oamenilor cărora Tu Însuți Te dezvălui."
[11] Eu am spus: "Dragul Meu Phoikas, ceea ce spui tu este adevărat și frumos, dar Eu prefer, dacă într-adevăr tu m-ai recunoscut, să Îmi mulțumești în interiorul inimii tale în loc de cuvintele cu voce prea tare, pentru că Eu percep inimile la fel de ușor ca toate celelalte și nu iau în considerare recunoștința exprimată în cuvinte.
[12] Acum, fiți atenți la ceea ce acești cetățeni complet binecuvântați vă vor arăta fiecăruia dintre voi separat, astfel încât voi să vedeți în ce constă fericirea unui spirit în lumea de dincolo."
[13] Apoi, a fost un fel de odihnă contemplatoare care a căzut pe fiecare dintre ei, prin care ei au stat nemișcați în scaunele lor.

Capitolul 37 Experiența interioară a lui Phoikas

[1] După ceva timp ei și-au recăpătat din nou conștiința și au fost foarte uimiți, și ei au relatat pe ambele părți unde respectivii lor ghizi, care acum au dispărut după ce ei s-au trezit, i-au luat și despre toate lucrurile care le-au fost prezentate de către aceștea.

[2] Acum Eu i-am cerut lui Phoikas să-i spună despre aceasta, și imediat el a început cum urmează: "Doamne și Învățătorule, ceea ce eu am văzut a fost minune după minune și complet diferit față de modul în care oamenii își imaginează viața de dincolo.
[3] Îngerul pe care Tu mi l-ai dat mie, m-au dus în sfera sa care este o lume completă în sine, în care el însuși este, de asemenea,
conducătorul și o conduce complet ca un mic rege. Eu am fost luat de el în sufletul meu, fără a avea un fel de sentimentul cumva că îmi lipsește corpul meu, pentru că trupul meu greu cu siguranță nu ar fi putut întreprinde o astfel de călătorie. Eu știu, prin urmare, de asemenea, sigur că trupul meu este doar o haină grea și de multe ori foarte neîndemânatic, care este dată sufletului ca protecție, astfel încât el se poate dezvolta în el în mod drept. Cu toate acestea, el (corpul) nu stă în viața el însuși, ci de fapt, cu totul în afara ei, pentru că el este mort în sine.
[4] Spiritul înger m-a dus la un sistem solar care era complet necunoscut pentru mine, unde, de asemenea, planetele orbitau
în jurul unui soare, la fel ca aici, și mi-a arătat foarte clar că dreapta îngrijire pentru această regiune îi era încredințată lui, pentru că totul ascultat foarte precis la cuvântul său. Prin faptul acesta, toată puterea în curgea prin el numai pin unirea voinței lui cu Ta pe care el te-a recunoscut ca pe singurul adevărată și drept prin care el nu a avut, prin urmare, nici o

problema a se supune voinței mai mari și să o execute. Tot felul de animale și plante minunate pe care le-am văzut erau gândurile sale. După ce au fost într-un anumit mod examinate de Tine și ai stabilit ca erau imagini reale de gândirea Ta de bază, el le-a pus în afara lui însuși și le-a fixat ținând gândurile rapid în sine și le-a dat o formă materială. Astfel, ceva a fost creat.
[5] Eu am văzut, de exemplu, modul în care îngerul format o nouă planetă în el însuși, care trebuia să servească drept o locuință pentru viitorii oameni. El mi-a arătat cum este format acel gând la fel ca atunci când un artist formează o imagine în sine și-o imaginează în toate detaliile. Dar, din moment ce el se străduiește să exprime doar ceea ce este, de asemenea, bun și drept în conformitate cu Tine, el însuși s-a unit în inima lui cu Tine, a toate conducătorul Tată din eternitate, și Ți-a prezentat într-un anumit fel, planul său. Tu i-ai spus lui, deși nu în cuvinte, ci în spirit: "Este bine și drept conform cu Mine, fă așa. "Și imediat spiritul de înger din el era în mișcare, el însuși s-a umplut cu mare voință, și pe soare, care era sub autoritatea sa, era un vuiet și o minge - viitoarea planetă - care s-a desprinse din acesta. Acesta a fost aruncată și s-a alăturat în orbita care corespundea exact imaginii pe care eu am văzut-o înainte.
[6] În această creație cu Tine și, de asemenea, în Tine, el experimentează cea mai mare fericire posibilă, pentru că doar prin aceasta, fiecare spirit

înger poate fi ca Tine un Creator și să devină mai perfecționat.
[7] Cu toate că nouă nu ne este dat să simțim nici chiar un atom de acea fericire, pentru că noi nu am fi capabil să o purtăm eu am primit totuși o imagine clară acum că doar în activitate - în Tine și în afara Te, în unificarea lanțului celei mai mari dragoste aprinse pentru tine și prin aceasta, de asemenea, pentru creaturile tale - astfel fericirea poate fi găsită și simțită, iar nu prin a nu face nimic sau admirând inactiv creația. Dacă noi doar ne-am holba la creație și nu am încerca să o înțelegem prin activități, măreția Ta, o, Doamne, ne-ar trage în jos în loc să facă progresul nostru posibil.
[8] Prin urmare, voi face un efort cu toată puterea mea pentru a găsi dreapta legătură de unificare a lanțului iubirii prin completa iubire pentru tine, Doamne, și pentru aproapele meu, așa încât și eu să pot fi capabil cândva de a fi activ în Împărăția Ta ca acest spirit înger, pentru că acel bun prieten ceresc mi-a explicat foarte clar că acest lucru este posibil și că fiecare dintre creaturile Tale poate face acest lucru, așa că eu am înțeles bine aceasta și astfel eu nu voi, mai renunța la acest obiectiv care poate fi atins.
[9] Prin urmare, cele mai profunde mulțumiri pentru tine, Doamne și Învățătorule, pentru că Tu mi-a arătat deja și m-ai lăsat să înțeleg, astfel de lucruri minunate în timpul vieții mele pământești. Acum, sufletul meu nu mai este uscat ci plin de cunoștințe

cerești și de recunoștință profundă pentru Domnul și Creatorul meu care totuși m-a condus atât de minunat la sfârșitul
vieții mele din valea morții la înălțimea celei mai pure de vieți."
[10] **Eu**-am spus: "Tu ai făcut tot posibilul pentru a pune cele mai clare cuvinte împreună despre ceea ce ai văzut, și toți cei care sunt prezenți te-au înțeles bine, pentru că ei au văzut lucruri similare cu ceea ce ai văzut tu. Dar cei care vor auzi mai târziu despre aceasta vor avea doar o idee slabă despre aceasta, cu excepția cazului ochii lor interior nu sunt, de asemenea, deschiși. Atâta timp cât omul este în corpul său, care îl obligă să aducă totul mai mult în echilibru, el nu este potrivit pentru cele mai înalte lucruri spirituale pentru că el vrea, de asemenea, să măsoare și să experimenteze acest lucru cu organele sale de simț nedezvoltate, ceea ce este la fel de puțin posibil ca atunci când
Voi ați încerca să turnați o găleată de apă într-o cană de măsură mic. Prin urmare, este mai bine să păstrați tăcerea în fața tuturor despre ceea ce ați văzut cum acest lucru poate fi util pentru voi și oricum nu va fi înțeles de alții, după cum voi puteți simți cu ușurință.
[11] Dar să ieșim acum din nou afară, pentru că eu încă mai doresc să fac o faptă bună pentru acest sat. După aceea ne vom continua drumul nostru chiar și astăzi."

Capitolul 38 Domnul binecuvântează satul

[1] Acum noi ne-am ridicat de la masa noastră și am ieșit din casă pe drum. Eu am spus deja că satul era mic, și deci nu a constat din prea multe case, dar acesta cu toate acestea, era bine localizat pentru a petrece noaptea, pentru că era doar la o călătorie de o zi de Ierusalim, și era ultimul pe drumul spre Petra pentru a oferi o cazare plăcută, iar acest lucru cu hangiul nostru
Mucius. Acesta nu era, de asemenea, prea departe de Iordan, astfel încât nu a existat, de asemenea, nici o lipsă de apă. Dar era o mare lipsă de copaci mari, înalți care erau indispensabili, deoarece aceștia fac vaporii răi să devină inofensivi și trag energia electrică, protejând în acest fel casele din evaporările de la Marea Moartă, care sunt foarte perceptibile atunci când vântul vine de la sud. Toate casele erau înconjurat numai de tufe destul de mari și copaci oarecum uscați mici așa cum aceștia nu puteau crește mari din cauza vaporilor sărați. Pentru a remedia acest lucru era bună fapta pe care Eu am vrut să o fac pentru acest sat.
[2] Astfel că eu am vorbit cu Mucius despre această chestiune și, de asemenea, cu câțiva dintre vecinii săi care au venit repede la noi atunci când ei M-au văzut ieșind din casă cu ucenicii, pentru că ei au auzit de la ajutorul lui Marcius și de la alții despre multiplicarea miraculoasă a pâinii și a altor lucruri. Ei Mi-au cerut să temperez razele strălucitoare ale soarelui care erau mai puternic resimțite în Valea

Iordanului și dacă aș putea oferi o protecție împotriva vaporilor. Eu le-am dat ceea ce ei au cerut, am binecuvântat pământul, și în același moment, o pădure deasă de brazi au apărut în partea de sud spre mare și la ceva distanță de drum, așa că schimbarea putea fi observată doar de către oameni care cunoșteau regiunea foarte bine. Acești copaci sunt cei mai potriviți pentru a consuma vapori sărați tăioși și cu toate acestea, să crească bine. Acea pădure forma un zid de protecție spre mare, dar în această zi a dispărut, de asemenea, cu mult timp în urmă.
[3] Eu le-am spus locuitorilor că ar fi la fel de ușor pentru Mine de asemenea, dintr-o dată, la fel ca pădure, care a venit în existență, să pun un număr mare de arbori și arbuști mari în jurul caselor lor, dar că ar fi mai bine pentru ei, dacă acest lucru s-ar fi făcut într-un mod mai natural pentru a atinge acest obiectiv, pentru că satul lor nu era de fapt, atât de departe și mulți romani și ne-iudei care se deplasează de-a lungul drumului, superstiția ar fi prea mult susținută, deoarece aceștia ar atribui un astfel de miracol zeilor lor și ar provoca mai multe probleme locuitorilor. Dar începând cu venirea primăverii, toate plantele, arborii și arbuștii vor arăta o creștere remarcabilă, așa că în timp de doi ani aceștia vor arăta o abundență de lux și vor da astfel răcoare satului și aer bun, curat. Dar dacă de locuitori vor tăia pădurea de conifere protectoare din lăcomie, atunci, de asemenea, starea anterioară de

multe ori greu de suportat va veni din nou, mai ales în mijlocul verii, și în cele din urmă ar face imposibilă de a trăi în această regiune.
[4] Acum, locuitorii Mi-a mulțumit cu toată inima lor și Mi-au cerut să le spun cine eram Eu de fapt, de unde a venit puterea Mea și așa mai departe. Eu l-am recomandat pe Mucius și le-am spus că el știa să răspundă la toate întrebările lor, și că ei trebuiau doar să se întoarcă la el, atunci ei vor primi explicația potrivită.

Capitolul 39 Domnul părăsește hanul

[1] Acum noi ne-am dus înapoi din nou în camera, în care noi am fost înainte, și Mucius Mi-a mulțumit încă o dată pentru toate faptele bune pe care Eu i le-am arătat lui și satului.
[2] **Eu** i-am spus lui: "Dragul meu Mucius, Eu ți-am spus ieri că tu ești zgârcit și nu favorabili evreilor, și că, dacă nu ar fi au fost atât de târziu, Eu aș fi evitat să intru casa ta. Acum permite-Mi să îți explic din nou ceva, astfel încât să ai îndrumarea potrivită pentru viața ta viitoare.
[3] Uite, tu ești un grec din naștere, dar în ceea ce privește inima ta, tu ești un roman. Acum, în ceea ce privește spiritul tău, fă tot ce poți mai bine pentru a urmări doar învățătura Mea. Căci pentru Mine nu mai există romani, greci, iudei, persani sau alte națiuni. Există doar oameni care vor avea toți parte în Împărăția lui Dumnezeu în inimă și, de asemenea, pe Pământ. Cu toate acestea, un popor a trebuit să

fie ales din care mântuirea să vină mai departe, iar acesta putea fi doar poporul iudeu pentru că numai acolo temelia dreaptă a fost pusă deja de Moise și de prooroci. Dar acest lucru nu înseamnă că această națiune este
mai mult decât alte națiuni. O, nu, numai atunci când aceștia ar fi
acceptat învățătura Mea și L-ar fi recunoscut pe adevărul Mesia, care Eu mereu sunt și voi fi, ei ar fi devenit cel mai înalt și, de asemenea, cel mai nobil popor, pentru că condițiile pentru aceasta erau prezente în această națiune prin solul care a fost
fost cultivat timp de secole. Dar din moment ce acest lucru nu se va întâmpla, aceasta va fi, de asemenea, așa: "Primii vor fi cei din urmă."
[4] Din moment ce tu știi acest lucru acum, de asemenea, tu nu ar trebui să disprețuiești sau poate să urăști acest popor, atunci când în curând vei auzi ceea ce ei Îmi vor face mie, ci consideră-i ca cei pierduți, care nu știu ce fac, și încearcă cu toată inima să-i conduci pe drumul cel bun ori de câte ori poți. Deci, nu favoriza colegii tăi cetățeni, ci fi drept pentru toată lumea, astfel încât să nu primești numele rău fiind nepoliticos, neprietenos și zgârcit.
[5] încerca întotdeauna să urmezi exemplul Meu și fă ce poți mai bine pentru a fi mai ales răbdător. Pentru iată, în ciuda faptului atunci când într-o mulțime de ocazii voi toți deja ați rupt firul răbdării, Eu rămân răbdător, ascult calm marea nebunie a oamenilor și încerc să-i învăț într-un mod care nu este respingător

pentru ei, și Eu fac fapte bune pentru ei cât mai mult posibil. Iată, Mucius, acesta este modul în care voi toți ar trebui să fiți, dacă vă doriți cu adevărat să fiți ucenicii Mei.
[6] Acesta a fost pentru tine ultimul moment să fi convertit și să ajungi la înțelegerea corectă, pentru că ție ți s-a cerut deja de mai multe ori să îți deschizi ființa interioară și să o faci accesibilă pentru spiritul iubirii, toleranței și adevărului, astfel încât a devenit deja târziu în seară pentru tine, altfel Eu nu aș fi luat cazare la tine, după cum ți-am spus ieri, și astfel că tu abia acum poți înțelege aceste cuvinte în mod corect.
[7] Deci, acționează acum în conformitate cu cuvintele Mele. Fi sigur că pentru tine și casa ta binecuvântarea Mea va fi mereu acolo pe cale vieții, astfel că tu vei fi un sprijin puternic în Împărăția Mea."
[8] Mucius a fost atât de mișcat, după aceste cuvinte ale Mele, că el nu a putut rosti nici măcar un cuvânt. El a vrut să îngenuncheze la picioarele Mele, dar Eu cu dragoste l-am ridicat sus, l-am îmbrățișat și l-am binecuvântat. Apoi, el s-a simțit complet întărit, și profund mișcat în ființa lui interioară s-a dus la ucenicii Mei, care toți cu dragoste i-au ținut mâinile sale fără să spună un cuvânt, pentru că atunci când spiritul lucrează în cel mai intim loc al inimii, gura nu este capabilă să exprime în cuvinte ceea ce sufletul se simte."

[9] Acum Phoikas omul de afaceri a venit la Mine și a spus: "Doamne și Învățătorule, îmi mai poți da un sfat bun cu privire la ceea ce Eu ar trebui să fac. Eu știu acum nu doar că viața poate fi găsită cu Tine ci că Tu Însuți ești viața. Chiar dacă eu nu aș menționa cu multe cuvinte despre toate lucrurile care s-au întâmplat în mine în timpul șederii mele aici, eu totuși știu că pentru tine, o Doamne, nimic nu este ascuns și că deja cu mult timp în urmă Tu ai citit în inima mea despre starea mea. Eu am hotărât acum să nu pierd din nou mântuirea o dată găsită și vreau să trăiesc de acum înainte într-un mod care poate fi doar drept în ochii tăi. În timpul scurt timp în care eu am fost purtat departe de Pământ eu am fost, de asemenea, capabil să văd cine Tu de fapt ești. Și îngerul care m-a dus la lumea lui solară mi-a arătat foarte clar unde poate fi găsit Dumnezeu și că divinitatea deplină trăiește Însăși trăiește în Tine. Dar atunci când cineva este complet pătruns cu acest adevăr cum eu sunt, de asemenea, este firesc ca eu să doresc doar să îndeplinesc voia Ta, Tată din eternitate, și ori de câte ori este posibil să îmi aranjez viața mea în funcție de satisfacția Ta."
[10] **Eu** i-am spus lui Phoikas: "Atitudinea ta este tot mai plăcută pentru Mine, deoarece până acum toată strădania ta a fost doar pe baza colectării de comori pământești, care cu siguranță acum nu îți lipsesc. Dar, din moment ce, la trezirea spiritului din tine, fostul tău mod de viață îți pare prostesc și dezgustător – ceea ce, de asemenea, nu poate fi

diferit din moment ce provine doar din materie - nimic nu îți stă în cale pentru a-l respinge în întregime.
[11] Prin urmare, Eu cred că tu vei găsi aici cu Mucius o adevărată casă prietenoasă, mai ales pentru că tu nu ai copii sau
atașament deloc și astfel nimeni nu te va împiedica să ai timpul complet la dispoziția ta, astfel că voi amândoi, datoriă numeroșilor
străinii care călătoresc prin acest sat, veți fi capabili să faceți multe fapte bune. Deoarece comorile pe care tu le-ai dobândit prin
muncă cinstită îți vor oferi adevărata binecuvântare doar atunci când le vei folosi pentru a-i sprijini pe cei săraci și nevoiași, și există o mulțime de oportunități pentru aceasta aici. În ultimul timp ai vrut de multe ori să lași munca ta, dar îți era teamă de a nu face nimic și de rezultata plictiseală. Uite, aici se află un câmp vast de lucru înaintea ta unde nu îți va lipsi posibilitatea de a fi activ, și, de asemenea, nici binecuvântarea Mea. Ce crezi acum despre această propunere?"
[12] Phoikas a spus: "O, Doamne, aceasta este complet în conformitate cu gândul pe care eu deja l-am avut în mine, dar pe care nu am îndrăznit să îl rostesc pentru că nu știam dacă lui Mucius i-ar plăcea să-l audă. Dar acum, că Tu Însuți îl menționezi chiar, eu, de asemenea, știu că lui îi va plăcea deoarece aceasta este voia Ta ca noi să lucrăm

împreună, oricum, și eu cred cu tărie că voi găsi un prieten drag în el."
[13] Mucius s-au grăbit pentru a confirma acest lucru și bucuria strălucea din ochii săi pentru că el a fost în stare să facă ceva pentru a îndeplini dorința Mea. Întrucât el a auzit că Eu totuși vroiam să călătoresc azi, omul de afaceri M-a întrebat dacă el ar putea să mă ajute cu catârii săi, deoarece sacii cu bunurile ar putea sta aici oricum și să îi vândă nu era urgent. Dar Eu i-am spus că Eu nu vroiam să călătorească de-a lungul drumului mare
prin Ierihon la Ierusalim, ci mai spre nord în Valea Iordanului unde animalele lui nu ne-ar putea urma. Astfel el putea călători direct la Ierusalim, să își pună afacerea în ordine și apoi să facă aranjamente să se mute.
[14] De asemenea, el M-a întrebat ce ar trebui să facă cu tovarășii săiatunci când se vor întoarce de la Petra, ceea ce se va întâmpla în curând. Eu i-am spus să nu facă nimic, deoarece, chiar dacă ei nu și-au mintea lor rezonabil, gândurile lor erau totuși încă prea
mult orientate spre profitul acestei lumi și nu aveau prin urmare, nici un motiv pentru a accepta Spiritul Meu și învățătura Mea. Ei
îl vor considera o persoană ciudată ceea ce el însă putea suporta cu ușurință, pentru că aceasta nu i-ar dăuna. Mai târziu, în călătoriile lor viitoare ei îl vor căuta întotdeauna pentru el și apoi ei vor fi învățați de către el la momentul potrivit.

[15] Cu aceasta, de asemenea, Phoikas a fost mulțumit și le-a dat slujitorilor lui imediat instrucțiunile necesare pentru a pleca, deoarece el nu a vrut să întârzie o oră de la a îndeplini voia Mea.
[16] Acum, totul era aranjat și timp pentru a ne spune la revedere
a venit. Hangiului și familia lui, vecinii și Phoikas și-au luat rămas bun de la noi de la noi sub multe cuvinte de mulțumire după ce Eu i-am binecuvântat pe toți încă o dată, și noi am mers, acum, toți de-a lungul drumului mare până la apele de mică adâncime ale Iordanului.

Capitolul 40 Domnul își pregătește ucenicii Săi pentru viitor

[1] După ce noi am trecut prin apele de mică adâncime ne-am dus
direct la nord pe o cale care trecea printr-un peisaj de deal foarte plăcut. Acest lucru a fost pentru că Eu am vrut să evit mediul din Ierihon, și pentru că în acea excursie, care era foarte izolată și în care nimic special nu se întâmpla, ucenicii Mei au trebuit să urce la un nivel inferior de perfecțiune.
[2] Pentru ca treptat timpul venea acum în care se spunea: "Acum voi încă Mă mai puteți vedea, dar în scurt timp voi nu Mă veți mai vedea", și era necesar să informez mai mult toți adepții Mei care erau maturi pentru aceasta, pentru că mai ales ucenicii Mei încă nu vroiau să creadă că iudeii vor primi putere și autoritate asupra Mea, în ciuda

numeroaselor indicii pe care le-au primit despre acest lucru. De aceea, Eu i-am dus pe căi complet necunoscute vreodată adânc în munți.
[3] Când a venit seara, noi ne-am așezat în aer liber, la poalele unui munte destul de mare, și **Eu** am vorbit cu adepții Mei, după cum urmează: "Preaiubiții Mei, pentru o lungă perioadă de timp voi ați fost martorii faptelor și învățăturii Mele, astfel încât voi puteți ști acum cum și prin ce Împărăția Cerurilor s-a apropiat și a coborât în jos la voi în toată plinătatea Sa. Cu toate acestea, Eu v-am dus acum la această vale izolată pentru a vă lăsa să deveniți tăcut în interiorul vostru și să reflectați în liniște pentru a vă întări credința pentru evenimentele următoare, pentru că atunci când
păstorul este lovit, nu este bine că oile să nu știe, cel puțin cum să își poată găsi drumul lor spre stână pe cont propriu.
[4] Deci, fiți pregătiți pentru a căuta în voi înșivă pentru a vedea unde este încă întuneric în inima voastră, astfel încât Lumina, atâta timp cât ea strălucește, să poată ilumina bine toate colțurile și astfel încât voi să vă cunoașteți bine casa voastră atunci când va fi întuneric temporar. Pentru că Eu cu siguranță știu că voi sunteți slabi, deși voi credeți că sunteți giganți, acest lucru atâta timp cât Eu vă sprijin personal. Odată ce acest lucru vă va lipsi va deveni clar cât de puternici sunteți și dacă tu nu trebuie să vă faceți griji să nu cădeți.

[5] Dar să ne întărim în primul rând trupurile noastre acum, și faceți așa cum v-am spus Eu. Examinați sinele vostru interior, și în cazul în care cineva descoperă o întrebare în el, să o aducă în față. Dar unul dintre voi ar trebui să se uite în spatele acelor tufișuri pentru a vedea ceea ce ne este dat."
[6] Acum Petru și Iacov s-au dus imediat la locul care le-a fost indicat și au venit cu câteva pâini și, de asemenea, cu vin în carafe cu care noi am avut o bună masă de seară.
[7] Când aceasta sa terminat, toți au rămas tăcuți. Toată lumea a reflectat la învățătura Mea și faptele Mele, dar nimeni nu a pus o întrebare. Chiar Petru, care altfel a avut atât de multe lucruri de menționat și a pus deseori întrebări care au fost într-un fel deja răspunse în fostele lecții, a rămas complet tăcut și a așteptat să vadă în cele din urmă ce se va întâmpla dacă Eu voi începe *să vorbesc*, pentru că ei toți într-adevăr au observat că au trebuit să facă această călătorie mică la munte.
[8] Atunci când a era o tăcere generală în așteptare, **Eu** am vorbit din nou și am spus: "Dragii Mei, care M-ați urmat cu toți fără a întreba unde vă voi duce, ascultați la ceea ce Eu vă voi spune. Dar ascultați cu inima, nu numai cu urechile voastre, pentru că toate secretele și Învățăturile pe care Eu vi le-am descoperit vouă pot fi înțelese numai când inima poate simți adevărul lor și atunci când nu numai rațiunea umană este întrebată de părerea sa.

[9] Acum timpul se apropie despre care Scriptura spune: "Fiul omului va fi ridicat ", și despre care este scris:" El va călca capul tău și tu (șarpele), Îi vei înțepa călcâiul". Acum, munca Mea ca învățător de aici a ajuns la final, și a voastră va începe în curând. Dar trebuie să fiți bine pregătiți, astfel încât să nu deveniți
slabi și tremurați pentru terorile viitorului. Pentru că în ciuda întregii puteri care va curge pe voi, vouă vă va fi totuși de 100 de ori foarte dificil să stați ferm și să depășiți natura umană.
[10] Când voi veți continua lucrarea pe care va fi realizată aici de Mine, atunci amintiți-vă cuvintele Mele de pe munte Gerizim: "Fericiți sunt cei care de dragul dreptății, vor fi prigoniți (Și care nu renunță la căile lor), pentru că Împărăția Cerurilor este a lor. Ferice de voi, când oamenii vor disprețui și persecuta pe voi, pentru Mine și vor vorbi tot felul de rele despre voi, atunci când
ei mint." Pentru că minciunile lor se va întoarce împotriva lor înșiși și îi vor distruge, și voi veți primi coroana adevărului deplin. Astfel încât să nu vă temeți, chiar dacă nu Mă veți mai vedea, pentru că în ciuda aceasta Eu, voi sta cu voi până la sfârșitul lumii.
[11] Dar când cei mari și proeminenți ai lumii vor veni și vă vor oferi sume mari de bani pentru a-i sluji, pentru a deveni mai mari prin voi și să devină mai celebri, atunci spuneți-le că voi slujiți deja unui alt Domn care vă plătește foarte bine și care vă

recunoaște ca slujitorii Săi loiali, și că voi prin urmare, nu puteți accepta un alt serviciu, pentru că nimeni nu poate sluji la doi stăpâni și să facă dreptate la amândoi. Atunci ei vă vor întreba cine este acel Domn. Atunci nu Mă negați, ci mărturisiți-Mă pe Mine, pentru că pe cel care Mă va nega, Eu, de asemenea, îl voi nega cândva și îl voi trimite departe de la Mine. Și cel care va fi respins de Mine, va trebui să aștepte mult și să sufere multe dificultăți, frică și suferință, înainte ca lumina să strălucească din nou în el. Astfel acționa după cuvintele Mele."

Capitolul 41 Domnul și Lucifer

[] Când Eu M-am uitat peste grupul adepților Mei care au ascultat
foarte atent cuvintele Mele și nu știau cu adevărat ce să gândească despre acestea, sufletul Meu a simțit compasiune profundă și dragoste definitivă pentru cei care M-au urmat în deplină încredere. Eu am văzut cu toate acestea, în același timp, modul în care răul din ei încerca să distragă sufletele lor departe de Mine și să le întoarcă la lume. Apoi, divinitatea din Mine a devenit furioasă și Omul Isus s-a dat înapoi, astfel încât numai Tatăl în era dominant.

[2] Și atotputernicul (Eu) a vorbit: "Să încercăm încă o dată și să vedem dacă nu putem reuși să-i eliberăm pe toți aceștia de la ceea ce se străduiește să îi tragă în jos, eliberându-i să se devină copii de

sus, și dacă fiul pierdut nu se va întoarce la casa Tatălui."
[3] Și iată, ei toți au căzut într-un somn adânc. Dar Eu, ca Omul Isus și totuși Dumnezeu din veșnicie, am stat acolo singur și l-am chemat pe Lucifer înaintea Mea, arhi-îngerul căzut, de dragul căruia toate acestea au fost create.
[4] Atunci, sufletele celor care au dormit s-au eliberat din corpurile lor și s-au adunat în jurul Meu, și în ele lucea o scânteie strălucitoare care le-a dat acestor suflete încă foarte spurcate lumina și căldura vieții.
[5] Ei au îngenunchiat înaintea Mea și Mi-au cerut (sufletele ucenicilor): "O, Doamne, nu Te întoarce de la noi. Tu ne-ai salvat
și ne vei conduce mai departe."
[6] Și Lucifer stătea acolo, sub forma unui bărbat frumos tânăr
înaintea Mea, dar fără strălucire, cu capul plecat, așteptând cuvântul Meu.
[7] i-am spus: "Purtător de lumină, Tu nu au putut să vezi divinitatea, dar ai putut doar să-L simți numai pe El, și când tu te-ai dus din mijlocul dragostei Mele pentru a crea iubire și lumină în toate spațiile eternității, Tu ai crezut că nu erai de purtătorul, ci posesorul acelei puteri. Ți-ai schimbat iubirea ta în mândrie și
ai spus: "Un Dumnezeu care nu poate fi văzut nu este un Dumnezeu. Ființele create care există prin voia Mea mă vor onora ca singura ființă vizibilă, ca

Dumnezeu. Prin urmare, eu doresc să fiu și să rămân Dumnezeu pentru ei."
[8] Apoi, vocea Mea, a strigat în tine, și a spus: "Plinătatea Spiritului Meu lucrează cu tine și în tine, și toate calitățile care sunt în Mine formează o scară, în sus și în jos în infinit. Eu vreau să îți dau o parte din puterea Mea, astfel încât fiecare va conduce din limitele sale cele mai interioare care formează un punct care se află adânc în interior, care curge din infinit din două părți. Astfel, în timp ce tu ai ieșit ca o ființă finită din Mine, tu încă mai poți fi infinit activ cu Mine ca antipod (loc sau punct de pe suprafața pământului diametral opus altuia; fig. lucru, fapt, idee etc. în totală opoziție cu alt lucru, fapt, idee etc.) care stă justificat înaintea Mea."
[9] Dar nu ai luat aminte la avertisment, pentru că puterea ta a creat ființe nenumărate din tine, și ele te-au urmat și ai devenit puternic pentru că Eu nu am vrut să distrugă nou createle ființe care erau o parte din tine. Că mulțimea a devenit mai mare și mai mare și ei te-au făcut zeul lor. Atunci tu ai păcătuit din nou și ai zis: "Eu sunt Dumnezeu, pentru că eu nicăieri nu pot vedea puterea care creează ceva ". Nebunule, ca și cum finitul ar putea vedea vreodată și înțelege infinitul.
[10] Apoi, Eu te-am încătușat, și iată, că aceeași putere stă aici
personal, înaintea ta și îți spune: "Eu sunt Dumnezeul care nu a fost vizibil până în prezent. Mă recunoști acum? Întoarce-te în casa tatălui tău, astfel

încât să fii eliberat din cătușe și să ocupi locul care îți aparține. Iată aici aceia care îngenunchează înaintea Mea, care sunt eliberați de tine, sunt făcuți în interior vii prin suflarea Mea și care sunt dedicați Mie pentru totdeauna. Renunță la mândria ta. Lasă căldura iubirii Mele să sufle în tine, atunci toată materia se va dezintegra în nimic."
[11] Lucifer a spus: "Tu ești Isus din Nazaret, un om cu o mare putere, pe care, de asemenea, eu cândva am deținut-o. Dar să Îl recunosc pe Dumnezeu, cea mai mare putere, infinitul în finit, în Tine, nu, niciodată! Ce mi s-a întâmplat mie se poate întâmpla, de asemenea, altora. Ființele umane sunt muritoare, trupurile lor vor putrezi. Aceasta este ceea ce Ți se va întâmpla, de asemenea, Ție, trupul Tău se va dizolva, și doar praful va fi lăsat din Isus.
[12] Eu cunosc vina mea și eu văd că sunt lipsit de strălucire mea,
și eu Ți-i dau, de asemenea, pe acești câțiva care sunt ai mei, care Te urmează pe Tine acolo. Dar atotputernicia nu va lua în considerare niciodată a distruge creația Sa, care este de fapt munca mea, pe care eu I-am dat-o de fapt, Lui și pe care eu o iubesc, de asemenea, la fel ca El, pentru că este din mine. Să continue lupta, pentru că numai prin această luptă există viața. Oroarea morții este lucrarea mea, și prin aceasta eu îmi țin creaturile mele cu mine, și ele stau cu mine, astfel încât calitățile mele să poată trăi în ele. Deci, este bine așa cum este. Atunci ce mai vrei Tu de la mine?"

[13] Eu i-am spus: "Acesta nu este locul pentru a argumenta, pentru că tu știi foarte bine despre ce este vorba. Eu, ca Fiu al Omului, am primit toată puterea din Ceruri, și numai duritatea ta nu vrea să Mă recunoască pentru că tu încă mai speri să depășești divinitatea, să Îl învingi. Tu ai interpretat marea Sa toleranță ca o slăbiciune, dragostea Lui ca o neputință. Tu nu vrei să lași mulțimea ta. liberă, pentru căror mântuire Eu m-am acoperit acum în haina *materiei*, și tu încerci să îi stârnești, deși tu știi că adepții tăi au devenit mult mai slabi și mai mici. Tu ai reușit
să capturezi mintea și i-ai întors departe de la cunoaștere. Existența păgânismului este lucrarea ta. Cu toate acestea, în ciuda a toate acestea, toate faptele tale s-au devenit în așa fel încât cei căzuți erau încă conduși la Mine - și toate acestea nu sunt suficiente pentru tine?”
[14] **Lucifer** a spus: "Cei care au căzut la Tine, doar așteaptă chemarea mea să se întoarcă înapoi. Dă-mi posibilitatea de a-Ți dovedi cât de slabi sunt ei. Și când eu voi pierde, te voi recunoaște. Dă-mi puterea asupra corpului Tău, lasă-mă sa văd omul interior, care locuiește în Tine, atunci vom vedea cât de puțină divinitate se agață de acesta. Și odată ce Isus va plăti tributul Său morții, de asemenea, aceștia de aici vor veni înapoi
din nou la mine, căruia ei îi aparțin."
[15] **Eu** i-am spus: "Ceea ce Eu voi duce în Împărăția Mea este pierdut pentru tine pentru totdeauna. De la

primul început al lumii Eu știu cel mai bine care căi vor duce la mântuire. Dar fi atent, măsura ta este plină. Din dragoste pentru creaturile cerurilor Mele și a globurilor Eu M-am întors, și din dragoste pentru ei, Eu Îmi voi realiza lucrarea, în ciuda încăpățânării tale.

[16] Nu se lăuda cu privire la faptul că, odată cu distrugerea ta, de asemenea, distrugerea tuturor ființelor create din tine este sigilată, astfel încât timpul lor depinde, de asemenea, de al tău. Odată va veni momentul în care tu vei sta înaintea Mea, nu numai deposedat de strălucirea ta ca acum, ci, de asemenea, deposedat de fiecare ființă din tine, și apoi nici o ființă creată nu va mai fi afectată de distrugerea ta. Atunci tu va trebui să decizi din nou, în cazul în care tu nu preferi să vii la Mine mai devreme din libera ta voință. Dar acum pleacă de aici, pentru că decizia Mea stă ferm, și voia Mea se va face."

[17] Apoi, Lucifer a dispărut. Și Eu am binecuvântat acele suflete care stăteau în jurul Meu, le-am întărit și le-am ordonat să se întoarcă în corpurile lor.

Capitolul 42 Planul creației și al mântuirii dezvăluit

[1] Nota bene: Mulți vor pune întrebarea aici de ce Eu de fapt, am chemat sufletele ucenicilor Mei din corpurile lor să asiste la acest eveniment. Acest lucru a fost din cauza a două motive.

[2] În primul rând, atunci când ei s-au trezit, ei nu trebuiau să își amintească acest lucru în timpul vieții lor pe Pământ, pentru că aceasta nu ar fi fost necesar pentru ei, chiar dăunător pentru dezvoltarea viitoară a acestora, și în al doilea rând pentru că sufletul poate percepe numai fostele sale niveluri de dezvoltare în starea lui liberă. Ceea ce contează este ultimul lucru menționat, astfel încât aceste suflete să Mă poată recunoaște în totalitate pe Mine ca Domnul și Creatorul lor și Îmi vor cere să le protejez. Lucifer a trebuit să realizeze că el a pierdut mai mulți adepți și că
puterea lui a devenit tot mai slabă.
[3] Acum, aici este momentul de a înțelege următoarele și a explica foarte clar cine și ce este de fapt Lucifer„, modul în care el
ar trebui vizualizat și cum poate fi el depășite în fiecare individ, pentru doar atunci când aceste întrebări cele mai importante sunt
răspuns corect și clar este posibil să se înțeleagă crearea, coborârea Mea *pe acest Pământ, și* suferința și moartea Mea.
Deci, în timp ce lăsăm la o parte *orice altă* opinie, lasă lumea să asculte marele secret al planului Meu al creației și mântuirii.
[4] Când divinitatea S-a găsit pe sine prin procese care vor rămâne mereu ascunse vouă, și a devenit conștientă de Spiritul Său creativ și atotcuprinzător, o clocotire și stăruință puternică a apărut în El și El a vorbit în Sine: "Eu vreau să îmi pun ideile Mele în

afara Mea, așa că voi putea vedea din aceasta ce pot face puterile Mele." Pentru că atât timp cât nu există nici o activitate, divinitatea se poate cunoaște pe sine numai într-o mică măsură. Numai prin lucrările Sale El devine din ce în ce mai conștient de puterea Lui și se bucură de ea (la fel cum orice maestru *artist* poate vedea doar în propriile sale produse ceea ce este în el și să se bucure de acestea).
[5] Astfel, divinitatea a vrut să creeze, și Și-a vorbit apoi la Sieși: "În Mine este toată puterea din eternitate. Să creez o ființă care este dotată cu toată puterea, egală cu Mine, dar în așa fel că ea
va avea calitățile în ea, în care Eu să Mă pot recunoaște pe Mine Însumi. "Și un spirit a fost creat, care a fost înzestrat cu toată puterea de la Mine pentru a face vizibile divinității puterile, care sunt în Mine.
[6] În acest spirit, divinitatea Însăși a dorit să determine punctul fix al propriei Sale puteri active - la fel cum o ființă umană, atunci când ea merge, va găsi un punct fix de sprijin doar pe terenul ferm al Pământului pentru a activa puterea de a merge mai departe. Rezistența Pământului în sine este bună, ea este chiar mijlocul prin care puterea apare de fapt și prin care o mișcare înainte poate avea loc. Această putere care a fost livrată, care a fost pusă în noul spirit care a intrat în existență, a fost antipodul - dorit de divinitate - ceea ce înseamnă contrastul a tuturor acelor calități pe care voi le numiți divine.

Prin urmare, acel *antipod* nu este nedivin, ci doar face posibilă răspândirea luminii și cunoștinței drepte.
[7] Pentru că trebuie să fie posibil pentru fiecare calitate, atunci când este perfectă, să fie privită din două părți. Perfecțiune Mea poate fi găsită unde părți se încadrează într-un singur punct. Coborând și urcând din acest punct central, ambele se pierd în infinit.
[8] Luați dragostea de exemplu, cea mai înaltă lege și cea mai nobilă calitate din centrul inimii mele. Toată lumea va percepe cu ușurință că o persoană foarte iubitoare poate crește și mai mult în iubirea lui, pentru că este clar deja de pe Pământ că o persoană mai iubitoare poate fi întotdeauna găsită. Și cu toate acestea, veți vedea că oamenii foarte iubitori vor avea, de asemenea, dreptul antipod ei prin care aceștia sunt, de asemenea, capabili să refuze, din dragoste și din motive înțelepte, tot felul de dorințe, dacă prin
acestea ei ar face rău celor care au venit să le ceară.
[9] Dacă o ființă a fost creată și a fost pusă pe acea frontieră din care ea în mod liber se poate dezvolta în ambele sensuri, este ușor de realizat și că din ce în ce mai mult va fi capabil să dezvolte în sine posibilitatea de a refuza. Ea prin aceasta se va separa din ce în ce mai mult de granița de mijloc și în cele din urmă se va pierde în adâncurile cele mai nesfârșite ale antipodului, însemnând în întărire extremă. Astfel, atunci când te uiți la o persoană rea

tu întotdeauna îți poți imagina o persoană care este mai rea, cu mai puțină dragoste, care se va pierde în egoism, din cauza separării extreme.
[10] Acum, dacă Eu am creat o ființă care a posedat toți – ține minte, fără excepție - drepții poli ai calităților Mele divine, aceasta nu înseamnă că Eu am dat complet deoparte cu ei, astfel ca Eu, ca Dumnezeu într-un fel să exist doar dintr-o jumătate. Aceasta înseamnă doar că Eu am creat o ființă pe care Eu am pus-o pe acea frontieră menționată, dotată cu atotputernicia Mea cu care el astfel, a fost activ și căreia Eu i-am dat libertatea de a se dezvolta în sus sau în jos. Și din această putere completă Eu am lăsat-o să lucreze în mod liber.
[11] Această primă lumină a cunoașterii - însemnând cunoașterea posibilității de a se dezvolta în sus sau în jos - ar trebui să țină ființa din centru din voința sa liberă, să fie activă de acolo într-o foarte strânsă legătură cu Spiritul inițial divin și să creeze mereu noi ființe cu propria putere creatoare, astfel încât Creatorul precum și creatura să se poată delecta cu adevărat în acestea și să poată savura în acea activitate bucuroasă un grad mai mare de fericire.
[12] Acum, dacă Eu vă spun că numele acestui prim spirit creat a fost "Lucifer" (care înseamnă "purtător de lumină"), veți înțelege de ce, de asemenea, el a fost numit în acest fel și nu altfel. El a purtat în sine lumina de cunoașterii, și ca prima ființă spirituală el a fost conștient de limitele polarității spirituale

interioare. Dotat cu puterea Mea completă, el a chemat acum alte ființe la viață care
erau egale cu el în toate. Ele, de asemenea, au simțit divinitatea și au văzut aceeași lumină a cunoașterii aprinsă în ei, și ei, de asemenea, erau activi cu propria lor putere creatoare și au fost dotați cu toată puterea de Duhul Meu. Cu toate acestea, puteri speciale ale Spiritului Meu inițial erau exprimate în ei, acest lucru înseamnă că în ceea ce privește caracterul lor, ei au devenit similari cu cele mai importante 7 calități ale Mele, și astfel numărul lor a fost 7.
[13] Nu ar trebui să credeți că celelalte 6 calități lipseau dacă caracterul lor a fost similar cu unul din cele 7 calități, dar ființa lor deținea o caracteristică specială care i-a făcut purtători ai acelei calități aparte pe care ei au dezvoltat-o în mod special, pentru că deja la bun început Eu am avut grijă ca ființele Mele create să depindă unele de altele din necesitate - cel mai bun mod de a le preveni să devină mândre cu privire la unul față pe altul.
[14] Lucifer, care a știut cu siguranță că el a reprezentat antipodul lui Dumnezeu în el însuși, a crezut acum că ar fi posibil ca el să absoarbă divinitatea, și el a căzut în concepția greșită că el, ca o ființă creată și astfel o ființă finită, ar putea absorbi infinitul în el, pentru că aici, de asemenea, era valabilă legea: "Nimeni nu-L poate vedea pe Dumnezeu (infinitul) și să-și păstreze viața în același timp". Ca un rezultat al acesteia, el putea simți

esența divinității și auzi poruncile Sale, atâta timp cât el stătea, în dreptul punct central, dar el niciodată nu-L putea vedea personal.
[15] Acum, pentru că o ființă finită nu poate și niciodată nu va înțelege infinitul, și, prin faptul acesta, în ceea ce privește acest punct, cu ușurință cade în erori și mergând în jos se întărește în acestea, Lucifer a scăzut, în ciuda tuturor avertismentelor, în iluzia că el ar putea absorbi și capta divinitatea. Prin aceasta, el a părăsit poziția dreaptă, s-a distanțat de punctul central al inimii Mele și a căzut tot mai mult victimă a dorinței greșite de a aduna în jurul lui ființele sale - care au existat prin el dar din Mine -, în scopul de a stăpâni peste spațiile care au fost locuite de tot felul de ființe.
[16] Acum, a existat o discordie, ceea ce înseamnă o separare de grupuri care în cele din urmă a dus la retragerea puterii, care i-a fost dată de Mine lui Lucifer, și cu adepții săi el a devenit fără putere și puterea sa creatoare i-a fost luată.
[17] Desigur, întrebarea a venit: "Ce se va întâmpla acum cu că multitudinea celor căzuți care erau ca și morți, însemnând fără activitate?"
[18] Au fost doar două căi. Prima modalitate a fost: de a-l distruge pe Lucifer cu urmașii săi și apoi a crea un al doilea, care probabil, ar fi fost supus la aceleași erori, deoarece un spirit mai perfect, complet liber *din Mine* și, prin urmare, independent de voința Mea nu putea fi creat. A crea mașini fără voie care să

executa ceea ce Eu poruncesc, nu era dificil. Dar a dobândi lumina conștiinței de sine a fost până în prezent singura cale. Deoarece de asemenea celelalte spirite care au fost create prin aceste mijloace prin Lucifer, și care Mi-au rămas loiale Mie, aparțineau sferei sale. O distrugere bruscă a lui Lucifer ar fi dus, astfel, de asemenea, la distrugerea tuturor ființelor vii.
[19] Imaginați-vă o persoană care și-a pus copiii și nepoții săi în jurul lui care izvorăsc din el în calitate de mediator, dar care de fapt încă își datorează viața lor Mie. Dacă faptele, gândurile, și așa mai departe, ale acestei persoane erau distruse pentru totdeauna, atunci, de asemenea, urmașii lui ar fi distruși din moment ce, amintirea sa ar fi trăit în continuare în ei. Doar o ștergerea completă a tot ceea ce a venit vreodată în contact cu el - independent dacă acest lucru a fost bun sau rău și merita să fie distruse sau nu - ar face o completă uitare posibilă.
[20] Dar de ce ar trebui să merite Lucifer acest lucru din moment ce căderea lui a avut loc doar din cauza unei concepții greșite prin care exista posibilitatea de a îndepărta acea concepție greșită? De ce ar fi meritat distrugerea lor acele ființe care au rămas loiale? Și, în sfârșit: unde în ar fi înțelepciunea Mea, dacă încă de la bun început Eu nu aș fi știut și prevăzut posibilitatea căderii și astfel, prin urmare, repetarea cursului creației a trebuit să fie exclus? Şi mai presus de toate: unde ar fi fost iubirea Mea, dacă aceasta nu ar împiedica o distrugere, și mai

degrabă ar găsi modalități prin înțelepciunea sa de a aduce ființele pierdute înapoi la lumina cunoașterii, astfel încât, ca urmare, acestea să rămână în echilibrul corect al calităților polare?
[21] Astfel, numai al doilea mod a rămas pe care voi îl puteți vedea în fața voastră în creația materială.
[22] Imaginați-vă o persoană care absolut nu vrea să înțeleagă că
regele țării este un conducător puternic, deoarece el, deși dotat cu toată puterea și autoritatea de acel rege, nu l-a văzut personal. El se revoltă împotriva regelui și s-ar ridica el însuși la a fi rege. Pentru a nu aduce subordonații la ruina care i-au rămas loiali lui, regele îl apucă, îi îndepărtează splendoarea lui, îi ia autoritatea sa și-l aruncă într-o cameră încuiată, atât timp cât îi ia lui să revină la rațiune, și el va face același lucru cu adepții săi. Aceștia vor fi eliberați în funcție de cât de mult adepții vor face penitență, își vor da seama de eroare și vor adera ferm la rege care se arată acum, de asemenea, vizibil pentru ei.
[23] Această imagine pământească slabă vă arată ceea ce Eu am făcut, deoarece creația materială înseamnă acea închisoare. Totuși, pentru a înțelege următoarele trebuie sa treziți simțirea sufletului vostru, pentru că rațiunea umană cade prea repede din a înțelege acest lucru.
[24] Un suflet este compus din particule nenumărate care fiecare
dintre ele vine de la o idee care provine de la Mine, și odată ce el

s-a găsit pe el însuși el nu mai poate deveni mai mult, altceva decât ceea ce el este pentru că el corespunde apoi la caracterului pe care el l-a acceptat. Când un cristal este cristalizat, caracteristica sa nu mai poate fi schimbată și se cristalizează fie ca romboid, hexagon, octogon, și așa mai departe, *în funcție de forma* naturii sale, aceasta înseamnă în funcție de modul piesele acumulate în jurul său centrului vieții sale.
[25] Acum, când acolo trebuie să existe o schimbare, deoarece cristalele nu au ajuns complet pure, ele trebuie să fie dizolvate de căldură (dragoste), pentru a le cristaliza din nou în timpul răcirii apei calde de iubire, ceea este la fel ca și renunțarea la voința lor. Acum din nou noile cristale, frumoase, vor forma, și fiecare chimist atent va ști în acest fel cum să obțină cele mai frumoase, cele mai clare și cele mai mari cristale care corespund scopului său.
[26] Iată, un astfel de chimist sunt Eu am dizolvat cristalele care au devenit impure (Lucifer și adepții săi) în apa caldă a dragostei și eu am lăsat acele suflete să se cristalizeze din nou pentru a le face pure. Că aceasta s-a întâmplat de ascensiunea prin regnul mineral și regnul vegetal până la om este cunoscut pentru voi. Dar așa cum sufletul lui Lucifer cuprinde întreaga creație materială, de asemenea, acesta trebuie să se exprima sub forma unei ființe umane. Acesta este motivul pentru totdeauna toate uniunile de spirite se unesc într-o singură persoană, exprimate de către liderul

acelei uniri, și ele formează ceea ce se numește sfera lui. Nu există nimic similar la nivel material care exprimă clar acest lucru. De aceea eu vă spun: deschideți simțirea sufletului vostru.
[27] Acum, va fi, de asemenea, clar pentru voi că Lucifer crede că el trebuie să acționeze așa cum se întâmplă, astfel că materia să poată fi creată – o concepție greșită, pentru că nu materia este scopul final al creației Mele. Dar singurul scop pentru ființele care au fost puse în afara Mea este de a cunoaște adevărul în libertate, de a iubi și de a înțelege divinitatea. Materia este numai mijlocul pentru aceasta. Lucifer a vrut să se țină de a doua sa concepție greșită și s-a pierdut în limitele exterioare ale calităților sale polare în timp ce el s-a mințit pe el însuși că el trebuie să mențină materia din cauza aceasta. Suficientă libertate i-a fost dată lui să pătrundă materia, ceea ce înseamnă a contempla în mod conștient în sine astfel ca el ca primul spirit creat să-și dea seama ce fel de suferință a cauzat tovarășilor săi și că prin aceasta el se poate întoarce. Dar el nu a făcut acest lucru și doar de atunci înainte el a vrut să conducă ca un rege al materiei care-i aparținea lui. De aceea el a întunecat cât mai mult posibil cristale umane, care a ajuns la dezvoltare din nou, pentru a-și menține împărăția lui, pentru că lupta cu Dumnezeu părea mare, înălțătoare și susținătoare de viață pentru el.
[28] Cristalele umane care au trebuit, de asemenea, să fie din nou libere, în scopul de pentru a ajunge

obiectivul puteau fi înclinate spre el sau spre Mine, și în timpul vieții lor, ei au căzut în mod repetat, în plasele sale. Privește la păgânism în care el s-a lăsat să se fie onorat ca rege, și să *onoreze* polarele lui calități, care conțin, de asemenea, o mare înțelepciune, ca zei.
[29] Acum cineva se va întreba: De ce am permis Eu toate acestea? Aceasta rămâne de neînțeles atunci când nu privești la scopul final, și acesta este: să se recunoască în mod liber în Dumnezeu.
[30] Dacă îi place unui lider al unei națiuni să trăiască în mod greșit și trage adepții săi cu el, care este cel mai rapid mod de a atinge obiectivul pentru a aduce lumina corectă la toți? Într-adevăr, atunci când liderul națiunii însuși va renunța la greșelile sale, pentru că adepții săi îl vor urma repede. Dar încercând să își întoarcă adepții săi de la el individual, atât de mult cât el va sta singur, obiectivul va fi mult mai întârziat.
[31] Pentru Mine este întotdeauna: ia-o pe nucleu, și în cazul în care acesta nu poate fi schimbat, atunci fă un ocol.
[32] Întrucât în timpul încarcerării – gândește acum la imaginea regelui - reproșul a fost întotdeauna: "Dacă eu l-aș putea vedea pe rege, eu aș crede în el", aceasta a devenit motivul pentru încarnarea Mea, în primul rând pentru cei care au căzut, și în al doilea rând pentru a face divinitatea personal vizibilă pentru cei care nu au căzut, și astfel de a recompensa credința lor.

[33] Aici se află secretul încarnării Mele care a trebuit să treacă
prin materie care altfel ar fi devenit din ce în ce mai dură în cazul în care Lucifer însuși s-ar pierde tot mai mult din duritatea sa de antipod. Prin urmare, întruparea Mea a făcut acest lucru să se oprească și a arătat foarte precis modul de a fi eliberat de închinarea la idoli și de venerarea calităților polare. Și, de asemenea, în primul rând o dovadă a trebuit să fie dată că moartea, prin care oamenii au devenit atașați de materie și plăcerile sale, poate fi cucerită ca cel mai mare *obiectiv* care poate fi atins, și în al doilea rând că viața nu are loc în materie, ci în spirit, și că prima menționată este doar o închisoare pentru ultima menționată.
[34] Este evident că eu am pregătit cea mai potrivită țară, oamenii
și familia unde în care darul Meu ar fi reușit cu siguranță, pentru
că altfel Lucifer ar fi fost în stare să Mă cucerească, iar istoria poporului iudeu este un răspuns la întrebarea unde trebuie să se întâmple acest lucru.

Capitolul 43 Viziunea lui Ebal

[1] Când ucenicii s-au trezit din tipul lor de transă, ei au fost toți surprinși de faptul că au adormit atât de profund și ei M-au întrebat ce sa întâmplat de fapt cu ei.
[2] Eu le-am zis: "Nu vă faceți griji cu privire la faptul acesta, pentru multe lucruri încă se vor întâmpla prin

care voi veți pune aceeași întrebare, fără ca aceasta să poată fi răspuns direct. Dar la momentul potrivit voi, de asemenea, veți primi explicația potrivită."
[3] Acum, printre acei adepți ai Mei era, de asemenea, un iudeu,
numit Ebal care a acceptat învățătura Mea complet în inima lui și
era plin de zel pentru a trezi spiritul său. Prin viața lui din trecut, care i-a dat o mai mare putere de suflet, el a dobândit darul celei de a doua vederi, ceea ce înseamnă darul de a vedea evenimentele viitoare sau trecute în el.
[4] El a venit la Mine și a spus (**Ebal**): "Doamne și Învățătorule, sufletul meu tremură mereu în durere, atunci când în ore pașnice eu Te vizualizez. Apoi eu văd imagini întunecate care apar în fața mea, care par să-mi arate lucruri oribile. Eu am vizualizat de multe ori evenimente viitoare și evenimente din trecut dar Eu nu am simțit niciodată durerea pe care o simt atunci când mă gândesc la Tine și la imaginile care plutesc în spiritul meu înaintea mea."
[5] **Eu** i-am spus: "Dragul Meu Ebal, relatează cu privire la tipul de imagini pe care tu le vezi, astfel încât, de asemenea, aceștia de aici să știe ce simte sufletul tău."
[6] Ebal a spus: "Doamne, eu văd porțile Raiului deschise, și din
adâncimi nemăsurate ale creației o lumină strălucitoare luminează spre mine și o voce îmi spune: "Uite, aceasta este Lumina lumii

care a coborât în jos la oameni pentru a trăi în mijlocul lor."
[7] În continuare, eu Te-am văzut mergând, și Tu erai strălucitor luminat de lumină, și aceasta strălucea complet prin tine, și în inima ta o flacără ilumina, care a devenit tot mai luminoasă. Și cu cât mai mult lumina flacăra, cu atât mai mult acea strălucire din exterior dispărea.
[8] Apoi eu am văzut o imagine întunecată venind aproape care făcea efortul pentru a acoperi lumina din Tine. Și în timp ce el într-adevăr a încercat să facă aceasta, eu am văzut mulțimi în cer care urmăreau cu teamă acest eveniment. Și iată cu cât mai mult această imagine făcea eforturi pentru a te acoperi în întuneric cu atât mai mult lumina strălucea în Tine, și în cele din urmă, orbit de intensa strălucire a luminii, a căzut jos înaintea Ta. Tu ai atins întunecata imagine care stătea acum ca moartă la picioarele tale, și a zis: "Binecuvântați sunt toți păcătoșii care fac penitență, și nu există nici un păcat atât de mare încât să nu poată fi iertat dacă păcătosul cere aceasta în Numele Meu. Roagă-te, de asemenea, astfel încât să poți fi iertat."
[9] Și mai departe, eu am văzut că mâinile și picioarele Tale erau străpunse, și din inima ta o picătură de sânge curgea. Imaginea care st[tea înaintea picioarelor Tale a absorbit picătura de sânge, a devenit vie acum și a devenit mai luminoasă și mai luminoasă până când în cele din urmă, de asemenea, strălucea cu mare

luminozitate. Apoi, o voce spunea din spațiile Cerului: "Iată, Eu L-am trimis pe Fiul Meu pentru a-l aduce înapoi pe cel pierdut la Mine, și Lui nu i-a fost frică să moară pentru a-l întări cu sângele inimii Sale pe cel care a devenit slab și să-l aducă la viață. Slavă Lui pentru că, de acum Eu voi trăi complet în El, pentru că Noi am devenit Unul pentru totdeauna."
[10] Când glasul s-a stins, Eu am venit în mine din nou. Dar chiar
acum eu am văzut aceeași imagine întunecată stând lângă mine, râzând disprețuitor ca și când el ar fi vrut să-mi spună ceva și apoi
a dispărut.
[11] Te rog, spune-mi, Doamne și Învățătorule, care a fost sensul a toate acestea, pentru că nu contează cât de frumos a fost de văzut, Eu cu toate acestea am simțit întotdeauna o durere adâncă în mine care de multe ori mă împiedica de la a gândi sau simți."
[12] **Eu** i-am spus: "Ebal, atunci când sufletul tău simte ceea ce se va întâmpla în zilele ce vin, el se teme, în același timp de evenimentele cărora el nu le poate realiza sau înțelege scopul final. Apoi, aceasta îl trage puternic în jos și-l asuprește prin toate aceste impresii de neînțeles pe care el -, deoarece îi lipsește înțelegerea - nu le poate rezolva, deși el ar dori aceasta. Atunci, el simte durere ca cineva care este legat și rezistă împotriva frânghiei, încercând să se elibereze de ea. Încercă mai mult în inima ta să aprinzi dragostea ta pentru Dumnezeu decât ai făcut până acum. Fii liniștită în inima ta și

asculta vocea spiritului tău. Apoi, în curând un cuțit ascuțit al dreptei cunoștințe și răbdări îți va fi dat ție, care va tăia funiile.
[13] Toți cei care au același dar ca și tine și sunt, prin aceasta capabil să își extindă sufletul lor mult în afara lor înșiși - capturând
viitorul, care deja își aruncă umbrele sale înainte - și pot trezi și vizualiza trecutul în sine, ar trebui în primul rând practice răbdarea și calmul în interior, astfel încât ceea ce ei văd să nu exercite o presiune asupra lor și ca aceasta să poată fi complet înțeles.
[14] Aceasta este, de asemenea, cazul cu tine, și în curând viitorul însuși îți va arăta cât de adevărată este viziunea ta.
[15] Dar să oprim toate conversație acum și să dăm trupurilor voastre odihna de noapte încă necesară, care este benefică în special sub cerul înstelat liber în acest aer curat de munte, pentru că mâine o lucrare mare ne va aștepta pe noi. Deși în exterior numai pentru Mine, dar în interior pentru voi toți, și, prin urmare, voi ar trebui să fiți complet pregătiți și întăriți.
[16] Ebal a plecat de la Mine, și pe toți cei care erau prezenți s-au întins pe pământul care era acoperit cu mușchi care le-a oferit lor un loc moale să se întindă. Păziți de Spiritul Meu ei au adormit în
casa mare a Tatălui, în liniște și dulce ca copii, pentru ultima oară în grija necondiționată a voinței Mele. Pentru că din această zi externa Mea lege-trebuie a început să se retragă de la ei, astfel ca - în

funcție de credința lor, care a crescut în Mine -, de asemenea, adversarii că poată avea putere asupra lor, astfel încât aceștia să poată practica mai independent în loc ca întotdeauna să fie înconjurați prin puterea mea personală divină. Pentru fără a fi conștienți de aceasta, aceasta i-a protejat de asemenea, și le-a oferit totul în timp ce ei nu trebuiau să își facă griji despre aceasta. De acum înainte trebuia să apară cât de mult învățătura și faptele Mele i-au maturizat și i-au făcut independenți.

Capitolul 44 Domnul stă cu Rafael

[1] Când ei toți s-au trezit a doua zi s-au simțit foarte întăriți, dar cu toate acestea, toți într-adevăr au simțit o goliciune ciudată și independența în sufletul lor care se exprima prin faptul că ucenicii Mei se certau între ei cu privire la diferite întrebări în loc a lăsa răspunsurile lor pentru Mine, așa cum ei obișnuiau să facă. Acesta a fost primul semn care a arătat noua lor independență și luarea deciziilor în mod liber cu privire la căile lor viitoare care mai târziu, au dus chiar la lepădarea lui Petru, în ciuda marii sale dragoste pentru Mine.
[2] Noi curând am părăsit valea care ne-a protejat noaptea trecută și care a fost scena unui astfel de eveniment important. Și noi ne-am dus un mic oraș în nord-est de Ierusalim, numit Rimon.
[3] De îndată ce noi am intrat, un om - după ce s-a prezentat ca fiind un mesager de la surorile lui Lazăr

Marta și Maria - a venit la Mine cu o voce rugătoare, îndemnându-Mă să vin imediat în Betania pentru că Lazăr era grav bolnav și surorile lui se temeau pentru viața lui. El spus mai departe că a așteptat deja aici timp de 2 zile, că în afară de el mai mulți mesageri au fost trimiși pentru a Mă căuta, pentru că Eu obișnuiam să îl vizitez pe Lazăr în timpul acestei perioade, și că el s-a bucurat de dragul stăpânului său, că M-a găsit.
[4] **Eu** i-am răspuns slujitorul: "Boala nu este spre moarte, ci pentru onoarea lui Dumnezeu, pentru ca Fiul să poată fi onorat prin aceasta."
[5] Robul a înțeles aceste cuvinte ca un anumit semn că Eu îi voi vindeca stăpânului său, și el Mi-a cerut de urgență să vin imediat, astfel ca stăpânul său să nu trebuiască să sufere mult. După aceea el a plecat imediat spre Betania la surorile în așteptare pentru a le aduce vestea plină de bucurie.
[6] Și **Eu** M-am întors la ucenici și le-am zis: "Noi vom găsi un han pentru noi, astfel încât să ne putem odihni, pentru că nu este nici o grabă pentru a merge în Betania."
[7] Apoi, **Petru** M-a întrebat: "Doamne, este Lazăr atunci deja vindecat?"
[8] **Eu** le-am răspuns: "Nu, dar el va fi vindecat, iar pentru aceasta este necesar pentru el să pună în primul rând jos ceea ce este necurat pe el, așa cum voi, de asemenea, va trebui să dați jos tot ceea ce este necurat de pe voi înainte de a putea intra în Regatul Meu și al Tatălui vostru."

[9] Ucenicii nu au întrebat mai mult, pentru care ei erau deja obișnuiți cu aceasta, și au învățat să înțeleagă că regulile Mele erau întotdeauna cele corecte.
[10] Acum, noi am mers prin oraș -, care ar putea de fapt numit, mai bine, un sat mare - în cealaltă parte a acestuia, care era localizată la drumul spre Ierusalim. Noi am ajuns la o casă frumoasă, care era înconjurată de o grădină și situată la ceva distanță. De la foarte bine întreținuta gradină se putea observa că proprietarul făcea parte dintre oamenii bogați și că a căutat, în mod evident, un loc liniștit, departe de zgomotul lumii.
[11] Când noi ne aflam în fața casei și am văzut cât de frumos era
localizată, un servitor a venit afară și cu amabilitate ne-a invitat în
numele stăpânului său să ne apropiem și ne-a întrebat dacă ne-ar face plăcere să ne cazăm la el.
[12] **Eu** am fost indicat ca fiind liderul grupului și Eu i-am spus: "Spune-i domnului tău că El, pe care el L-a așteptat atât de mult timp, a venit să reședință la el.
[13] Robul a plecat, și noi ne-am plimbat mai întâi în partea din față a grădinii casei. Nu a durat mult înainte ca același slujitor să se întoarcă la noi, cerându-ne să-l urmăm. El ne-a adus într-o mare cameră care semăna cu o sală și, după obiceiul acelui timp, era bine amenajată cu covoare și

diverse lucrări de artă, care, expunea imediat averea proprietarului.
[14] La scurt timp el a apărut, susținut de un servitor. El era deja un om foarte bătrân, care se arăta foarte respectabil și slăbit de povara bătrâneții. Aspectul său exterior a umplut întregul nostru
grup cu un respect profund, pentru că fața lui strălucea cu pace, și întreaga lui ființă arăta demnitatea respectuoasă a unui patriarh bătrân, mai mult sau mai puțin după cum toata lumea și-ar imagina imaginea unui strămoș.
[15] El cu amabilitate ne-a întâmpinat și și-a cerut scuze că povara anilor lui - pentru că el era deja în vârstă de 120 ani – l-a împiedicat să ne primească în mod direct, și el ne-a cerut să considerăm această impolitețe a sa ca neintenționată.
[16] Când el (**Rael**) s-a uitat la Mine mai atent, el a devenit foarte
surprins și a zis: "Învățătorule, eu Te-am văzut în această noapte într-un vis. Tu m-ai chemat: "Rael, Eu voi veni la tine pentru că tu tânjești după Mine, iar casa ta va fi binecuvântată de Mine."
[17] Și iată, acum visul meu devine realitate. Cine ești Tu, dragă
Învățător, și cine sunt acești oameni care par să Îți aparțină Ție?"
[18] **Eu** i-am spus: "Eu sunt Acela care tu speri și pe care L-ai așteptat de ani de zile. Cel pe care tu Îl cunoști deja și care a devenit un străin pentru tine,

pentru că au trecut ani de când tu M-ai văzut pentru prima oară. "
[19] **Rael** a răspuns: "Rabbi, memoria mea a devenit slab. Eu știu că Te-am văzut înainte, în afară de visul meu, dar eu totuși nu pot vedea în mine când s-a întâmplat aceasta. Dar noi încă mai avem timp să vorbim despre aceasta. Te rog să consideri această casă ca a Ta și să te odihnești. Slujitorii mei Te vor servi ca pe oaspetele Meu foarte drag - ca și cum voi ați fi adevărații mei frați."
[20] Rael a ordonat acum slujitorilor lui să aducă imediat apă pentru a spăla picioarele noastre și să pregătească o masă. Totul a fost pregătit în marea sală de mese, și într-un timp foarte scurt, după ce noi ne-am odihnit din punct de vedere fizic, noi ne-am așezat la pâinea și vinul din bogata decorată sală a hangiului nostru respectabil și noi ne-am simțit toți foarte confortabil.

Capitolul 45 Rael relatează despre viața lui

[1] Când noi ne-am așezat la masă, Rael a întrebat din nou unde M-a văzut el de fapt, pentru că el nu-și putea aminti când s-a întâmplat aceasta.
[2] **Eu** i-am spus: "Si totuși, este scris în inima ta foarte clar, dar tu nu îndrăznești să asocieze dorința fierbinte, cu o ființă umană pământească. Dar nu dorești tu însuți să ne spui care este dorința fierbinte ce locuiește în inima ta?

[3] Rael, care stătea lângă Mine, a spus: "Rabbi, dorința fiecărui adevărat Israelit este ca unsul Domnului să coboare din ceruri și să trăiască printre noi oamenii cum profeții au anunțat. Zilele mele sunt numărate, și în anii care erau acordați în mod normal oamenilor au depășit foarte mult. Această milă a Domnului a fost întotdeauna considerată de către mine ca un semn că îmi va fi în continuare acordat să îl văd pe Cel care ne-a fost promis și că va intra în orașul lui David și va sta pe scaunul de domnie din Sion ca un conducător puternic. Iată, Rabbi, ca aceste zile să fie împlinite este dorința cea mai fierbinte care trăiește în inima mea, iar acest lucru eu Ți l-am descoperit acum la Ție și însoțitorilor Tăi."
[4] "Foarte corect", i-am spus **Eu** lui Rael, al cărui chip pur și simplu strălucea atunci când în credință evlavioasă a rostit această dorință a inimii lui, "dar spune-ne, de asemenea, dacă tu ai descoperit vreodată semne care să arate că vor veni zile când Dumnezeu va vizita poporul Său?"
[5] **Rael** a spus: "Rabbi, eu nu aș mai trăi, dacă nu aș fi știut acest lucru cu siguranță. Iată, eu am văzut o mulțime de lume și am încercat să dobândesc o cunoaștere mai mare decât doar ceea ce templul a permis. Regulile noastre interzic să ne implicăm cu alte învățături, dar în anii tinereții mele eu am fost un fel de liber gânditor și cu greu eu m-am întrebat dacă aceasta era permis sau nu. Și tot ceea ce îmi făcea plăcere mi-a fost permis mie. Și, din moment ce noi eram bogați acasă și din cauza morții timpurii

a părinților mei și pentru că puteam dispune în mod independent
de bogățiile mele, eu am vrut să călătoresc, în speranța de a crește cunoștințele mele prin aceasta și de a dobândi o poziție în rândul oamenilor care ar fi mai mare decât un scrib care nu a mers mult dincolo de zidurile Ierusalimului.
[6] În trecut - acum aproape 100 de ani - poporul Domnului nu mai avea credința fermă reală, care devine acum din ce în ce mai instabilă, și în copilăria mea eu am suspectat că curând prezicerile profeților vor trebui să devină adevărate. Nerăbdarea mea a crescut când eu am văzut că oamenii și-au pierdut libertatea lor și atunci când Pompeius 1 a cucerit în cele din urmă țara și orașul sfânt. Eu încă pot vedea aceasta în fața ochilor mei cum comandantul roman a pătruns în sanctuar și cum oamenii care stăteau în jurul templului, într-adevăr au așteptat ca mânia Celui Preaînalt să sfărâme capul păgânului care a profanat sanctuarul. Dar nu s-a întâmplat nimic.
[7] Roman a fost impresionat cu sfințenia locului și el cu teamă s-a retras din Sfânta Sfintelor, dar mânia Celui Preaînalt nu a fost turnat pe capul lui sau pe marea putere din Roma.
[8] De asemenea, Mântuitorul, Mesia, nu a venit la poporul Său.
[9] Atunci, inima mea a fost cuprinsă de o necredință adâncă și eu m-am decis să mă întorc de la Țara Promisă. Am călătorit deja prin întreaga regiune din Grecia, Asia Mică și Italia, și am decis să caut

dreapta cunoștință, unde oamenii noștri au fost sclavi - în Egipt. Moise a trebuit să fie inițiat în toată înțelepciunea preoților
din țara Egiptului. Eu am vrut să dobândesc aceeași înțelepciune.
[10] În trecut era aproape imposibil, și numai cu cea mai mare perseverență și prin recomandarea regelui, de a pătrunde în templu și misterele, dar în zilele noastre, de departe, nu mai este atât de dificil pentru că învățătura secretă egipteană a devenit acum, de asemenea, o marfa ca multe alte produse speciale de comerț. Primul General Gnaeus Pompeius, sau Pompei, a distrus Ierusalimul în anul 62 î.Hr.. Cei care s-au străduit a dobândi o cunoaștere mai mare, adevărata, veche înțelepciune sunt la fel de bine ca și neînvățați pentru că preoții nu mai înțelegeau ei înșiși ceea ce se află în spatele imaginilor lor, și ei aveau doar cuvinte complicate goale despre vechile lor mistere, la fel ca în templul nostru, unde forma a acoperit nucleul spiritual.
[11] Numai câțiva adevărați preoți – rare pietre prețioase ale adevăratului, cult vechi - trăiesc retrași în câteva regiuni din Egipt. Ei sunt parțial considerați persoane ciudate, batjocoriți și luați în râs de către ai lor, și, parțial, onorați ca oameni sfinți de către oameni și preoți. Dar, într-adevăr, ei nu sunt nici una, nici
alta ci doar gardieni credincioși ai anticei înaltei credințe, adevărate și sunt lăsați în calitate de

martori ai unei vieți spirituale importante de care lumea prezentă nu are nici o idee.
[12] Eu am fost norocos să întâlnesc un astfel de om. În Thebe m-am pus în serviciul lui Horus. Acolo trăita un bătrân înțelept în templu care era încă onorat cu timiditate și venerație de preoțime. În timpul orelor de transă spirituală sfântă el a primit duhul proorociei și ochiul său spiritual a fost deschis. Și, din moment ce totul s-a întâmplat exact cum spiritul i-a descoperit lui, el a fost foarte stimat.
[13] Numai datorită lui eu am avea această cunoaștere deoarece respectabilul om m-a iubit și el mi-a spus odată că eu încă îl voi vedea pe Cel pe care el nu va mai putea să Îl vadă decât prin mine. "Spiritul înțelepciunii coboară în jos, trimis de eterna Dragoste și va răspândi lumina cea mai strălucitoare. Apoi, Isis va plânge pentru soțul ei ucis, dar Fiul etern va prelua domnia scaunului de domnie al Tatălui. Apoi, un nou timp va începe. Ciclul Pământului va trece și o nouă lume va veni până Fiul, înzestrat cu toată puterea, va ține din nou marea judecată a morții și va separa ceea ce este drept și nedrept."
[14] Aceasta este ceea ce mi-a spus înțeleptul, și eu înțeleg acum foarte bine ceea ce a vrut să spună.
[15] Și eu, singurul în care el a avut încredere în întregime, am rămas un ucenic al acestui om înțelept pentru 12 ani. Într-o zi, înțeleptul, mi-a spus că el a simțit că moartea sa era aproape și el a vrut să păstrez ceea ce el m-a învățat. Există doar un

singur Dumnezeu, și tot ce a fost creat trebuia să-L slujească numai pe El. Dar divinitatea a decis – așa cum el a fost informat - să facă ființele sale create foarte binecuvântate acoperindu-Se El Însuși cu trup și coborând jos ca o ființă umană arătând căile de mântuire pentru toți cei care doresc să meargă pe acele căi. Dar, la scurt timp după aceea, o mare judecată vine cu aceasta pentru a face căile vizibile în mod clar, de asemenea, pentru puterea întunecată a întunericului. Și, deși aceste căi sunt valabile pentru aceasta, ea încearcă să tragă în jos ceea ce Dragostea a construit. Prin urmare, ar fi bine pentru fiecare să se examineze el însuși, astfel încât să nu fie lovit de judecată. Şi această examinare trebuie să fie: să iubești pe Dumnezeu mai presus de orice și să respecți puterile care radiază de la El, dar să nu le venerezi ca zei, în scopul de a evita căile greșite. Nu va dura mult timp înainte ca judecata să înceapă să răstoarne toți zeii.
[16] Eu a trebuit să îi jur lui că eu Îl voi păstra pe acest singur Dumnezeu al părinților mei, pentru că El a fost același pe care el, de asemenea, L-a găsit. Nu un Dumnezeu al răzbunării așa cum El a fost de multe ori mustrat, ci un Dumnezeu al iubirii, care nu este furios nici nu pedepsește, care de multe ori trebuie să aducă oamenii la un popas, astfel că ei să nu piară complet, și care de multe ori trebuie să omoare trupurile ca singurul mijloc de a salva sufletele. "Iată, spiritul mi-a spus mine - și ochii mei au văzut aceasta - că țara ta a fost aleasă pentru a

lăsa ca marea minune să devină adevăr. Acolo se va întâmpla ceea ce va rămâne mereu de neînțeles pentru timpul prezent și pentru generațiile de mai târziu pentru că este divin și merge dincolo de rațiunea umană."
[17] Acesta este modul în care învățătorul și liderul meu a vorbit cu privire la misterul spiritual al primei religii a poporului egiptean care în fapt - atunci când e înțeleasă în mod corect - conține doar aceleași adevăruri care pot fi, de asemenea, găsite în statutele noastre, deși într-o altă formă.
[18] La scurt timp după aceea, a murit, și eu m-am întors în țara mea pentru a aștepta marele timp. Acesta mi-a fost descoperit mie în vise clare că eu încă voi fi martor în continuare la acest lucru, dar cu toate acestea, mi sa părut mai bine să mă retrag din cercul slujitorilor templului și al cărturarilor, pentru că a devenit foarte clar pentru mine că salvarea nu va veni de acolo. Așteptatul Mesia era imposibil să apară din mijlocul oamenilor care cred în Dumnezeu, doar atâta timp cât acesta este în propriul lor avantaj, sau acesta trebuia să fie un Mesia numai al celor puternici, bogați
și proeminenți, dar nu cineva care ar face oamenii fericiți."

Capitolul 46 Domnul îi amintește lui Rael despre trecutul lui

[1] Eu am spus: "Tu nu ai bănuit niciodată, Rael, cine va fi așteptatul Mesia - Acela care va coborî jos sau care deja a coborât jos?

[2] În timp ce el se uita la Mine zâmbind, Rael a spus: "Învățătorule, Tu și însoțitorii Tăi ai intrat în casa mea în timp ce eu nu am întrebat: "Cine ești Tu? "Trebuie să fi primitor, indiferent de persoane, astfel încât nu numai cei proeminenți, dar, de asemenea, cei săraci să fie slujiți din dragoste pură de aproape. Dar, înainte ca eu să răspund la această întrebare, eu aș dori să am o mică idee despre cine sunteți.

[3] Iată, eu sunt bătrân și mi-ar plăcea să merg în pace la părinții mei. Deci, iartă-mă dacă eu sunt atent pentru a evita să îmi tulbură capul meu, care nu este foarte popular în Ierusalim, iar acest lucru i se poate întâmpla, de asemenea, unui om bătrân când el și-a deschis gândurile sale cele mai interioare prea repede."

[4] **Eu** i-am spus: "Dar dacă Eu ți-aș dezvălui gândurile tale cele mai interioare aici, în fața tuturor, atunci ție tot îți va mai fi teamă că noi te-am trăda?"

[5] Rael a spus: "Învățătorule, în cazul în care Tu poți face acest lucru, Tu trebuie să fi atins un grad ridicat de perfecțiune a spiritului care face posibil a vedea spiritualul prin materie, și apoi o acțiune meschină din partea Ta care m-ar putea aduce în necaz ar fi exclusă complet, deoarece capacitățile spirituale

înalte pot fi atinse doar atunci când o persoană respinge ceea ce este meschin. Și apoi cei care Te însoțesc ca ucenicii Tăi trebuie să fie cu siguranță la fel ca Tine. Deci, spune-mi despre gândurile mele cele mai interioare, dacă Tu poți."
[6] **Eu** am spus: "Rael, nu este cunoscut doar de tine faptul că Mesia nu va fi un rege al iudeilor, așa cum ei Îl așteptă pe El să fie un erou de război pământesc și foarte puternic pentru a supune toate națiunile și, astfel, eventual, de a face fiecare israelit un mic de împărat care să domnească peste atât de mulți sclavi, dar, tu de asemenea, știți că Împărăția Sa va consta din faptul că El va mântui sufletele și le va aduce în Împărăția Sa a păcii care nu este din lumea aceasta, dar care este stabilită acolo în infinitate. Aceasta este ceea ce înțeleptul din Egipt - numit Sarne – ți-a dovedit foarte precis.
[7] Când la un moment dat tu erai în templu, acum 22 de ani, tu ai auzit și ai văzut cum un băiat de 12 ani a uimit toată lumea, nu numai prin înțelepciunea Lui, ci, de asemenea, prin puterea Sa miraculoasă. Tu ai ținut erai foarte tăcut, printre spectatori și ai fost foarte surprins de faptul că fariseii total orbi și cărturarii nu au observat cine era băiatul acela. Spiritul te-a lăsat să știi imediat că așteptatul Mesia stătea acolo în viață în fața ochilor tuturor și că numai mândria foarte groasă și orbirea sufletească a leviților și cărturarilor, care se consideră educați i-a împiedicat să vadă pădurea din cauza copacilor.

[8] Tu, de asemenea l-ai urmărit, pe acel băiat atunci când a crescut. Tu chiar ai încercat să le dai de lucru părinților lui săraci prin relațiile tale și ai făcut ceea ce era în puterea ta. Deși tu ți-ai spus ție că unde trăiește divinitatea ajutorul tău, nu ar fi necesar, dar cel puțin tu ai vrut să îți arăți bunele intenții.
[9] Mai târziu, atunci când din ce în ce mai mult tu ai fost legat de casa ta din cauza bătrâneții, astfel încât tu nu ai părăsit-o în ultimii ani, cu excepția scurtelor plimbări în grădina ta, cu toate acestea, tu, întotdeauna tu ai vrut să primești informații de la alte persoane.
[10] Acum, că în urmă cu 3 ani un profet a răsărit al cărui nume este Isus din Nazaret, nimeni în afară de tine nu știa mai bine că acesta este același băiat. Și nimeni, dar întregul Israel nu este mai convins că Isus este Hristosul, Acel adevărat uns al lui Dumnezeu. Dar această convingere cea mai interioară tu nu îndrăznești să o rostești pentru motivul menționat. Spune-Mi acum dacă Eu am vorbit pe bună dreptate."

Capitolul 47 Domnul vorbește despre merit

[1] Când Rael a auzit despre băiatul de 12 ani, el s-a uitat la Mine din ce în ce mai atent, dar la început nu a spus nimic după ce Eu Mi-am terminat discursul Meu. Dar apoi el a luat mâna Mea, a apăsat-o la inima lui și, în timp ce el M-a privit în ochi cu dragoste, el a spus cu un glas emoțional: "Doamne,

atunci eu nu Te-am așteptat pe Tine în zadar, iar ochii mei chiar Te văd. O Tată iubitor, Tu îl faci pe robul Tău rău atât de fericit. Acum Tu cu siguranță va lua în curând sarcina grea a corpului meu pentru ca spiritul meu să poată sta pe deplin în lumina ta și să vadă slava Ta cea mare, care este acoperită în haine de om. Abia acum eu am înțeles cu adevărat cuvintele: "Dumnezeu este om, și Fiul Omului conduce lumea. Dumnezeu a dat Fiului Său puterea în cer și pe pământ, și națiunile pot fi binecuvântate numai prin El."
[2] Acestea au fost câteva dintre învățăturile care mi-au fost comunicate mie și care au fost întotdeauna greșit înțelese de către ascultători. Acesta este motivul pentru care ei mi-au raportat mie dovada incorectitudinii noi învățături.
[3] Dar este complet clar aici că Dumnezeu a devenit cu adevărat om în Tine și Ți-a dat Ție toată puterea – Ție, Fiului Său, ca un om fizic, cu un suflet în timp ce Spiritul Tău personal inițial este Tatăl. O, Doamne, prin ce am meritat eu o astfel de mare milă ca Tu să sfințești casa mea atât de mult prin prezența ta?"
[4] **Eu** am spus: "Rael, ai fi vrut să trec pe lângă? Ce ai menționat ultima dată nu a fost necesar pentru că Eu cu siguranță știu pe cine vizitez și când Eu caut pe cineva pentru mântuirea lui. Și aici
cu siguranță, nu se pune problema de merit, pentru Eu nu cer acest lucru, ci Eu merg la oameni numai din cauza iubirii care Mă atrage. Și odată ce Eu sunt

acolo, nu ar trebui să solicitați acest lucru ca pe un fel de politețe pământească, mai degrabă ar trebui să fiți fericiți că Eu am venit.
[5] Eu știu foarte bine starea inimii tale și că într-adevăr tu simți o mare dragoste pentru mine și o mare bucurie pentru că Eu sunt aici, dar Eu preferă să nu văd atunci când oamenii, după ce M-au recunoscut, întreabă de motivele reale ale venirii Mele și apoi le consideră ca o recompensă pentru vreun merit.
[6] Privește la ucenicii Mei aici. Care a fost meritul lor pentru a fi totdeauna aproape de ei și pentru inițierea lor în toate tainele Cerurilor? Eu îți spun: niciunul. Ei Mă iubesc pe Mine și această iubire îi leagă în mod liber de Mine personal. Și dacă această dragostea s-ar răci, ei, de asemenea, s-ar întoarce în mod liber departe de la Mine pentru a urma lucrurile pentru care dragostea lor, i-a făcut să se întoarcă de la Mine, îi atrage. Dar în nici un caz nu este vreun merit implicat, care v-ar face pe voi toți vrednici să stați cu Mine. De aceea, Eu am spus mereu: "Veniți toți la Mine voi care sunteți obosiți și împovărați, astfel încât Eu să pot lua poverile voastre". Eu nu doresc nimic altceva în schimb, cu excepția faptului să Mă iubiți pentru aceasta, și atunci Eu vă voi revigora pe toți. Dar oricine, în ciuda marii lui poveri de păcate, nu va veni în mod liber la Mine, nu va vedea fața Mea, și el cu siguranță nu va câștiga un merit care M-ar face să vin la el, nici măcar prin faptele cele mai nobile fără dragoste în inima lui.

[7] Iată, Eu îți spun toate acestea, Rael, astfel încât ultima parte a filozofiei tale, care îți poruncește să aduni merite pentru progresul
spiritual, să fie pusă în lumina potrivită, și astfel încât tu să știi că toate meritele fără dragoste pentru Mine nu înseamnă nimic. Dar noi vom lăsa aceasta aici."

Capitolul 48 Averea lui Rael

[1] După aceasta Eu l-am întărit pe Rael care în interior s-a simțit teribil de vinovat din cauza ocării aparente, și dintr-o dată el a devenit bucuros din nou și inima lui a simțit pur și simplu bucuria prezenței Mele, și toate sentimentele inutile de vinovăție au dispărut.
[2] În același moment, trupul său a primit puterea necesară să se deplaseze fără ajutorul slujitorilor lui. Și acest sentiment de putere care curgea prin el i-a dat o așa mare fericire că el din nou, a dat o mărturisire elocventă cu privire la cine eram Eu și i-a îndemnat pe toți cei care erau prezenți să Mă laude, de asemenea. Eu i-am spus să nu facă aceasta, la fel ca înainte, pentru motivele cunoscute, și Eu i-am invitat pe toți să viziteze proprietatea de pământ a lui Rael, care merita văzută pentru că acest lucru i-ar inspira pe toți.
[3] Acum, noi ne-am plimbat prin diferitele camere ale casei care, pe dinafară, de la marginea drumului, nu avea nimic în comun cu arhitectura iudaică normală, ci părea să aibă o arhitectură complet

greacă din interior, mai ales pe partea din grădinii, care era închisă pentru a preveni privirile indiscrete. Se puteau vedea în camere un număr mare de obiecte de artă grecești, romane, egiptene și indiene care erau aranjate cu gust și care dădeau camerelor un aspect foarte special și confortabil, astfel că mulți dintre ucenicii Mei, care nu au trăit niciodată în astfel de camere frumos amenajate, nu se puteau opri privind în jur. Aceasta nu era atât de mult despre bogăția de acolo, ci de gustul perfect al artei, care era evident peste tot și care dădea o impresie foarte armonioasă.
[4] Același lucru se putea observa în grădină, care era complet aranjată ca un tip de grădină bine întreținută, decorată cu statui, fântâni și alei verzi, dar, din cauza influenței toamnei târzii păreau subțiate considerabil. Însoțitorii Mei au văzut la Lazăr, de asemenea, un complex frumos și bogat – casa precum și mediul înconjurător - însă utilitatea era clar pusă în față acolo, iar aici era orientat doar spre frumusețea artei.
[5] Acum, era o discuție, la început între ei și apoi mai mult, în general, cu privire la întrebarea dacă, în timp ce urmăreau obiectivele spirituale, era justificat față de Mine ca în același timp să privească în mod clar cu ochi dulci lumea și comorile sale, și dacă nu era mai degrabă inacceptabil să te înconjori cu astfel de lux, care în mod evident, însemna doar o poftă pentru ochi și putea face cu ușurință sufletul să adoarmă. Răspunsul la această întrebare a fost

motivul pentru care Eu i-am invitat pe însoțitorii Mei să se uite la bogăția lui Rael, care avea în mod clar o mare bucurie că Eu de asemenea eram atent să îl ascult în timp ce el a încercat să sublinieze frumusețea separată, în special a statuilor frumoase, în timp ce laudă manopera plină de artă. Ucenicii Mei erau foarte surprinși de acest interes, care era în contradicție directă cu fosta Mea distrugerea a statuilor idolilor care au fost, de asemenea, făcuți cu mare artă.
[6] Când noi stăteam acum în fața unei statui a lui Apollo, care era pusă într-o nișă în perete care înconjura grădina, mărginită de arbuști și stând împotriva fundalului întunecat, nu era nici o limită a uimirii lor, pentru că ei au crezut că această imagine de idol, la fel ca și alte imagini de idoli dinainte, ar trebui să se dezintegreze în praf în prezența Mea.
[7] A fost chiar mai șocant pentru ei atunci când noi am intrat într-o mică construcție rotundă în care a existat o întreagă colecție de idoli - toate lucrări de artă de înaltă calitate, care, prin poziționarea și aranjamentul lor de bun gust, dădea acestui spațiu-templu un neobișnuit stil frumos și înălțător. Mai ales pentru foștii iudei ortodocși acele imagini erau o urâciune, deoarece în prezența lui Jupiter, Marte, Apollo, Venus, Minerva și Ceres și chiar a lui Pluto, prezența Mea le părea imposibilă pentru ei. Dar faptul că Eu am
ascultat explicația lui Rael, care Mi-a spus numele artiștilor care au făcut imaginile ca și când acest

lucru Îmi era complet necunoscut Mie, era complet dincolo de înțelegerea lor. Cu toate acestea, toți au simțit că ceva special trebuie să fie la baza ciudatului Meu comportament în această casă, și au păstrat tăcerea, curioși să afle ce va veni după acest interes excepțional Meu.
[8] Când Rael și-a arătat toate comorile sale, cu explicații ale originii și vârstei, noi ne-am întors în sală și ne-am ocupat fostele noastre locuri.

Capitolul 49 Explicația Domnului despre artă

[1] Ucenicii Mei și-au exprimat acum deschis uimirea lor despre aranjamentul special al casei și grădinii care cu toate acestea, nu păreau potrivite pentru un iudeu înțelept astfel că Rael s-a scuzat, arătând că multe din călătoriile sale i-au oferit de multe ori posibilitatea de a admira manopera națiunilor străine, și că el a pus doar câteva exemple în casa sa, indiferent de faptul că aceste obiecte reprezentau cultul zeilor păgâni. Dar el a admirat numai frumusețea și nu ideea reprezentată, sau cel puțin numai în măsura în care acest lucru nu ar fi în conflict cu credința într-un singur Dumnezeu.
[2] Acum, unii au reacționat și a spus că acest lucru ar fi periculos și nu ar putea fi combinat cu preceptele lui Moise care au interzis
asocierea cu păgânii și a poruncit să se păstreze vechile obiceiuri tradiționale.

[3] În cele din urmă Rael M-a rugat: "Doamne și Învățătorule, Te rog să-mi spui dacă Eu am greșit în a-mi aranja casa mea în modul în care Tu l-ai văzut acum, și fi siguri că eu însumi voi fi primul care voi distruge toate aceste lucrări de artă de care ochii mei s-au bucurat, de îndată ce Tu îmi vei spune că aceasta este nedrept."
[4] **Eu** i-am spus lui: "Nu îți face griji, deloc, pentru că dacă ar fi fost nedrept totul ar fi fost deja distruse. Pentru că unde sunt Eu
Îmi iau reședința cele nedrepte nu pot exista pentru mult timp. Dar tu însuți ai văzut că Eu am împărtășit bucuria ta peste aceste opere de artă și că Eu nu Te-am certat până acum."
[5] Acum Eu M-am întors la ucenicii Mei și am continuat: "Dar voi, când veți judeca în mod corect, nu din voi înșivă, ci din Spiritul Meu? Voi știți că eu nu sunt mulțumit atunci când voi acționați în conformitate cu anumite reguli de evaluare. Acționați și evaluați lucrurile în conformitate cu normele spiritului cel mai interior, adevărat, care este pus în voi, și nu gândiți că ceea ce este în contradicție cu obiceiurile voastre este de asemenea contrar lui Dumnezeu.
[6] Dumnezeu poate foarte bine să permită altor națiuni ceea ce ar trebui să rămână inadmisibil pentru voi pentru a păstra poporul Său potrivit pentru ceea ce este acum prezent ca un fruct copt. Dar atunci când fructul este detașat de copac, va depinde de copac să coacă unul nou, pentru că a

devenit acum suficient de puternic astfel încât să poată face acest lucru fără ajutorul grădinarului și poate progresa pe cont propriu, pentru că el a făcut tot ce era posibil Dar dacă pomul devine leneș și lent, același grădinar va pune securea la rădăcinile sale.
[7] Toate neamurile poate fi comparat cu un pom fructifer care, însă, trebuie întotdeauna să fie tratate în mod diferit în funcție de
caracterul tipic poporului.
[8] Moise a dat legile iudeilor și a dat și a interzis severe precepte, astfel încât aceștia să poată fi implicați în ceva diferit decât înscopul interior al Cuvântului lui Dumnezeu. Oricine este chemat să păstreze nucleul spiritual - nu numai pentru acest Pământ și locuitorii săi, ci pentru întreaga creație - trebuie să fie în exterior bine protejat, pentru că oricine se străduiește pentru exterior nu poate în același timp fie de gardian al cheii.
[9] Din toate timpurile iudeii au avut un caracter tare și încăpățânat. Cu toate acestea, acestea sunt calitățile care i-au făcut potriviți pentru a fi deținătorii Cuvântului lui Dumnezeu, astfel încât acesta să poată fi păstrat la fel de intact pe cât posibil Alte națiuni, care nu au această caracteristică au alte chemări, dar totuși nu au fost respinse de Dumnezeu. La fel cum mâinile și picioarele nu pot fi disprețuite de către om, deoarece acestea nu sunt, cum ar fi inima, deținătorii vieții celei mai interioare, dar sunt cu toate acestea, de asemenea, extrem de

valoroase pentru că fără aceste organe viața ar fi foarte infirmă.
[10] Deci, dacă cineva crede că este o urâciune înaintea lui Dumnezeu în a trăi diferit - spiritual sau fizic - în comparație cu un popor care este în mod evident sub conducerea Lui, greșește foarte mult. În vremurile mai târzii, când distincția între națiuni va dispărea din ce în ce mai mult se va întâmpla că modul de viață al
oamenilor vecini va fi diferit, totuși ei vor fi la fel de aproape de inima Mea. Dar nimeni nu va fi ofensat de celălalt.
[11] Din aceasta voi puteți vedea că Rael poate trăi în liniște în mijlocul operei lui de artă și în casa lui frumos aranjată și, în același timp să fie foarte drag inimii Mele, pentru că el se uită la toate acestea, fără ca inima sa să fie atașată de acesta. El se uită doar cu recunoștință la capacitatea spirituală pe care Eu am pus-o în om, dezvoltând astfel de manopere prin care acestea, de asemenea, pot da bucurie altor persoane.
[12] În cazul în care el sau altcineva din această casă, într-un anumit fel s-ar închina statuilor lui Jupiter sau altei divinități, acestea ar fi distruse, astfel încât toată lumea ar vedea aici: că există un singur Dumnezeu. Dar acest lucru nu este cazul. Rael și cunoscuții săi cred pe deplin în Mine și se bucură de toate acestea, doar bucurându-se pe arta pură.

[13] De ce aș distruge ceea ce a fost, de asemenea, creat în mod indirect de Mine? Pentru că Eu am creat capacitatea pentru aceasta în om, atâta timp cât el face o bună utilizare a acesteia. Pentru că credeți-Mă: tot ceea ce numim artă este pus în inima omului de către Dumnezeu, pentru motive foarte înțelepte după cum voi cu ușurință vă puteți imagina.
[14] La fel cum un animal inferior, doar cu inteligență limitată, nu poate face o operă de artă prin raționament, astfel, de asemenea, omul nu poate face acest lucru atunci când el nu încearcă să își dezvolte abilitățile sale spirituale.
[15] Voi știți foarte bine că o națiune civilizată poate fi mai ușor evaluată prin lucrările sau arta sa, pentru că ea dă în exterior o imagine a ceea ce se reflectă în sufletul unui popor, în sentimentul lor, gândirea și acțiunea sa. Cu cât face mai multe progrese în eliberarea sufletului de plăcerea materială cu atât va fi mai capabil să realizeze lucrări de artă care sunt mai perfecte. Ei pot desigur folosi, de asemenea, operele lor de artă pentru orice fel de senzualitate. Dar atunci ei nu vor face o impresie exaltată ci doar o impresie respingătoare pentru observatorul pur.
[16] Cu toate acestea, din punct de vedere al frumuseții, lucrările de artă nu pot fi făcute dacă nu există nici o capacitatea în sufletul artistului de a se înălța la sfere mai pure, ceea ce înseamnă a privi cu ochiul lui spiritual în scopul de a face ceva el însuși. Cum va da el formă la ceea ce a văzut

depinde de voința sa liberă. Dar numai el poate progresa în a oferi ceea ce este din ce în ce mai perfect atunci când el merge pe căile care sunt drepte pentru Mine.
[17] Solomon nu ar fi putut proiecta templul în cazul în care, în spiritul său el nu ar fi fost atât de liber pentru a vedea cu ochiul său lăuntric reflectarea unei clădiri pur cerești, și în funcție de aceasta, să facă templul mult admirat o imagine slabă a ceea ce este complet vizibil pentru toată lumea în Împărăția Mea. Pentru că nicăieri pe Pământ, nici în Ceruri nu poate fi ceva creat de oameni sau spirite care nu poate fi găsit în plinătate în Dumnezeu și, astfel, de asemenea, în lucrările Sale. Oriunde este o imagine, de asemenea, trebuie să existe una spirituală originală. La fel ca atunci când există o umbră, de asemenea, trebuie să existe un obiect care produce umbra.
[18] Dar, din moment ce Dumnezeu este infinit, și tot binele, frumusețea și ceea ce este exaltat este în El, spiritual, de asemenea, poate fi niciodată un capăt a ceva mai frumos.

Capitolul 50 Forma umană mântuirea ei

[1] Dumnezeu Însuși a vrut, de asemenea, să aibă un scop, ceea ce înseamnă să stabilească un standard care este perfect în sine, astfel încât toate formele inferioare și superioare pot fi derivate din acesta, și astfel El a creat forma umană ca un punct de plecare pentru o linie ascendentă și descendentă.

[2] Când priviți la forma umană, puteți obține forma animală din aceasta, și când priviți la embrionii animalelor și ai formelor umane, în faza inițială aceștia arată complet la fel, și ei înșiși se dezvoltă în funcție de inteligența sufletului lor pentru a deveni creatura care trebuie să existe. Această similitudine inițială este însă, în același timp, de asemenea, dovada că în fiecare embrion acolo se străduiește să ajungă la forma umană pentru că altfel acesta nu ar arăta la fel. Acesta este împiedicat doar de sufletul care încă nu este dezvoltat suficient și care are nevoie să aibă grijă de această dezvoltare.
[3] În om se află acum că forma pe care artiștii greci o știau deja de o lungă perioadă de timp ca ceea ce este cel mai armonios, ceea ce înseamnă că toate părțile sale sunt construite în proporții egale una față de cealaltă.
[4] Cu toate acestea, în această formă, sunt indicate doar liniile care trebuie să continue, în scopul de a funcționa eficient ca un trup, și acest lucru înseamnă din nou: brațe, picioare, cap și trunchi stând într-o proporție dreaptă între ele, care este cea potrivită pentru a menține trupul și care, de asemenea, corespunde cu sentimentul sufletului uman.
[5] Prin observarea trupului uman se poate determina cu ușurință
dacă o clădire este construită prea înaltă, prea lată sau prea mică, ceea ce nu ar fi posibil în cazul dacă forma nu ar fi fost pusă în el și aceasta trebuie să fie, de asemenea, norma pentru alte lucruri și creaturi.

[6] În lumea pur spirituală aceste forme se dezvoltă ele însele -
în funcție de dezvoltarea în continuare a sufletului - spre o foarte
precisă armonie, astfel încât adevărata frumusețe va deveni numai atunci vizibilă. Oricine este de spirit pur poate prin aceasta radia o astfel de frumusețe care pur și simplu v-ar distruge, pentru că acea frumusețe este doar o expresie a celei mai interioare, mai pure desăvârșiri.
[7] Dar, din moment ce cea mai mare virtute în conformitate cu Dumnezeu este, în afară de dragoste, smerenia, spiritele de foarte multe ori nu iau în considerare acea apariție radiantă și ascund acel înveliș exterior în spatele mantiei iubirii umilinței, la fel cum, de asemenea, Eu ca Dumnezeu Însuși am luat carnea unei ființe umane, pe de o parte pentru a arăta ființelor create calea pe care ele ar trebui să meargă pentru a-și elibera sufletele lor și pe de altă parte, de asemenea, pentru un motiv ce se află în salvarea formei, pentru care motiv Eu, de asemenea, voi fi răstignit.
[8] Astfel, vedeți că nu este nimic în neregulă cu privire la bucuria pentru frumusețe și strădania artiștilor față de frumusețe, iar acel simțământ pentru toată frumusețea poate fi, de asemenea, un standard de măsurare pentru dezvoltarea sufletului, cu condiția ca această străduință să meargă pe calea cea dreaptă. Ați înțeles aceasta?"

[9] **Ucenicii Mei** a spus: "Da, Doamne și Învățătorule, aceasta noi o vom face, cu toate că sună destul de diferit de ceea ce noi am auzit de la Tine până acum. Dar noi putem înțelege mai bine acum că materia și spiritul sunt strâns legate."
[10] **Rael** mi-a spus: "Doamne și Învățătorule, Tu ai spus că vei fi
crucificat de dragul mântuirii formei. Cum trebuie înțeles aceasta? Nu ca și cum Tu într-adevăr vei suferi moartea unui criminal pe cruce?"
[11] **Eu** i-am spus: "Dragul meu Rael, nu lăsa aceasta să te îngrijoreze acum, pentru că tu vei fi clar instruit despre acest lucru, dar să știi doar că din moment ce eu am coborât pentru a salva omenirea, această mântuire se va întâmpla nu numai spiritual ci, de asemenea, foarte dur material, pentru că, așa cum ucenicii doar ce au menționat, materia și spiritul sunt strâns legate și prima menționată există din ultima menționat. Dar spiritul este pe punctul ajunge la ruină. De aceea materia trebuie să se sfărâme, pentru a fi mântuită, trebuie să devină din nou spirit. Și aceasta este salvarea formei pe care se poate întâmpla numai în funcție de anumite legi pentru că altfel divinitatea ar trebui să distrugă creația Sa așa cum este ea acum în timp ce El vrea să o salveze și să o păstreze. Dar, după cum a spus, noi o vom lăsa așa. Toate acestea vor deveni la fel de clar ca soarele pentru tine,
deși nu aici, ci dincolo în Împărăția Mea."

Capitolul 51 Puterea iubirii

[1] La aceasta Rael a spus: "Doamne și Învățătorule, această promisiune mă umple cu o mare bucurie, pentru că eu știu cine mi-a dat-o, și prin urmare, aceasta, cu siguranță va deveni adevărată. De aceea, eu nu voi întreba mai departe și voi lăsa totul la dragostea și mila Ta.

[2] Dar eu presupun că ar fi permis să Te întreb altceva? Tu ai spus că simțul artei este un standard de măsură pentru progresul spiritual al națiunilor, în așa măsură că acesta arată înțelegerea lor spirituală. grecii, și prin ei, de asemenea, romanii, au obținut cu siguranță un nivel ridicat în bucuria de a face opere de artă, dar nu poate fi negat faptul că morala lor nu este la nivelul purului simț, moral. Cum poate fi aceasta compatibil cu cuvintele tale?"

[3] Eu am zis: "Eu ți-am spus că sufletul deschis al omului - ceea ce face posibil pentru el crearea de lucruri pur artistice - poate fi, de asemenea, direcționat greșit. Dacă sufletul este capabil a primi impresii, el le poate forma după cum îi place. Dar o ființă umană pur animală nu va putea face o lucrare de artă ideală. De asemenea, posibilitatea de a primi lucruri rele depinde de gradul de deschidere al sufletului. Și din momentul în care un păcătos, care până atunci s-a aruncat el însuși cu dragostea sa rea în toată senzualitatea dar a avut curajul și voința de a distruge dragostea lui rea, poate, în aceeași măsură, să intre în iubirea adevărată și

să fie activ. Dacă acest lucru nu ar fi așa, nu ar exista o bruscă pocăință pe care voi înșivă ați văzut-o în viață în timp ce erați cu Mine, pentru că ceea ce contează este întotdeauna puterea iubirii,
indiferent dacă este rea sau bună. Adevărata sa natură va fi imediat a recunoscută din lucrările sale.
[4] Acesta este motivul pentru care nimeni nu ar trebui să condamne sau să îl certe pe fratele său, care este încă închis în dragostea rea și care face lucrări proaste prin puterea sa, ci mai degrabă se simtă compasiune numai pentru el și să încerce să-l miște spre pocăință prin iubirea personală, dreaptă, pentru că cel care-l disprețuiește nu știe dacă Eu nu-i voi trimite o stimulare puternică a voinței să-l susțin, prin care cel care era, aparent, pierdut, să-și schimbe foarte repede dragostea lui rea în iubire bună și apoi va sta înaintea Mea spiritual mai justificat chiar decât cel care-l certa.
[5] Aș face Eu un așa mare efort pentru fiul pierdut, dacă Eu nu aș
știut cât de mare și cu o compasiune a toate este dragostea lui, care este acum îndreptată în mod greșit, dar care poate fi din nou îndreptată spre Mine? Doar pentru faptul că această întoarcere se poate întâmpla într-o clipă pentru fiecare spirit sau ființă umană căzută de aceea Tatăl nu blesteamă pe fiii lui, ci mai degrabă are milă de ei, îi invită, cu dragoste și chiar îi caută pe ei astfel încât aceștia să poată găsi drumul spre Casa Tatălui.

[6] Voi puteți realiza cu ușurință care este măsura necesară dragostei și răbdării, pentru că atunci când priviți la enorma magnitudine a relelor și imoralității din lumea care au atins apogeul mai exact în această țară, astfel încât iubirea divină, ca contragreutate și o mai puternică putere, devorează toate acele răutăți și le distruge în sine. Un mică putere nu se poate ocupa de una puternică în sine, cel puțin nu spiritual, dar numai unul mai puternic îl poate cuprinde cel mai slab și îl poate în cele din urmă pierde în sine, fără a se deteriora, iar acest lucru este ceea ce se întâmplă.
[7] În ceea ce privește grecii și romanii, de asemenea, atunci când acei oameni vor folosi excesiv calitățile spirituale pe care le-au primit, folosindu-le pentru viața lor bună și stimularea senzualității lor, ei vor ajunge la ruină, de asemenea. Îndemnurile la timpul drept nu vor lipsi, dar atunci când lor nu le va păsa de ele, un astfel de ulcer al trupului va trebui să fie ars și adesea tăiat în mare durere, astfel că organismul poate fi conservat.
[8] Dar Eu vă pot spune că până acum națiunile nu au găsit stabilitate în ele să rămână în mod constant pure în sine. Această stabilitate poate fi atinsă numai după o disciplină lentă și o educație dificilă.
[9] Cu toate acestea, Eu, Învățătorul vostru, am venit pe pământ pentru a vă arăta cele mai bune căi. Și pentru că Eu sunt Învățătorul și Înțeleptul tuturor lumilor, obiectivul va fi cu siguranță atins, deși de-a lungul drumurilor o ființă umană carnală va

interpreta incorect, dar pentru cineva care este deja trezit spiritual în trup și pentru o persoană pur spirituală va fi ușor de înțeles."
[10] La aceasta, Rael a spus: "Doamne, ce ne-ai spus acum este cu siguranță foarte adevărat și corect, și nimeni nu se poate îndoi de aceasta, indiferent cum, pentru că Tu, care ești Domnul Însuți, ne-ai spus aceasta și ne-ai informat. Cu toate acestea, există o problemă specială de care eu de multe ori m-am întrebat, dar nu am putut găsi niciodată un răspuns, și aceasta este: de ce sunt iudeii acum de fapt, oamenii care sunt chemați, și de ce de fapt, Tu ai coborât tocmai în acest loc?
[11] Eu însumi ca un iudeu sunt cu siguranță foarte bucuros că eu sunt o ramură a acestui popor favorizat, dar pe de altă parte, în mintea mea liber-gânditoare eu nu pot să ascund că în zilele noastre tocmai iudeii, în ciuda faptul că aceștia îl așteaptă pe Mesia, sunt de departe cei care oferă solul cel mai nepotrivit pentru răspândirea unei învățături spirituale pentru suflet așa cum tu ne oferi. Romanii și grecii ar putea fi mult mai potriviți pentru aceasta, deoarece deja de mult timp au arătat prin filosofia lor cât de mult tânjesc pentru ceva mai bun decât ceea ce învățătura lor despre zei le poate oferi lor. De asemenea, o mult mai rapidă răspândire a învățăturilor tale ar putea fi așteaptă de la Roma decât de la încăpățânatul Ierusalim. Iudeii sunt probabil, mulțumiți doar cu o poziție foarte înaltă de putere - aceasta este cu siguranță ceea ce doresc -

și toate cunoștințele sufletului ei le vând pe un preț, de a schimba Ierusalimul pe Roma.
[12] În omniscienta Ta, Tu, cu siguranță trebuie să fi știut acest lucru cu mult înainte de venirea Ta. Care este atunci motivul real, de ce cu toate acestea, ai ales acei oameni nerecunoscători?"

Capitolul 52 Oamenii spirituali și lumești

[1] Eu am spus: "Rael, Eu știam într-adevăr cât de puțină influență va avea învățătura Mea aici, și cuvintele Mele, au confirmat de multe ori aceasta. Dar deoarece, în Spiritul Meu, ceea ce înseamnă Tatăl din Mine, Eu Mă uit mult mai mult mai departe decât în timpii poporului acesta, Eu pot, de asemenea, vedea cu precizie că acesta este singurul mod corect. Motivul fundamental inițial se află cu toate acestea, în secrete mult mai profunde ale creației decât vă puteți imagina. Și pentru a explica aceasta, Eu am venit aici, în casa ta, pentru că toți cei care sunt acum aici apropie de Mine sunt strâns legați de aceasta și ei trebuie să perceapă deja în timpul vieții lor încotro va duce totul, așa ca ei să fie în măsură să continue să cultive în mod corect câmpul pe care Eu li-l voi atribui lor.
[2] Deci, ascultați: știți deja de o lungă perioadă de timp că sunt oameni care trăiesc o viață interioară, și oameni care se luptă pentru exterior și se îngrijesc puțin sau deloc pentru interior, pentru spirit, dar se străduiesc cât mai mult posibil să joace un rol glorios în fața colegilor lor.

[3] Când iei acest lucru în considerare, trebuie să recunoști că există o străduință pentru exterior și o străduință pentru interior - oameni spirituali și oamenii lumești. Ambele strădanii, din moment ce acestea sunt prezente și prin urmare, stabilite prin Spiritul lui Dumnezeu, au un punct de mijloc în care cele două tipuri se ating reciproc și care sunt pentru Mine, Tatăl, justificate. Ambele străduințe se pot însă, de asemenea, distanța din acest punct de mijloc, sau mai bine: din punctul de odihnă al creației Mele, și astfel să devină încurcate în lucruri greșite.
[4] Atât timp cât ambele năzuințe sunt justificate pentru Mine ele pot fi în comparație cu un fruct care poartă semințele viabile în sine, și în jurul său, acoperirea care este mâncare, de bun gust și hrănitoare pentru om. Cu toate acestea, fiecare fruct își arată în primul rând forma exterioară care stimulează la a mânca, și doar o persoană inteligentă știe cum să adune și să planteze semințele interioare, și să cultive în acest mod, cu dificultate și muncă, noi, pomi fructiferi și arbuști.
[5] Uite, așa cum natura te învață cum trebuie să fie hrănit omul fizic, același lucru este cu omul spiritual. Un fruct trebuie să fie creat, care oferă semințe și alimente comestibile. Dar, din moment ce mâncarea nu este numai pentru om, ci de asemenea, pentru întregul univers, căi separate trebuie să fie urmate, și din moment ce omul a primit, de asemenea, o voință liberă, aceștia pot

distanța de la punctul drept al de creației de la care ambele direcții au fost stabilite. Veți înțelege mai bine acest lucru prin ceea ce urmează.
[6] Primul om, care a fost creat în așa fel încât el a purtat în el însuși, în echilibru adecvat, atât semințele, precum și alimente, a fost Adam. El nu a fost primul om din toate punctele de vedere, dar a fost primul om care a fost destinat - din liber îndemn personal - de a se îngriji de nucleul Cuvântului Meu, în sine, pentru a-l multiplica și a-l transmite în mod liber mai departe. El a fost prima ființă umană liberă și prin aceasta el a avut în sine posibilitatea de a se dezvolta creativ el însuși. Tuturor celorlalte ființe umane, dinainte numai putere limitată le-a fost dată de la Mine pe care totuși ei nu o puteau utiliza ca atare din ei înșiși precum Adam. De aceea, ei au stat doar în înțelepciunea care le-a fost dată lor, dar nu în iubirea pe care ei în mod liber să trebuiască să o dezvolte în ei înșiși.
[7] Acum, urmașii lui Adam s-au dezvoltat ei înșiși la exterior și la interior. La exterior cei care erau destinați să devină numărul mare de ființe întrupate care - închise în carne - trebuiau să absoarbă hrana care învăluie și care ascunde sămânța în scopul de a deveni independenți. Asta înseamnă: să învețe de la cei care au format tulpina cel mai interioară și care au păstrat învățătura, și apoi să fie capabili să se încălzească în dragoste – fiecare în conformitate cu propriul său caracter.

[8] Pentru că toate ființele umane care trăiesc sunt deja prezente în calitate de spirite create, și ele, prin urmare, nu vin în ființă ca fiind complet nou-născute în spirit după cum știți. Scopul acoperirii lor cu un corp material este, totuși, doar pentru că ele nu ar ajunge la destinul lor individual liber din înțelepciunea în care acestea au fost create de la bun început, ci din dragostea, care este acum întruchipată în Mine. Acest obiectiv nu poate fi atins dacă sămânța interioară a vieții lipsește, care întotdeauna trebuie să fie protejată într-o manieră foarte iscusită de fiecare distrugere.
[9] Acum, din acea mică tulpină, care este destinată pentru a forma sămânța, doar câteva au existat de la Adam și s-au păstrat în iudei. Toate celelalte națiuni poate fi mai mult sau mai puțin considerate ca fiind fructe exterioare pentru a servi ca hrană pentru cei care, din vasele mari din primele spirite, doresc să meargă pe calea cărnii. Odată ce aceștia sunt acoperiți în trup, aceste prime spirite trebuie să își piardă fiecare amintire despre fosta lor existență, astfel încât aceștia să se dezvolte în mod liber
și nu să nu o ia în considerare fiind, conduși de conștiința unei vieți anterioare. Dacă acesta din urmă s-ar întâmpla, înțelepciunea și nu dragostea ar fi motivul pentru dezvoltarea lor. Înțelepciunea reflectează, dragostea acționează doar în funcție de credință și sentiment.
[10] Deci, acum știți că poporul iudeu trebuie să fie comparat cu sămânța fructului, dar să se înțeleagă:

nu iudeul individual ca atare, ci numai principiul, spiritul care a trăit în mințile lor și a ridicat oamenii, dar acest lucru este acum, de asemenea, pentru suflete aproape complet pierdut.

Capitolul 53 Dezvoltarea poporului iudeu

[1] Atât timp cât un popor se află în punctul drept al direcției care se străduiește spre exterior, este, de asemenea, bun pentru Mine,
și, prin urmare, ei vor fi un popor tare și puternic ca, de exemplu, romanii care acum se conduc Pământul.
[2] Acum tu ești surprins și tu gândești: "Cum este posibil ca un popor să poată fi bun în conformitate cu Dumnezeu, în timp ce ei nici măcar nu gândesc în Dumnezeu, ci cred în mulți zei?"
[3] Ei bine, Eu vă spun că nu contează pentru moment modul în care aceasta este numit atât timp cât percepția interioară a inimii, cu care conducerea divinității este recunoscută și iubită, este adevărată și reală.
[4] În cazul în care, de exemplu, un roman, care aderă ferm la credința sa păgână, care onorează zeii și face eforturi pentru a trăi în mod corect în viață, plin de dreptate și detestând răul, în conformitate cu conștiința și venerația sa pentru marile forțe atotputernice, cel ce se va strădui pentru adevăratele virtuți, va fi blestemat pentru că el a crezut în Jupiter sau Minerva? Cu siguranță nu. Și va fi ușor să-l înveți despre unicul singur Dumnezeu, pentru că ființa lui vrea doar zeii pe care el i-a

venerat până atunci, și anume de a practica și a depune eforturi pentru perfecțiunea morală, așa cum ați observat voi înșivă cu mai mulți romani.
[5] De aceea, Eu vă spun: priviți mereu la inima unei persoane, și înainte de toate, să nu fie nici o diferență pentru voi cum acea persoană își exprimă dragostea sa pentru Dumnezeu.
[6] Roma a devenit puternică, deoarece legile romane sunt cel mai bun sol, care pot fi stabilit pentru Regatul Meu care vine. Și atâta timp cât romanii se străduiesc să acționeze în consecință, ei, de asemenea, vor rămâne ceea ce ei sunt.
[7] Cei care se străduiesc spre exterior vor fi, prin urmare, de asemenea, instruiți în voința dreaptă și rezistența corpului. Oamenii care depun eforturi pentru interior poseda mai multă rezistență și fermitate de a ține ceea ce le-a fost dat încă din vremuri străvechi, ceea ce voi puteți observa bine atunci când comparați romanii și iudeii între ei.
[8] De aceea, de asemenea, romanii sunt un popor cuceritor, înclinat să se extindă tot mai departe. Iudeii sunt un popor conservator, și ei consideră că este chiar pedepsibil a merge dincolo de granițele tradiționale. Cu toate acestea, prin această închidere până la exterior, poporul iudeu a fost, de asemenea, ridicat cu greu să păstreze nucleul interior.
[9] Și, cu aceeași duritate, prin care ei au ținut preceptele lui Moise până în prezent, care sunt însă acoperite de multele lucruri ale cuvintelor, dar care

sunt, totuși, adevărate și reale, în sine, ei ar păstra noul Meu Cuvânt, în același mod în cazul în care cu toate acestea, l-ar accepta. Prin această educație de mii de ani
ei sunt foarte bine capabili să recunoască adevărul învățăturii Mele. Dar acum ei au părăsit, de asemenea, dreptul punct de mijloc și în loc de rămașii păstrători ai sigiliului și au devenit încăpățânat de duri și inaccesibili pentru reînnoire, aceasta din lenea care a venit în locul virtuții perseverente.
[10] Alte națiuni care se străduiesc spre exterior vor acționa mai târziu, în același fel, iar apoi opus, deoarece pentru a ieși pentru a propaga, se pierd cu ușurință ei înșiși în schimbări, instabilitate și pofta senzuală.
[11] Odată ce un punct de vedere a fost atins care a arătat calea de mijloc ca fiind cea de aur, națiunile din anii mai târzii, de asemenea, vor prefera să ia această cale și nu vor mai merge pe un alt drum, așa cum se va întâmpla acum și, de asemenea, mai târziu. Cum multe miliarde de astfel și astfel de prime spirite vor fi eliberate, care vor lua calea cărnii, o relație cu totul diferită va exista între lumea spiritelor și ființele umane, deoarece cu cât mai multe spirite vor termina calea cărnii cu atât mai mult influența lor va fi pe cei care ca ființe umane doresc să realizeze schimbarea lor din sfera înțelepciunii în sfera iubirii.

[12] Apoi, va exista o imensă împingere a celor care, de asemenea, au intenția a împlini calea și un fel de îngrijire a celor care deja au mers pe cale. Mână în mână cu acea împingere, o creștere va avea loc și trebuie să aibă loc a rasei umane, pentru numărul de cercetători va crește din ce în ce mai mult și nu există nici o altă școală decât acest Pământ.
[13] Având în vedere că acesta din urmă este un fapt, Eu nu am putut coborî în jos niciunde în altă parte decât exact aici, și din nou, nicăieri în altă parte decât în rândul iudeilor care poartă în legea și dezvoltarea lor boabele de semințe care se dezvoltă numai libertatea spiritului și a voii. Dar din moment ce această sămânță a fost în pericol de uscare și de a deveni neroditoare din prea marea îndărătnicie a acestui popor, am venit Eu Însumi și Eu îl trezesc și îl fertilizez la o capacitate mai mare de a produce noua viață înfloritoare.
[14] Dacă poporul iudeu poate pretinde în continuare să își îndeplinească sarcina lor ca apărători și deținători ai sigiliului, de asemenea, al acestei noi învățături, va depinde de ei. Dar, chiar dacă ei rămân încăpățânați și ei nu Mă vor recunoaște, ei vor rămâne în continuare poporul ales al lui Dumnezeu datorită anilor lor de școlarizare. Și ei pot în toate timpurile, de asemenea, în următorii mii de ani, să găsească drumul spre Casa Tatălui la fel ca fiul pierdut, și ei vor fi, de asemenea, acceptați. Dar dezastre mari vor fi necesare înainte ca ei să se întoarcă înapoi, și ei încă vor mai trebui să

îngrijească porcii în locuri străine pentru o lungă perioadă de timp.
[15] Eu știu că orice efort cu acest popor va fi inutil, iar ei, de asemenea, vor fi capabili să facă cele mai extreme Mie, astfel că nimeni nu poate spune că semnele au lipsit prin care un profet se face cunoscut. Dar chiar și cel mai mare semn nu va realiza nimic aici. De aceea, după Mine, va veni timpul când nici o lucrare nu va mai fi efectuată semne ci numai prin Cuvânt, așa cum eu îl rostesc acum, care va trezi mult mai multă credință decât miracolele constrângătoare.
[16] Acum știți de ce iudeii sunt poporul ales și de ce astfel de lucruri mari se întâmplă aici. Singurul lucru care a rămas de făcut este de a spune de ce nu au fost luate măsuri pentru a preveni aceste aparente eșecuri - de ce a fost permis ca într-adevăr nici un fel de cale calmă de dezvoltare să nu poată avea loc.

Capitolul 54 Oamenii viitorului

[] Dacă nici o furtuni nu s-ar înfuria peste Pământ și o temperatură și un curent egale ar exista peste tot, întregul Pământ s-ar prăbuși în curând și s-ar sparge, pentru că numai prin furtuni puternice și cutremure poate o lucrare puternică a vieții să aibă loc, o reîmprospătare devine vizibilă în aerul revigorant după o furtună.
[2] Dacă voi ați face mișcări minime ale corpului, mereu expunându-l la o temperatură constantă,

evitând tot ceea ce este neplăcut, atunci va fi în curând o scădere a forțelor care nu sunt
folosite, și împreună cu acestea o scădere a corpului. Și atunci când acest lucru se poate întâmpla trupului, cu cât de mult mai mult se poate întâmpla sufletului care va visa întotdeauna în același existență neatractivă, fără a fi stimulat, pentru că numai sufletul trăiește, nu trupul. În scopul de a simți bucuriile vieții și muncii el trebuie să aibă de lucru. Prin muncă el dobândește cunoștințe și experimentează bucurie asupra a ceea ce a făcut. Material, acest lucru se exprimă ca o luptă pentru ceea ce slab împotriva a ceea ce este puternic, spiritual cu toate acestea, în cunoaștere și în creșterea iubirii.
[3] După cum Dumnezeu este infinit în ființa Sa, de asemenea, spiritul poate să crească infinit. Cu toate acestea, această creștere aduce existența și pieirea națiunilor de pe pământ, în timp ce pieirea trupurilor nu contează, pentru că doar sufletele trebuie să crească, trupul este perisabil.
[4] Cum o plantă foarte nobilă care a existat încet dintr-un mult mai puțin tip de îngrijire cu sârguință al acesteia și prin tăierea tuturor mugurilor sălbatici, acesta este, de asemenea, modul în care oamenii din viitor vor crește, doar prin luarea lentă în grijă a lor după îndepărtarea mai întâi a o mulțime de răsaduri sălbatice extravagante. Ei vor fi o turmă, condusă de un singur Păstor, și acela voi fi Eu.

[5] Realizarea acestei lucrări, și, de asemenea, marea mântuire a lumilor, este scopul întrupării Mele, care cu toate acestea va trebui însă să înceapă cu fiecare individ, nu cu masa mare de oameni, pentru că, de asemenea, oceanul este alcătuit din picături separate. Dacă cineva vrea să extragă sarea din el, doar o mică cantitate de apă este scoasă, sarea este îndepărtată și apa este păstrată într-un recipient care este potrivit pentru această apa nesărată - o lucrare care pare inutilă, dar ce va duce în cele din urmă la obiectivul final atunci când cineva are eternitatea la dispoziție. Ați înțeles ce este spus prin cuvintele Mele?"
[6] Rael și, de asemenea, ucenicii au spus: "Da, Doamne, noi credem că Te-am înțeles pe deplin, în măsura în care acest lucru este posibil, cu toate că noi credem că există încă multe lucruri care pot fi învățate din cuvintele Tale, pe care Tu nu le-ai rostit, dar care cu toate acestea, pot fi concluzionate. Acest lucru va deveni mai clară pentru noi în vremurile de mai târziu, când, de asemenea, cuvintele pe care acum le-ai vorbit nouă vor fi complet asimilate."
[7] Eu am spus: "Dragi prieteni, Eu am citit în mintea voastră întrebarea: care oamenii pot lua locul iudeilor în cazul în care aceștia nu vor satisface așteptările? Acest lucru este într-adevăr cazul după cum voi știți, pentru că altfel Eu nu aș fi prezis de mai multe ori distrugerea orașului Ierusalim. Voi întrebați pentru că voi nu știți că există o altă

națiune care a trecut printr-o oarecum similară școlarizare ca poporul lui Israel.
[8] Ei bine, Eu voi răspunde, de asemenea, la aceasta Dumnezeu, Cel atotștiutor, nu este niciodată atât de neînțelept pentru a construi lucrarea Sa pe un singur suport, ci El se bazează întotdeauna pe mai mulți suporți pentru a avea grijă ca clădirea Lui pe care El o pune jos să nu se prăbușească într-o noapte, în cazul în care viermele ar roade unul dintre suporți. Deci, de asemenea, activitatea de mântuirea se află pe o mulțime de astfel de susținători astfel că trebuie să reușească, chiar și atunci când inamicul va încerca, cu toată puterea pentru a preveni aceasta.
[9] Aici, pe Pământ, sunt mai multe națiuni care se pot califica pentru a servi ca păstrători ai sigiliului noului cuvânt în locul iudeilor, pentru că Vechiul Cuvânt va fi de acum păzit cu atât mai multă nerăbdare de către vechii gardieni când tot mai multe nenorociri se vor întâmpla cu ei. Și chiar și atunci când iudeii vor fi împrăștiați peste tot Pământul, ei vor ține tot mai ferm credința veche, deoarece aceasta, și speranța pentru restaurarea fotei lor faime pierdute, este singura ancoră prin care aceștia pot fi salvați de la prăbușirea și distrugerea totală de care ei vor fi conștienți.
[10] Cu toate acestea, Noul Meu Cuvânt are nevoie, de asemenea, de păstrători ai sigiliului, aceasta însemnând: un popor din mijlocul căruia mereu noi învățători pot apărea, care pot curăța învățătura

care a devenit oarecum mlăștinoasă, și să schimbe apa mlăștinoasă într-un flux clar. Căci, după cum iudeii s-au maturizat încet, astfel, de asemenea, oamenii se pot maturiza doar lent. Și, la fel ca și iudeii trebuie să îndure captivitatea din cauza păcatelor lor și a căderii în idolatrie, așa că, de asemenea, oamenii din viitor, de dragul maturizării lor, vor cădea în greșeli similare - da, ei pot și vor cădea în exact aceleași. La fel cum Eu am trezit profeți printre iudei, de asemenea, prooroci vor apărea acolo și vor purifica curata învățătură din Ceruri de toate adăugările.

[11] Cu toate acestea, acest popor este la fel de bine ca total necunoscut pentru voi acum, dar în timp, acesta va apărea cu mare forță și va sparge în bucăți tot ceea ce este putred și inutil, pentru că sunt puternici în forța lor naturală intactă. Aceiași învățători care au coborât aici jos ca slujitori ai Mei vor veni, de asemenea, din nou acolo, parțial, în carne, parțial în spirit, și ei vor mărturisi despre Mine cu mare entuziasm și forță atotbiruitoare, așa cum au mărturisit despre Mine până acum. Eu voi fi de partea lor, invizibil, și îi voi conduce.

[12] Dar, atunci, odată ce poporul, de asemenea, va ajunge la o astfel de măreție că regii străini se vor teme că ei vor poseda Pământul, precum romanii acum, un timp va veni plin cu surprize pentru națiunile de pe Pământ. Pentru că poporul acela nu va fi punctul de mijloc, ci un popor nou va apărea, care va fi format din cele mai nobile generații nobile

ale tuturor oamenilor. Aceștia vor cuceri lumea cu puterea Mea. Și pacea și unitatea va domni și trebuie să domnească apoi peste toate națiunile și popoarele. Și în mijlocul acestor oameni noi, mântuirea va fi născută care nu va avea nevoie nici de rege, nici de lege, ci numai de acest lucru: "Să iubești pe Dumnezeu mai presus de toate și de aproapele tău ca pe tine însuți."
[13] Și voi, urmașii Mei credincioși veți fi co-lucrători ai acestei noi împărății materiale și spirituale. Acesta este motivul pentru care voi sunteți adunați aici, și anume de a auzi deja în primele zile pământești din gura Mea în ce scop vă chem. Pentru că toți cei care sunt pentru voi acum invizibili și care vor fi, de asemenea, lucrătorii pentru fericirea acestui Pământ - și, prin acest Pământ, ai universului și regatului spiritual - sunt de asemenea prezenți. Și se bucură de voi în calitate de co-lucrători ai muncii pe care ați început-o. Dar voi îi veți vedea pe ei, aceste mari legiuni, care sunt necesare pentru a face prosperă lucrarea."
[14] După aceste cuvinte, Eu am deschis pentru toți cei care erau prezenți ochii lor spiritual, ei și au văzut toți profeții și îngerii din Cerurile Mele care au venit în modul cel mai prietenos aproape de ei și au vorbit cu ei despre cele mai recente revelații ale Mele.

Capitolul 55 În ce privește a muri

[1] Această scena a durat aproximativ o oră, și toți cei care erau prezenți au pus fiecare întrebare posibilă spiritelor care le-au răspuns într-un mod foarte prietenos. Apoi Eu l-am chemat pe Ioan Botezătorul și Ilie la Mine, pe care cei care erau prezenți îl cunoșteau numai în personalitatea Botezătorul. Și Eu am spus cu voce tare în prezența tuturor: "Tu ai fost predecesorul Meu în acest mare de timp al venirii Mele la oameni, și tu vei fi din nou predecesorul Meu în acel mare timp despre care Eu am vorbit. Dar oamenii nu te vor recunoaște atunci, în ciuda faptul că tu veți ști cine ești de fapt, pentru că ultima ispită, în carne și oase la care tu te poți aștepta va deveni fundamentul pentru construirea zorilor împărăției păcii.

[2] Oamenilor din vremea următoarei tale vieți le va păsa puțin de cuvântul tău, dar acesta va fi scris în sufletul lor, cu litere arzătoare astfel încât aceștia îl vor simți cu toate acestea, atunci când ei se vor elibera de trupul lor. Acel cuvânt al tău fi Cuvântul Meu, și Eu voi cere o socoteală tuturor celor care l-au auzit, dar l-au disprețuit.

[3] Dar voi, dragii Mei și cei credincioși, care sunteți adunați în jurul Meu și sunteți surprinși de lucrurile care se întâmplă în mod clar acum în fața ochilor voștri, veți forma tribul celor care vor forma noii oameni aleși, și voi înșivă veți contribui la fundația acestuia în numele Meu ca o mare frăție care își

trage puterea din Spiritul Meu pentru a efectua fapte mari.
[4] Și astfel, Eu vă las să plecați acum pentru a face un început prin care fiul pierdut va fi nevoit să se întoarcă acasă după ce el nu a vrut să asculte chemarea vocii Tatălui. Amin."
[5] După aceste cuvinte, locuitorii cerești au dispărut, și noi am fost singuri din nou ca înainte în sala mare de mese a lui Rael. Aceia care aparțin Mie au stat pentru o lungă perioadă de timp ca și uimiți de slava a ceea ce ei au văzut, pentru că ei nu s-au uitat niciodată atât de adânc în tainele cerurilor înainte și ei nu au mai primit din nou, o așa vedere în timpul vieții lor fizice. Dar acest lucru s-a întâmplat pentru a păstra sufletele lor puternice, de asemenea, fără miracolele pe care Eu le-am efectuat exclusiv printre ei și nu în public. Această ultimă viziune profundă a fost menită să fie o amprentă de neșters și să rămână un ghid pentru restul vieții lor, cât și pentru viața lor ulterioară, fără trup material în Regatul Meu.
[6] Noi am mers acum în liniște și ne-am împărtășit din masa de seară în tăcere. Rael l-ea arătat tuturor cele mai confortabile locuri pentru somn care erau pregătite în diferite locuri din casa lui, și el
în cele din urmă M-a rugat să-i permit să aibă o conversație privată.
[7] Eu i-am spus: "Nu ai fost tu, ci Eu sunt cel care te-a inspirat să-ți exprimi această dorință, astfel încât să puteți primi în continuare mai multe

informații, care sunt necesare doar pentru voi să le știți."
[8] Apoi Eu l-am urmat pe el în camera lui situată privat, în timp ce
ceilalți mergeau să se odihnească.
[9] Când noi eram singuri, Rael Mi-a spus: "Doamne și Învățătorule, eu sunt un om păcătos care nu este vrednic ca Tu să-i sfințești casa cu picioarele Tale. Dar eu, de asemenea, știu că Tu ești extrem de plin de îndurare și că Tu cu siguranță vei ierta toate lucrurile nebune pe eu care le-am făcut până acum în viața mea dacă eu chiar Îți cer cu toată inima mea. Prin urmare, eu Te rog, Domnul și Dumnezeul meu, în primul rând următoarele: Te rog să nu iei în considerare marea slăbiciune pe care eu am avut-o până în prezent, și iartă-mă pentru toate păcatele pe care eu, în mod conștient sau inconștient, le-am comis."
[10] Eu i-am spus: "Rael, toate păcatele tale au fost iertate deja de o lungă perioadă de timp, pentru că Eu nu sunt un Dumnezeu al pedepsei, ci al iubirii. Atunci cum pot Eu pedepsi pe cineva pentru ceva atunci când el - la fel ca în cazul tău – este foarte serios cu o astfel de cerere așa cum tu însuți ai exprimat-o acum? Dar Eu am venit în lume pentru a distruge marea povară a păcatelor cu care oamenii, în marea lor orbire, s-au încărcat ei înșiși, și să eliberez pentru ei căile către cea mai mare fericire.

[11] Deci, nu îți mai face griji pentru păcatele tale pe care tu le-ai comis doar într-un fost timp și care te vor urma la plecarea de pe acest Pământ, ca lucrări rele, precum și cele bune. Ele sunt consumate de dragostea Mea. Dar spune acum, ce te mai suprimă, pentru că tu ai o cerere specială pentru care tu în privat ai vrut să vorbești cu Mine."
[12] Rael a spus: "Doamne și Tată, eu îți mulțumesc din adâncul
inimii mele pentru cuvintele Tale. Eu sunt tot mai plin acum cu dorința care m-au inspirat de când Te-am cunoscut. Uite, eu sunt bătrân, corpul meu este fragil și nu mai este foarte potrivit pentru cazarea acestui suflet. Speranța că eu încă Îl mai pot vedea pe Cel ales de Dumnezeu este cea care a păstrat acest trup obosit încă în picioare, iar acum că această speranță este îndeplinită, Te rog, Doamne și Tată: Lasă robul Tău să meargă în pace în mormânt, astfel încât, în Împărăția Ta, pe care eu am văzut-o acum cu ochii mei trupești, să poată deveni un instrument mai util decât el încă mai poate fi în această viață fizică. Dacă Eu aș putea să plec înainte ochilor Tăi, eu cu siguranță nu voi gusta moartea și voi intra în condiții de siguranță și în mod pașnic în Împărăția pe care Tu ne-ai promis-o."
[13] Eu i-am spus: "Rael, această dorință s-a odihnit în inima ta pentru deja o lungă perioadă de timp, și acesta este motivul pentru care tu a trebuit să o rostești în așa fel încât sufletului tău să fie, de asemenea, eliberat de această ultimă

presiune. Ceilalți, care dorm acum, sunt departe de a fi suficient de maturi pentru a auzi ceea ce tu ar trebui să știi.
[14] Uite, ce înseamnă de fapt moartea omului? Nimic altceva decât fructul copt, care cade din copac, iar această cădere se întâmplă, de asemenea, de la sine, fără ajutorul special al fructului. Atunci când o persoană s-a maturizat în ființa sa interioară, atât de mult încât el poate fi considerat un fruct copt, eliberarea sufletului copt de trunchi - corp - se va întâmpla, de asemenea, fără nici o forță. Cel, care a trăit în conformitate cu voi Mea, pentru el acel moment va veni într-un așa mod că, de asemenea, fără prezența Mea va trece peste cele pământești la viață spirituală, complet fără durere. Da, chiar și cu cele mai fericite sentimente.
[15] Dar, în ciuda faptului că tu nu ești într-adevăr atașat de viață, tu încă mai ai un fel de grijă pentru acel moment să vină, și te gândești că va fi mai ușor pentru tine să treci peste acest punct de cotitură neplăcut, atunci când poate fi întărit de prezența Mea. Dar Eu îți spun acum că tu, de asemenea, ar trebui să îndepărtezi această iertabilă slăbiciune umană, astfel încât credința ta, care te-a ținut în viață până în prezent și te-a lăsat să ajungi la această limită de vârstă, să fie pe deplin puternică, deoarece credința în
Mine este de fapt cea mai bună și singura modalitate de a cuceri toate amenințătoarele terori ale morții.

[16] Odată ce omul a devenit pe deplin credincios, și când Eu am pus în inima lui că este timpul pentru a elibera legăturile trupului său pentru că el și-a terminat misiunea sa pământească, Eu îi voi da chiar lui puterea de a rupe aceste legături, iar apoi el va dormi încet în pace înaintea ochii celor care sunt ai lui.
[17] Acesta este modul în care moartea ar trebui să fie, așa cum se poate întâmpla numai în cele mai rari cazuri, deoarece oamenii se tem de momentul în care aceștia sunt chemați mai mult decât orice altceva și tranziția lor nu este cauzată de deteriorarea normală, ci prin distrugerea violentă a mașinăriei fizice. Viața greșită, prin urmare, de asemenea, a adus multe boli care nu ar trebui să aibă nimic de-a face cu adevărata moarte pentru că nu aceste boli ar trebui să determine tranziția sufletului, ci completa coacere a sufletului.
[18] Deci, Rael al Meu, nu considera acest lucru ca și când ți-aș refuza dorința ta, atunci când Eu îți spun: continuă să trăiești pentru o perioadă scurtă de timp. Nu considera acest lucru ca pe o pedeapsă, ci încearcă să ștergi, de asemenea, ultima conexiune rămasă dintre ceea ce este pământesc, și apoi să te unești cu Mine și să intri în Împărăția Mea."
[19] Rael a spus: "Da, Doamne. Ca întotdeauna, Tu ești, de asemenea, complet drept în aceasta, și eu voi tace dorința mea prostească în mine, în scopul de a deveni demn de toată dragostea Ta. Voi distruge această frică prostească, iar eu aproape

cred că am reușit deja în aceasta prin această conversație cu tine.
[20] Dar cum trebuie să înțeleg eu acest lucru: să fiu unit cu Tine eu ar trebui să intru în Împărăția Ta? Ce vrei să spui, Doamne? Tu, de asemenea, vei părăsi acest Pământ?"
[21] Eu i-am spus: "Desigur, de îndată ce lucrarea este terminată. Iudeii vor primi putere asupra trupului Meu și-l vor ucide. Și în ziua aceea, Eu Însumi Te voi conduce în orașul Meu, care este construit în Ceruri în locul Ierusalimului, care va fi distrus aici, pe Pământ în timp ce acesta ar fi putut fi un oraș al orașelor dacă locuitorii săi doar ar fi dorit acest lucru și nu ar fi devenit atât de răi. Apoi Eu voi conduce lumea de acolo, și credincioșii Mei vor locui cu Mine în interiorul zidurilor sacre, care vor fi construite prin viața Mea pe acest Pământ și prin care lucrarea mâinilor Mele a oferit pietrele de construcție, bucată cu bucată. Dar destul cu aceasta acum. Tu vei fi cu Mine un cetățean din acel oraș, și, în curând spiritul tău va vizualiza în mod clar ceea ce Eu pot doar să îți atrag atenția acum."
[22] Dar, Rael al Meu, lasă trupul tău acum, de asemenea, să primească odihna necesară pentru că mâine este o altă zi în care încă multe lucruri pot fi discutate."
[23] Rael a ascultat acest sfat și a mers la odihnă în timp ce Eu M-am întors la cei care-Mi aparțineau și am petrecut noaptea într-un loc de dormit care a fost pregătit.

Capitolul 56 O zi de odihnă

[1] Dimineața devreme ne-am trezit din paturile noastre – foarte devreme, ca de obicei - și am mers imediat afară în grădina lui Rael. Dimineața era foarte dură, mai ales în jurul răsăritului deoarece timpul ploios trebuia să înceapă în curând, dar pentru ei cu toate acestea, a fost foarte revigorant, astfel că a fost plăcut să fie afară de ceva timp.

[2] Dacă oamenii ar face un obicei în a se trezi devreme, în special vara, și să petreacă primele ore ale dimineții afară, omenirea va deveni în curând mult mai puternică decât este acum, pentru că consolidarea curenților care se trag din cer, în special în timpul vânturilor de dimineața devreme, aduce în special substanțe nutritive pentru Pământ. Și, prin interacțiunea dintre lumină și dezvoltarea căldurii se produc, de asemenea, elementele nutritive speciale pentru suflet și corp și de lucrează destul de diferit sub un soare mare și temperaturi ridicate și, de asemenea, aduce un proces chimic special prin care a devine mai coerent și nu atât de bine absorbabil de om în comparație cu starea mai eterică a dimineții devreme.

[3] Ucenicii mei încă discutau în continuare cu entuziasm între ei
despre viziunile pe care ei le-au văzut ieri, și ei, de asemenea, au relatat despre visele lor neobișnuite pe care aproape fiecare dintre ei le-au experimentat, dar ei nu Mi-a pus o întrebare specială cu privire la

aceste lucruri. În curând, de asemenea, Rael ni s-a alăturat și cu amabilitate ne-a invitat să luăm parte la masa de dimineață, care era pregătită. Acest lucru noi l-am făcut, și ei în curând au devenit toți într-adevăr veseli și de altfel foarte serioșii
oameni au folosit multe cuvinte glumă.
[4] Acum, Eu le-am spus celor care Îmi aparțineau Mie că Eu am plănuit să Mă odihnesc astăzi și că oricine dorea putea să se uite prin sat pentru a vedea dacă era o oportunitate pentru un lucru bun sau de a rosti un cuvânt de mângâiere. Fiecare dintre ei era liber să facă ce-i părea corect.
[5] La această invitație, **Filip** a spus: "Doamne, dacă Tu nu Te superi eu aș dori să vizitez un om care este foarte prețios pentru mine și care, din câte știu eu, ar trebui să fie încă în viață aici. El este un învățător zelos al Cuvântului lui Dumnezeu și a făcut deja o mulțime de fapte bune cu puținele mijloace pe care viața i le-a dat. El este o rudă de-a mea de al doilea grad, și dacă este posibil să-l câștige pentru Tine, îl voi aduce la Tine."
[6] Eu am spus: "Fă așa, și adu-mi acest mic peștișor, astfel ca el, de asemenea, să își dea seama ceea ce lui încă îi mai lipsește. Eu nu voi părăsi această casă, și fiecare dintre voi Mă va găsi aici, din nou, dacă Mă va căuta."
[7] Apoi, toți au părăsit grădina și casa cu excepția lui Ioan, Petru
și Iacov, și a-au răspândit în și în jurul satului. Mulți dintre ei au revenit doar seara, deoarece aceștia au

fost foarte bine primiți de populația săracă, iar oamenii au pus multe întrebări despre ființa Mea, originea și faptele Mele, și toți aceștia le-au răspuns plin de adevăr. Eu am vrut ca acest lucru să se întâmple, astfel încât în primul rând mai mulți dintre adepții și ucenicii Mei, care până acum nu au avut oportunitatea să răspândească Cuvântul Meu, să practice munca lor, și în al doilea rând pentru a trezi populația pentru sărbătoarea care Paștelui care venea și pentru evenimentele care vor avea loc cu această ocazie.
[8] Cu toate acestea, cei trei apostoli au rămas aproape de Mine și au păstrat tăcerea. Aşa că Eu i-am întrebat dacă ei nu vor să îi urmeze pe ceilalți, la care Ioan a răspuns că el și fratele său ar face aceasta, dacă aceasta ar fi dorința Mea, dar că altfel ei ar rămâne.
[9] **Eu** am spus: "Dragi prieteni, dacă vreți să stați, atunci stați, pentru că Eu deja am spus că toată lumea ar trebui să facă ceea ce-i place. Dar, dacă voi credeți că veți experimenta încă ceva în prezența Mea care ați altfel ați fi pierdut, atunci vă înșelați. Pentru că Eu nu voi întreprinde nimic astăzi, așa cum am spus, și Eu plănuiesc doar a păstra o zi de odihnă, pentru că de asemenea, acest trup are nevoie de odihnă din timp în timp, la fel ca al vostru, și nu este în nici un fel diferit de corpul vostru. Eu am lucrat mult în ultima vreme, și, de asemenea, prin urmare, corpul meu este oarecum epuizat, chiar dacă Spiritul Meu este activ peste tot. Dar, atâta

timp cât acest organism nu a fost luat de către Spiritul care trebuie să-l pătrundă și să-l încadreze ca într-o haină, acesta este de asemenea supus tuturor cererilor la fel ca trupurile voastre."
[10] Apoi, de asemenea, acești trei ucenici M-au lăsat singur, astfel ca odihna pe care Eu am dorit-o să nu fie perturbată, iar ei au încercat, de asemenea, să prevină prea mult zgomot în casă, pentru că ar putea pătrunde, probabil, în grădină, deoarece era un deranj mare și activitate printre acei mulți oaspeți neașteptați, ceea ce era în contrast cu liniștea cu care erau obișnuiți până atunci. De data aceasta Eu nu am susținut diferitele activități ale casei cu putere Mea, deoarece toți locuitorii s-au bucurat să aibă grijă de Mine și de cei care aparțin Mie, și adevărata lor bucurie nu ar trebui să fie limitată.
[11] Deci, nimic special nu s-a întâmplat în acea zi, care să fie vrednic pentru a se scrie. Târziu, după-amiaza Filip s-a întors cu ruda sa pe care el a adus-o la Mine, și care a vrut să fie instruit
despre Mesia. Dar în acest moment Eu nu M-am angaja într-o lungă conversație cu el, ci l-am trimis la ucenicii Mei care l-au inițiat în învățătura Mea și care i-au spus mai multe despre faptele mele. Deci, el a devenit credincios și pe el și casa lui, Eu i-am binecuvântat, atunci când el Mi-a cerut aceasta, spre marea bucurie a lui Filip care l-a apreciat foarte mult.
[12] Toți cei care-Mi aparțin s-au întors seara și au raportat despre diferitele lor experiențe, care au constat în principal în a ajuta locuitorii, în numele

Meu, alinându-le toate tipurile de boli lucru care i-au condus la credința, și anume: că Eu eram într-adevăr Acela care a fost trimis de Dumnezeu și că ei erau adevărații Mei discipoli.
[13] După multele povești, care nu trebuie să fie menționate aici, **Eu** am spus: "Fericiți sunteți voi, iubiții Mei, pentru că doar prin credința voastră ați fost în stare să realizați astfel de lucrări, pentru că voi le-ați efectuat doar prin această putere, nu prin constrângerea Mea. Astfel continuați să lucrați în mod independent și cu propriile fapte, astfel ca turma să nu fie risipită atunci când cândva Păstorul nu va mai fi acolo."

Capitolul 57 Moartea lui Lazăr

Când masa de seară s-a terminat Eu am spus celor care fac parte din Mine că Eu intenționez să plec foarte devreme dimineața, să merg mai adânc în Iudeea spre Ierusalim.
[2] Ucenicii care erau mai apropiați de mine s-au speriați de dragul Meu, și au șoptit între ei, până când **Petru** s-a întors spre
Mine, pentru că el însuși s-a făcut purtător de cuvânt pentru ceilalți, și a spus: "Doamne și Învățătorule, de fiecare dată iudeii din Ierusalim au vrut să Te omoare cu pietre atunci când Tu le-ai vorbit, și acum Tu vrei să mergi la ei din nou?"
[3] La aceasta, **Eu** i-am răspuns: "Nu sunt oare douăsprezece ore într-o zi? Se poate cineva împiedica atunci când merge în timpul zilei și stă

complet în lumină? Eu stau complet în lumină și știu când va veni ora Mea. Deci, nu vă faceți griji despre Mine. Cu toate acestea, cel care merge pe timp de noapte în timp ce este întuneric în jurul lui și în el se va poticni în curând și poate merge cu ușurință la ruină. Pentru că voi știți că nimeni nu are putere asupra Mea dacă Eu nu i-o dau."
[4] Apoi ucenicii nu au mai fost îngrijorați despre planul Meu, și **Eu** le-am spus în continuare: "Voi știți că prietenul nostru Lazăr este bolnav și că surorile lui au trimis pe cineva la Mine. Acum Eu nu le voi acorda cererea lor de teama iudeilor?"
[5] **Ioan** M-a întrebat: "Doamne, Tu știi despre toate. Cum este prietenul nostru Lazăr?"
[6] **Eu** am răspuns: "El doarme, dar Eu voi merge la el să-l trezesc."
[7] Atunci **ucenicii** au crezut între ei că Eu am vorbit despre somnul fizic, și au zis: "Doamne, dacă doarme, boala lui îl va părăsi în curând, pentru că nimic nu este mai bun decât un somn sănătos pentru o persoană bolnavă pentru a-i aduce înapoi puterea lui."
[8] **Eu** am răspuns: "Tu ai dreptate cu privire la acest lucru, dar totuși greșești, pentru că Lazăr nu doarme somnul trupului, ci el
a murit."
[9] Ucenicii s-au speriat de această declarație, în plus pentru că ei nu cu atât de mult timp în urmă l-au văzut pe Lazăr în formă și sănătos. Un murmur puternic de condoleanțe a apărut printre ei

și în cele din urmă întrebări înfricoșătoare dacă totuși ar fi posibil a ajuta, pentru că el ar putea fi doar aparent mort, și dacă puterea Mea l-ar trezi.
[10] **Eu** am spus: "Lazăr a murit și se odihnește în mormântul lui deja pentru o lungă perioadă de timp, dar Eu totuși o să-l trezesc. De aceea Eu am stat atât de mult aici, astfel încât nimeni să nu poată să spună că el nu a fost într-adevăr mort, și astfel ca prin acest ultim semn public pe care Eu îl voi efectua, cei slabi la minte să devină complet credincioși. Eu Mă bucur acum de dragul vostru că Eu nu am fost de față și că Tatăl care este în Mine Mi-a poruncit să acționez în acest fel, astfel încât voi și încă mult mai mulți oameni să credeți. Și de aceea vom merge în Bethania mâine."
[11] Acum, ei toți au fost mulțumiți.
[12] Cu excepția lui Toma, care a fost de multe ori afectat de îndoieli, și care, în ciuda credinței sale în cuvântul Meu era încă foarte temător de farisei și iudei, și el a zis fraților săi: "Să mergem cu El oricum să murim împreună, dacă iudeii vor pune mâna pe El."
[13] Dar Iacov l-a mustrat pentru aceste cuvinte și a indicat că nici
unul nu a avut nici o putere asupra Mea, până în prezent, în ciuda numeroaselor încercări. Apoi, de asemenea, Toma a fost mulțumit cu acest lucru, și astfel a fost o mare tăcere în grup pentru că fiecare era ocupat cu propriile lui gânduri.

[14] Acum Eu i-am sfătuit pe cei care Îmi aparțineau să meargă la odihnă, deoarece mari eforturi vor fi necesare de la noi a doua zi, și în curând toată lumea era în căutarea pentru locul său să doarmă și au luat odihna necesară.
[15] Noi ne am ridicat devreme dimineața și ne-am pregătit mai departe pentru călătorie. Rael a venit la Mine cu lacrimi în ochi și a vrut, la fel ca și ceilalți, să Mă urmeze.
[16] Dar **Eu** i-am spus că ar trebui să rămână, și am spus: "Rael, nu va mai fi mult timp, iar apoi vei putea să stai cu Mine pentru totdeauna. Deci, pregătește-te să Mă urmezi mai târziu și fă așa cum Eu deja ți-am spus. Aceștia de aici, care Mă urmează, încă au o lucrare mare de făcut în numele Meu, în timpul vieții lor. Dar tu ai împlinit-o deja, și prin urmare, ești drept înaintea Mea, de asemenea, fără a Mă urma acum din punct de vedere fizic, lucru pe care Eu de multe ori l-am cerut și despre care tu ai auzit."
[17] Acum, de asemenea, Rael s-a calmat la aceste cuvinte și a spus cu dragoste la revedere de la Mine și de la cei care-Mi aparțin.

Capitolul 58 Cauza morții lui Lazăr

[1] Acum noi am mers repede pe drumul care ne-a condus spre Bethania pentru a acoperi distanța cât mai repede posibil.
[2] A trebuit să facem un ocol pentru a ajunge în acel loc pentru că Eu nu am intenționat să merg prin Ierusalim, ci am vrut să vin nevăzut în casa lui Lazăr,

care era, în conformitate cu măsurătorile iudaice, la o distanță de 15 căi de câmp distanță. Dar Bethania nu era localizată pe locul satului actual El Azarije (El Azarije sau Eizariya. Se crede că acesta este locul în care se afla anterior Bethany. Acesta a fost numit Lazarion în secolul al 4-lea.), ci mai mult spre est, așa că noi nu am ajuns din partea de vest a Muntelui Măslinilor, ci din partea de est.
[3] Distanța de 15 căi de câmp era fost măsurată de la curtea templului, unde era așezat un pilon ca o piatră de hotar romană. Puteți găsi astfel de pietre de marcaj în satele mai mici chiar și astăzi. Se pot acoperi aceste 15 căi de câmp în o oră jumătate de mers pe jos cu ușurință până când în Bethania era atins punctul menționat.
[4] Din aceasta, un arheolog poate determina mai ușor la fața locului unde era localizată într-adevăr Bethania. Dar, în afară de o
Regiune deșertică și în afară de pietre și tufișuri el în zilele noastre nu va mai găsi nimic la fața locului, unde eu am efectuat ultimul și fără îndoială cel mai mare semn pentru iudei.
[5] După cum se cunoaște, Lazăr era unul dintre cei mai bogați oameni din toată Iudeea, și când el a murit fără a avea moștenitori direcți, potrivit legii templului o treime din averea sa totală aparținea templului în timp ce surorile sale, care nu au aveau nici o protecție familială de sex masculin - Lazăr nu a avut nici o rudă apropiată - au intrat sub domnia supremă a templului, care practica în astfel de cazuri

o tutelă foarte neplăcută. Fariseii și iudeii din templu erau deja de o lungă perioadă de timp foarte dornici pentru bogățiile deținute de Lazăr și, după cum se știe, ei s-au gândit la toate tipurile de trucuri și intrigi pentru a-l apuca pe Lazăr în degetele lor, în scopul de eventual, a lua întreaga moștenire bogată în mâinile lor. Ei nu așteptau prea multă dificultate în a se ocupa de cele două surori ale sale.
[6] Dar Lazăr a respins toate cererile și oferte care i-au fost făcute în mod grosolan și el de multe ori era atât de jignit de maniera impunătoare a gloatei templului că Eu l-am sfătuit să lase deoparte temperamentul său vulcanic, deoarece aceasta ar putea avea consecințe negative pentru el. El a urmat sfatul Meu atât cât el a fost capabil și el a devenit, de asemenea, mult mai pașnic în momentul în care Eu i-am dat acei câini pentru că el nu a mai fost atât de des deranjat.
[7] Dar, acum cu puțin timp înainte de moarte, el a fost din nou în conflict cu membrii templului care l-au acuzat că se pare că lui îi lipsea respectul necesar pentru templu, iar acest lucru a mers atât de departe că el violent a alungat membrii templului care au venit la el cu cele mai bune intenții de îngrijire a sufletului și el chiar a oprit personalului său să viziteze templul și să facă ofertele necesare de penitență și purificare.
[8] Slujitorii templului știau că acestea și minciuni similare erau nefondate, precum și încercările de a-l face suspect pentru romani ca un prieten al lui Isus,

agitatorul de oameni, dar ei încă luau în socoteală temperamentul aprins al caracterului său, prin care acesta se putea expune neglijent la posibile auziri. Apoi ar fi posibil să-l lege la templu, astfel încât el, în scopul de a fi eliberat, ar trebui cel puțin să facă promisiuni mari în ceea ce privește moștenirea lui.
[9] Lazăr a perceput aceste planuri viclene foarte bine și a contrazis acuzațiile la guvernatorul roman cu autoritate, astfel că el a mers liber, fără a arăta nici o emoție exterioară vizibilă.
[10] Dar acesta fierbea tot mai mult la interior astfel încât el a prins o febră acută biliară inflamată care l-a ucis într-un timp foarte scurt. Aceasta a fost cauza exterioară pentru moartea lui. Cea interioară, pur spirituală, a fost deja menționată de răspunsul pe care Eu i l-am dat slujitorului și, de asemenea, de cuvintele ucenicilor Mei.

Capitolul 59 Sosirea în Bethania

[1] Când noi am ajuns aproape de Betania, același slujitor, care a vorbit cu mine înainte, a venit la noi și a zis cu lacrimi în ochi că stăpânul său a murit în aceeași zi când a fost trimis și că el s-a odihnit în mormânt deja de patru zile.
[2] Era un obicei special al iudeilor din Palestina de a nu ține un
mort în casă, după apus, ci să-l pună într-un mormânt special mormânt pregătit imediat după ce

a fost declarat mort - un obicei care era justificat din cauza descompunerii rapide.
[3] După ce slujitorul M-a întâlnit, el a mers în grabă la casa, care
nu era departe, să spună surorilor despre venirea mea. Așa cum era obiceiul la acel moment, ei erau vizitați de o mare mulțime de
cunoștințe și prieteni timp de zile, în scopul de a le mângâia și pentru a ușura separarea dureroase și singurătatea lor, pentru că la început, femeile îndoliate nu puteau ieși din casă, deloc. Decența acelui timp cerea ca acestea să jelească complet cât mai vizibil, ceea ce, de asemenea, trebuia să fie vizibil prin multa jelire.
[4] Maria și Marta nu erau libere de obiceiurile profund înrădăcinate a poporului lor, dar nu le plăceau foarte mult lucrul aceasta lumesc deprimant mai ales pentru că acestea erau profund convinse de o spirituală continuare a vieții. Ele au așteptat cu mare speranță venirea Mea pentru a găsi un confort real în cuvântul Meu. Lor nu le-a trecut prin minte că Eu l-aș ridica pe fratele lor din morți, dar cu toate acestea ele sperau să găsească consiliere și ajutor cu Mine împotriva fariseilor care s-au pus imediat pe prim plan și căutau deja cu ochi dornici la grasa moștenire și s-au întâlnit deja cu garda templului pentru a-și asigura moștenirea pentru ei.
[5] Ajutorul, care Mi-a vorbit primul, a intrat în casă și a întâlnit-o mai întâi pe Martha. Ea, ca de obicei făcea treburile casei, aceasta în ciuda durerii ei și în

măsura în care acest lucru era posibil din cauza prezenței iudeilor, și a încercat să pună totul în ordine ca atunci când fratele ei era încă în viață, pentru că el arăta întotdeauna o ordine și îngrijire exemplară a sarcinilor care erau necesare distribuite pe o astfel de proprietate mare și printre lucrători.
[6] Eu și cei ce Mă urmau nu a venit încă nu ne-am apropiat de casa, ci eram încă în afara micii localități, cu scopul de a evita o senzație. Marta a venit acum în grabă la noi în timp ce noi am luat o mică odihnă la de o parte a drumului, și când M-a văzut, a alergat la mine în timp ce ea plângea tare.
[7] Eu am întărit-o în sufletul ei, iar acum ea Mi-a rostit cuvintele bine-cunoscute (**Martha**): "Doamne, dacă ai fi fost aici, fratele meu nu ar fi murit."
[8] Cu aceasta a vrut să spună că ar fi fost ușor pentru Mine să-l facă sănătos din nou, așa cum am făcut pentru atât de mulți alți
oameni.
[9] De aceea, ea a adăugat (**Martha**): "Căci Eu știu încă foarte bine că tot ceea ce Tu Îi ceri lui Dumnezeu Ție Îți este de El. "
[10] Aceste cuvinte au fost doar o repetiție a cuvintelor Mele, deoarece Eu de multe ori le-am spus prin învățătura Mea: "Pentru că orice Fiul cere Tatălui, Lui îi este dat." Dar aceste cuvinte nu erau o convingere fermă a faptul că eu însumi sunt Tatăl, în ciuda faptului că au existat atât de multe dovezi despre cine locuia în Mine și care de o lungă

perioadă de timp ar fi trebuit să deschidă ochii celor care erau aproape de Mine.
[11] În scopul de a deschide mai mult inima ei pentru credință și înțelegere, Eu i-am spus cu mare convingere: "Fratele tău va învia."
[12] Dar Marta, precum și sora ei Maria au devenit atât de incerte în interior din cauza loviturii aparent aproape insurmontabile a sorții. Atât de mult încât, pentru moment, doar o mare primejdie care a venit peste ei stătea în fața ochilor lor, și fosta credință fermă în Mine și misiunea Mea s-a mutat cu totul în fundal. În acest fel, oamenii arată în mare parte aparent o credință puternică atât timp cât condițiile exterioare de viață sunt favorabile. Dar ei
cad imediat înapoi din nou în incertitudine, și chiar necredință, imediat ce un mic test vine peste ei, care potrivit lor ar fi trebuit pentru a fi trebuit îndepărtat de Dumnezeu, pentru că ei se numărau printre credincioși și așa ar trebui să fie de datoria lui Dumnezeu să îi protejeze împotriva tuturor relelor.
[13] Cât timp vor îndrăznii copiii minori să dea instrucțiuni învățătorului cu privire la modul în care el trebuie să-i educe? Eu, învățătorul, nu Îmi educ copiii Mei așa cum doresc ei, ci, cum este cel mai bine pentru ei.
[14] De asemenea, **Martha**, în loc să fie trezită de cuvintele Mele și *în loc ca* în primul rând să trezească fratele iubirii, credința moartă, în ea însăși, prin urmare, ea a răspuns: "Eu știu bine că el se va ridica din nou în învierea din ziua de pe urmă."

[15] **Eu** i-am răspuns: "Tu nu știți că fiecare zi este ziua de pe urmă, și că Eu sunt învierea și viața? Oricine crede în Mine va trăi, chiar dacă ar fi murit fizic. Și oricine trăiește și crede în Mine nu va mai muri. Cel căruia îi este dată puterea pentru a trezi sufletele, astfel încât acestea să aibă cea mai adevărată, mai clară și mai pură de viață în sine, nu va fi el capabil să aducă înapoi trupurile la viață care sunt în primul rând create de suflet? Voi credeți aceasta?"
[16] Numai acum o rază de amintire s-a trezit în **Martha** despre
ceea ce ea a auzit înainte în ceea ce privește trezirea morților și
astfel speranța că Eu aș dori să fac același lucru aici, și cu o dragoste plină de speranță ea Mi-a spus: "Doamne, da, eu cred că Tu ești Hristos, Fiul lui Dumnezeu care a venit în lume ca să ne salveze."
[17] După ce a spus aceasta, ea a vrut să cadă în jos înaintea Mea, dar Eu am împiedicat-o să facă acest lucru și am îndemnat-o să fie veselă și să o trimită pe Maria aici și să păstreze tăcerea cu privire la ceea ce noi am discutat.
[18] Și Martha a mers imediat pentru a se conforma cu dorința Mea.

Capitolul 60 Domnul și maria

[1] Maria stătea în sala de înfrumusețare, care putea fi găsită în

fiecare casă iudaică, și era înconjurată de mulți prieteni și cunoștințe a lui Lazăr. Ei îi rosteau cuvinte liniștitoare pentru ea și menționau multele calități bune ale defunctului. Maria a preferat să rămână în această companie, astfel încât cel puțin atenția acelor câțiva farisei să fi întoarsă și astfel încât aceștia să nu poată, prin urmare, să se apropie cu tot felul de propuneri deja destul de brutale, pentru că, așa cum deja s-a spus, ei s-au comportat mai degrabă fără rușine ca domnitori.

[2] Înainte ca Maria să Mă cunoască ea era o persoană foarte veselă, și, prin bogăția pe care ea o poseda, ea a neglijent cădea în bucuriile vieții de lux introduse la acel moment de Irod Antipa. Ea era independentă și a credea că, sub protecția fratelui ei, ea nu trebuie să își facă griji cu privire la opinia mulțimii care

cu toate acestea era coruptă. Ca rezultat, ea a avut de multe ori experiențe urâte pentru că fariseii senzuali credeau că ea era frivolă.

[3] Cu toate acestea, fosta ei viață, mai mult exterioară s-a întors complet spre interior și i-a dat ei vederea clară prin care ea a putut, de asemenea, să Mă recunoască mai mult decât surorile ei. Acum, după moartea fratelui ei, fariseii s-au comportat cu atât mai mult fără rușine deoarece ei nu credeau într-o adevărată schimbare a ființei sale interioare. Ei chiar au încercat să dea impresia că Eu am fost iubitul care era favorizat de către Lazăr au făcut remarci disprețuitoare remarci cu privire la aceasta,

precum și despre lipsa puterii Mele miraculoase care ar fi trebuit să salveze prietenul.
[4] În momentul sosirii Mele cei mai mulți dintre farisei nu erau prezenți, ci s-au dus la deja celebrul han, care aparținea lui Lazăr și era situat pe Muntele Măslinilor să se concentreze pe condițiile de arendare. După cum se știe, fariseii au dat reputație rea acestui han și deliberau între ei, mai ales cum să susțină hanul, pentru că templul ar putea, după îndepărtarea defăimării, face o afacere bună cu el, mai ales că înainte de aceasta era adesea vizitat de către iudei ca un fel de loc de relaxare datorită frumoasei priveliști.
[5] **Martha** a mers în secret la **Maria** care se ținea departe de iudeii prezenți, și i-a spus încet: "Învățătorul este aici și El te cheamă."
[6] Maria a întrebat repede unde eram și Martha i-a răspuns ei pe scurt și rapid. Când a auzit aceasta, Maria s-a ridicat în grabă și a ieșit imediat afară.
[7] Iudeii care au văzut cum ea a fugit în grabă, au fost la început foarte surprinși, dar apoi **Efraim**, un prieten al lui Lazăr, care l-a cunoscut pe tatăl său și care de multe ori M-a văzut și M-a auzit în casă prin care el a devenit un fel de semi-credincios și M-a luat cel puțin drept o persoană respectabilă, dar nu drept Mesia, a spus: "Probabil se duce la mormânt, ca să plângă și să se roage acolo. Prieteni, să mergem și să avem grijă să împiedicăm să își facă ceva în durerea ei."

[8] Ceilalți iudei au fost de acord cu aceasta, și așa au urmat-o încet pe Maria care era în față. Când M-a văzut, printre cei care
Îmi aparțin, ea a fugit cu fervoare spre Mine și a căzut plângând tare la picioarele Mele.
[9] Suspinând și în durerea ei și în bucuria să Mă vadă, ea nu și-a putut găsi cuvintele până când Eu am întrebat-o cu dragoste: "Maria, de ce plângi? Nu știți că fratele tău trăiește în Împărăția Mea?"
[10] Plină de durere ea a dat din cap, și a repetat cuvintele sorei ei (**Maria**): "Doamne, dacă Tu ai fi fost aici fratele meu nu ar fi murit."
[11] **Eu** am ridicat-o de la pământ și ea a zis: "Dacă tu ai fi avut credința, spiritul care locuiește în Mine, putea de asemenea să îl protejeze pe fratele, tău chiar dacă Eu nu eram de față, dar tu ești sub un mic copil și nu înțelegi căile lui Dumnezeu."
[12] Între timp, iudeii care au urmat-o pe Maria au venit, de asemenea, mai aproape și au format un grup de 12 oameni. Când au văzut cât de mult Maria a plâns și, în timp ce Eu o țineam în brațe, ea aparent nu vroia să fie mângâiată, ei, de asemenea, au fost profund mișcați, precum și cei care-Mi aparțin și care au fost prezenți la această scenă. Şi dacă din ambele părți erau lacrimi abundente de compasiune.
[13] Acum **Efraim**, care era deja un om cărunt, a spus: "Învățătorule, moartea poate fi atât de crudă că l-a smuls pe acest protector și cel mai bun frate în plina putere a bărbăției. De ce un astfel de lucru a trebuit să se întâmple?"

[14] De asemenea, ceilalți iudei, deși ei într-adevăr Mă cunoșteau pe Mine și cuvântul Meu, au fost de acord cu vorbitorul și l-au criticat pe Dumnezeu. Aceștia erau prieteni adevărați ai lui Lazăr și erau săraci pentru care el a făcut multe lucruri bune în timpul vieții sale și îi erau fost foarte recunoscători lui în inima lor. Maria plângea cu atât mai mult, iar cei care fac parte din Mine se uitau la Mine cu un aspect care arăta în mod clar că aceștia nu au înțeles căile lui Dumnezeu în acest caz.
[15] Apoi, sufletul Meu a fost cuprins de o melancolie adâncă deoarece în inimile celor care M-au ascultat deja pentru atât de mult timp și care au văzut atât de multe lucrări frumoase ale Spiritului Sfânt care locuiește în Mine, era crescută totuși atât de puțină credință adevărată. Și toată puterea sufletului Meu ca Fiu al omului se agăța în dorința fierbinte de a distruge în întregime
șarpele care împiedica copiii Mei să vadă complet clar, astfel ca pomul vieții din ei să poată înflori și să poarte mai roade.
[16] Ce s-a întâmplat în Mine a fost indicat de către evanghelist cu cuvintele: "El a devenit furios în spirit și trist". Pentru că atât timp cât trupul Meu nu ar fi murit, unirea completă a materialului
și spiritualului nu a avut loc încă, iar acesta își cerea drepturile sale de la Fiul omului ca ființă umană fizică la fel ca și cu oricine
altcuiva. El era supus necesităților trupului, precum și stării de spirit a sufletului, care ar putea fi ridicate

din îndoieli la cunoștințe numai prin credință și voință fermă, aducând în acest fel unitatea deplină dintre trup, suflet și spirit.
[17] Din momentul în care divinitatea din Mine a făcut ultima încercare în valea singuratică de a se certa cu Lucifer, Fiul omului venit din nou mai mult în prim-plan, care în cele din urmă în Ghetsimani a trebuit să treacă prin toate angoasele sufletului și pregustarea morții pentru a rupe toate încuietorile morții, neîncrederea și îndoiala, indiferent de faptul că divinitatea atotputernică ar fi putut distruge creația Sa, cu un cuvânt, dar în scopul de a o salva, S-a smerit pe Sine mai profund decât cea mai mică creatură.
[18] Aceste cuvinte sunt foarte necesare pentru ca fiecare persoană să le ia în inima sa și să învețe să înțeleagă. În caz contrar, ea nu va înțelege niciodată de ce Eu am venit cândva în trup, am suferit și am murit, și astfel să înțeleagă motivul acestei naturi aparent duble a Fiului omului și Fiului lui Dumnezeu.

Capitolul 61 Trezirea lui Lazăr

[1] Maria încă plângea, stând în brațele Mele. Și pentru a testa
iudeii Eu acum le-am zis: "Unde l-ați așezat? Pentru că ei trebuiau să știe că acest loc era fost foarte bine cunoscut de Mine.”
[2] Dar ei au zis (**iudeii**): "Doamne, vino și vezi", și ei s-au întors să Îmi arate calea.

[3] De asemenea, Maria și uscat lacrimile ei, a dat drumul brațului Meu și a mers în față să Îmi arate calea.
[4] Acela care știe toate căile are nevoie de un ghid? Și ochii Mei
erau plini de lacrimi.
[5] Atunci Iudeii și-au zis între ei: "Vedeți cum El l-a iubit pe el."
[6] Nota bene: Dacă oamenii ar ști despre toate lucrurile care sunt
conținute în acest eveniment și ce înseamnă în lumea spirituală
ei nu se vor mai îndoi că Dumnezeu este în întregime iubire.
[7] Aceasta a trebuie să fie păstrată pentru scriitorii viitori, atunci când inimile lor vor deveni mai receptive și mai pure pentru a face aceste cele mai profunde secrete ale inimii Spiritului veșnic al lui Dumnezeu mai clare și să le descrie cu cuvinte ușor de înțeles pentru a credincioșii, ce sunt ca niște copil, astfel încât aceștia să își dea seama cât de infinit de mare și inepuizabilă este sursa dragostei Mele. Amin.
[8] **Unii dintre iudeii** care au venit cu Efraim șopteau acum între ei, indicând miracolul pe care Eu l-am efectuat pentru omul orb pe drumul spre Ierihon: "Ar putea El, care a deschis ochii orbului, de asemenea, să nu aibă grijă ca Lazăr să nu fi murit?"
[9] Din nou ființa Mea interioară a fost mișcată, datorită tuturor acestor cuvinte – deși ei nu puteau fi

auziți de către cei care stăteau în jurul Meu în timp ce Eu îi puteam auzi clar – care au provocat o profundă melancolie din cauza faptului că credința lor era atât de puțin vie.
[10] Și **Eu** M-am întors la ucenicul Meu Ioan, care mergea alături de Mine și i-am zis: "Ioan, atunci când vei prezenta un raport cu privire la fapta pentru care Eu merg la mormânt, raportează atunci, de asemenea, raportează cu privire la acele îndoieli, astfel încât generațiile viitoare să aibă un semn clar de cât de puțin folos au fost minunile, și că toată puterea trăiește doar în cuvântul care este pătruns de credință. De aceea, cei care-Mi aparțin ar trebui, în vremurile din urmă să lupte numai cu această armă clară, pentru că ceea ce este de la Dumnezeu este infailibil prin natura interioară durabilă."
[11] Acum noi am ajuns la mormântul, care se afla în afara Bethaniei într-un loc cu o vedere deschisă, care înconjurat de măslini și arbuști, și era tăiat în rocă. Lazăr l-a construit deja în timpul vieții sale, deoarece anterior a fost gândul său prețios să se odihnească pe proprietatea sa și să fie, de asemenea, protectorul său ca și cum ar fi fost după moartea sa. Acest mormânt, care există chiar și acum - dar în nici un caz mormântul, care este prezentat străinilor și călătorilor - nu a fost făcut cu o cameră frontală și o nișă ca în modul obișnuit al mormintelor iudaice, ci mai mult în modul cimitirelor romane sau al columbariiilor (Columbarium: un spațiu în care sunt ținute urne ale decedaților).

[12] Era o sală adânc săpată în pietre, destul de înalt arcuită, și la capătul ei era o parte mai adâncă în stâncă, în care decedatul era pus, acoperit cu o piatră dreptunghiulară mare, care era dificil de dat la o parte. Acea sală, în conformitate cu ideea lui Lazăr, trebuia să conțină nișe pe stânga și pe dreapta pentru viitoarele morminte ale surorilor lui. Dar acestea nu au vrut să cunoască viitoarele lor locuri de înmormântare în timpul vieții lor. Acesta este motivul pentru fratele lor a omis acest lucru și a făcut doar un mormânt.
[13] Când noi am ajuns la mormânt, Eu am spus câtorva dintre slujitorii lui Lazăr care erau în apropiere și erau ocupați pentru a aranja mediul din jurul mormântului și care acum se uitau curioși la ce se va întâmpla: "Ridicați piatra de pe mormânt."
[14] Ei au auzit chemarea Mea în neîncredere, și **Marta**, care nu le-a indicat să urmeze comanda Mea, Mi-a spus pe un ton îngrijorat: "Doamne, el deja miroase, pentru că stă acolo deja de 4 zile."
[15] **Eu** i-am răspuns: "Martha, de ce te opui cuvântului Meu? Nu Ți-am spus Eu că vei vedea slava lui Dumnezeu, dacă crezi? Atunci faceți ceea ce v-am spus."
[16] Apoi, cu mare dificultate ei au ridicat piatra grea din mormânt, și imediat muncitorii s-au trase înapoi din cauza mirosului rău care emana din cel mort. Astfel, nimeni nu mai putea sta aproape de

sala de piatră, și cei care au venit cu noi s-au dat la o parte, fiind surprinși și privind cu speranță deplină pentru a vedea ceea ce voi face Eu.
[17] Și Eu M-am dus să stau aproape de intrarea în sală din stâncă și am zis cu glas tare: "Tată, Îți mulțumesc că Mi-ai răspuns Mie, Fiul Tău. Cu toate acestea, Eu știu că Tu mereu Îmi răspunzi, pentru că vocea Ta trăiește și sună în Mine. Eu nu spun
acest lucru de dragul Meu, ci de dragul oamenilor care stau aici
în jur, astfel încât aceștia în cele din urmă să creadă cu totul și să își dea seama că Tu M-ai trimis și că Tu trăiești în Mine, precum Eu în Tine."
[18] După aceste cuvinte, **Eu** M-am dus la mormânt și strigat cu o voce puternică: "Lazăre, ieși afară."
[19] Imediat mirosul urât a dispărut, iar trupul care a venit la viață a început să se miște. Maria și Marta au simțit în inima lor ce se va întâmpla atunci când Eu M-am dus la mormânt, dar cu toate acestea purtau îndoiala dacă Eu aș reuși - cum toată lumea întotdeauna preferă să aibă credință atunci când alții sunt în cauză, dar atunci când este vorba de propria lor piele, ei au mult mai puțină credință. Și ele au plâns de bucurie și au fugit în mormânt.
[20] Acum, Lazăr era complet legat în haine de deces, fața lui era acoperită cu o pânză. El însuși a stat în picioare și stătea în mormânt ca cineva care s-a trezit dintr-un somn profund, nefiind încă capabil să-și adune gândurile.

[21] Prin urmare, Eu am spus surorilor sale: "Dezlegați-i hainele și lăsați-l să meargă."

Capitolul 62 Convertirea mai multor iudei

[1] Când s-a întâmplat aceasta, Lazăr M-a recunoscut imediat și a venit repede la Mine. El a îngenuncheat în fața Mea și a strigat cu voce tare: "Domnul și Dumnezeul meu."
[2] Dar Eu L-am ridicat, l-am îmbrățișat la pieptul Meu și i-am spus: "**Lazăr**, ai biruit moartea prin Mine. Vezi, de asemenea, să poți face aceasta fără ajutorul Meu, pentru că un om este cu adevărat liber din toate legăturile morții, doar când el a trage puterea Mea în el însuși, și apoi, ca un cuceritor și conducător, va ieși din mormântul său în care sufletul său a fost adormit. Dar du-te înăuntru și întărește-te astfel încât corpul tău să adune noua putere pentru viața pământească."
[3] Lazăr nu a mai spus un cuvânt, ci a salutat în tăcere, și susținut de surorile sale, el a mers încet acasă, îmbrăcat în îmbrăcăminte de mormânt.
[4] Cu toate acestea, toți ceilalți care au fost prezenți la această scenă au fost atât de mult cuprinși de uimire că doar după o lungă perioadă de timp aceștia își puteau găsi cuvintele pentru a se exprima.
[5] Mai ales iudeii care la început au vorbit sceptic despre puterea Mea miraculoasă, ei se uitau cu o rușine temătoare în direcția mea, așa că **Eu** le-am

zis: "Vă este frică de Mine, acum, că ați văzut că Eu pot comanda morții? Atunci nu vedeți că eu sunt un Domn al vieții? Dar, dacă voi vă temeți de El, atunci ce se va întâmpla dacă ați știa că eu conduc moartea ca însoțitor al Meu? Nu aveți toate motivele să vă bucurați? Astfel, de ce ezitați?"

[6] **Unul dintre ei**, care deja a fost purtătorul de cuvânt al celorlalți înainte, a spus: "Doamne, noi putem vedea clar acum că într-adevăr toată puterea lui Dumnezeu este încorporată în Tine. Dar atunci când noi ne dăm seama de aceasta, nu ar trebui atunci să ne fie frică să stăm în fața Celui a cărui respirație ne-a chemat la viață și care, din cauza multor păcate ale noastre, ne-ar putea distruge din nou cu o suflare? Căci iată, după ce ochii noștri au văzut lucrările puterii Tale a devenit foarte clar pentru noi cât de mizerabili suntem în ochii Tăi și cât de inutili în ceea ce facem. Prin urmare, ne este teamă să existăm înaintea Ta."

[7] **Eu** am spus: "Dacă dreptatea ar fi singura calitate a lui Dumnezeu într-adevăr tu nu ai fi capabili să exiști înaintea Mea - și nici unul dintre voi de aici - pentru că nu este nici un fir de păr pe voi care nu a căzut pradă păcatului și prin urmare, distrugerii. Dar iubirea lui Dumnezeu, blândețea și îndurarea sunt
la fel de infinite ca infinitatea întregului univers, și, prin urmare, El
nu uita nici cea mai mică dintre toate creaturile pe care El a creat-o vreodată.

[8] Dar El vrea să fie un tată grijuliu pentru voi toți - nu un Dumnezeu pentru a cărui mânie voi să tremurați și să vă înfiorați. Dumnezeul răzbunării trăiește numai în imaginația voastră. Voi l-ați făcut în acest fel, deoarece numai unui răzbunător, sever Dumnezeu le pare iudeilor că sunt vrednici de închinare. Acesta este motivul pentru mai multe judecăți au fost atât de mult accentuate, care nu au fost totuși judecăți reale, ci numai consecințele răutății, prostiei și încăpățânării poporului.
[9] Cu toate acestea, eu sunt Tatăl Însuși care a venit acum în
formă umană la voi să Își dovedească mai mult decât marea Sa dragoste pentru oameni și să deschidă pentru ei porțile vieții pe care ei înșiși le-au blocat. Atunci de ce vă este frică atunci când vedeți că Eu am spart porțile morții, astfel încât viața să poată intra în fluxuri complete?"
[10] **Purtătorul de cuvânt**, care a devenit mai încrezător acum, a venit mai aproape și a zis: "O, Doamne, noi, de asemenea, nu ne mai temem. Daca Tu ai dori să ne accepți noi am sta cu bucurie cu tine pentru totdeauna."
[11] **Eu** am spus: "Ați auzit vreodată că Eu am respins pe cineva care tânjea după Mine? Prin urmare, veniți toți la Mine, ca să vă revigorez și să vă eliberez complet de toate legăturile morții."
[12] După aceste cuvinte, toți spectatorii ezitanți s-au grăbit la Mine, și fiecare dintre ei a încercat să apuce mâinile Mele sau să atingă îmbrăcămintea

Mea. Din cauza aceasta ei toți au avut lacrimi în ochi, pentru că ei au fost pătrunși puternic cu Spiritul Meu de iubire care a trezit un dor fierbinte pentru Mine.
[13] Eu le-am cerut să fie calmi și să vină cu mine la Lazăr, care
între timp a ajuns la casa. La început el a fost privit cu teamă de numerosul său personal ca și când el era o fantomă, dar atunci când surorile sale au dat o explicație, ei l-au înconjurat cu mari
strigăte de bucurie, pentru că Lazăr era un om foarte drept care a era foarte iubit de toată lumea din casa lui. Și prin moartea sa subzistența proprietății lui a devenit foarte incertă, deoarece, așa cum deja s-a menționat mai înainte, Lazăr nu a lăsat nici un moștenitor bărbat în urmă astfel încât mulții lucrătorii, slujnice, și slujitorii care erau activi pe proprietățile lui erau foarte îngrijorați despre viitorul locului lor de muncă și mai ales despre cine ar putea fi viitorul lor stăpân. Acum, aceste griji au devenit brusc inutile, iar strigătele lor de bucurie erau extrem de fericite pentru două motive, și anume pentru Lazăr și pentru propriul lor viitor liber.
[14] Nu este greu să ne imaginăm că, atunci când Eu am intrat în casă - după ce ei și-au terminat strigătele lor de bucurie - că toată lumea a fugit spre Mine și M-a salutat ca Mântuitor al oamenilor în mare nevoie. Eu am acceptat cu amabilitate toate aceste expresii de recunoștință și le-am spus celor care erau pur și simplu beți de bucurie să mulțumească

Domnului și să-i mulțumească, celui care a realizat astfel de lucruri mari în Fiul omului. Eu a trebuit să vorbesc în acest fel acolo, deoarece mulți dintre ei nu erau încă de departe copți suficient să știe că Eu Însumi eram Domnul căruia ei trebuiau să-i mulțumească.
[15] Lazăr, care între timp s-a întărit cu mâncare și băutură și care era acum mai proaspăt și mai potrivit ca oricând înainte, a dat instrucțiuni pentru o cină festivă mare care, în conformitate cu obiceiul iudaic, nu ar trebui să fie lipsită de la nici o ocazie fericită. El M-a invitat să o împărtășesc cu casa lui și M-a întrebat dacă el ar putea, de asemenea, să invite vecinii săi care nu erau încă acolo. Eu i-am permis cu bucurie acest lucru, pentru că era în conformitate cu voia Mea că acest act ar trebui să devină cunoscut în mediul de larg pentru că acum va începe ultimul și cel mai mare de pescuit pentru Împărăția Mea.

Capitolul 63 Planul fariseilor

[1] Unii dintre iudei, care aparțineau prietenilor lui Lazăr și care erau cei mai iritați de nerușinata performanță a fariseilor, au mers la hanul de pe Muntele Măslinilor - știind că fariseii erau încă acolo - pentru că ei nu au vrut să-și nege plăcerea interioară da a trage bucata grasă din ghearele acestor lupi înfometați. Se poate imagina cu ușurință cu ce frică și necredință au primit vestea în timp ce aceștia se îndopau în ideea de a fi deja proprietarii hanului în

timp ce ei se comportau foarte arogant dominatori în fața hangiului, care a fost foarte trist datorită acestei perspective viitoare. Ei, de asemenea, au comandat direct cele mai bun vin și chiar au invitat în abundență, complet împotriva obiceiurilor lor, slujitorii din garda templu. Întregul grup era deja într-o stare de spirit veselă, când iudeii au intrat și foarte mult trezit șefii deja puternic în stare de ebrietate.
[2] Acum, când ei au auzit că Eu eram acolo, ei s-au gândit, după ce s-au sa retras pentru a dezbate, că, probabil, a fost efectuată, de Mine, în Betania, o înșelăciune eseniană extraordinară, și cineva care arăta puternic ca Lazăr a fost pus în locul său pentru a lua partea templului, pentru că Eu trebuie să fi fost un iubitor obișnuit al celor două surori și aș face, desigur, totul ca să fiu de folos pentru iubitele Mele.
[3] Ei nu credeau în nici un fel într-o adevărată trezire. Și astfel prima lor preocupare era modul în care aceștia ar putea să Mă apuce pe Mine, falsul Lazăr și pe cele două surori în puterea lor. De asemenea, ei au gândit un foarte inteligent plan, și anume că eu și falsul Lazăr ar trebui să fim chemați afară din casă de doi dintre ei. Aceștia nu ar trebui să arate nici o îndoială, ci mai degrabă bucurie la trezire și astfel să încerce să ne atragă pe noi doi oarecum departe de casă. Apoi gardienii templului ar apărea și ne-ar lua imediat în custodie.
[4] Acest plan a fost atât de bun încât fariseii care au fost aleși pentru a ne saluta pe Mine și Lazăr erau în mare cinste și ar fi împotriva oricărei decențe și al

obiceiului să nu venim pentru a-i întâlni pe acești mari preoți atunci când ei s-au gândit să onoreze o casă cu prezența lor. Dacă noi am fi fost iudei adevărați în acea vreme ar fi trebuit imediat să punem casa și personalul la dispoziția acestor înalți preoți, altfel ar fi fost considerat ca cel mai profund dispreț față de templu și reprezentanții săi.
[5] Iudeii au plecat imediat, împreună cu hangiul care a fost foarte bucuros când fariseii au fost informați cu astfel de știri neplăcute. Ei s-au întors repede pentru a spune ceea ce au făcut,
încrezători cu fermitate că Cel care a comandat morții ar putea cu siguranță, de asemenea, distruge răutatea templului.
[6] Dar Eu i-am mustrat cu cuvinte ușoare pentru ceea ce au făcut, ceea ce ar putea fi numit uman, dar care, totuși, în conformitate cu ordinea Mea, pentru că nu era oportun să se simtă o plăcere rea, nici măcar pentru astfel de răufăcători cu inima împietrită, și că în acest fel inima lor ar puntea deveni inaccesibilă să simtă compasiunea pentru întunericul acelor oameni. Ei au fost foarte întristați de această mustrare și ei s-au calmat doar atunci când Eu i-am asigurat că, în acest caz, nimeni nu a fost rănit de ceea ce au făcut, dar că ei ar trebui să se abțină de la astfel de fapte în viitor. Acest lucru ei, de asemenea, au promis și au fost apoi din nou foarte veseli.
[7] Între timp, fariseii și slujitorii templului s-au apropiat, dar erau încă destul de departe de casă ca

să se uite după un loc ascuns ca o ambuscadă să nu fie observată. Ei au deliberat din nou cu privire la planul lor și modul în care ei în special au vrut să Mă ia în puterea lor, în scopul de a Mă acuza imediat pe Mine ca un înșelător și agitator al poporului.
[8] Ei erau la o distanță de aproximativ 10 minute de la Bethania la o curbă în drumul care încă ascundea casele pentru ei. Cei 2 înalți preoți au vrut acum să meargă cu un slujitor care a trebuit să anunțe venirea în casă, când planul lor a suferit un serios regres.
[9] Pentru că bine-cunoscuții câini de pază mari au apărut și i-au atacat cu lătratul furios și au înconjurat întregul grup așa de înfricoșător că nici unul dintre ei nu a îndrăznit să se miște. Acești
câini, pe care Eu i-am dat lui Lazăr, s-au comportat atât de complet de indiferenți de la moartea lui și nu puteau fi motivați din nou să își efectueze funcționarea lor ca protectori și gardieni motiv pentru care slujitorii templului își puteau face complet nestingherit voia lor. Dar acum, că Lazăr era în viață, de asemenea, vechea lor putere și de vigilență le-a revenit ceea ce a devenit vizibil fariseilor într-un mod extrem de neplăcut. Foarte marile animale au fugit cu dinții dezgoliți în jurul micului grup, și atunci când unul dintre ajutoare au îndrăznit să lovească unul dintre animalele, el imediat a fost pus la pământ și a fost în pericol de a fi devorat. Acest exemplu a fost suficient pentru a reține slujitorii templului de la folosirea armelor lor,

în special deoarece animalele s-au mulțumit cu menținerea întregului grup în spate fără atacarea acestora, dar, de asemenea, fără a le permite să se deplaseze de la locul lor.

Capitolul 64 Fariseii sunt alungați

[1] Eu i-am spus lui Lazăr și celor prezenți ceea ce s-a întâmplat afară și Eu le-am cerut să vină cu Mine afară pentru a se convinge de adevăr și pentru a încerca în continuare să clarific fariseilor că puterea lor nu ar avea absolut nici un efect aici. Aceasta este ceea ce noi am făcut, și noi am mers la prizonieri.
[2] Când noi am ajuns acolo Eu le-am cerut servitorilor să își lase jos armele lor, în mod voluntar, ceea ce, de asemenea, a făcut imediat. Unul dintre slujitorii lui Lazăr le-a confiscat și dintr-o dată, de asemenea, câinii mari s-au așezat jos în liniște într-un cerc, dar ei mereu urmăreau îndeaproape dușmanii lor și erau pregătiți să sară pe ei la un semn al stăpânului lor.
[3] Acum Eu m-am întors la farisei care scrâșneau din dinți de rușine și furie pentru că Lazăr, pe care îl cunoșteau foarte bine, a fost recunoscut direct de către ei ca cel real, iar acum ei în secret
a crezut că de fapt, el nu a murit, ci că a avut loc doar o foarte inteligentă înșelăciune aranjată despre boala lui, moartea sa și că trezirea lui care a avut loc, a fost convenabilă pentru a arăta într-o minunată manieră puterile Mele miraculoase la fel de false oamenilor și care, cu siguranță, în toată

Iudeea, a trebuit să îmi asigure Mie o mulțime de adepți din moment ce Lazăr era o personalitate așa de celebră.
[4] După aceea Eu am expus detaliat gândurile lor, Eu i-am întrebat pe slujitorii templului: "Cât timp mai vreți ca Eu să vă suport? Voi disprețui toate semnele pe care Eu le-am făcut și acestea mărturisesc inconfundabil despre Mine, și voi interpretați cuvintele Mele drept minciuni. Nu știți că există o limită pe care omul nu o poate trece dacă nu vrea să cadă în întregime pradă morții spirituale, și că, atunci când se ajunge la această limită, mila lui Dumnezeu trebuie să distrugă trupurile, astfel încât sufletele să piară în întregime prin utilizarea abuzivă a trupurilor? Și voi toți sunteți toate aproape de această limită.
[5] Toate lucrurile pe care trupurile voastre le pot folosi pentru înnobilarea sufletul voi le denaturați în voi înșivă ca să-l omorâți. De aceea aveți simțurile? Nu vă uitați să vedeți, nu ascultați pentru a auzi, voi nu gustați, simțiți sau mirosiți ca să vă folosiți simțurile ca mediatori, ci doar ca să vă dedați la senzualitate. Acesta este motivul pentru care ați devenit deja un hoit împuțit, care trebuie să fie distrus, astfel că să nu fie totul stricat și din care cel puțin cenușa să poată fi folosită pentru de altfel bunul, sol util.
[6] Cu adevărat, Eu vă spun: toporul este pus la trunchiul vostru pentru a tăia arborele otrăvitor din viața voastră. Dar nu dați vina pe Dumnezeu pentru

aceasta, ci numai pe voi. Voi puteți vedea acum ce fel de evenimente mari, au avut loc aici, și mulți martori neînșelători stau aici în jurul Meu pentru a depune mărturie pentru adevăr. Cu toate acestea, ura și dorința pentru a Mă distruge pe Mine și adepții Mei fermentează în voi, lucru în care voi însă nu reușiți. Deci, dispăreți cu furia voastră, dar să știți că voi înșivă veți culege ceea ce veți semăna."
[7] După aceste cuvinte, cei 7 câini mari s-au ridicat, și în timp ce ei lătrau, urmăreau slujitorii și slujitorii justiției tot drumul până la Ierusalim. Sărind și poticnindu-se în mare frică ei au acoperit distanta cu mare viteză, și ei nu s-au odihnit înainte ca zidurile sigure ale orașului Ierusalim să-i protejeze împotriva animalelor care i-au urmărit până la acolo înainte de a reveni înapoi.
[8] Din acea zi, Lazăr a fost, în ciuda încercărilor rele ale Consiliului, complet în pace în Betania, precum și pe Muntele Măslinilor, pentru că din cauza câinilor nici un preot ostil sau slujitor al templului nu îndrăznea să mai meargă acolo.

Capitolul 65 Viitoarea Misiune a lui Lazăr

[1] Acum că Muntele Măslinilor a fost purificat de farisei, noi ne-am întors în Betania în casa lui Lazăr unde totul a fost pregătit pentru o cină festivă. Noi ne-am dus mai întâi la sala mare de mese a lui Lazăr, care ne-a cazat deja de mai multe ori.
[2] Acum a început o conversație mare, și l-au interogat pe Lazăr

Întrebându-l ce făcea cât a fost pus în mormânt și dacă acesta își amintea ceea ce el cu siguranță a experimentat și văzut în lumea spirituală. Dar el a spus că el nu știa cu adevărat și că era ca și cum el a dormit foarte profund și, de asemenea, a visat, foarte plin de viață, dar că își amintea doar imagini vagi din ceea ce a visat. Cu toate acestea el știa că el a vorbit cu mai multe persoane decedate, de asemenea, cu tatăl său, fără a-și aminti ceea ce a fost spus de fapt. În ciuda a toate acestea, el știa sigur că a murit cu adevărat și că nu era doar un vis, pentru că ultimele sale ore erau fost foarte vii, în memoria lui, mai ales teama de moarte pe care a simțit-o foarte clar, precum și lenta stingere a vieții sale spirituale.

[3] Când l-au întrebat cum s-a trezit el le-a explicat că el a auzit glasul Meu, care i-a poruncit să iasă, și așa el s-a trezit ca și când o persoană se trezește din somn, și el M-a ascultat, deoarece el a știut imediat cum și ce s-a întâmplat cu el.

[4] Prietenii care erau prezenți și ucenicii Mei încă pus tot felul de întrebări la care Lazăr, cu toate acestea, nu a putut să le dea un răspuns - cum ar fi ce conversații a avut, unde a fost, și încă multe alte lucruri pe care, așa cum au crezut ei, le-ar putea da o înțelegere și mai mare a vieții din lumea spirituală. Dar Lazăr nu părea să știe toate aceste lucruri.

[5] Acum, Ei M-au întrebat motivul pentru care el a uitat, și Eu le-am spus: "Dacă voi sunteți închiși într-

o temniță, și primiți libertatea pentru o perioadă scurtă de timp, astfel încât să puteți călători în împrejurimi nestingherit și să aveți conversații mari cu ființe, de asemenea, libere despre multe minuni ale naturii în timp ce împrejurimile foarte frumoase sunt într-adevăr izbitoare ochiului vostru, și apoi voi sunteți din nou obligați să vă întoarceți în vechea temniță care înainte nu vă părea o închisoare, deloc, atâta timp cât nu ați fost în stare să cunoașteți nimic mai bun – sufletul vostru, atunci nu va fi consumat de dorința de a primi înapoi libertatea de care s-a bucurat o așa perioadă scurtă de timp? Da, viața forțată nu ar devenit de nesuportat pentru sufletul vostru? Pentru că atunci când amintirea lui va experimenta în mod repetat acele ore de bucurie, el va vedea oră după oră cât de minunată a fost libertatea de care el s-a bucurat.
[6] Iată, aceasta este ceea ce s-a întâmplat cu Lazăr. Eu i-m îndepărtat amintire a ceea ce el a trăit în acele patru zile, atunci când a fost pus în mormânt pentru că el este chemat să fie încă foarte activ pentru Mine pe acest Pământ. În cazul în care acel dor consumator din el va crește, atunci dorința de a reveni la libertatea completă de care s-a bucurat cândva l-ar împiedica.
[7] Deci, este foarte bine modul în care este, și voi toți veți ajunge să realizați acest lucru mult mai ușor când, de asemenea, vă veți fi dat jos corpul vostru. Mai mult decât atât, voi ați auzit deja atât de multe lucruri în această casă despre viața de după moarte

că întrebările voastre sunt mai mult palavrageli inutile decât o examinare a vieții de după moarte, despre care oricine dintre voi trebuie mai mult decât suficient să fie convins de acum."
[8] **Lazăr** Mi-a spus: "Doamne, ai vorbit despre o sarcină care Îmi va fi acordată mie de efectuat aici. Pot să știu ce vrei să spui cu
această activitate pe care eu o pot face pentru Tine?"
[9] **Eu** i-am spus: "Toate acestea vor deveni clare de la sine, în viitor, deoarece mâna Mea te conduce, și pe toți cei care sunt chemați să lucreze pentru Împărăția Mea, într-un așa fel ușor, că ei pot crede că vine doar din stimularea lor proprie. Și, practic, acest lucru este, de asemenea, ceea ce se întâmplă, pentru că dacă Eu vreau ființe libere, atunci decizia liberă trebuie să le fie lăsată lor. Acesta sunt doar evenimentele exterioare pe care Eu le pot direcționa, în așa fel încât decizia să vină la ei să aleagă între două căi pe care robii Mei pot merge. Copiii Mei, atunci, din dragostea lor pentru Mine, nu se vor îndoi și *vor ști* care este cea corectă. Dar impulsul de a decide trebuie să vină întotdeauna de la ei.
[10] La fel tu, de asemenea, va trebui să decizi în viața ta, complet
din tine, dacă trebuie să mergi la stânga sau la dreapta. O cale duce la a munci, în Numele Meu, cealaltă la o cale mai ușoară a vieții în care tu poți fi un observator lent. În funcție de alegerea pe care o vei face, activitatea ta, atunci va lua, de asemenea,

formă. Cu toate acestea, Eu știu și îți spun, de asemenea, că tu vei face alegerea corectă din dragoste pentru Mine. Și acest lucru trebuie să fie suficient, pentru a-ți spune mai multe nu ar fi bine pentru tine."
[11] **Lazăr** a spus: "Doamne, acest lucru este, de asemenea, suficient pentru mine, pentru că mă face extrem de fericit să știu că Tu poți și mă vei folosi pe mine, un instrument de slab. Doar dă-mi puterea dreaptă, astfel încât să pot realiza complet sarcina promisă."
[12] **Eu** i-am spus: "Nu îți face griji despre aceasta, doar încrede-te în credință deplină, atunci Eu pot lucra prin tine și tu prin Mine. Dreapta relația dintre Tatăl și Fiul este atunci, de asemenea, în voi toți, așa cum se arată acum în Mine.
[13] Acesta este motivul pentru care Eu am venit în lume, și anume pentru a vă arăta și pentru a vă învață că voi puteți realiza mult mai mult decât Mine Însumi acum dacă voi sunteți doar de bunăvoință și plini de credință.
[14] În ce măsură oamenii, și în special iudeii, sunt plini de credință și bunăvoință, se va dezvălui în curând, pentru că vremea este aproape când recolta anilor Mei de învățătură va începe și trebuie să înceapă. Indiferent cât de mică este și indiferent cât de nesemnificativ de fertile sunt semințele, cu toate acestea fiecare bob va purta roade însutit care trebuie să aprovizioneze și va aproviziona întregul

Pământ. Apoi, o mare recoltă va începe care va umple din belșug hambarele Tatălui cu
roade, astfel încât o mare foamete să nu mai poată exista cum acesta este permis acum astfel încât fiul pierdut să se întoarcă și să se sature el însuși. Totusi, tu încă nu înțelegi aceste cuvinte ale Mele, dar acolo în Împărăția Mea le vei înțelege pe deplin.
[15] Dar tu, Lazăr al Meu, ia măsuri și pregătește-te să primești mulți oaspeți, pentru că vestea că ești înviat a ajuns deja în jurul orașului, și o mulțime de oameni sunt pe cale să te vadă pe tine și
pe Mine. Ei toți vor fi revigorați, și robii Mei, pe care tu îi cunoști deja, te vor ajuta în acest sens."

Capitolul 66 Planul malefic al slujitorilor templului

[1] După ce Eu am spus acest lucru, Rafael, bine-cunoscut tuturor, stătea deja lângă Mine și l-a salutat pe Lazăr foarte amabil, și acesta a fost, de asemenea, foarte bucuros să îl vadă pe Raphael și și-a exprimat bucuria în cuvinte pline de viață, precum și ucenicii Mei și mai mulți prieteni ai lui Lazăr care anterior au fost în măsură să asiste la excepționala putere miraculoasă a arhanghelului.
[2] Acum, ei au făcut foarte repede pregătirile în sală pentru a primi oaspeții, care au fost anunțați, și au devenit de două ori mai
ocupați în toată casa, astfel încât o conversație între noi a devenit

dificilă, și noi ne-am dus afară, în scopul de a nu împiedica slujitorii ocupați ai casei care au urmat cu zel și cu bucurie instrucțiunile lui Rafael.
[3] Este necesar să se indice, pentru motivul deja menționat - pentru dezvoltarea spirituală liberă a adepților Mei - că acolo nu au mai fost intervenții atât de multe aparente ale puterii Mele, iar tot ceea ce ar putea fi descris acum ca miraculos și excepțional trebuia întotdeauna să se arate la exterior mai simplu și uman.
[4] Acum, când Eu am spus aceasta în sala mare a lui Lazăr și, de asemenea, în camerele învecinate mesele au fost puse în aproximativ o jumătate de oră la care câteva sute de oameni trebuiau să fie hrăniți, și, în aproximativ același timp, de asemenea, mâncarea a fost pregătită pentru toți aceștia, vă puteți gândi că o astfel de activitate nu poate fi realizată, de asemenea, nici de cei foarte zeloși slujitori, dintre care aproximativ 20 de funcționari au fost disponibili, din moment ce prin mijloace naturale doar pregătirea mâncării a trebuit să ia mai mult timp. Cu toate acestea, totul a fost gata, fără ajutor special vizibil. Totuși, personalul era foarte priceput.
[5] Cu această observație trebuie să fie clar că apropierea celui mai mare eveniment din toate timpurile a fost elaborat fără o specială intervenție, pentru că deși trezirea lui Lazăr părea pentru
cei care au fost prezenți foarte miraculoasă, nu a fost încă la fel de copleșitoare ca, de exemplu,

schimbarea regiunilor deșertice în teren fertil și alte lucruri.
[6] Dar această trezire a constituit piatra de temelie a muncii Mele ca învățător și a adus în sine recoltare.
[7] Cel, care are capacitatea de a înțelege și face eforturi pentru a fi treaz în spirit, să înțeleagă. Cel, care este încă în mormânt, să își prăvălească piatra lui, astfel încât mortul Lazăr să poată fi trezit
și să poată ieși. Amin.
[8] Noi am stat afară în fața casei și pe drumul de la Ierusalim, noi deja am văzut un număr mare de oameni care vin, și destinația lor era Bethania. Aceștia erau iudei, cărora li s-a spus că Lazăr era viu din nou și care vroiau să se convingă ei înșiși de aceasta. Ei s-au apropiat, iar când l-au văzut pe Lazăr și pe Mine, ei s-au grăbit cu pași rapizi spre noi și se uitau cu deplină uimire la amândoi, cel trezit și Trezitorul.
[9] Lazăr le-a spus pe un ton foarte plăcut: "Dragi prieteni, voi
sunteți uimiți și nu înțelegeți că eu sunt în viață în timp ce eu vizibil și mai mult ca sigur am murit, dar voi știți că nimic nu îi este
imposibil lui Dumnezeu, și El, Acela care aduce totul la viață, va
fi cu siguranță, de asemenea, capabil să trezească din nou acest praf pământesc, chiar și atunci când viața a ieșit din el. Iată, eu sunt într-adevăr viu, și aici se află Acela care m-a chemat la viață din nou. Încă mai puteți pune la îndoială că puterea lui

Dumnezeu poate realiza toate acestea - puterea care trăiește cu adevărat în El, Mesia, și care ea însăși se manifestă? Într-adevăr, el care încă se îndoiește va arăta ca o piatră foarte dură, care nu poate fi mutată în orice alt mod decât numai prin intermediul unor puteri extrem de primare pentru a-l lăsa să cadă imediat din nou și să curgă de-a lungul apei fără să piardă nici chiar cea mai mică parte din ea.
[10] Voi ați venit să mă vedeți. Deci, uitați-vă la mine și convingeți-vă că sunt cu adevărat viu. Dar mergeți apoi la acest Stăpân al întregii vieți și lăsați-vă voi înșivă să fiți treziți la viața adevărată și adevărata cunoaștere a tuturor secretelor lui Dumnezeu, pe care El le îndeplinește în Fiul omului, căci vremea este aproape ca cei buni și cei răi să fie separați și grâul trebuie să fie purificat de neghina, astfel încât acest grâu să poată fi semănat pentru a se multiplica și să devină un rod îmbelșugat."
[11] Lazăr a spus aceste cuvinte pline de inspirație și în numele Meu astfel că iudeii erau profund mișcați și s-au adunat în jurul Meu și al adepților Mei, și și-au dorit să fie instruiți, lucru care, de asemenea, s-a întâmplat.
[12] Dar, și mai multe persoane veneau din oraș, astfel că în curând aproape 1.000 de oameni erau prezenți, care s-au convins toți de miracol, și L-au lăudat cu glas tare și L-au slăvit pe Dumnezeu, care realizat astfel de lucruri în Mine.
[13] Când toată lumea, încet, s-a calmat Eu i-am dat lui Lazăr un

semn, și le-am cerut celor care erau prezenți să vină cu el. Și ei toți l-au urmat în toate camerele în care marea masă festivă era pregătită.
[14] Acest lucru nu s-a întâmplat într-un mod neobișnuit, astfel încât nimic special nu ar trebui să fie relatat aici. Singurul lucru care trebuie menționat este faptul că nu au fost ucenicii Mei apropiați, cei 12 apostoli, cei care a efectuat rolul de a instrui și a învăța mulții iudei, care erau conduși de curiozitate, ci acest lucru a fost făcut de către ceilalți ucenici și adepți care M-au urmat deja de mult timp și care erau fost, de asemenea, bine instruiți în învățătura Mea.
[15] Noi - aceasta înseamnă Lazăr cu surorile sale și apostolii, și
desigur, de asemenea, Eu – ne-am așezat oarecum deoparte la capătul holului. După aceea Lazăr a venit cu întrebarea ce planificau fariseii să facă acum după ce câinii mari s-au ocupat de ei, atât de teribil și i-au urmărit înapoi la Ierusalim.
[16] **Eu** i-am spus: "Ei au fugit imediat la templu și acolo și-au chemat colegii lor împreună. Ele acum aveau o mare întâlnire și își prezentau plângerile lor, ceea ce implica faptul că acolo se întâmplă o mare înșelăciune.
[17] Este o mulțime de vorbă înainte și înapoi între membrii Consiliului, deoarece sunt mulți cu ei, care s-au convins ei înșiși
de realitatea miracolelor. De asemenea, vestea a venit de la fariseii pe care noi i-am întâlnit cu

Mucius, și legată de faptul că regiunea de la Nebo de fapt s-a schimbat, și că ei s-au întâlnit cu o caravană de tranzacționări care a relatat despre minunile care au avut loc în Afec. Toate aceste lucruri Eu le-am făcut – după cum au declarat oameni de încredere ca incontestabil - astfel încât, dacă aceste lucruri se bazează pe adevăr, nu poate fi imposibil că Lazăr să fi murit și să fi fost trezit, pentru că a schimba întreaga regiune era fost totuși o lucrare mai mare decât a aduce înapoi la viață un trup care a devenit doar fără suflet.

[18] Acum, există o dispută grea, deoarece fariseii care Îmi sunt ostil Mie încercau să explice că a avut loc o înșelăciune. Cu toate acestea, atunci ei sunt în dezacord cu prieteni de fariseilor care au fost trimiși, asigurându-i că ei nu îi vor lăsa să fie înșelați, deoarece ca oameni cu gândire sobră erau potriviți mai ales pentru a examina *totul* și că acesta era motivul pentru care misiunea le-a fost încredințată lor.

[19] Acum, **unul dintre primii cărturari** se ridică și spune: "Nu există nici o îndoială că acest Om efectuează minuni mari, și din acest motiv templul a făcut mari eforturi să-l câștige, dar întotdeauna fără succes. Dar este la fel de sigur că El întotdeauna a lucrat împotriva slujitorilor și a împins disprețul la extrem în fața oamenilor cu privire la noi, slujitorii lui Dumnezeu.

[20] Dar, dacă noi vrem să trăim în pace cu romanii, este absolut necesar ca oamenii să ne asculte

orbește, pentru că este datoria și dreptul templului de a-i conduce. Prin urmare, Eu vă sfătui ca noi să încercăm să-L apucăm acest Isus din Nazaret cât mai repede posibil ca un agitator al poporului și să îl predăm justiției romanilor și să cerem de la ei ca El să fie pedepsit conform legilor noastre ale templului și să fim inofensivi."
[21] **Caiafa**, marele preot, spune: "Dacă romanii nu ar fi stăpânit acest pământ, acest om ar fi fost în lanțuri și legături deja de o lungă perioadă de timp, dar chiar și printre cei mai mari romani el are prietenii puternici care-L vor proteja. Prin urmare, o oportunitate trebuie găsită ca El Însuși să se predea nouă prin niște fapte care ne-ar da dreptul a-L apuca El și la care legea penală să poată fi aplicată. Dar El este destul de inteligent pentru a nu reacționa împotriva romanilor, ci numai împotriva noastră. De aceea, El este mult mai periculos decât oricine altcineva care ar putea fi luat și judecat ca agitator al poporului."
[22] **Nicodim**, care este, de asemenea, prezent - pentru a introduce un cuvânt în favoarea Mea - spune: "Dragi prieteni, voi știți că o mare parte din oameni aderă la Isus, pentru, poate, doar o mică parte a ceea ce a fost făcut cunoscut aici despre cât de mulți oameni El a vindecat. Nu ar fi mai bine să-l lăsăm oamenilor de dragul puterii Lui miraculoase care răspândește o mare binecuvântare?"
[23] Acum, o furtună de indignare vine în Consiliu, datorită unei astfel de impertinențe de a propune

aceasta Consiliului Superior, și Nicodim al nostru trebuie să audă multe insulte și acuzații de suspiciune. Dar el ascultă toate acestea foarte calm, pentru că Eu îi poruncesc acum în inima lui să tacă și să vină aici.
[24] Acum, **Caiafa** vorbește din nou, după ce a devenit din nou liniște: "Într-adevăr, voi toți nu știți nimic și nu gândiți despre nimic. Este mai bine pentru noi toți ca acest Om să moară pentru popol înainte ca întregului popor să ajungă la ruină. Și, prin urmare, eu poruncesc ca toată lumea să fie pregătită să caute oportunitatea dreaptă despre ceea eu am vorbit, pentru că ceea ce trebuie să se întâmple, să se întâmple curând."
[25] Membrii Consiliului sunt de acord cu privire la aceste cuvinte și încheie întâlnirea lor. Cu toate acestea, Nicodim pleacă în liniște și neobservat și va ajunge în curând aici.
[26] Iată, acum știți care este situația acolo jos în templu, dar nu vă faceți griji. Ei nu vor fi în măsură să își efectueze planurile înainte ca eu să mă dau în mâinile lor."

Capitolul 67 Plecarea din Bathania

[1] Lazăr a spus: "Doamne, Eu presupun că Tu nu Te vei da acestei gloate, care merită doar să fie distrusă cât mai curând posibil?"
[2] **Eu** am spus: "Ce trebuie să se întâmple stă în voința Tatălui. Voia Lui se va face iar Fiul trebuie să se supună. Deci, nu îți face griji despre ceea ce nu

este munca ta, ci ai grija, de asemenea, ca tu să faci progrese în cunoașterea voii Tatălui Meu și al tău."
[3] **Lazăr** M-a întrebat: "Doamne, atunci nu ești Tu Tatăl."
[4] **Eu** i-am spus: "Eu sunt, cu toate acestea, a venit timpul acum ca Tatăl din Mine să se retragă, astfel că Fiul să decidă în mod liber. Ceea ce Eu tocmai v-am descoperit vouă despre ceea ce se întâmplă acolo jos în templu este primul pas pentru Fiul să facă prima Sa decizie. Şi credeți-Mă, El a luat deja decizia Sa, astfel încât oamenii să nu cadă. Dar nu mai întreba nimic mai mult, ci ai grijă ca cei care sunt prezenți să nu ducă lipsă de nimic, pentru că aceasta este ultima dată când ei vor fi în apropierea Mea pământească ca și copiii de care Eu am grijă fizic."
[5] **Lazăr**, fiind îngrijorat, a întrebat: "Doamne, atunci Tu ne vei părăsi din nou?"
[6] **Eu** i-am spus: "Da, voi pleca din nou foarte devreme dimineață
și nu Mă voi întoarce decât cu excepția pentru pregătirea marelui miel de Paște."
[7] Acum, Lazăr a crezut că Eu, la fel ca înainte, voi rămâne mai mult cu ei în timpul iernii.
[8] **Eu** i-am răspuns: "Tu știi ceea ce templul planifică să facă, dar Eu nu vreau ca cei care Îmi aparțin Mine să fie deranjați din cauza Mea. De aceea, eu plec de aici, într-un loc unde Eu pot fi liniștit până la Paști. Așa să fie."

[9] Atunci Lazăr nu a mai zis nimic, și ca domn al casei el s-a dus repede să vadă dacă mulții oaspeți erau bine serviți.
[10] Nu a durat mult timp înainte ca Nicodim să fi venit la noi și să relateze ceea ce s-a întâmplat acolo jos, în templu, ceea ce, desigur, corespundea cu ceea ce am spus Eu. La început lui i-a fost frică, din cauza multelor persoane care erau prezente din care el cunoștea foarte multe bine, dar eu l-am liniștit și l-am asigurat că nici unul dintre acești oameni nu l-ar trăda.
[11] Această seară a fost de mare importanță datorită faptului că
toți cei care erau prezenți au aderat la Mine și învățătura Mea, dar în afară de aceasta, nimic nu trebuie să fie menționat aici, care nu s-a întâmplat deja în același mod cu ocazii similare. Prin urmare,
această întreagă problemă poate fi lăsată deoparte, deoarece cele mai importante au fost deja menționate.
[12] Întregul grup a rămas împreună cu Lazăr până la apusul soarelui, după care au luat rămas bun de la el și de la Mine cu cuvinte de consistente de recunoștință și s-au întors la Ierusalim pentru a răspândi vestea miracolului în continuare, astfel că Lazăr nu avea nimic altceva de făcut în zilele următoare decât să satisfacă curiozitatea generală și admirația arătându-se el însuși. Cu această ocazie, el nu a omis să se refere cu zel la cuvântul Meu, și el, de asemenea, nu a păstra tăcerea cu privire la

cum fariseii s-au comportat pe proprietățile sale și la modul în care aceștia au fost a serviți, aceasta spre marea nemulțumire a templului, și astfel iudeii nu s-au reținut în a râde de ei. Este evident că, de asemenea, această problemă a contribuit foarte mult la subminarea reputației fariseilor și a arătat foarte clar lăcomia templului, și pentru acest motiv a copt încet în Consiliu decizia ca, de asemenea, să scape de el. Ei cu siguranță ar fi reușit în aceasta dacă Lazăr nu ar fi fost atât de bine protejat de câinii care erau gardieni mai buni decât orice garda de corp pământească a unui conducător.

[13] Când locuitorii orașului ne-au părăsit, Eu i-am cerut lui Lazăr să ofere locuri de odihnă bune pentru noi, astfel că adepții Mei, care toți au lucrat atât de bine pentru Mine azi, să poată avea odihna ca o măsură de precauție și să fie în stare proaspătă și consolidați pentru ziua de mâine.

[14] Eu am spus, de asemenea, tuturor ucenicilor care M-au urmat ca toată lumea care vroia să se întoarcă la familia lor, putea face aceasta, pentru că Eu acum Mă voi retrage din lume și voi păstra secretă prezența Mea până la Paști. Deci, oricine avea lucruri de făcut care păreau importante pentru el sau vroia să rămână cu familia sa în timpul iernii care venea acum putea merge la ei, însoțit de binecuvântarea Mea.

[15] Mulți au fost în favoarea a pleca atunci când au auzit că era cu binecuvântarea Mea dacă ar merge. Numai cei 12 apostoli, și încă aproximativ 20

de oameni care nu au vrut să Mă părăsească, au rămas să Mă urmeze, nu contează încotro i-aș duce. Așa că Eu i-am binecuvântat pe cei care au plecat așa cum Eu am promis și le-am cerut la toți să adere ferm la cuvântul Meu și să îl răspândească mai departe. La vremea Paștelui ei Mă vor găsi înapoi aici de unde M-au lăsat.
[16] Noi ne-am odihnit pașnic în acea noapte, și Eu foarte devreme Mi-am adunat din nou adepții Mei în jurul Meu și ne-am luat rămas bun repede de la cei pe care i-am lăsat în urmă: de la Lazăr, surorile sale și întreaga sa casă care fără tragere de inimă M-au lăsat să plec, dar după promisiunea Mea că Eu voi fi cu ei din nou în jurul Paștelui ei au fost complet mângâiați și asigurați.
[17] Acum noi am plecat repede din Bethania și am mers de-a lungul drumului spre Ierihon.
[18] Ceea ce s-a întâmplat acum în timpul până la întoarcerea Mea în Bethania a fost perioada în care Omul Isus din Nazaret a venit în prim plan, astfel încât din nou toate lucrurile plăcute ale vieții au venit la El astfel încât Omul Isus să ia decizia Sa în mod liber despre acum necesara sa jertfă a morții. Este prea devreme acum pentru a descoperi acele lucruri. Numai o generație care este complet pătrunsă de natura iubirii Mele va înțelege acestea. Acum, ar fi clasificat ca neadevărat. De aceea, voi lăsa aceste lucruri pentru moment și Mă voi referi la ele mai mult istoric.

Capitolul 68 Sensul trezirii lui Lazăr

[1] După lungul nostru mers pe jos în liniște, Ioan a venit la Mine
și a zis: "Doamne, Tu știi cât de mult am acordat eu atenție la tot ceea ce Tu ai făcut și ai spus. Eu, de asemenea, am luat mai multe note pentru mine însumi, mai ales cu privire la învățătura Ta, și așa eu cu credincioșie am pus toate cuvintele Tale în inima mea și, astfel, de asemenea, în memoria mea așa că ar fi ușor pentru mine să pun în scris tot ceea ce trebuie să trăiască în principal în inimile noastre. Dar eu am făcut aceasta doar parțial până acum. Eu aș dori să scriu mai ales acest eveniment cu Lazăr la care noi am fost cu toții martori atenți, pentru că pare a avea o semnificație specială, care cu siguranță trebuie să aibă o altă origine decât numai revitalizarea unui cadavru."
[2] **Eu** i-am spus: "Ce alt sens ar exista încă în acest eveniment?"
[3] **Ioan** a răspuns: "Doamne, Lazăr Ți-a fost deosebit de drag Ție din cauza modului său drept de viață în conformitate cu Tine, și el totuși a trebuit să moară de o boală pe care el însuși și-a adus-o asupra sa din propria sa vină. Acest lucru nu este un semn clar că o ființă umană, de îndată ce nu umblă conștient înaintea ochilor Tăi - ceea ce înseamnă că el crede că este privit de ochii Tăi atotștiutori - poate, în ciuda întregii dreptăți, încă să cadă prea ușor în tot felul de greșeli prin care el vine într-un

somn spiritual de moarte din care numai Tu îl poți salva din nou?
[4] Și apoi, când surorile îndurerate de tristețe ale omului - acestea sunt adevărata lui dragoste și buna lui voință - vor veni la tine și vor spune: "Uite, Doamne, el care te-a iubit, dar care totuși nu eșuat, este acum mort. El nu ar fi murit dacă Tu ai fi fost aici" -
deci acest lucru înseamnă: dacă el ar fi simțit că el a umblat înaintea ochilor Tăi, el nu ar fi păcătuit – dorești Tu, din mila Ta, să-l eliberezi din noaptea morții, să-i fie îndepărtate bandajele și să-l reîmprospătezi și să-l refaci cu apa vieții în așa fel încât acesta va arata ca și cum nu ar fi murit?
[5] Uite, Doamne, acestea și încă multe alte gânduri au venit în mine, și, prin urmare, eu, de asemenea, cred că încă mai există mult mai multe lucruri care sunt ascunse în acest eveniment, decât cred martorii."
[6] **Eu** i-am spus: "Ioan, tu ești binecuvântat pentru că tu poți recunoaște în spirit ceea ce numai *spiritul* îți poate dezvălui și pentru că Tu ai citit semnificația interioară prin evenimentul exterior. Eu îți spun, prin urmare că, de asemenea, există infinit mai mult ascunse în acest eveniment.
[7] După ce marele Lazăr, de dragul căruia Eu am venit în trup, va
fi trezit de dragostea Mea - numai atunci va veni momentul în care

iubirea Tatălui va deveni atât de clară pentru fiecare ființă creată
că iubirea interioară a inimilor voastre va exploda, dacă sufletele voastre nu ar fi făcute suficient de puternice prin multele școli pentru a suporta această enormă înțelegere a iubirii.
[8] Desigur, acum oamenii văd doar o simplă, deși extraordinară, trezire din morți, în aceasta, care îi umple cu uimire, dar totuși nu cu dragoste pentru Dumnezeu. Și, de asemenea, mai târziu generațiile viitoare vor detecta puțin din sensul interior. Dar tu, care ești primul care ai observat acest lucru, prin urmare trebuie să mărturisești, de asemenea, acest lucru și nu trebuie să uiți să menționezi acest lucru cel mai important dintre toate evenimentele în relatările tale.
[9] Dar păstrează tăcerea despre aceasta acum, pentru că ceea ce Eu am vorbit despre aceasta este numai pentru tine și nu este încă pentru ceilalți."
[10] Acum, noi ne-am continuat drumul în liniște din nou. După ceva timp Iuda a observat că Eu nu am spus nimic despre direcția și calea pe care ar trebui să mergem, și din moment ce el ardea să rămână în Ierihon M-a întrebat direct dacă Eu vroiam să stau mai mult în Ierihon, care era, după cum se știe, un oraș foarte înfloritore în timpul Meu, plin de toate plăcerile acelui moment, oferind un loc pentru cei bogați să trăiască, motiv pentru care a era, de asemenea, mult mai ușor de câștigat bani acolo

decât oriunde în altă parte prin efectuarea unui fel de minuni.
[11] Eu i-am răspuns: "Cine ți-a spus că Eu vreau să merg la Ierihon?"
[12] Iuda, care a fost oarecum surprins și dezamăgit de această
întrebare în schimb, care părea să fi învins speranța lui, a fost rapid în a-mi cere scuze, spunând că el a suspectat doar pentru că drumul ducea la acesta.
[13] **Eu** i-am răspuns: "Fiecare urmează calea pe care spiritul său îl va conduce. Dacă acesta te atrage în Ierihon, atunci du-te acolo. Eu nu te voi opri. Dar nu întreba unde duce calea Mea pentru că aceasta nu este la fel ca a ta."
[14] Iuda, pentru care era foarte tentant să viziteze orașul Palms, se întreba dacă Eu m-aș fi supărat pe el, dacă el va merge acolo pentru un timp scurt.
[15] **Eu** am spus: "Eu i-am lăsat pe toți ceilalți să meargă fără a fi nemulțumiți – da cu binecuvântarea Mea. Atunci de ce ar trebui să Mă supăr pe tine? Fiecare să meargă unde spiritul îl va conduce. Deci, de asemenea, tu, du-te în Ierihon, pentru că sufletul tău este deja acolo."
[16] La aceasta, Iuda Mi-a mulțumit pentru permisiune și a dispărut nevăzut din grupul nostru la următorul han din care acolo erau mai multe de-a lungul drumului spre Ierihon. Va fi relatat acum că el și-a petrecut tot timpul în acest oraș al Ierihonului, care era plin de romani și străini care erau dornici de

minuni. Și el a făcut afaceri foarte bune spunând povești și mărturisind trezirea
Lui Lazăr.
[17] În afară de aceasta, trebuie, de asemenea, să se spună că el a contribuit foarte mult la răspândirea învățăturii Mele pe care el adesea a prezentat-o cu mult entuziasm și mare talent orator, dar întotdeauna cu un anumit motiv ascuns, și anume că el a vrut să atragă o parte a admirației pentru înțelepciunea Mea spre el. Deci, în ciuda tuturor motivelor lui ascunse, el a devenit un instrument foarte bun, mai ales pentru acel tip de oameni din Ierihon. Așa cum, de asemenea, nu poate fi accentuat suficient că Iuda nu a fost cu siguranță o persoană rea, ci doar cineva care a dorit să slujească, în același timp lui însuși, și prin faptul acesta lumii, și, de asemenea, spiritului, dar prin aceasta el a venit într-o mare dilemă din care alte persoane mult mai rele au știut să profite de ea.

Capitolul 69 Domnul în Efraim

[1] Când noi mergeam până aproape de seară - după ce noi am
luat o pauză destul de lungă pentru a ne consolida trupurile noastre – Eu am adunat discipolii Mei în jurul meu și le-am spus că Eu am planificat să merg În Efraim și să rămân acolo destul de mult timp, dar ei trebuiau să păstreze tăcerea în toată lumea pentru că Eu voi folosi timpul pentru a-i întări pe ei și pe Mine și, de asemenea, pentru consolidarea unor

minți slabe, care trebuiau să fie consolidate pentru viitorul timp al împlinirii, care va veni în curând.
[2] Efraim era un oraș mic lipsit de importanță care, chiar și în timpul Meu era cu greu luat în considerare și era în întregime necunoscut pentru mulți. Nu era departe de Marea Moartă, între munți, în totalitate la distanță. Dacă vrei să știi mai exact unde era localizat - pentru că în zilele noastre nici un om de știință nu are nici o idee unde poate fi găsit - trage din partea de sus a Mării Moarte, unde hărțile arata o curba destul de puternică, o linie la stânga până la începutul munților care este indicat ca "Deșertul Iudeei". Atunci vei găsi regiunea în care Efraim era localizat înainte, din care nici o urmă nu mai poate fi găsită acum.
[3] Noi înainte am părăsit drumul care a mergea de la Ierihon și ne-am întors la sud. Era aproape seară când Eu, după cum s-a menționat deja, am indicat scopul călătoriei noastre. Așa că noi am ajuns acolo în scurt timp înainte de căderea nopții.
[4] Efraim era un oraș sărac și nu a fost niciodată vizitat de călători. De aceea, nu a existat nici han unde am fi putut petrece noaptea. Numai mici colibe mizerabile puteau fi găsite peste tot ceea ce nu merita numele de oraș, deloc. Locuitorii trăiau în nevoie din creșterea animalelor și din tot felul de sculpturi din lemn de esență tare și asfalt, care provenea de la Marea Moartă. Locul a fost folosit anterior ca un fel de fortăreață împotriva invaziilor poporului nomad. Acesta este motivul pentru care a

existat acolo un castel ruinat, care provenea din cele mai vechi timpuri. Deși totul era fost distrus cu toate acestea el oferea
protecție împotriva vântului și a vremii.
[5] Noi ne-am petrecut noaptea în această ruină și ne-am instalat destul de confortabil. Acesta era destul de mare pentru toată lumea, și Petru a crezut că în cele din urmă noi ne-am putea petrece foarte bine iarna între zidurile încă puternice dacă Eu, așa cum a fost de multe ori cazul, Mi-aș folosi puterea Mea pentru a
îmbunătăți vechea clădire un pic aici. Eu i-am spus lui și celorlalți
că acest lucru se va întâmpla, de asemenea, dar că, din cauza locuitorilor, totul trebuia să fie făcut foarte atent, astfel încât aceștia să nu Mă cunoască și să nu dăuneze sufletului lor, pentru că ei încă erau oameni foarte simpli, care ne-ar exprima nouă o foarte incomodă reverență. Prin urmare, totul trebuia să arate la exterior tot mai natural obișnuit.
[6] Acum, ceilalți M-au întrebat de ce Eu de fapt, nu am mers direct spre acest loc în loc de a călători atât de departe de-a lungul drumului spre Ierihon prin care s-a făcut un mare ocol.
[7] Eu le-am spus că acest lucru a fost din cauza iudeilor de care noi am vrut să fim lăsați în pace și care cu siguranță nu s-ar uita după Mine aici, ci acum, de cealaltă parte a Iordanului, sau în Valea Iordanului. Dar aici, foarte aproape de Ierusalim, noi

eram de fapt în cea mai mare siguranță în această pustie.

Capitolul 70 Negocierea cu cel mai mare din Efraim

[1] Noi am avut o bună odihnă în această ruină până dimineața devreme. După aceea Eu am trimis câțiva dintre ucenici jos în oraș pentru a cumpăra alimente și să negocieze cu locuitorii, astfel încât aceștia să ne permită să rămânem în clădire.
[2] La scurt timp cel mai mare din oraș a venit la noi cu câțiva dintre oamenii săi, curios să-i cunoască pe acei oameni ciudați care au cerut permisiunea de a sta într-o casă care până acum servea doar ca un loc ascuns pentru păsări și tot felul de animale. Noi l-am primit foarte amabil, și din moment ce Eu am fost indicat ca șef al grupului, el M-a întrebat dacă noi eram, probabil, refugiați sau persoane exilate care doreau să se ascundă aici în această regiune de la distanță. Eu l-am asigurat cu privire la acest lucru și i-am clarificat imediat că noi eram la fel ca el iudei, dar că noi vroiam să petrecem iarna în meditație, în scopul de a sluji lui Dumnezeu cu demnitate.
[3] Când el a arătat la început o expresie îngrijorătoare pe față și o mare dorință ca rapid și ușor să ne refuze pe noi, unul din grupul de adepților Mei a venit în față, l-a întâmpinat ca un vechi prieten cu care a vizitat școlile templului din Ierusalim. Această recunoaștere a schimbat omul în totalitate, iar când a auzit de la prietenul său că Eu

eram celebrul Mântuitor din Nazaret pe care el însuși nu L-a întâlnit niciodată, dar despre care a auzit tot mai multe, el și-a cerut scuze de mai multe ori că a fost suspicios, și el cu bucurie ne-a dat permisiunea de a face așa cum dorim în aceste ruine. De asemenea, El ne-a cerut să venim și să-l vizităm.
[4] **Eu** i-am spus: "Prietene, casa ta este întotdeauna ospitalieră, dar ar fi prea mică, oricum, pentru grupul nostru și noi în curând ne vom fi instalat foarte confortabil aici. De aceea va fi mai bine pentru noi să rămânem aici. Dar nu Mă face cunoscut subordonaților tăi și locuitorilor acestui oraș, înainte de timp, astfel încât tu și noi nu vom fi deranjați de slujitorii templului și iudeii ostili."
[5] El a promis aceasta și ne-a asigurat că nu va spune nimănui pe cine acomodează aceste ziduri și v-a respinge pe toate întrebările băgăcioase. Acest castel vechi era fost în proprietatea comunității și el ca persoana responsabilă a avut dreptul să-l aibă la dispoziția sa și nu trebuie să dea socoteală nimănui despre cui i-a dat permisiunea să-l folosească.
[6] Eu i-am spus că adepții Mei vor repara din nou zidurile, și așa el ar avea un drept bun în fața comunității de a acționa așa, deoarece el va primi o clădire bună, fără cheltuieli.
[7] Șeful a fost foarte fericit despre aceasta și a întrebat imediat dacă noi avem nevoie de vreun material, atunci el ni-l va aduce noi.

[8] Dar Eu i-am spus că el absolut nu trebuie să își facă griji cu privire la faptul acesta pentru că îl vom face noi înșine.
[9] Mai departe, el a întrebat dacă el s-ar putea întoarce înapoi și era evident că acest lucru i-a fost permis lui cu plăcere.
[10] Când șeful a plecat, împreună cu prietenul său pe care el a mai vrut să-l mai întrebe tot felul de întrebări despre Mine, Eu am împărțit munca. Și este ușor să ne imaginăm că pentru Mine, ca un tâmplar calificat, nu a fost absolut deloc dificil a schimba rapid casa într-o simplă, dar, în conformitate cu noțiunile de acelui timp, foarte confortabilă locuință. Noi am avut nevoie de câteva zile pentru aceasta, pentru că, așa cum deja s-a menționat, nimic nu trebuia să se întâmple aici, care să atragă atenția. Desigur, lucrători foarte zeloși, de altfel, ar avea nevoie de la fel de multe săptămâni pentru aceasta.

Capitolul 71 Domnul explică motivul pentru moartea Sa

[1] Când locuințele au fost amenajate și împărțite și când toată lumea a avut de asemenea o sarcină casnică adecvată, Petru și-a exprimat ideea sa Mie: "Doamne, cât de confortabil este să te odihnești aici, sub acest acoperiș. O, o casă fără griji este într-adevăr ceva minunat. De ce, Tu, nu ai făcut acest lucru mai devreme? Tu nu ai avut grijă să ai un loc al Tău să Te odihnești.

Abia acum Tu faci unul pentru Tine. Nu am putea noi sta aici întotdeauna și doar să vizităm iudeii de afară din timp în timp pentru a-i învăța? Cu siguranță ar fi mai bine să stăm aici, de acum înainte, pentru că cei de acolo nu merită oricum să vadă faptele Tale și să audă vocea ta în afară de câteva excepții."
[2] **Eu** i-am spus: "Dragă frate, de asemenea, acesta nu este un loc de durată pentru Fiul omului, ci El are nevoie de unul pentru a se întări pe Sine pentru piatra din capul unghiului a activității Sale. Atât timp cât Eu am fost activ afară și am învățat, Spiritul interior, căruia acest trup Îi este, de asemenea, supus, Mă conduce, dar acum piatra de temelie trebuie să fie stabilită fără
unitatea Spiritului, astfel ca numai sufletul singur să poată lua decizia din dragoste.
[3] Iată, ceea ce se întâmplă acum în sufletul Meu nu va fi niciodată experimentat de către vreo inimă a omului, deoarece acum Fiul omului trebuie să se ridica El Însuși la Fiul lui Dumnezeu. De aceea, El, de asemenea, să fie dezbrăcat de toată puterea Sa, iar apoi voi toți, care ați fost în jurul Meu până în prezent, să recunoașteți voința Tatălui."
[4] Petru M-a întrebat: "Da, Doamne, dar Tu însuți ești Tatăl. Atunci cum poți fi Tu deposedat de puterea Ta?"
[5] Eu am răspuns: "Cel mai mare războinic și erou este cel care întâlnește inamicul, de asemenea, fără arme și nu se teme de moarte dacă el știe că el va lovi inamicul curând prin disprețul său pentru

moarte. De aceea, eu pun jos toate armele puterii și merg să întâlnesc inamicul numai cu puterea cuvântului, a blândeții și a
dragostei, astfel încât, de asemenea, acesta va pune jos toate armele vicleniei și răutății și se va apropia plin de remușcări ca fiul pierdut.
[6] Dar, vezi, aceasta tu nu înțelegi încă. Prin urmare, fi foarte atent - la tot ceea ce vei vedea acum."
[7] Petru a mers acum foarte serios la frații săi, și le-a relatat lor cuvintele Mele, dar ei, de asemenea, nu le-au înțeles și gândeau
că Eu eram, din nou, foarte ciudat în Ființa Mea, așa cum s-a întâmplat o dată înainte la Capernaum. Dar ei nu au întrebat mai mult, ci au încercat să înțeleagă sensul cuvintelor Mele.
[8] Într-o zi, când noi am trăit aproximativ 8 zile în castelul nostru, șeful a venit la Mine și a spus: "Învățătorule, eu am auzit de la un cetățean din Efraim despre ultima Ta mare faptă mare, dar, de asemenea, că din cauza aceasta, tot templul este acum foarte mult împotriva Ta și ei încearcă totul pentru a prezenta acea trezire ca o fraudă pură.
[9] Da, ei au încercat chiar să-l aducă pe Lazăr în fața Consiliului
astfel ca el să se purifice revocând totul. Dar Lazăr nu a apărut și a spus că, dacă ei vor să audă ceva de la el pot veni să cunoască acest lucru în casa lui. Dar preoții au declarat casa lui impură și refuză să

meargă la el, probabil, doar de frică, pentru că ei spun că el este protejat într-un mod miraculos.
[10] Desigur, Tu știi toate astea deja de o lungă perioadă de timp. Dar eu sunt foarte speriat de dragul Tău, pentru că Ierusalimul este atât de aproape de și o coincidență te poate trăda și ei ar putea încerca să Te prindă aici."
[11] **Eu** am spus: "Dragul Meu șef al orașului, nu-ți fie frică pentru că, atât timp cât Eu Însumi nu voi permite, nici un rău al templului nu are nici o putere asupra Mea și nimeni nu poate reuși să Mă prindă. Așa cum Eu am fost necunoscut până acum, așa va rămâne. Nici chiar locuitorii acestui orașul nu au nici o suspiciune și nici o dorință de a-Mi vorbi, pentru că Eu vreau doar în acest fel. Deci, nu îți face griji, deloc. Tu ești singurul de aici care vrea să vorbească cu Mine și adepții Mei și pentru care astfel ușa casei nu este închisă. Dar în afară de aceasta, nimănui nu îi va fi ușor să treacă acest prag, cu excepția cazului în care Spiritul l-ar duce la Mine."
[12] Șeful, care a fost complet asigurat de cuvintele Mele, a spus:
"Doamne, eu știu că Tu ești mai mult decât un profet sau un alt
uns al lui Dumnezeu, pentru numai cel în care trăiește puterea lui Dumnezeu poate face lucrările care se întâmplă prin Tine. Deci, eu sunt total de acord cu modul Tău de a acționa și cu voința Ta. Tu Însuți știi cu siguranță cel mai bine de ce este determinat de Tine așa și nu altfel. Dar eu Te întreb

dacă Tu ai vrea să mă inițiezi complet în învățătura Ta pe care eu am ajuns să o cunosc doar parțial."
[13] Acum, Eu l-am trimis la ucenicii Mei, care l-au instruit complet în timp din față.

Capitolul 72. Activitățile Domnului și ale ucenicilor săi în Efraim

[1] Acum vă veți întreba ce am făcut noi de fapt, în timpul zilei în
acea ruină unde eram atât de izolați de lume, pentru că nu se poate presupune că acest lucru s-a întâmplat, fără nici un beneficiu pentru ucenicii Mei.
[2] Acest lucru este adevărat, pentru că în timp ce această perioadă de izolare era în principal pentru a pregăti pământeasca Mea ființă umană, pentru momentul de, dificultate și pentru a fi
pregătită pentru transformarea în eternul, neschimbat Hristos, dar în același timp era, de asemenea, pentru ucenicii Mei, și anume
pentru apostoli, pentru a-i pregăti pentru sarcina lor viitoare de a deveni învățători pentru toți oamenii. Procesul care a avut loc în Mine a rămas ascuns de toți ochii, dar cum se educau ucenicii Mei ei înșiși și fiecare în parte, va fi dezvăluit foarte precis, astfel încât toată lumea, care vrea cu adevărat să lucreze la perfecțiunea sa interioară, să găsească un ghid în acesta care duce la renașterea spiritului.
[3] Deci, ascultați pentru a ști în ce constau activitățile noastre exterioare și interioare.

[4] La exterior activitățile pot fi explicate rapid. Acestea pur și simplu constau în dispunerea exactă a tuturor activităților casei pe care fiecare le-a luat cu bucurie asupra sa din dragoste pentru fratele său și care de asemenea, nu luau prea mult timp, din cauza nevoilor mici ale grupul nostru. Ideea principală este că fiecare, fără să i se ceară, s-a făcut el însuși util atunci când a observat că unele servicii puteau fi realizate, deoarece această atenție este deja un semn al activei dragoste de aproape în timp ce cineva cu un spirit lent nu va observa de loc unde se pot face anumite mici fapte de iubire.
[5] Eu nu am prea sprijinit activitățile exterioare ale casei în timpul
șederii noastre, cum ar fi, de exemplu, a avea grijă de alimente, astfel încât pe de o parte să nu existe loc pentru lene, iar pe de altă parte pentru a învăța discipolii mei să nu se bazeze numai pe puterile excepționale. Eu nu trebuie să subliniez, desigur, că, în ciuda a acestea noi nu am dus lipsă de nimic.
[6] Cel mai important lucru era hrana spirituală. Și cum era aceasta administrată? În primul rând prin menținerea unei odihne interioare complete, care nu și-a pierdut echilibrul prin vreo supărare sau o iritabilitate a unei minți înguste, iar apoi prin practicarea puterii voinței, care este capabilă să depășească fiecare pasiune și tendință a antipodului. Numai cel care mai întâi s-a depășit pe sine poate, de asemenea, depăși pe alții.

[7] De asemenea, vederea interioara a fost practicată și deschisă din ce în ce mai mult. Nu că Eu Însumi am deschis vederea interioară pentru adepții Mei, ci ei înșiși au trebuit să fie capabili să își concentreze vederea lor spirituală pe teme pe care vroiau să le cunoască. Cu toate acestea, această capacitate necesită o purificare foarte specială a sufletului, pentru că din moment ce el
este inițial semnificativ înclinat spre materie, el poate desigur vizualiza lucrurile pur spirituale din el însuși atunci când el însuși deja s-a spiritualizat considerabil, sau ca să spun mai exact, atunci când spiritul care locuiește în el a devenit atât de puternic încât a dat sufletului - ce trebuie să formeze corpul său - atât de multă înțelegere spirituală, și l-a iluminat cu lumina sa în așa fel încât el poate recunoaște imaginile spirituale, și să le înțeleagă. Atât timp cât numai, lucrurile materiale exterioare, pur fizice sunt ușor de înțeles pentru suflet prin mecanismul trupului, el este încă orb spiritual. De îndată ce el învață să se uite prin acoperirea exterioară a trupului el devine văzător spiritual.
[8] Microscopul lumii actuale poate da oferi o foarte corectă imagine a învelișului exterior în cele mai mici detalii, fără a da nici o explicație cu privire la viața pur spirituală a tuturor lucrurilor. Doar un suflet care a devenit văzător este capabil să recunoască acest lucru, dar instrumentele de știință niciodată, indiferent de cât de ingenioase sunt ele.

[9] Și odată ce sufletul este capabil să recunoască viața cea mai interioară, el percepe, desigur, cu aceeași ușurință, de asemenea, cele mai fine construcții ale învelișului care-i acoperă viața lăuntrică.
[10] Este evident că ucenicii Mei, care trebuiau să fie maeștrii ai vieții și învățători, au trebuit să fie instruiți în toate pentru atunci când Eu nu voi mai fi cu ei fizic, și de aceea ei au trebuit să fie complet familiarizați cu toate.
[11] Acum vă veți întreba: Nu erau adepții Mei deja familiarizați cu aceste lucruri, și nu a fost mai întâi o ședere solitară, necesară, în
deșert pentru a ajunge la acea stăpânire interioară de sine?
[12] Din nou, trebuie subliniat aici faptul că aceștia au fost anterior
mereu sub un fel de constrângere pe care personalitatea Mea a exercitat-o asupra lor prin prezența sa, și de asemenea pentru că fiecare dintre ei au trebuit să îndure conștientizarea faptului că aceștia erau întotdeauna priviți de către mulți oameni care ne-au urmat pe *noi*. Toată lumea știe foarte bine că este mult mai ușor, a evita răul atunci când el știe că este privit, pentru că prin aceasta, provine un fel de rușine în fața străinilor sau lăcomia de a continua, aceasta este contrar față de atunci când cineva se simte complet liber de orice constrângere.

[13] Acum, au existat mai multe oportunități pentru testarea lor aici, pentru că în primul rând, Eu Însumi M-am retras de multe ori pentru zile pentru propria Mea pregătire, și în al doilea rând adepții Mei au trăit aici în întregime liberi de mulțimea admirativă care de multe ori credea că ucenicii Mei trebuie să fie cel puțin egali cu învățătorul lor sau chiar în cele din urmă ar trebuit să-L depășească deoarece s-a întâmplat de multe ori ca ucenicii să își depășească maestrul.
[14] Locuitorii din Efraim nu s-au preocupat deloc de noi ci ei și-au făcut în liniște munca lor și ne-a luat drept vreo nouă sectă iudaică
Lucru care de multe ori se întâmpla în timpul meu și au crezut că noi eram adepți ai lui Ioan care au dorit să se pregătească aici pentru Împărăția viitoare a lui Dumnezeu. Din moment ce ei știau și mai mult, de asemenea, au văzut că noi am reparat din nou vechiul castel, ei ne-au considerat cu atât mai mult oameni ciudați cu care mai bine nu intri în contact pentru a evita sa fie aprins de ciudățenia lor.
[15] De aceea, acest loc a fost cel mai potrivit pentru instruirea sinelui interior, pentru că cei care M-au urmărit până aici au scăpat de dorința lor pentru lumea exterioară deja cu mult timp în urmă, astfel încât încercările în acest sens nu mai erau necesare. Și pe cei care încă aveau de învățat mai multe despre acest noi i-am lăsat în urmă.
[16] Cu toate acestea, o serie de lucruri totuși s-au întâmplat aici, care trebuie să fie menționate, astfel

încât toată lumea să poată învăța cum ar trebui să aibă loc formarea și modul în care evenimentele care sunt de multe ori nesemnificative pot face o impresie profundă cu privire la purificarea și consolidarea interioară a voii. Acestea vor fi arătate aici, acum, astfel încât să știți ce a vrut Ioan să spună de fapt, cu cuvintele: "Și El a rămas acolo cu ucenicii Săi."

Capitolul 73.Starea sufletelor ucenicilor

[1] O dată ucenicii Mei (adică apostolii) au făcut o călătorie în muți – Eu Însumi i-am instruit să facă acest lucru, astfel încât aceștia să își poată deschide, de asemenea, simțământul lor pentru lor mediu fără prezența Mea. Și ei au fost prinși de către o furtună grea. În Palestina iarna este asociată cu furtuni grele care nu sunt la fel de inofensive ca și în Europa. Apa curge mai rapid, și în munții, care sunt complet uscați de soare pe timpul verii, fluxurile mari de apă se dezvoltă rapid în crăpăturile care pot fi periculoase pentru un călător din moment ce apa se dezlănțuie foarte puternic și brusc și pietrele nu pot absorbi marile cantități de apă, ci acționează doar ca un rezervor pentru apă. Prin urmare, este periculos a vizita crăpăturile în momentul precipitațiilor bruște, deoarece o persoană care este neglijentă nu reușea să se salveze, atunci când aceasta era prinsă de o furtună.

[2] Acesta a fost, de asemenea, situația ucenicilor Mei care au fost prinși de o furtună în mijlocul unei

despicături lungi și erau acum înconjurați rapid de fluxuri furioase de apă, astfel încât aceștia nu se puteau mișca înainte sau înapoi.
[3] Aceasta ar fi fost o oportunitate de a-și dovedi puterea credinței lor, care a rezistat atâta timp cât apa curgea în jurul pietrelor pe care ucenicii s-au pus în siguranță. Cu toate acestea, atunci când apa a ajuns, de asemenea, până acolo și îi inunda, credința lor s-a diminuat puternic și teama de o moartea fizică mizerabilă a devenit mai puternică. Sufletele lor strigau pentru ajutorul lui Dumnezeu, dar la Iehova, Dumnezeul părinților lor, nu la Acela pe care ei Îl știau că El era întrupat în Mine, astfel încât jalea și strigătul lor s-au stins fără a fi auzite.
[4] Ei toți deja și-au apucat fiecare mâna și împreună s-au sprijinit împotriva apei, care se năpustea până la ei, în scopul de a menține sprijinul slab sub picioarele lor, atunci când, de asemenea, rocile au început să se miște sub presiunea apei și erau în cel mai mare de pericol.
[5] Atunci, Ioan a strigat cu voce tare de profunzimea fricii inimii sale: "Doamne și Stăpâne, scapă-ne, așa cum Tu de multe ori ai poruncit elementelor."
[6] Și iată, imediat valurile înfuriate și violența apei s-a oprit, și într-un timp foarte scurt ucenicii Mei au stat din nou pe teren ferm, deși foarte umed, dar cu toate acestea nevătămați.
[7] Ei Mi-au mulțumit acum adânc în inima lor, ca Mântuitor al lor, dar au discutat între ele de ce

primul lor strigăt a fost lăsat neauzit deoarece Iehova și eu suntem una și aceeași persoană.
[8] Atunci, Ioan i-a întrebat pe frații săi, dacă ei s-au gândit, de asemenea, la Mine atunci când au strigat la început, sau numai la Dumnezeul părinților lor, ca la un Dumnezeu afară de Mine.
[9] Ele au fost toți rușinați să recunoască faptul că în deplina înspăimântare din inima lor au făcut într-adevăr această diferență, și apoi ei au înțeles, de asemenea, foarte bine de ce plânsul lor nu au avut nici un rezultat. Deci, M-au căutat imediat pe Mine și Mi-au cerut să-i iert din cauza ofensei lor.
[10] Dar **Eu** le-am zis: "Ce ar trebui Eu să vă iert? Dacă Eu nu aș fi vrut ca credința voastră să fi fost testată în acest fel apa nu v-ar fi putut înconjura. Dar credeți, cu tot mai multă convingere că El trăiește cu adevărat în Mine, Cel care conduce universul, și a puneți deoparte diferențele pe care mintea voastră îngustă a iudaismului încă se impune în voi, pentru că nimeni nu poate veni la Tatăl decât numai prin Mine, Fiul."
[11] Aceste cuvinte i-au făcut să se întrebe din nou, pentru că dacă eu în ultima vreme am subliniat diferența dintre Fiul și Tatăl pentru ei aceștia încă nu înțelegeau de ce trupul Meu nu era încă glorificat ci încă aparținea Pământului.
[12] Numai după învierea Mea ochii lor au fost complet deschiși
despre ce Eu nu am vorbit și nu puteam vorbi altfel. Ei prin urmare au vorbit adesea între ei despre

acest subiect și au trebuit să scape de toate ideile greșite care erau încă în ei, și au făcut acest lucru mai ales atunci când Eu nu eram cu ei.
[13] Este ușor de imaginat că încă multe lucruri care erau iudaice, greșite și vechi au venit și acestea au fost similare cu prejudecățile templului, mai ales pentru că aceștia nu mai puteau asiste la nici un semn exterior al puterii Mele, care, de altfel, din moment ce acestea erau foarte familiare pentru ei, nu a mai făcut o impresie prea mare asupra ucenicilor Mei în anii în care Eu noi am fost împreună.
[14] Orice om care știe cât de important este să renunți la ceva, ceea ce înseamnă o purificare a sufletului va înțelege cât de necesară a fost izolarea adepților Mei a fost care nu se puteau pune în pericol prin ceea ce au ei spus, ci mai degrabă cei care
i-au ascultat. Deci, în timp ce erau împreună, unul l-a îmbunătățit pe altul, și atunci când ceva nu a mers bine Eu am știut foarte bine când timpul a venit pentru mine să vorbesc din nou. Dar urechilor necoapte nu le-a fost permis să asculte cuvintele Mele, nici cele ale adepților Mei, pentru a preveni ca fructele necoapte să se usuce și se desprindă.

Capitolul 74. Ucenicilor le pasă de Domnul

[1] Mulți vor fi surprinși de cum ucenicii Mei încă ar mai putea fi într-o dilemă și să aibă îndoieli după

atât de multe învățături și dovezi ale divinității Mele, dar acest lucru este din cauza slabei
naturi umane a cărei copleșiri a devenit pentru ei mult mai dificilă decât pentru voi în momentul de față pentru că fiecare care acum crede cumva poate vedea acum toată viața Mea dintr-o singură privire și el are biruirea Mea a morții ca primul punct principal în minte în timp ce la acel moment o dezvoltare a sufletelor lor era posibilă doar cu modul Meu de dezvoltare al cărui acel punct principal a fost prima piatră de temelie pentru a confirma învățătura Mea.
[2] În continuare, răstignirea și învierea Mea au fost cheia de a-L înțelege pe Fiul omului și pe Fiul lui Dumnezeu. Din moment ce era necesar să permit progresul adepților Mei, astfel ca de atunci înainte ei să poată sta pe propriile picioare spirituale, astfel de evenimente exterioare erau mijlocul de a promova conștientizarea lor interioară.
[3] Acum, următorul lucru s-a întâmplat: Adepții Mei au intrat într-o
discuție și și-au schimbat din nou opinia lor cu privire la ceea ce Eu am subliniat din nou, ca de multe ori înainte, diferența între Tatăl și Fiul din Mine. Ei au fost de acord între ei că Tatăl trăia în Mine și că trupul Meu fizic și Sufletul erau numite Fiul. Apoi, unul dintre ceilalți 20 de adepții a venit cu gândul că era totuși greu de înțeles cum Spiritul lui Dumnezeu poate trăi în Mine, în același timp, ca o ființă umană care are modul său uman de viață, și care era, prin urmare, ca și închis în timp ce conducea

universul. Deci, fie că Eu am știut despre conducerea universului sau poate că Spiritul s-a retras din când în când și astfel ca Eu să pot fi doar o ființă umană. Și el, de asemenea, se întreba despre corpul Meu în timpul somnului, dacă Spiritul lui Dumnezeu era atunci, de asemenea, încă în Mine sau nu.
[4] La început, aceste întrebări i-au uimit pe ceilalți din cauza aparentei mari miopii a celui ce întreba. Dar, apoi, în cele din urmă toată lumea a observat existau, de asemenea, o serie de lucruri care nu erau clare în ei înșiși cu privire la acest punct. În mod special problema cu ce Mi se întâmplă în timpul somnului a stârnit câteva obiecții dificile.
[5] Andrei s-a gândit că Eu aș putea fi, posibil, doar o ființă umană, atunci când eram adormit, pentru că pe lacul Ghenezaret
numai după ce M-am trezit Eu puterea Mea divină a devenit activă
și astfel toată lumea ar fi fost surprinsă de îndată de o moarte fizică în cazul în care nimeni nu M-ar fi trezit pe Mine.
[6] Acum, a existat o discuție intensă încoace și încolo, după care, în cele din urmă au ajuns la concluzia că trupul Meu era, probabil, la fel de neprotejat în timpul somnului la fel ca al oricărui alt om și așa ucenicii au considerat că ar fi necesar să Mă supravegheze deoarece nu se putea ști dacă mulții iudei ostili nu ar putea, de asemenea, să încerce, după atât de multe încercări zadarnice, să Mă ia prin surprindere la noapte și să Mă

omoare. Dar nici unul dintre ei nu s-a gândit pur și simplu să Mă întrebe pe Mine, pentru că în preocuparea lor iubitoare pentru Mine au crezut că vigilența lor nu era o protecție lipsit de importanță, și că în cele din urmă aceasta era doar în perioada în care Eu eram adormit. Că protecția Mea nu era necesară atunci când Eu eram treaz ei știau prin dovezi clare.
[7] Eu am lăsat adepții Mei liberi și aparent Eu nu am observat că, în această casa izolată acum exista întotdeauna un ucenic care era de pază pe timp de noapte.
[8] După câteva zile, Eu M-am retras într-o seară după ce noi ne-am luat masa de seară, din moment ce Eu eram obosit, cu scopul de a Mă odihni mai devreme decât de obicei în timp ce toți ucenicii Mei au rămas împreună. Camera pe care Eu o foloseam ca dormitor al Meu în castelul spațios era situată la capătul clădirii, astfel că trebuia mai întâi să se treacă prin mai multe camere pentru a ajunge la ea. Dar ucenicii Mei stăteau împreună într-o sală care era localizată în mijlocul casei.
[9] În timp ce aceștia erau acum într-o discuție mare, a fost o strălucire bruscă de foc în camerele goale, care erau legate de dormitorul Meu. Fiind speriați, ucenicii alergat la aceasta și au văzut că camerele goale erau pe deplin în flăcări, astfel încât era fost imposibil să ajungă la Mine și că nimeni de acolo nu ar putea veni la ei. Toată lumea a fost surprinsă și fugea pe acolo și încoace în confuzie și încercat să

stingă focul. În zadar, flăcările au continuat să devoreze, și în conformitate cu adepții Mei ele, de asemenea, trebuie să fi ajuns la camera mea cu mult timp în urmă.
[10] Fiind disperați, unii au încercat să treacă prin flăcări. Dar în
zadar, podeaua camerei era prăbușită și era imposibil să facă o conexiune. Acum ceilalți au crezut că fumul, care a fost extrem de supărător, trebuia deja să Mă fi sufocat în somn. Dar nici unul dintre ei a vrut să se retragă și să părăsească sala foarte periculoasă înainte de a fi sigur de destinul Meu.
[11] În scopul de a pune capăt fricii și chinului lor Eu am lăsat încet flăcările să se stingă, iar după un timp era complet pașnic. Complet speriați, ucenicii au urcat pe grinzile arse, fumegânde la dormitorul Meu și au văzut că acesta era nedeteriorat în timp ce Eu dormeam liniștit pe un pat. Această priveliște i-a făcut aproape muți, și nici unul dintre ei nu a îndrăznit să tulbure aparentul Meu somn.
[12] Acum Eu M-am ridicat, și imediat ucenicii Mei m-au asaltat
cu întrebări dacă Eu nu știam ce sa întâmplat.
[13] **Eu** m-am uitat serios la ei și am zis: "Voi știți cine locuiește în
Mine, și știți că nimic nu poate fi ascuns de El. Și ceea ce Tatăl știe, de asemenea, el face cunoscut Fiului."

[14] Flăcările care v-au vătămat pe voi M-ar putea afecta pe Mine, la fel de puțin ca toți persecutorii idei ostili. Numai atunci când acest trup va fi predat cu voia Mea, răutatea va avea putere asupra lui.
[15] Voi nu știți că Spiritul Meu veghează, de asemenea, atunci când trupul este adormit, și nu știți că El are grijă de casa Sa?
[16] Cum puteți fi atât de necugetați să credeți că o lucrare a lui Dumnezeu, cum ar fi structura acestui trup al Meu, are nevoie de protecția oamenilor? Pot instrumentele care sunt făcute de mâna Stăpânului să protejeze Stăpânul, sau poate o creație, care a primit în primul rând totul de la Creator, să protejeze Creatorul Însuși împotriva unui rău pe care El îl permite?
[17] Iată cât de prostească a fost intervenția voastră, chiar dacă a fost din iubire. Deci, nu mai încercați să Mă protejați. El care trăiește în Mine știe toate lucrurile, și nimeni nu poate rezista puterii Sale.
[18] Mergeți acum, și nu vă simțiți triști datorită sfatului Meu care nu ar trebui vă facă să vă simțiți răniți. Dar fiți din ce în ce mai mult conștienți despre cine este de fapt Domnul, indiferent dacă El este adormit în trup sau treaz."
[19] Acum ucenicii au vrut să plece, dar nu puteau trece atât de ușor înapoi peste golul ars așa cum l-au trecut, atunci când aceștia erau preocupați de Mine. Așa că Eu i-am chemat din nou la Mine, și în câteva momente camerele arătau la fel de intacte ca

înainte de foc, astfel încât aceștia să poată acum fără nici o dificultate să revină la sala lor. Și ei s-au dus repede la odihnă, fiecare profund absorbit în propriile sale gânduri.

Capitolul 75 Renașterea sufletului

[1] A doua zi de dimineață, Simon Petru a venit la Mine și a spus:
"Doamne și Învățătorule, noi toți putem vedea acum foarte clar că noi am acționat greșit deoarece Dumnezeu Însuși cu siguranță nu are nevoie de asistența sau de îngrijirea oamenilor. Dar totuși nu este încă atât de clar cum trupul Tău poate fi, uneori, într-un fel de independență temporară a Spiritului Tău interior, astfel încât din cuvintele Tale sună ca și în cazul în care odată Tu ești Spiritul cel veșnic al lui Dumnezeu Însuși în persoană și apoi din nou, ca și când persoana Ta fizică este complet independentă și este doar
din când în când pătrunsă de El. Acesta este motivul pentru care noi mereu ajungem într-un anumit conflict în punctele noastre de vedere, ceea ce Tu cu siguranță ne vei ierta, deoarece noi am aderat cu fermitate la tine și credem în Tine, dar noi încă nu înțelegem în totalitate natura Ta interioară. Cum este aceasta acum, de fapt?"
[2] Eu i-am spus lui: "Dragul meu Petru, tu și, de asemenea, frații tăi încă nu înțelegeți multe lucruri pentru că încă nu ați ajuns la un nivel spiritual în voi înșivă, în scopul de a înțelege acest lucru, în sine un

proces simplu, pe care Eu vi l-am explicat vouă de multe ori. Dar voi sunteți aici acum pentru a examina în voi înșivă ceea ce este încă neclar despre Mine.
[3] Care este scopul de a indica întotdeauna diferența dintre Fiul omului și Fiul lui Dumnezeu, dacă în voi înșivă voi nu sunteți capabili să cunoașteți și să simțiți diferența dintre omul spiritual și omul fizic?
[4] Numai după ce veți fi complet renăscuți în trup această întrebare vă va fi rezolvată spre completa voastră mare satisfacție complet. Voi toți ați făcut deja pași importanți în această direcție, astfel că acest obiectiv nu mai este departe voi. Dar acesta încă nu este complet atins.
[5] Dar răspunde-Mi acum la câteva întrebări, astfel încât să poți înțelege mai bine acest punct important.
[6] În primul rând: cum experimentați gândirea și simțirea voastră? Este exterioară sau interioară? Aceasta înseamnă: poți răspunde la o întrebare pusă ție doar pentru tu ai învățat răspunsul cu memoria ta de la învățătorul tău, sau propriul tău interior "eu" răspunde la întrebare prin raționament?
[7] Tu vei spune: "Acest lucru poate fi ambele".Dacă omul ar fi fost doar o mașină, deși prevăzut cu un suflet conștient de sine, el ar fi capabil doar să gândească exterior. Asta înseamnă: să obțină cunoștințe prin mijloacele impresionării memoriei care au fost dobândite doar prin ceea ce el a învățat

- oarecum ca un animal antrenat. A raționa înseamnă totuși, că sufletul pune întrebări unui principiu interior, care trăiește în om și care-i răspunde la întrebările care-i sunt adresate și care, de asemenea, trăiește în suflet ca spirit, care este perfect ca atare, așa cum Eu v-am spus de multe ori. Acesta este motivul pentru o activitate reală de întrebări și răspunsuri poate avea loc în interiorul omului.
[8] Se va spune: "Da, dacă spiritul este perfect, atunci cum se face că de multe ori astfel de concluzii enorme nebune pot veni? Nu dă spiritul atunci întotdeauna răspunsul corect?"
[9] Spiritul dă, dar din moment ce este în om, în primul rând principiul vieții sufletului, acesta poate, atât cât el însuși este conștient de sine, de asemenea, să acționeze în funcție de natura sa ca o imagine în oglindă. Așa cum o imagine reală în oglindă nu poate exista fără prezența unui obiect care este exact la fel, tot așa și sufletul își poate da opinia sa liberă atunci doar când acestea vin de la spirit ca reflexii. Dar, așa cum o imagine în oglindă reprezintă totul în sens invers - exact inversul obiectului, dar totuși real, - acest lucru este, de asemenea, ceea ce se întâmplă aici, până când ambele caută să se unească între ele.
[10] Numai cel care a trezit spiritul său în așa măsură încât sufletul său să nu mai reflecte pe pământ, reacții inverse, a atins renașterea și stă în întregul adevăr. Nu este, desigur, ușor de

trece prin aceste bariere pentru că sufletul personalizat pământesc este mai puternic atras de corpul material-pământesc decât de către spirit a cărei influență este doar slabă și el acceptă cu bucurie activitatea sa ca o muncă a sa, dacă el nu a învățat să vadă diferență.
[11] A trece prin aceste bariere este sarcina Mea și a voastră, precum și a tuturor adepților Mei, și calea către aceasta o puteți găsi prin spiritul vostru interior și trebuie să îl lăsați să vorbească. Acesta este singurul, învățător adevărat deoarece acesta este conectat cu Spiritul universal al lui Dumnezeu și este prin urmare, imaginea mică a acestuia, și acesta își trage tot adevărul numai din El.
[12] Acum, când sufletul s-a făcut el însuși complet subordonat
naturii spiritului său și prin aceasta nu mai are dorințe pământești astfel că el se străduiește numai spre spiritual și prin urmare acesta are un suflet conștient de sine, a trecut în spiritual, atunci cu atât mai mult completa persoană a ajuns la un nivel care a fost indicat de către înțelepții din India ca "Nirvana", astfel o stare în care fiecare voință, pe baza de cărnii, a tendințelor pământești, este distrusă și care elimină orice viață din carne ca existență materială. Această condiție este posibilă în viața materială și chiar ar trebui să fie atinsă astfel încât pacea totală să intre în inima omului.
[13] Acum, voi toți aproape ați ajuns la acea renaștere a sufletului.

Cu toate acestea, acolo, în Împărăția Mea, când voi fi înălțat, există încă o altă renaștere, care este cea a spiritului, care va consta apoi într-o comunitate inseparabilă cu Mine. Acolo va fi cea mai mare fericire a copiilor în casa Tatălui și bucurii pe care inima omului nu le poate suspecta vreodată, deoarece acestea sunt pur spirituale și despre care nici cea mai mică bucățică nu se poate face înțeleasă pentru voi înainte de această vreme.
[14] Deci, mai presus de toate, luptați pentru a ajunge la renașterea sufletului vostru, astfel încât sufletul vostru să învețe să privească numai cu ochiul spiritului și să se cunoască prin aceasta din ce în ce mai mult el însuși și originea sa.
[15] Dar, din moment ce Eu Însumi, la fel ca voi toți, trebuie să Mă urc pe acești pași în Mine însumi ca o ființă umană - pentru că Eu sunt cel care deschide calea pentru umanitate care, în ciuda multor mesageri, întotdeauna ei s-au încurcat în erori - voi în cele din urmă veți înțelege, de asemenea, că Eu, în scopul de a clarifica această urcare până la finalizare și să o fac de înțeles, nu pot vorbi altfel decât o fac acum."

Capitolul 76 Sfaturi pentru a înnobila sufletul

[1] **Petru** a spus: "Da, Doamne, eu pot vedea în mod clar aceasta acum și pot înțelege, de asemenea, din ce în ce mai mult că natura Ta umană este de fapt complet la fel cu a noastră și că diferența constă

doar în spiritul din noi. Noi toți vom face cu siguranță ce putem mai bine pentru a atinge toate obiectivele pe care Tu ni le-ai arătat. Dar nouă încă ne mai lipsesc foarte multe atunci când vine vorba despre renașterea sufletelor noastre. Noi
suntem pe drumul cel bun, dar atunci când suntem singuri noi în mod repetat cădem înapoi ceea ce ne ispitește să facem lucruri prostești pe care le-am comis deja de multe ori după cum Tu ai văzut. Cum putem evita acestea?"
[2] **Eu** am spus: "În primul rând prin dobândirea puterii adevărate a credinței, chiar și atunci când voi nu Mă vedeți, pentru că fericiți sunt cei care cred și nu văd. Și apoi prin a vă face liberi de orice
frică și numai cu toată puterea să Îl iubiți pe Dumnezeu despre care voi știți că El este în Mine și pe care L-ați recunoscut.
[3] Eu cu siguranță știu că voi toți Mă iubiți mult, dar această dragoste este preocupată acum mai mult persoana Mea decât de Spiritul Meu. Dragostea de nezdruncinat care nu mai simte nici o îndoială, deloc toate și care, de asemenea, nu se clatină de lucruri pe care voi nu le înțelegeți, voi încă nu o dețineți, ci doar o credință pentru care, pentru moment, doar faptele Mele sunt la bază, și acest lucru nu este încă o piatră, ci este amestecată cu bucăți de pământ care încă mai poate fi spălată de ploaia suferinței.
[4] Nu credeți numai credință atunci când Eu sunt cu voi, ci credeți și încredeți-vă complet în puterea Mea, de asemenea, atunci când Eu nu sunt fizic cu voi.

Examinați sufletele voastre pentru a vedea unde încă există ceva impur și aruncați-l din voi.
[5] Atâta timp cât voi încă mai puteți descoperi o stare de spirit proastă, o iritare, gânduri de nemulțumire sau necurate în voi acolo încă va fi în continuare îndoiala, care nu lasă credința vie să devină puternică. Toate aceste caracteristici rele sunt străine spiritului. De aceea, acesta nu poate pătrunde în sufletul care trebui să renunțe la ele în mod liber."
[6] **Petru** a zis: "Da, Doamne, aceasta știm cu toții foarte bine, și noi facem un efort pentru a acționa în conformitate cu cuvintele Tale, dar încă este foarte dificil să ne depășim pe noi înșine. Și totuși noi Te iubim cu toată inima și cu toată puterea noastră."
[7] **Eu** i-am spus: "Acest lucru este în regulă. De aceea Eu v-am adus în Efraim astfel încât voi să vă puteți purifica și în mod liber și prin efort personal să dobândiți împlinirea interioară. Deci, acest lucru este în regulă. Ați fi voi ucenicii Mei dacă nu ar fi fost intenția Mea să vă conduc la Tatăl pentru a-L sluji exact cum Eu Îl slujesc acum? Pentru că Tatăl știe ceea ce El face și ce instrumente să aleagă pentru El Însuși. Ceea ce încă lipsește, voi veți dobândi. Și astfel luptați pentru aceasta. Vouă nu v-ar lipsi puterea dacă voi ați cere-o."
[8] **Petru** a zis: "Da, Doamne, noi știm foarte bine că Tu mereu ne dai puterea de care avem nevoie, dacă Îți cerem aceasta. Este doar că noi toți uităm de prea multe ori să Îți cerem aceasta pentru că noi ne

considerăm a fi deja puternici în noi și credem că putem depăși cu puterea noastră proprie. Și acest sentiment de putere ne umple cu o mare încredere care se schimbă foarte ușor în remușcări atunci când unele circumstanțe prezintă foarte marea slăbiciune și instabilitate a inimii umane, iar aceasta în ciuda tuturor intențiilor noastre bune. Nu ar trebui noi, atunci, să nu mai încercăm deloc să facem ceva cu propria noastră putere?"
[9] **Eu** i-am răspuns: "Cel care se străduiește să unifice cu Dumnezeu, va încerca mai întâi să împlinească voia Lui și să subordoneze propria sa voință, doar voinței energetice a lui Dumnezeu în om și cel care a devenit activ nu poate și nu va avea de suferit e eșuare. Dar atunci când omul este auto-motivat și vrea să execute ceva fără a se deranja dacă fapta este într-adevăr, de asemenea, în conformitate cu voia lui Dumnezeu, ar trebui să nu fie surprins în momentul în care fapta nu se va dovedi în avantajul său.
[10] Acest sentiment de putere despre care tu ai vorbit nu este de multe ori nimic mai mult decât mândria spirituală, sentimentul care înalță mai presus de alți frați umani și, prin urmare, care vrea să realizeze ceva excepțional, în scopul de a satisface propriul orgoliu sau, de asemenea, dintr-o dorință de a fi admirat de alții. Deci feriți-vă de aceste impulsuri, pentru că cei care aderă la Mine trebuie să fie săraci în spirit, după cum știți, astfel încât aceștia să primească totul de la Mine și să-l

vadă cu adevărat pe Dumnezeu. Dar cei care cred că ei sunt bogați spiritual sunt acum exact cei care se cred perfecți, se laudă despre auto-cucerirea lor și devin plini de mândrie spirituală.
[11] Uitați-vă la farisei cum ei cred că numai ei Îi slujesc lui Dumnezeu, cu tot felul de înțelepciuni lipsite de sens și chestii din cuvinte, dar ei își slujesc numai lor înșiși și propriei lor bunăstări. Este pur și simplu imposibil a lăsa chiar și cea mai mică învățătură din înțelepciunea Mea Cerească să curgă în inima lor, pentru că este complet umplută cu tot felul de bogății ale mândriei de sine a sufletului lor, în timp ce aceasta poate fi dată doar când există o sărăcie totală. Ai înțeles tu și frații tăi acest lucru?"
[12] Așa cum s-a întâmplat de multe ori, **Petru** era purtătorul de cuvânt al celorlalți, și după ce el s-a uitat frații prezenți care toți au făcut gesturi de aprobare, el a spus: "Da, Doamne, noi am înțeles acest lucru foarte bine, pentru că Tu ai dat de multe ori astfel de învățături în cuvinte similare. Dar noi am dori să știm altceva de la Tine.
[13] Tu ai vorbit despre o renaștere a spiritului și a sufletului. Această diferență a fost izbitoare pentru noi, pentru că noi nu am fi căutat niciodată o diferență și noi am crezut că, odată ce sufletul a fost pătruns complet de spirit că totul a fost atins din ceea ce putea fi atins. Ce zici despre aceasta? Dorești Tu să ne explici acest lucru mai clar?"

[14] **Eu** i-am spus: "Ceea ce puteți înțelege acum voi veți auzi. Dar totul poate deveni complet clar pentru voi doar în Împărăția Mea unde veți găsi o confirmare cu proprii ochi și cu organele de simț. Dar nu numai pentru binele vostru, ci, de asemenea, de dragul de adepților voștri, voi, trebuie să știți ceea ce vreau Eu să spun și ceea ce vreau Eu să indic cu renașterea spiritului. Deci, ascultați.

Capitolul 77. Renașterea Spiritului

[1] Toți cei care, deja pe Pământ, Mă vor urma pe Mine și cuvintele Mele vor atinge acest obiectiv pe care Eu vi l-am indicat vouă de atât de multe ori ca renașterea sufletului. Deci, aceasta este când sufletul a devenit pătruns de spirit prin care el a devenit deja capabil în trup să pătrundă în toată înțelepciunea înaltă din ceruri și să devină stăpân, nu numai pe el însuși, dar prin aceasta de asemenea, domn asupra mediului său înconjurător, da, chiar asupra naturii și puterilor ascunse, atunci când el încearcă, din dragoste, să împlinească voia Mea în beneficiul aproapelui. Mijloacele pentru a atinge acest obiectiv se numesc: credință și adevărata dragoste pentru aproapele.

[2] Astfel de oameni renăscuți pot fi și trebuie să fie, de asemenea, oameni foarte drepți, așa cum au existat în toate timpurile și care a deținut cea mai mare împlinire a sufletului, dar, prin urmare, ei nu au ajuns neapărat la comuniune cu Spiritul personal activ al lui Dumnezeu.

[3] Acest lucru, de asemenea, nu a fost posibil până acum pentru că divinitatea nu a fost încă personal vizibilă prezent, decât în Mine. Toți oamenii drepți care au ajuns la renașterea sufletului înainte viața Mea fizică nu puteau în ciuda faptul acesta, de departe, să vadă divinitatea, cum puteți voi. Acesta este motivul pentru care învățăturile lor arată că pătrunderea în cea mai mare împlinire părea a fi o ascensiune în infinit pentru ei, deoarece Dumnezeu Însuși, ca ființă non-personală, înseamnă infinitul în care suflarea puterii Lui poate fi simțită spiritual dar pentru suflet încă nu putea fi făcută vizibilă într-o persoană la acel moment.
[4] Numai după moartea Mea, atunci când acest organism va fi luat ca haină de atotputernic divinitate, infinită Însăși, toți cei, care și-au părăsit viața fizică înainte de vremea Mea, vor fi, de asemenea, capabili, prin vederea prezentei zeități în persoană, să trăiască în comunitate veșnică cu El. Și aceasta într-un oraș pe care Eu vi l-am arătat deja, atunci când cei 12 piloni iluminați au speriat ierusalemiții pe timp de noapte și care reprezintă adevăratul Ierusalim ceresc - orașul etern al Domnului. Acesta unit veșnic viu cu Dumnezeu, împreună cu copiii Săi este renașterea spiritului.
[5] Mulți mai mulți vor fi foarte bine în măsură să ajungă la renașterea sufletului după Mine și vor fi, de asemenea, foarte binecuvântați și fericiți, dar fără a ajunge la acest nivel cel mai înalt și ultim. Mulți reprezentanți ai Spiritului Meu au coborât pe Pământ

și au arătat calea pentru cei pierduți, modul în care aceștia ar putea ajunge la pacea și iluminarea interioară, dar fără a fi capabili a arăta căile directe spre Mine, deoarece acestea nu se deschiseseră încă. Toți cei care a vrut să meargă pe fostele căi
în acest mod, prin urmare, au putut foarte bine să ajungă la renașterea sufletului dar nu în comunitate cu Mine.
[6] Aceasta din urmă este posibilă numai prin credința în Mine, că Eu sunt cu adevărat Hristos, Cel uns Căruia îi este dată toată puterea și slava Tatălui, astfel încât oamenii vor deveni fericiți și foarte binecuvântați prin Fiul. Eu sunt Poarta - nu există nici o alta. Cel, care vrea să meargă pe căile la cerului fără să dorească să Mă cunoască poate ajunge la un grad ridicat de deplinătate, dar niciodată la o comunitate clară, vizibilă cu Dumnezeu Însuși. Înțelegeți acest lucru acum?"
[7] **Toți** au spus: "Da, Doamne, pentru că acest lucru a fost spus în mod clar. Cine nu ar înțelege acest lucru?"
[8] Acum, **Petru** s-a gândit din nou: "Doamne, acum toți cei care
au ajuns la renaștere și care locuiesc acolo acum într-adevăr fericiți, de asemenea, vor ajunge la renașterea spiritului, sau este posibil ca ei să rămână la nivelul împlinirii lor?"
[9] **Eu** am spus: "Voi înșivă puteți să răspundeți la această întrebare, pentru că este evident că nimeni nu este forțat. Dar atunci când o țară este împărțită

de un râu mare și vine un arhitect priceput, care construiește un pod și apoi îi cheamă pe toți cei care nu au fost încă în măsură să ajungă la celălalt țărm, să îl traverseze cu el pe celălalt mal, îl vor urma toți? Cea mai mare parte în orice caz, și cei care au rămas în urmă, după un anumit timp de așteptare cu siguranță, de asemenea, vor trece peste, atunci când ei vor vedea că primii nu a venit înapoi, și chiar mai mult, când vor vedea că celălalt mal este luminat de soare și arată minunat.
[10] Uite, un astfel de arhitect sunt Eu. Și, de asemenea, după Mine fiecare se va strădui să găsească drumul până la pod pentru că spiritul său interior îi va spune: "Este un lucru mai valoros, mai mare decât ceea ce tu ai atins prin viața ta neprihănită. Caută-l."
[11] Și de fiecare căutător care a lepădat viața fizică va avea, de asemenea, posibilitatea de a găsi acest pod, dacă el a devenit un om neprihănit prin Învățătura Mea, care vă este dată vouă sau printr-o învățătură a unui fost sau viitor învățător, care a fost trezit de Mine.
[12] La astfel de drepți, Eu voi veni să îi întâlnesc ca un colector de taxe pe pod, și atunci ei în mod liber vor plăti taxa lor, ceea ce înseamnă: ei vor accepta învățătura: Tatăl este în Fiul, și cel care vede pe Fiul vede și pe Tatăl.
[13] Deci, ei, de asemenea, vor fi acceptați la fel ca cei care au mers pe căile Mele de la început.

[14] Prin urmare, ar trebui să priviți cu dispreț neamurile, pentru că Eu vă spun că printre ei sunt mai mulți oameni drepți decât au fost vreodată în mijlocul poporului iudeilor, și acesta este, de asemenea, motivul pentru care neamurile vor fi acceptate și iudeii respinși."
[15] **Petru** a zis: "Doamne, dacă există astfel de oameni drepți, printre neamuri, cum au ajuns ei la această dreptate?"
[16] **Eu** am răspuns: "Eu v-am spus deja că ei sunt întotdeauna instruiți de reprezentanți ai Spiritului Meu, care transmit lumina din Cerurile Mele și instruiesc oamenii în funcție de capacitatea lor de Înțelegere. Și mai presus de toate, acești reprezentanți învățau descendenții în interiorul spiritului, astfel încât toți cei care vroiau să găsească adevărul în ei înșiși să poată fi, de asemenea, capabili să-l găsească. Și acest lucru este, după cum știți, renașterea sufletului. Eu de asemenea, de multe ori v-am sfătuit acesta coborând la voi, ca un mijloc util de a face sufletul liber și curat de tot praful și petele egoismului său, astfel încât el să poată veni la Mine.
[17] Antrenați-vă în acest lucru, astfel încât ochiul vostru interior să fie mai mult deschis, și experimentați în voi înșivă despre toate lucrurile pe care spiritul vi le poate dezvălui atunci când aceasta a devenit viu în voi. Cum se poate face acest lucru voi știți foarte precis de la Mine. Astfel că acționați în consecință."

[18] Acum, toți ucenicii s-au retras și s-au gândit mult la cuvintele Mele pe care le-au luat foarte mult la inimă. Mai ales Petru, care până acum a fost puțin preocupat de calitățile pe care spiritul le poate da sufletului, era cel care a fost acum foarte zelos pentru a menține ochiul său spiritual deschis, în scopul de a cunoaște mai bine pe sine și mediul său.

Capitolul 78 Vizualizarea spirituală

[] Câteva cuvinte trebuie să fie adăugate aici despre vizualizarea spirituală pentru cei care urmează căile Mele și vor să experimenteze pe ei înșiși cât de mult este sufletul lor capabil să fie deja dezvoltate în organism. Acesta nu va fi învățat aici cum se pot dobândi calități deosebite, miraculoase sau magie, nici nu va fi dată rețeta de a se strădui numai pentru acestea, ci aici va fi arătat modul în care să depășească multiplele îndoieli din inimă pe care sufletul le simte atât de mult cât el nu a slăbit legăturile cărnii lui. Acesta este adevăratul scop: a fi independent de carne
cu toate poftele ei, îndoielile și erorile ei, în scopul de a te simți bine în lumea actuală, reală, și adevărată, în care sufletul trebuie să meargă după moarte, și să fie capabil să intre fiind în același timp complet liber și independent.

[2] Este evident că, atunci când cătușele constrângătoare ale cărni devin mai ușoare, viața sufletului în sine devine complet vizibilă. Și toți cei care aud Cuvântul Meu, dar care mai departe nu

percep nimic din acea viață interioară a sufletului, sunt încă complet blocați în legăturile lor trupești. Ei sunt ascultători dar nu împlinitori ai Cuvântului.
[3] Toți cei care se vor lepăda de aceste legături ale sale primesc o imagine mai clară despre oameni și natură. La început numai în așa fel încât el crede că capacitatea sa de percepție devine mult mai clară. Dar aceasta de fapt înseamnă că spiritul este agitat, primind mai multă libertate de mișcare. Apoi, omul trebuie să ia obiceiul să se uite în el însuși, acest lucru înseamnă să recunoască imaginile pe care ochiul său spiritual le poate vedea,
independent de ochii fizici și să le poată respecta. Apoi, atunci când el stă în dragostea pentru Mine și continuă să construiască pe această bază, el va dobândi mai repede calitățile spiritului pe care voi le numiți "clarviziune". Dar acest lucru nu este o calitate magică, ci una foarte naturală, una a sufletului pe care el o poate închide el însuși la fel cum voi vă puteți închide în trup împotriva
dezvoltării a diverse calități.
[4] În timpul bolii legătura între suflet și trup de multe ori devine slabă. Clarvederea care există atunci prin slăbiciunea trupului este un fel de clarviziune nesănătoasă prin care multe lucruri apar că nu sunt corecte. Viața sufletului într-o lume care este complet străină pentru el nu este nimic neobișnuit cu oamenii bolnavi, și multele imaginații care apar prin aceasta sunt nimic altceva decât imagini corespunzătoare ale lumii sufletului. Imagini

corespunzătoare pentru că limba în care spiritul vorbește sufletului nu sunt cuvinte, ci doar idei complete în timp ce cuvintele pot comunica doar cu greu acele idei.
[5] Dezvoltarea capacității de a înțelege limba pe care voi o știți - cel puțin în conformitate cu cuvântul - ca limbă de corespondență nu mai este doar utilă în timpul vieții, ci chiar necesară, deoarece în caz contrar voința sufletului, după moartea lui trupului, se va simți ca un străin în împărăția spirituală, care vine într-o țară complet străină, în care el nu poate înțelege limba și în care el se poate face înțeles doar cu mare dificultate. Numai cu această diferență: că locuitorii acelei țări înțeleg străinul, dar el nu înțelege
de locuitorii, care la început trebuie să adopte din nou legăturile laborioase ale vieții sufletului pentru a fi din nou familiarizat cu limba fizică laborioasă care a devenit neobișnuită și prin care se poate face contactat numai prin intermediul cuvintelor, iar nu printr-o serie de gânduri.
[6] Acesta este motivul pentru care oamenii avansați spiritual regretă de multe ori imposibilitatea de a-și exprima simțământul lor în cuvinte suficient de clare, sau imposibilitatea de a spune, prin scris sau vorbit, fluxul gândurilor lor, la fel de repede cum spiritul le arată sufletului. Toate acestea nu ar fi posibile dacă acea limbă a spiritului în imagini rapide și serii de idei nu ar exista.

[7] Deci, este mai mult decât a fi în măsură să comunici în cuvânt și scris, și, astfel, nimeni să nu creadă că un foarte dezvoltat limbaj în scris sau un talent de orator foarte dezvoltat, este cel mai genial lucru pe care sufletul omului îl poate exprima, pentru că acestea sunt doar foarte slabe ieșiri ale strădaniei interioare a spiritului de a împărtăși cu sufletul ceea ce se află cel mai perfect ascuns în spirit. Astfel nimeni să nu creadă că el a realizat ceva special atunci când el este considerat un maestru în această comunicare exterioară. El este doar un slab cârpaci în comparație cu bogăția maestrului interior care nu își afișează talentele sale la exterior.
[8] Eforturile de a lăsa să vorbească în sine pe cât de perfect posibil, prin puterea Mea și prin dragostea pentru Mine înseamnă calea Mea și urmează-Mă, pentru că Eu am mers pe aceeași cale în timpul vieții Mele pământești în carne, și la fel ca orice altă ființă umană Eu a trebuit să dobândesc aceasta pas cu pas, cu dificultate. - Să ne întoarcem acum la adepții Mei.

Capitolul 79. Sfințenia Lui Dumnezeu

[1] Petru a scris cuvintele Mele adânc în inima lui, și cu o hotărâre care era tipică pentru el s-a dus imediat la lucru să își dezvolte sufletul în acele lucruri care lui încă îi lipseau. El însuși s-a retras în mod direct retras față de ceilalți pentru a-și putea deschide ochii lui păcătoși și a rămas pentru câteva zile, aproape invizibil

pentru toți.
[2] Din nou, trebuie subliniat aici că ucenicii Mei au fost împreună aici să se supună unui fel de test de voluntariat, din propria lor voință liberă, independent față de Mine și fără nici o forță exterioară a mediului, astfel încât calitățile deja dobândite ce au fost date acestora de către Mine pentru chemarea lor viitoare ca apostoli ar putea acum deveni complet a lor proprie. Tot ceea ce s-a întâmplat în Efraim ar trebui să fie văzut din acest punct de vedere.
[3] Într-o seară Petru a apărut din nou printre grupul de frați din care fiecare a mers pe propria sa cale interioară de viață, motiv pentru care retragerea nu a fost atât de mult a observată pentru că el era mereu prezent la mesele regulate și el venea și mergea în toate direcțiile. De data aceasta, ucenicii au rămas mai mult timp împreună decât de obicei. Aceasta a fost din cauza întrebărilor lui Iacov cu privire la de ce sfințenia lui Dumnezeu nu ar putea fi ofensată de păcatele oamenilor din moment ce acele păcate au fost adesea mijloace de purificare, și, de asemenea, posibilitatea de a păcătui a fost permisă de Dumnezeu. Deci, trebuie să existe o explicație specială pentru teoria templului, din moment ce în mod deosebit Eu M-am asociat de multe ori cu păcătoșii și nu M-am simțit niciodată ofensat de către cel mai rău dintre păcătoși.
[4] Apoi a fost o discuție între ei, în tot felul de modalități prin care ieșea, de asemenea, în față ceea

ce Eu i-am învățat înainte. Şi fiecare și-a format opinia sa personală despre sfințenia lui Dumnezeu. În cele din urmă Ioan a explicat în detaliu că adevăratul sens al cuvântului "Sfințenie" este marea auto-negare a iubirii lui Dumnezeu, care cu toate acestea se putea simți ofensată de păcatul care se opune acelei iubiri, care la fel ca un tată bun s-ar simți jignit de copiii săi lipsiți de iubire, dar pentru acest motiv, el tot nu se va simți supărat. El va căuta mijloace ușoare cât mai mult posibil pentru a elimina această lipsă de dragoste, și va folosi numai mijloace din ce în ce mai severe în cazul în care mijloacele ușoare nu ajută. Cu toate acestea, nu din furie, ci numai din dragoste și pentru un scop drept.
[5] Și toți ucenicii au spus că erau de acord cu aceste cuvinte, dar
Petru a adăugat la aceasta faptul că sfințenia lui Dumnezeu nu însemna numai marea iubire a lui Dumnezeu, ci, de asemenea, marea înțelepciune prin care El a stabilit întreaga creație într-o mare eficiență perfectă. Nu a perturba această ordine, care conținea eficiența în sine, a fost cea mai sfântă datorie a omului. Ci tocmai în acest domeniu, omenirea a păcătuit atât de infinit, deoarece aceasta a fost împotriva acestei ordini și astfel, de asemenea, a încercat să distrugă eficacitatea legilor naturii spre propria sa pierdere. Acesta este modul în care a avut loc potopul, deoarece ordinea a fost deranjată, și cu aceasta, de asemenea, eficacitatea pe care munți o îndeplineau ca o greutate pe

bazinele de apă subterană, pentru că Enohiții au explodat munții. Şi omul păcătuiește chiar acum împotriva ordinii, și prin aceasta el a ofensat Sfințenia lui Dumnezeu în scopul de a abuza de corpul său și de a se complace în lăcomie și desfrânare prin care trupul a devenit nepotrivit pentru a fi folosit ca un scaun pentru un suflet sănătos. A recunoaște ordinea în care noi trăim a fost un pas important spre renaștere, și, prin urmare, el și-a dat seama cât de necesare sunt aceste zile pentru a coborî în interiorul sinelui lui pentru că numai atunci când caută în sine va fi posibil să fie învățat de Dumnezeu și să cunoască adevărul.
[6] Apoi ceilalți au întrebat dacă aceasta era ceea ce el a făcut. Petru a confirmat acest lucru și a explicat că el a făcut acest lucru cu mare zel în aceste zile și că el a fost, de asemenea, convins că a găsit drumul acum de a deveni un ucenic adevărat al Domnului și Învățătorului nostru. Deși el a fost convins că toți frații au luat ultimele cuvinte ale Domnului la inimă și că făceau eforturi pentru a ajunge la obiectivul apropiat, el a simțit un impuls puternic să descrie observațiile sale, deoarece unii ar putea beneficia personal de acestea, sau care i-ar putea fi, de asemenea, utile lui, Peter.

Capitolul 80 Calea împlinirii interioare

[1] Frații i-au cerut din nou să comenteze ideile și experiențele sale, și Petru a început: "Dragi frați, în curând se vor împlini 3 ani, de când noi am fost

adepți constanți ai Domnului care ne-a lăsat să intrăm în toate minunile Cuvântului Său, și noi nu ne îndoim deloc, despre cine avem Îl cu adevărat avem personal printre noi. Dar în ciuda faptului că eu pot vedea acest adevăr și sunt conștient de că trăiesc direct în apropierea Celui care este Creatorul nostru, al tuturor, eu încă nu pot reuși complet a depăși creșterea treptată a îndoielii ce șoptește în mine: "Toate cunoștințele și eforturile tale sunt inutile pentru că niciodată nu vei fi capabil, oricum, să ajungi la acea puritate care ți-ar da cumva dreptul de a sta aproape de El, care într-adevăr este fără vină. "Această conștientizare a păcătoșeniei care încă aderă la noi toți a vărsat multe lacrimi din inima mea cu remușcări, și aceasta este doar pentru că Domnul mi-a vorbit cu dragoste astfel că eu am fost ridicat și umplut cu un nou curaj pentru a prelua aparenta muncă inutilă.

[2] De asemenea, eu am reușit destul de bine să păstrez neîndoielnic, ca o fermă posesie, credința mea că în Domnul și Învățătorul nostru se află singurul exemplu de împlinire, dar până acum eu nu am reușit să cred că eu pot ajunge chiar și cel mai scăzut nivel de împlinire. Totuși, Eu am reușit să stabilesc în mine voința fermă de pentru aceasta, astfel încât, cu această intenție fermă eu nu voi renunța la atingerea obiectivului îndepărtat prin conștientizarea nevredniciei mele personale.

[3] Dar acum eu îmi dau seama că examinarea legilor ordinii este oricum o luptă oricum prin care

aceasta este într-adevăr mult mai ușor pentru noi - cel puțin pentru mulți - de a-și purifica sufletul de multe impurități, pentru atunci când ochiul cuiva este capabil să recunoască exteriorul, înțeleptele aranjamente care formează mijloacele pentru educarea sufletului, de asemenea, va pătrunde foarte repede scopul actual, interior al acelor aranjamente exterioare, și inima lui va la început de umplută cu uimire, admirație și minunare și apoi va trebui cu siguranță va trebui să se schimbe în dragoste pentru Ființa atotputernică, pentru că El s-a așezat aici în, ordinea Sa sfântă cea mai mare eficienta pentru salvarea și progresul întregului univers al cărui punct culminant constă în acel unic singur scop, și anume de a forma persoane care pot lucra și crea într-o comunitate fericită cu Spiritul lui Dumnezeu.

[4] Mai mult decât atât, aceste cunoștințe vor fi, de asemenea, o stimulare de a lăsa totul în urmă, care este în contradicție cu ordinea în care este necesar pentru a atinge acest obiectiv mai mare, și prin care, sufletul va depune eforturi pentru a fi bun și a trăi în neprihănire în ochii lui Dumnezeu. Numai cei mai mari nebuni și diavoli în formă umană pot rezista împotriva legilor cunoscute spre propriul lor dezavantaj fizic și spiritual.

[5] Iată, dragi frați, acest punct de vedere m-a ghidat deja pentru o
lungă perioadă de timp, dar numai aici am atins scopul care-mi permite, cu ochii deschiși, din liberă

voință - și nu numai după ce Domnul mi-a deschis ochii mei, prin puterea voinței Sale - să recunosc legile exterioare ale naturii ce îmbracă legile interioare cele mai sublime ale dragostei, și prin aceasta sper să fi făcut progrese importante în propria mea dezvoltare."
[6] Andrei l-a întrebat ce a făcut el pentru a primi acel simț de vedere interioară. El însuși nu crede că este important să aibă, de asemenea, simțul extern de vedere, deoarece a înțelege Cuvântul era pentru el superior, și această priveliște interioară, spirituală era pentru el mai importantă decât toată cunoașterea legilor exterioare ale naturii, dar fiecare ar trebui să evalueze acest lucru în funcție de propria sa convingere și, prin urmare, în nici un fel, el nu a vrut să spună că strădania lui Petru nu era bună.
[7] Petru a crezut că nu a fost greu să meargă pe acel drum, deoarece numai credința în Dumnezeu și voința erau necesare ca să pătrundă în obiectul pe care a vrut a-l examina. Apoi, în timp ce vizualiza forma exterioară în același timp apare, de asemenea, forma interioară, și spiritul arată apoi, de asemenea, în mod clar legile care devin vizibile prin această observație.
[8] A fost de asemenea evident că prin vizualizarea multor lucruri
care veneau pe parcurs, sufletul nu trebuia să fie mulțumit doar să primească aceste abilități exterioare, fără a lăsa vocea Spiritului în mod clar să

sune în el. Acestea ar trebui să meargă întotdeauna împreună și apoi dezvoltarea acestor calități ale sufletului cu un corp sănătos cu siguranță nu ar fi greșite.
[9] Astfel, el a descoperit de exemplu, modul in care plantele se construiesc, și prin faptul acesta el a văzut în mod clar modul în care substanța sufletului plantei era, de asemenea, o ființă complet închisă în sine, dar totuși capabilă pentru o dezvoltarea în continuare ca însăși o ființă umană. Când anterior el a văzut plantele doar ca o ramură de Pământul viu - oarecum ca firele de păr care cresc pe corpul unei ființe umane - știa acum că acest lucru nu este atât de mic, ci că fiecare plantă, deși imperfectă, reprezintă un suflet complet, care este inclus în sine, care, de asemenea, construiește corpul ei la fel ca sufletul complet al ființei umane. Deși el a înțeles de la explicațiile anterioare ale Domnului cum sufletul uman a luat ființă prin lumea vizibilă, dar el nu a avut niciodată o așa vedere detaliată exactă pe care el este capabil să-o aducă înapoi în orice moment, și multe dintre lucrurile pe care
el a simțit au fost adevărate înainte de a devenit acum cu adevărat reale pentru el.
[10] Acum au fost multe întrebări, în special de la ucenicii care nu fac parte dintre cei 12, care încă mai doreau să primească o mulțime de clarificări de la Petru, dar care poate fi lăsate aici pentru că acestea nu sunt de o importanță vitală. Doar trebuie să se facă observația că în timpul acestor discuții, a venit

întrebarea dacă elemente de suflet încă imperfecte - care au devenit deja vizibile pentru mulți în momentele când ochii lor spiritual a fost deschiși - erau conștiente și dacă pe nivelurile inferioare ale organelor anorganice o capacitate de a simți mergea mână în mână cu acea conștiință - care ar putea fi asumată - și dacă acest lucru era necesar pentru anumite scopuri.

Capitolul 81 Capacitatea de a simți

[1] Petru a dat acum următoarea explicație a lucrurilor pe care le-a obținut prin observarea sa:
[2] La început el a văzut cum a fost construită forma de către suflet, întotdeauna cu scopul dezvoltării viitoare, iar nu numai pentru a avea cea mai bună casă plăcută. Acesta este aproximativ ca atunci când un călător și-a stabilit un obiectiv și acum încearcă cu zel să ajungă la el, iar el mereu ia în considerare cât de multă putere îi poate da trupul din când în când pentru a ajunge la scopul său. Sufletul stabilește aici, de asemenea, un obiectiv, și anume să ajungă la o anumită maturitate, care însă poate fi atinsă numai prin mijlocirea formei. Prin urmare, forma acceptată se potrivește cu scopul și aceasta a fost aleasă în funcție de tipul de caracter.
[3] Din aceasta se poate concluziona că deja la cele mai mici niveluri este prezentă o conștiință de sine, indiferent de cât de mică este, altfel o dezvoltare spirituală, nu este posibilă. Dar, la cele mai mici niveluri nu există capacitatea fizică de a

simți. Acesta este doar rezultatul vieții unui suflet mai dezvoltat și începe de la linia de frontieră a acelor creaturi care posedă circulație de sucuri.
[4] Petru: "Deci, de exemplu, plantele au capacitatea de a simți, deși într-un grad scăzut, dar aceasta este deja mult mai mare la cele mai mici niveluri ale lumii animale.
[5] Circulația sucurilor este strădania de a umple organismul cu
viață dintr-un un punct de mijloc și de a dezvolta o conștiință de sine deoarece această construcție concentrică presupune un nucleu al vieții, care în cazul omului poate fi găsit în inima lui. Plantele încă nu au nici un organ inimă, dar în măduva lor interioară au un principiu de viață lui care se manifestă prin efortul de a hrăni și de a menține copacul sau planta, și aceasta printr-o circulație adecvată a sucurilor într-un organism de tuburi extrem de fine care vin în mișcare primăvara și toamna.
[6] Cu toate acestea, circulația are nevoie întotdeauna un activator sub formă de nervi, care este încă foarte grosier cu plantele, dar cu animalele ele devin mai fine tot timpul. Acești nervi au întotdeauna în comun faptul că ei sunt emițători activi ai impulsurilor din exterior și interior, protejându-se ei înșiși împotriva impulsurilor nocive prin organe adecvate și se predau influenței acelora care sunt utile. Acesta este motivul pentru o floare

se deschide și se închide și de aceea un animal fuge sau permite o influență benefică.
[7] Deci, pare, fără îndoială pentru mine că tot ceea ce este creat primește abilitatea de a simți doar după ce activitatea sufletului a fost suficient de dezvoltată pentru a duce în același timp, la conștientizare dorința de dezvoltare viitoare. Și această dorință este dragostea ce conduce pe care Domnul a dat-o ca un mijloc de îndemn ușor fiecăruia și prin care scopul de a transforma universul va fi atins - fără forță, ci doar prin propria decizie liberă de a merge, de asemenea, pe drumul împlinirii. Și această forță conducătoare este Spiritul din Dumnezeu, care poate deveni viu în om după ce a acceptat forma, stând apoi în fața lui Dumnezeu ca un cuceritor care a pătruns prin forma exterioară și o lăsat-o ca și cum ar dispărea în el însuși."

Capitolul 82 Domnul și Efraim

[1] După ce ucenicii au declarat că erau de acord cu explicația lui Petru în timp ce încă adăugau câteva opinii personale, Ioan a început să vorbească și a explicat fraților li că mai ales grija Mea iubitoare este mereu atentă pentru a ajunge la obiectiv cu cea mai mare certitudine a individului, și că ea este, de asemenea, în principal, acel scop final care determină calea în care persoana ar trebui să meargă spre dezvoltarea sa pentru a deveni o ființă umană. Dar, din moment ce pentru motive foarte înțelepte fiecare persoană are o altă personalitate,

de asemenea, sufletul fiecărei ființe umane este ghidat diferit până la dezvoltarea lui completă. Acesta este motivul pentru care o lege generală, iar una specifică fixă universală poate fi observată ca pe ce cale un suflet în curs de dezvoltare ar trebui să o ia, pentru că numai Dumnezeu știe scopul final, și nimeni altcineva nu poate ști sigur - nici chiar persoană individuală însăși - ce poziție în slujba lui Dumnezeu, el
poate și va ajunge.
[2] Prin urmare, dragi frați "așa cum Ioan și-a continuat discursul său," voi ar trebui să depuneți eforturi pentru dreptul fel de dragoste și umilință, mai mult decât pentru toate cunoștințele, astfel ca Domnul să fie în măsură să vă conducă nestingherit. Voi nu ar trebui să vreți nimic altceva, decât numai dragostea Lui, atunci voi veți ajunge la cea mai mare cunoaștere și aceasta este: de locui în inima lui Dumnezeu, unde puteți observa totul, nu prin voi înșivă, ci prin dragostea lui Dumnezeu, prin care vălul va cădea de pe ochii voștri."
[3] În timp ce ucenicii încă discutau despre una și alta cu privire la acest subiect, a fost un zgomot în sala mare, venind de la deschiderea ferestrei ca și când cineva se ținea de ea și era în pericol de a cade. Ucenicii au fugit repede la ea și au văzut acolo un om agățat de o balustradă și care, evident, a ascultat ceea ce s-a discutat, dar prin care el și-a pierdut echilibrul și era acum în pericol de a cade. El a fost tras în sus și întrebat cu blândețe dacă el nu s-

a rănit și modul în care el de fapt a ajuns la fereastra deschisă destul de înaltă.
[4] Omul care a reacționat la început un pic încăpățânat, ca un criminal care a fost prins, a devenit curând mult mai prietenos pentru că el nu a văzut nici o față nemulțumită care s-a îndreptat spre el, și el a spus: "Dragi prieteni, îmi dau seama acum că eu am greșit foarte rău în privința voastră și eu sincer vă rog să mă iertați pentru toate lucrurile pe care eu le-am făcut față de voi cu cuvintele mele, cu toate că voi nu știți aceasta. Dar permiteți-mi să vă fac cunoscut mai exact ceea ce m-a adus aici și de eu aproape am avut un accident fatal.
[5] Uite, eu sunt un locuitor al orașului lui Efraim și v-am observat
deja de o lungă perioadă de timp de când erați aici și eu m-am întrebat mereu ce faceți de fapt în aceste ziduri, și, de asemenea, cine sunteți de fapt. Unii dintre membrii familiei mele și prietenii au spus că sunteți esenieni care comit aici vrăjitorie și plănuiți o nouă conspirație împotriva romanilor din Ierusalim lucru pentru care acesta este un loc ideal. Alții au gândit că voi trebuie să fiți, probabil, vrăjitori care pot face o mulțime de lucruri - de exemplu, de asemenea, restaurare neobișnuit de rapidă a acestui castel - dar nu sunteți conspiratori, deoarece acest lucru nu merge împreună cu personajul tău prietenos, deschis.
[6] Eu am râs de gândul că ați putea fie vrăjitori, deoarece eu nu cred aceste lucruri deloc, pentru că

eu știu că totul pe Pământ se întâmplă într-un mod natural și am decis să caut pentru mine să știu cine și ce sunteți cu adevărat. Astfel eu am mers de multe ori pe drum pe timp de noapte pentru a merge în jurul casei și să văd cum aș putea satisface curiozitatea mea. Dar eu am fost mereu ținut departe de o teamă ciudată de a intra la voi.
[7] Dar astăzi dorința mea a fost atât de puternică încât am vrut să pătrund secretul vostru cu toate costurile, și așa eu m-am pregătit să vin nepoftit. Este un copac în fața ferestrei unde m-ați prins, și ramurile sale sunt foarte largi. Eu am luat câteva bețe puternice cu mine și le-am pus de pe ramuri pe rama ferestrei și, așa eu am putut veni cu ușurință aici prin acel pod și să ascult conversația voastră. Întrucât voi ații discutat unul cu altul cu o așa mare atenție voi nu m-ați descoperit mai devreme, și eu am fost atât de prins de ceea ce ați spus că am uitat complet că eram un intrus și aș fi preferat să sar în interior pentru a fi cu voi. Din moment ce eu m-am uitat complet pe mine eu nu am mai acordat atenție podului meu subțire, și dintr-o data am lovit bețele, care apoi au căzut jos. În încercarea mea de a preveni aceasta, aproape că aș fi căzut dacă nu ați fi ajuns repede să mă ajutați.
[8] Acum, eu vă rog, dragi prieteni, să mă iertți, pentru că voi cu siguranță mă veți crede când eu spun că eu nu sunt un hoț sau un criminal intrus. Oricum, ar fi dificil să vă înșel - aceasta este ceea ce am auzit din înțelepciunea voastră."

[9] Petru a zis: "Dragă prietene, ce este de iertat, deoarece noi toți
știm foarte bine că a fost mai puțin curiozitatea, ci mai mult spiritul tău interior cel care te-a condus la noi. Deci, va fi departe de noi să credem că tu ai avut ceva criminal în minte. Dar acum vino, vino și stai cu noi, întărește-te și să vorbim unul cu altul, cu se cuvine sincer și adevărat între oameni. Dacă vrei să știi ceva de la
ne atunci întreabă. Nouă cu siguranță vom dori să îți răspundem."
[10] Efraemitul, care acum și-a pierdut frica lui complet, a mers să sta cu ucenicii, s-a întărit și apoi el a întrebat în curând, fără rușine, tot felul de lucruri: de unde am venit, ce vroiam aici și de ce de fapt am ales să rămânem în aceste ziduri, și, de asemenea, o mulțime de alte lucruri personale despre ucenici care i-au răspuns, de asemenea, foarte deschis.
[11] Când el știa acum că adepții Mei erau ucenici ai Nazarineanului care era bine-cunoscut pentru el, el întrebat imediat de Mine și absolut a vrut să se întâlnească cu Mine. Petru la mustrat pentru natura sa de foc și i-a spus că el ar trebui să aibă răbdare, pentru că nici unul dintre ei nu știa dacă Învățătorul lor le-ar permite acest lucru.
[12] În acest sens, **efraemitul** a spus cu îndrăzneală: "Prieteni, eu am mers mereu imediat la sursă și nu am căutat o lungă perioadă de timp la ramurile unui râu, atunci când a fost important să

pătrundă în miezul a ceva. Eu am bănuit că aici, cu siguranță, trebuia să fie ceva special cu privire la voi toți, și a fost, de asemenea, dorința mea deja de o lungă perioadă de timp să ajung să cunosc Mântuitorul și să aud de la El personal cuvintele pe care eu le-aș putea obține doar prin intermediul unor rute ocolitoare. Atunci nu este foarte ușor de înțeles că, eu cu toată puterea mea încerc să Îl întâlnesc pe el cât mai curând posibil, mai ales acum că inima mea tânjește cu atâta ardoare pentru El? Puteți porunci copilului vostru să stea departe de voi atunci când el vrea să vă îmbrățișeze? Eu știu foarte bine din scriptură, și din multe alte lucruri care s-au întâmplat acum, cine este de fapt Isus din Nazaret. Și acesta a fost de fapt, de asemenea, simțământul meu interior de a veni să aflu ceva despre El aici acesta m-a dus în acest loc, și, prin urmare, este adevărat ceea ce voi ați spus că spiritul a fost cel care m-a condus și nu curiozitatea mea m-a condus.

[13] Dar, dacă este într-adevăr așa că Regele Sionului locuiește aici, despre care a profețit David și toți proorocii, atunci El, de asemenea, nu se va opune unui om simplu, care aduce doar o inimă plină de cea mai mare dragoste și nimic altceva decât dragostea, și va bate la ușa Sa rugându-L să îl lase să intre. Eu cred că cunosc atât de bine cel mai înalt Spirit, care acum locuiește într-un trup, care știe exact ce se întâmplă aici și că El mă așteaptă să primească darul Meu de iubire."

[14] **Petru**, fiind foarte surprins, a spus: "Doar ascultă, prietene, tu vorbești aici un limbaj care este cel puțin foarte neobișnuit pentru urechile noastre, pentru că noi nu ne-am întâlnit cu cineva care, fără să Îl știe pe Domnul, să vorbească despre El în acest fel. De unde știi tu de fapt, atât de bine cine este El?"
[15] **Efraemitul** a spus: "Ei bine, nu ar trebui ca acest lucru să fie imediat clar pentru toată lumea dacă el are ochi să vadă și urechi să audă? Ambele, aceste organe corporale sunt încă în stare foarte bună cu mine, și tot așa de asemenea, rațiunea mea și, cu siguranță, de asemenea, inima mea care știe să vorbească o limbă mult mai clară decât rațiunea. Așa că eu mi-am deschis toate organele mele de simț și am ajuns să cunosc ceea ce alții nu ar putea descoperi prin dovezile cele mai evidente.
[16] Trebuie întotdeauna să vezi ca să crezi? Trebuie întotdeauna să vizitezi alte țări pentru a crede că ele există? Cu siguranță nu. Ei bine, acum, prietene, acesta este modul în care este cu mine, vezi? Ceea ce eu am auzit, după o bună verificare, a fost suficient pentru mine să cred, și, prin urmare, eu știu, de asemenea, cine este Învățătorul tău, și eu sunt complet convins că eu, de asemenea, voi găsi în El ceea ce am căutat și ceea ce eu cred ferm despre El."
[17] Când în Efraemitul a spus aceasta, **Eu** am intrat în sală și i-am strigat: "Fericiți sunt cei care cred și nu au văzut! Și așa tu ești binevenit cu Mine ca

ultimul dintre toți cei care au venit la Mine doar prin cuvântul Meu. Și rămâi de acum cu Mine, astfel încât credința ta să fie încoronată. Numele tău este Efraim și de acum înainte tu vei fi un pilon pentru mine ca un suport bun pentru construcția Împărăției Mele. Și voi toți ar trebui să luați un exemplu de la el ca să învățați ce înseamnă să trăiești din inimă
și să urmezi numai voința și sentimentele sale."
[18] Acum, Efraim s-a grăbit la Mine, complet copleșit de sentimentele sale. Și acum urmează una dintre acele scene care au fost descrise de multe ori și care este rezultatul iubirii unui copil care își recunoaște Tatăl, întâmpinându-L din fericire deplină.
[19] După această scenă și când Eu l-am întărit pe Efraim, Eu am
explicat ucenicilor Mei că acum ultimul a fost câștigat, dintre cei
care a coborât din univers pe Pământ pentru a fi un martor al vieții Mele pământești, pentru a fi un sprijin pentru Împărăția Mea și că astfel era deplin numărul celor care au fost chemați să devină învățători pentru "școala Mea a spiritului" pe care Fiul omului a venit să construiască și să o pecetluiască prin exemplul Său.
[20] Încă o dată ucenicii au fost îndemnați să țină repede ceea ce
au văzut și au auzit și să folosească bine timpul scurt pentru a se face într-adevăr puternici pentru viitor și să fie în măsură să rămână cuceritorii lor înșiși și

prin aceasta, de asemenea, in ceea ce priește oamenii.

Capitolul 83 Părăsirea Efraimului. Mergând spre Bethania

[1] Nimic foarte important nu s-a întâmplat în timpul următor. Noi am trăit foarte liniștit și în mod regulat, iar acum că o vreme foarte rece, a intrat în Palestina, aceasta era puternic resimțită în regiunea dură de munte, ucenicii au fost mai mult decât alteori confortabili împreună, în casa protectoare cu fervoare discutând și punând întrebări. Toate făceau serios efortul de a se dezvolta în mod corect, în spirit, și prin urmare, multe lucruri s-au discutat din nou cu privire la Mine și învățătura Mea. Nu are nici un sens să se repete aceste lucruri, deoarece acesta a fost de multe ori a spuse într-un alt mod.

[2] Doar un singur lucru trebuie să fie menționate aici. Ei au observat că temperatura din această iarnă era neobișnuit de scăzută pentru Palestina și ei căutau un motiv. Apoi ei au văzut într-o stare de clarviziune că țara a fost acoperită cu deja des menționatele spirite ale păcii - spirite elementare, a căror sarcină este de a supraveghea ordinea tuturor condițiilor pământești.Deci, ei au văzut cum acestea erau ocupate cu zel de a capta cât mai mult posibil ascendentele particule sufletești temperat-calde și să le coboare în jos. Aceasta a fost o mare bătălie în natură, care putea fi resimțită puternic prin deja menționata răceală.

[3] Ei M-au întrebat de ce această luptă se întâmplă în acest timp,
și Eu le-am explicat că acest lucru era foarte strâns legat de sfârșitul misiunii Mele. Acum elementele ascendente de furie care
s-au trezit prin rezistenta fiului pierdut erau încă ținute în sub control prin forță, astfel încât Lucrarea să nu fie deranjată și ca oamenii să nu ajungă la ruină, pentru că prin păcatele lor și prin întărirea sufletelor lor, care este rezultatul acestora, ei s-au făcut foarte înclinați să le absoarbe. Înainte de închiderea porții, înainte ca măsura să fie plină în punctul în care aceasta să dea pe afară, mila va încerca în continuare să împiedice pe fiecare de la a se aduce el însuși la ruină. Dar dacă ultima mare avertizare nu va fi luat în seamă, legea va intra în forță și consecințele tuturor păcatelor vor intra teribil în efect.
[4] Aceasta este ceea ce se va întâmpla cu iudeii. Dacă ei nu își vor schimba atitudinea lor și nu vor închide sufletul lor, pentru a preveni primirea și preluarea de mai multe elemente ale furiei prin întoarcerea de la căile pe care le-au urmat până acum, aceste *elemente* nu vor fi mai oprite și cu aceasta căderea va veni peste
popor și țară."
[5] După ce noi am petrecut aproape trei luni în Efraim, într-o zi unul dintre ajutoarele lui Lazăr, care a fost trimis în secret, a venit la noi și a vrut să vorbească cu Mine.

[6] Eu l-am lăsat să vină la Mine, și el a spus (**slujitorul**): "Doamne și Învățătorule, Lazăr, care a fost reînviat de Tine, mă trimite la Tine pentru a cere sfaturi și ajutor. Preoții din templu sunt acum, de când el a fost înviat din morți, mai sfidători decât oricând și amenință să-l blesteme, dacă el nu va mărturisi că el nu a murit, pentru că, într-adevăr, nu s-a întâmplat niciodată înainte ca o persoană moartă să revină. Ei l-au amenințat să bea apa blestemată pentru a dovedi în ce măsură Dumnezeu este cu el. Dar Lazăr știe șiretenia lor și că, în acest caz, ei îi vor da o apă foarte specială, care cu siguranță îl va omorî pentru a doua oară. Dar acum el nu știe dacă el, încrezându-se în Tine, trebuie să se dea lor sau dacă el acum ar trebui să se separe complet de templu care, cu toate acestea, a fost stabilit de Dumnezeu."
[7] **Eu** i-am spus: "Spune-i dragului Meu Lazăr, că el ar trebui să Îl caute pe Dumnezeu unde el crede că El poate fi găsit. Dacă el știe că El trăiește în templu, atunci el ar trebui să facă ceea ce vrea templu, dar în cazul în care acesta știe că Iehova nu locuiește acolo, atunci el de ce întreabă despre pentru templu și preoții săi? Eu prefer acei copii care se unesc în inima lor cu Tatăl și ascultă acolo ceea ce El le recomandă să facă. Du-te și spune acest lucru domnul tău."
[8] Mesagerul, care era unul dintre cei mai de încredere ai lui Lazăr, a luat acest mesaj imediat la el, după care Lazăr nu a mai

ezitat nici un moment, s-a disociat de templu și a amenințat călăii săi că va deveni un cetățean roman și se va pune complet sub protecția Romei dacă ei încă îl vor mai deranja. Apoi, preoții l-au lăsat în pace pentru că în cazul în care această amenințare era efectuată, orice oportunitate pentru posesia în viitor a bunurilor sale s-ar fi pierdut pentru ei în timp ce în acest fel ei încă sperau a ajunge la scopul lor de-a lungul unei căi strâmbe.
[9] Acum, treptat, a venit momentul în care vremea rece din Palestina a plecat și primele pregătiri pentru Paște au devenit vizibile. La acea vreme, mulți iudei făceau un pelerinaj la Ierusalim. Ei și-au pus casa în ordine, astfel că în timpul absenței lor nimic să nu fie în dezordine. Și astfel, de asemenea, în Efraim era o mare activitate vizibilă în rândul locuitorilor care se pregăteau să poată să petreacă ceva timp în apropierea Ierusalimului.
[10] Cu aceasta, a venit timpul ca trupul Meu să trebuiască să fie oferit și sufletul a fost cuprins de tristețe și de pregustarea marii suferințe care Mă aștepta. Dar, în același timp, el era copleșit cu conștiința marii sarcini care a trebuit să fie îndeplinită, și el a respectat voința Tatălui. Ucenicii au văzut acea luptă și, fiind îngrijorat, M-au întrebat ce se întâmplă cu Mine. Dar Eu i-am îndepărtat și le-am zis că în curând totul va deveni clar.
[11] Noi încă mai aveam câteva zile de petrecut în Efraim. Prin urmare, Eu Mi-am adunat ucenicii Mei și le-am spus că ei ar trebui să se pregătească pentru

călătorie pentru că noi vom merge la Lazăr să-și locui la el.
[12] Petru M-a avertizat din nou împotriva slujitorilor templului, și **Eu** i-am spus: "Acum a venit timpul că Fiul omului va fi găsit slab, iar dușmanii Lui vor reuși să-L învingă – spre propria lor judecată dar pentru mântuirea lumii."
[13] Petru a fost foarte supărat despre acest lucru și a spus cuvintele Mele fraților care erau, de asemenea, îngrijorat pentru Mine. Și din acel ceas, Petru întotdeauna a purtat în secret o sabie, pregătit să își ofere viața lui pentru Mine dacă slujitorii justiției ar veni să Mă captureze.
[14] Acum a venit ziua pentru a spune rămas bun. Eu i-am dat castelul nostru cu tot ce era în el pentru conducătorului orașului, l-am binecuvântat, și prin el, de asemenea, comunitatea, și Eu am chemat ucenicii împreună. Noi ne-am dus repede la drumul principal care ducea la Ierusalim pentru că noi încă am vrut să fim cu Lazăr în aceeași zi, în scopul de a lua cazare acolo pentru ultima dată înainte ca lucrarea vieții Mele pământești să se termine.

Capitolul 84 De ce sunt permise războaie

[1] După un mers de câteva ore, noi am ajuns la drumul care ducea de la Ierihon la Ierusalim, și noi am avut posibilitatea de a lua o mică pauză, deoarece un grup mare de soldații romani, care au schimbat cazarma și trebuiau trimiși înapoi la Roma, ocupau drumul. Deci, noi ne-am dus să stăm la

marginea drumului pe care noi trebuia să-l urmăm pentru a ajunge la Bethania, și noi am lăsat grupul să mărșăluiască.
[2] Ucenicii Mei au privit acei oameni robuști, puternici, care arătau toți bronzați și robuști. Ei aparțineau trupelor selecte, care au fost privilegiat să rămână pe timpul iernii în Ierihon, care era un oraș lumesc în acel moment. Iacov M-a întrebat dacă aceste persoane se bucurau într-adevăr de profesia lor de soldat și dacă spiritul, care, de asemenea, locuia în ei, nu se agita pentru a face clar pentru ei că războiul înseamnă o lipsă de fraternitate și că tot felul de vicii erau rezultatul acestora. În cele din urmă întrebarea Mi-a fost pusă Mie de ce Eu de fapt, permit războaie prin care atât de multe vieți prospere și viitorul lor sunt distruse și sufletele vor deveni crude și de multe ori complet degenerate. Ei toți se uitau la Mine în timp ce punea această întrebare pentru că aceasta Eu nu am fost întrebat niciodată direct.
[3] Așa că Eu le-am cerut să vină și să stea mai aproape de Mine, astfel că Eu nu trebuia să vorbesc prea tare și să atrag atenția celor care erau în marș. Și **Eu** am spus următoarele: "Când vă uitații la toate lucrurile pe care le puteți vedea în viață, este întotdeauna necesar să nu judecați acestea la exterior, ci întotdeauna la miezul interior adevărat. Lucrurile exterioare materiale și lucruri spirituale interioare, aceasta înseamnă lucrurile corespondente pot fi aparent contradictorii cu unul cu altul deoarece

polii lor sunt adesea opuși unul altuia, da acestea trebuie să stea ca concepte complet opuse între ele în ciuda faptului că acestea nu pot exista unul fără celălalt. Dacă aceste contraste vă acaparează într-adevăr vederea voastră voi credeți că ați descoperit contradicții inexplicabile, dar pentru ochiul spiritului acest lucru nu este așa deloc. Acest lucru este, de exemplu, cazul aici.
[4] Unui soldat roman îi este permis să ucidă prin profesia lui. Care este poziția sa umană exterioară - care cu siguranță nu este în conformitate cu învățătura Mea a păcii - în legătură cu ființa umană interioară, care este de asemenea, de la Dumnezeu și trebuie să se întoarcă la Dumnezeu? Cum este posibil, tu întrebi, ca Eu să permit unui suflet, dotat cu scânteia dumnezeiască a spiritului, să devină încurcat în astfel de lucruri greșite?
[5] Tu crezi că nu există nici o explicație, pentru că chiar dacă Eu Mă refer la voința liberă a omului, prin care, în poziția sa exterioară el poate face ce vrea, tu vei întreba: "Este pentru Tine, atunci într-adevăr necesar a permite atât de multă libertate oamenilor pe care ei o folosesc pentru crimă și omucidere, și nu ar fi mai bine, cel puțin, a restricționa această libertate într-un mod în care să nu fie folosită într-un mod abuziv pentru atât de multă durere și tristețe nerezonabilă pe Pământ? "Da, tu vei întreba: "Poate divinitatea, care este adevărata Dragoste, privi liniștit la astfel de imense dezastre și îngrozitoare mizerii pe care oamenii le aplică pe ei înșiși, fără a

se teme sau a dori să le oprească? Nu este iubitoarea divinitate o insensibilă divinitate care experimentează un fel de bucurie privind în liniște cum creaturile Sale se devorează unii pe alții? Nici o ființă umană nu ar putea privi în liniște atât de multă mizerie, dacă ea ar avea puterea de a acționa, pentru că chiar compasiunea sa l-ar obliga să sară la aceasta și a oprească grupurile care luptă cu seriozitate sfântă.
Atunci de ce divinitatea nu face acest lucru în timp ce El domnește peste toate puterile?"
[6] Uite, aceasta este ceea ce multe suflete ezitante, din care deja
o mare parte din lumina Mea clară a zburat, se întreabă, și apoi încep să se îndoiască de dragostea adevărată și chiar de existența unui Dumnezeu al dragostei, fiind pierdute în tot felul de abisuri ale îndoielii, și în cele din urmă ele părăsesc credința adevărată.
[7] Dar Eu vă voi oferi o lumină care va ilumina suficient de toate
aceste întrebări. Deci, ascultați.
[8] La început, trebuie să ne uităm la modul în care o ființă umană se comportă față de o altă ființă umană, iar apoi cum ea, în timp ce locuiește în materie, se comportă față de Dumnezeu - sau pentru a spune în mod diferit: către ce sunt înclinate ideile sale cu privire la vizibil și invizibil?
[9] Acum este foarte firesc ca un om simplu, al cărui suflet este încă nedezvoltat, să își îndrepte gândurile

sale la început doar către exteriorul care-l înconjoară, și, de asemenea, să își facă o părere doar în conformitate cu ceea ce vede și aude. Manifestările pur exterioare la început îl vor atrage. El va evalua acest lucru, trage concluziile sale, și din experiențele pe care el le-a dobândit el va ști cum să facă mediul exterior util. Numai după ce el a ajuns în punctul în care el poate controla evenimentele exterioare naturale, rațiunea sa îl va îndemna să întrebe de ce și va începe să caute aceasta. Cursul dezvoltării în lumea materială este însă întotdeauna astfel încât mai întâi învelișul exterior este examinat și după aceea nucleu spiritual este adesea dezvelit din el cu mare dificultate.

[10] Cu toate acestea, voi știți că dezvoltarea regnului animal precum și a regnului vegetal precedent se bazează pe distrugerea formei exterioară, în ciuda principiului predominantei vieți interioare care se străduiește spre perfecțiune. Acest exemplu exterior al naturii nu va rămâne, desigur, ascuns pentru o ființă umană al cărei suflet nu este încă atât de dezvoltat. Da, este prezentă în el ca o putere a sufletului care trebuie să fie depășită, deoarece în timpul cursului vieții sale el posedă nevoia de a distruge. Deci, el imită aceasta, în măsura în care el pretinde chiar dreptul celui mai puternic și, de asemenea, el practică aceasta atât de mult cât el este într-o condiție care împiedică încă dezvoltarea interioară a sufletului său. Doar în momentele în care dezvoltarea sufletului este pusă

în față prin care într-un anumit fel observarea pur exterioară, materială este considerată drept un aspect cucerit, duritatea sufletului nu mai poate apare și dreptul de cel mai puternic poate în întregime dispare în om. Atunci, dreptul spiritului uman luminat intră în acțiune, care este mult mai invincibil decât prima forța fizică.
[11] Toți acești soldații stau însă la nivelul observării pur exterioare a naturii care îi învață dreptul celui mai puternic. Aceștia sunt, de asemenea, îngrijorați cu privire la dezvoltarea sufletului lor și astfel aceștia imită acea luptă din natură, și pentru
moment, ei nu simt absolut nici un gol în sine. Da, în afară de faptul acesta ei pot fi chiar oameni foarte buni, chiar și cu suflet bun, atâta timp cât acestea nu au un dușman imaginar înaintea lor în imaginea unui alt soldat dintr-o altă țară, dornici de a merge la război și opunându-se reciproc, ca inamici plini de resentimente, cât mai curând când trâmbița va suna pentru război.
[12] Cu toate acestea, Eu trebuie să permită această educație deoarece recunoașterea nucleului interior este posibilă numai prin pătrunderea învelișului exterior dure, și spiritul uman nu poate fi trezit în nici un alt mod decât prin experiență.
[13] "Experientia docet" (latină pentru "experiența ne învață") este mijlocul de aici, și voi știți cât de adevărată este această zicală, pentru că un discipol învață prin experiență mai mult decât o sută de reguli nedovedite, care sunt învățate pe de rost.

Pământul este o școală în care spiritele trebuie să devină înțelepte prin experiențe. Prin urmare, cele mai variate posibilități le sunt date lor aici pentru a câștiga o experiență după cealaltă pentru a permite spiritului să se maturizeze rapid. Și cum dificilele, amarele și neplăcutele experiențe, care sunt ca un pârâu de munte sălbatic, trebuie să fie restrânse pentru a deveni un râu calm, liniștit, este prezentat prin învățătura Mea. Și viața Mea trebuie și va fi întotdeauna un exemplu care arată modul în care toate experiențele vor ajuta la a aduce spiritul din om aproape, da, foarte aproape, de Dumnezeu.
[14] Deci, dacă vă neglijați experiențele voastre voi nu veți deveni niciodată muncitori constructori înțelepți în Împărăția lui Dumnezeu, pentru că pentru Mine, omul trebuie întotdeauna să fie educat lungul unor căi practice. Cu toate acestea, vocea Mea poate suna adesea mai clar în sufletul omului doar atunci când
sufletul său s-a întors tot mai mult spre interior prin multe experiențe amare de toate tipurile și s-a îndepărtat de exterior.
[15] Deci, dacă omenirea vrea să treacă prin viață prin lupte exterioare și războaie, prin care singurul lucru important este de a menține sau de a dobândi cât mai mult posibil o poziție de putere între două țări, atunci experiența va învăța foarte repede cât de puțină fericire și satisfacție, precum și dezvoltare spirituală interioară este posibilă, atunci când

țipetele de război urlă prin țări, subminând toate bucuria vieții.
[16] Acesta este motivul pentru care în vremurile din urmă războiul va fi considerat o absurditate pe care omul trebuie să îl deteste și nu o situație glorioasă în timp ce acum încă se așteaptă onoare și glorie de la el. Și războiul va dispare complet. După ce s-a întors de la aceste lupte exterioare, rasă umană se va întoarce spre interior, și fiecare, prin victoria asupra dușmanului său interior, va fi mai glorios pentru Mine decât cel mai victorios comandant în ochii împăratului lui.
[17] Dar pentru această înțelegere, experiența este necesară, și
drum trece prin multe greutăți și erori. Această școală este unica și singura care permite cu adevărat o decizie liberă a sufletului uman. Faptul că Dumnezeu Însuși se pot uita la acest lucru este pur și simplu pentru că scopul aici este mai mare decât toate celelalte lucruri. Metoda de a atinge obiectivul este, totuși, foarte înțeleaptă și poartă întotdeauna un anumit rezultat în sine.
[18] În cazul în care un tată are un copil indisciplinat, care nu este mult înclinat să asculte cuvintele și poruncile lui, el îi va da ocazia
unei anumite experiențe rele pentru a merge în mod serios în ceva, dar, în același timp el va încerca, de asemenea, cât mai mult posibil să înmoaie reaua consecință. Acesta este, de asemenea, cazul între Dumnezeu și oameni. Dumnezeu va căuta

întotdeauna mijloacele care sunt ușoare, dar atunci când acestea sunt fără rezultat, el trebuie să utilizeze cele mai puternice mijloace pentru a menține umanitatea pe drumul care duce la obiectivul de pace și fericire pură.
[19] Cu toate acestea, atunci când cineva nu vrea să meargă pe aceste căi pentru că el ignoră tot ceea ce vine pe acest drum cu aceste mijloace de educație, este foarte firesc ca acest dispreț în cele din urmă să îl aducă la ruină pentru că el absolut nu vrea să devină înțelept prin unele pierderi, dar el provoacă chiar direct fiecare obstacol pe care el îl experimentează, astfel încât el își poate pierde cu ușurință viața prin nerespectarea regulilor cele mai simple de vigilență, care îi sunt unei persoane înțelepte clare de la sine. Dar cum poate fi divinitatea responsabilă pentru ceea ce persoana individuală este vinovat ea însăși prin propria sa conduită? Deci El nu este crud, nici nu este înclinat să simtă vreo plăcere pentru suferința creaturilor Sale, dar El doar este obligat să frâneze dragostea Lui și să lase înțelepciunea Sa să predomine de dragul obiectivului.
[20] Cu aceasta, aveți din nou o explicație a ceea ce v-a fost de multe ori spus într-o formă similară. Deci, priviți lucrurile exterioare numai în relația lor interioară, astfel încât să nu vă mai împiedicați de tot felul de îndoieli și contradicții."

Capitolul 85 Barrabas

[1] În timp ce ucenicii încă își exprimau opinia lor despre ceea ce au auzit, noi am văzut că un număr de oameni, evident prizonieri, erau luați într-o trupă de soldați. Acești câțiva oameni acționau contrar legilor Romei și trebuiau să fie duși la Pilat în Ierusalim să fie condamnați în conformitate cu legile din Roma.

[2] Unul dintre ei era puternic legat între doi soldați, care umblau
cu sabia lângă el, gata să-l lovească, la orice încercare de a scăpa.

[3] Filip M-a întrebat ce a făcut de fapt acel om ce arăta furios și cine era.

[4] **Eu** i-am răspuns: "El, de asemenea, este un instrument al lui Dumnezeu, la fel cum sunteți voi toți, chiar dacă totuși el nu și-a pus calitățile sale în slujba Tatălui. El trebuie să servească pentru a glorifica pe Fiul, la fel cum voi sunteți chemați să răspândiți lucrarea Lui."

[5] Ceilalți au fost surprinși și M-au întrebat ce am vrut să spun.

[6] Eu nu le-am da un răspuns la această întrebare, deoarece foarte curând faptele le vor da răspunsul.

[7] Deținutul, care a fost luat și păzit cu atenție, era un lider al hoților din deșert care nu doreau să se supună legilor romanilor și care aveau atât de multe locuri ascunse în deșert că justiția romană nu-i putea prinde, la fel ca triburile care în prezent locuiesc în partea de sud a Palestinei și la est de Iordan, care

trăiesc acolo în mod independent și care își bat joc de autoritatea turcă.
[8] Numele acestui om era Baraba, era foarte îndrăzneț și nechibzuit și implicat în deja mai multe lupte cu romanii care au trimis trupe pentru a-l captura pe lider. El era faimos printre oameni din cauza îndrăznelii sale, prin care el întotdeauna a trecea în condiții de siguranță prin toate pericolele, astfel încât tot felul de povesti au apărut cu privire la personalitatea lui, așa cum, de asemenea, de multe ori s-a întâmplat în secolele de mai târziu, cu aceste tipuri de personaje.
[9] În ciuda raidurilor sale de jefuire, era fost considerat a fi cineva
cu un caracter nobil, care nu rănea pe omul mic și îl proteja atât cât puterea lui îi permitea. Dar el era dușman declarat sub jurământ al celor bogați și mai ales al romanilor care au doreau să-l supună. De aceea, el era foarte apreciat în rândul iudeilor pentru că ei de asemenea îi urau pe romani. El a găsit chiar și o anumită protecție în templu, deoarece ei sperau prin Baraba să câștige influență cu poporul arab.
[10] Dar când a devenit prea îndrăzneț și a atacat un convoi roman care a călătorit în Petra cu bani și comori pentru domeniile
Proconsulului de acolo, un general roman a pus o capcană pentru el, și după o mare rezistență a fost capturat. În lupta care a avut loc, Baraba l-a ucis pe fiul guvernatorului din Petra, și după ce a fost acuzat

de revoltă și crimă el a fost trimis la Ierusalim pentru a fi condamnat de Pilat din Pont.
[11] Acest Baraba era dus mai întâi la tribunalul din Ierusalim și apoi, după interogatoriul martorilor și multe acuzații erau stabilite împotriva lui, el era livrat tribunalului Roman. Dar, atâta timp cât acest lucru nu s-a întâmplat, Pilat din Pont, ca conducător suprem peste Iudeea, avea autoritate absolută asupra lui și a avea de dat socoteală pentru actele sale doar împăratului.

Capitolul 86. Sosirea în Bethania. Locuind cu Lazăr. Întoarcerea lui Iuda. Conversația sa cu Domnul.

[1] Acum romanii au trecut cu trupele lor și cu prizonierii astfel că noi ne puteam continua călătoria noastră.
[2] La scurt timp noi am ajuns aproape de Betania, unde locuia Lazăr. Condus de marea sa dorință interioară pentru Mine, în fiecare zi el se urca la locul său preferat pentru a căuta sosirea Mea. Și, de asemenea, de această dată el s-a suit la postul de observare. De îndată ce el ne-a văzut pe toți venind pe drum, el a simțit în inima lui că eram Eu, și el imediat a alergat să ne întâlnească în timp ce striga la slujitorii lui, care trebuiau să informeze persoanele din casă că Domnul s-a întors.
[3] Deci, Lazăr a fost în curând cu noi pe drum, și nu este necesar

să spun cât de plină de bucurie, el și familia sa au fost atunci când ne-au văzut din nou după o lungă perioadă de timp de separare și de modul în care ei ne-au primit din nou în casa lor.
[4] Acum, au venit zile importante care au fost menite să-l convingă pe Lazăr precum și pe ucenicii Mei despre scopul Meu final cu umanitatea, și acesta este motivul pentru care încă multe lucruri le-au fost dezvăluite lor despre care nu este acum momentul potrivit pentru a descoperi acest lucru din nou lumii. Dar
acest lucru se va întâmpla mai târziu.
[5] Seara noi am stat mai mult împreună în bine-cunoscuta sală a hanului de pe Muntele Măslinilor, care era, de asemenea, proprietatea lui Lazar, pentru că mulți oameni erau înghesuiți acolo și era, de asemenea, necesar ca aceștia ca ei să Mă vadă și să Mă audă.
[6] De îndată ce a devenit cunoscut faptul că Eu am apărut din nou în mod deschis, acolo era o mulțime mare de iudei din Ierusalim, și chiar mai mulți iudei din alte părți ale țării, care au venit, datorită sărbătorii, în Ierusalim. Și, de asemenea, să îl vadă și pe Lazăr, deoarece el s-a retras în cea mai mare parte, după trezirea sa și a dus o viață interioară liniștită, meditativă prin care el a realizat mult mai mult decât înainte cine eram Eu și care era sensul faptelor Mele. El nu a mai avut îndoieli și învățătura și personalitatea Mea erau acum clare pentru el. Iudeii în cea mai mare parte nu erau din această

regiune, dar au auzit despre minunea și despre Mine și au venit să ne vadă – în mare parte din curiozitate, dar și pentru motive mai pure. Toate aceia dintre iudei, care erau într-o anumită măsură receptivi la ceea ce este bun, au venit în acel timp în apropiere Mea astfel ca sufletele să le poată fi iluminate. Și astfel ucenicii Mei și cu Mine eram mereu ocupați pentru să-i întărim pe cei care se înghesuiau și al căror suflet era însetat.
[7] Nu ar trebui să credeți că acest lucru era doar pentru iudei. De asemenea mulți străini, greci, romani și alte persoane, care au auzit despre Mine și care nu știau exact ce să gândească despre Mine, au venit în aceste zile și erau fost informați, astfel încât în zilele până la condamnarea Mea a fost o ultimă bogată captură de pește, pentru toate lucrurile care încă puteau fi realizate.
[8] Este necesar să se cunoască acest fapt, în scopul de a înțelege următoarele:
[9] În seara primei zile în care noi am ajuns la locuința lui Lazăr, noi ne-am retras de la oameni care totuși nu erau atât de mulți în acea zi, și noi am fost singuri în sala în care obișnuiam să fim împreună, când dintr-o dată Iuda Iscarioteanul a intrat pe ușă și Ne-a salutat pe toți. Adepții Mei erau deja foarte bucuroși că nu au trebuit să îl vadă pentru o așa perioadă lungă de timp și sperau să nu îl mai vadă deloc, și, prin urmare, fețele lor s-au schimbat oarecum atunci când el ne-a salutat.

[10] El M-a întrebat foarte amabil dacă Eu îi voi permită să ni se alăture, la care Eu i-am răspuns că el poate face cum dorește.
[11] Acum Iuda a relatat multe cu privire la Ierihon și despre ceea ce el a făcut acolo, faptul că el a lucrat pentru Mine acolo și spera că acest lucru M-ar satisface. El a descris de faptul acesta, în culori vii cât de multă nevoie a văzut el acolo și, de asemenea, pe drum drumul său aici modul în care oamenii săraci erau oprimați și sufereau în robie. Da, el a fost atât de mult acaparat în discursul său că toată lumea a fost uimită și îl asculta pentru că nimeni nu experimentat atât de puternic puterea reală a cuvintelor lui.
[12] El (**Iuda**) a încheiat cu cuvintele: "O, Doamne, dacă Eu aș fi avut doar o singură zecime din puterea Ta în mine, cât de mult eu, într-un timp scurt, aș fi pus capăt la toată violența celor mari și aș fi făcut liberi, bucuroși și fericiți oamenii care sunt legați în lanțuri și strigă la Iehova să-îi salveze, astfel încât ei să laude numele Domnului și Dumnezeului lor și să strige de bucurie. O, Doamne, cât timp încă mai aștepți și lași sunetul de rugăciunilor lor nemaiauzite?
[13] Uite, acolo este El, regele pe care Israelul este pregătit să Îl primească, și El Însuși nu se arată. El încă Îl mai ascunde, pe Mesia care este foarte mult așteptat, Fiul lui David, Omul cu puterea lui Dumnezeu în El. El întârzie să dezvăluie acea mare putere spre mântuirea poporului Lui, și Israel trebuie

să jelească și să continue să plângă din cauza căderii lor profunde.
[14] O, Doamne, ai milă de popor, de cei săraci și nevoiași. Ghidează-i în fericire, pentru că iată, Zionul așteaptă regele lor."
[15] După aceste cuvinte, care au arătat în mod clar că, de asemenea, Iuda aștepta în Mine pe salvatorul lumesc Mesia în timp ce Eu de multe ori am subliniat că nu eram, a fost o mare tăcere, de așteptare pentru ceea ce va urma. Și **Eu** i-am răspuns: "Nu am chemat Eu întotdeauna săracii la Mine? Nu au fost cei nevoiași mângâiați de Mine, bolnavii făcuți sănătoși și săraci făcuți bogați, în măsura în care aveau nevoie? Deci, cine întârzie? Nu Eu - lumea întârzie și nu dorește să vină la mântuire. Dar în curând Fiul omului va ajunge la o așa mare putere, care poate fi atinsă, astfel încât lumea va vedea că El poate obține ceea ce lumea se străduiește să obțină și ceea ce pare a dori. Dar acest lucru nu se va întâmpla pentru mântuirea lumii, ci pentru mântuirea Cerurilor Mele. Astfel liniștește-te reasigurat de ceea ce ai văzut deja și în curând vei vedea din nou."
[16] Acum, Iuda a devenit tăcut și s-a bucurat în inima lui, pentru el s-a gândit că acum, prin cuvintele sale, el a pus în mișcare ca Eu poate să fac un pas decisiv pentru a elibera poporul de sub jugul romanilor, pentru el știa foarte bine că Eu aveam puterea de a face acest lucru.

[17] El a venit la acest gând - care nu corespunde cu ceea ce Eu am spus până acum, ceea ce el știa – prin următoarele circumstanțe: atunci când stătea în Ierihon el a încercat pe cât de mult posibil să se folosească de talentele sale și a vorbit, de asemenea, de multe ori la grupuri mari de oameni despre Mine și misiunea Mea. Prin aceasta el a dobândit o anumită popularitate, mai ales atunci când el, de asemenea, a reușit într-adevăr să realizeze câteva vindecări în numele Meu.
[18] Irod, care a stat pe timpul iernii din Ierihon, a auzit, de asemenea, despre el. Din moment ce el a fost curios deja de o lungă perioadă de timp să vină în contact cu Omul minunilor așa cum el M-a numit, el a lăsat ca el să fie chemat la el, în scopul de a cunoaște mai multe despre Mine. Iuda, cum era foarte îndrăzneț el a folosit această oportunitate pe deplin pentru sine prezentându-se pe sine ca ucenic al Nazarineanului, și prin felul său de a acționa el a reușit, de asemenea, să îl aducă pe rege la un anumit respect deoarece cuvintele sale erau bine susținute de memoria sa bună și el adesea a folosit multe expresii întregi pe care Eu le-am folosit.
[19] Irod și-a dat seama repede că era mai mult adevăr în toate, multele zvonuri care circulau în jur valorii decât el a crezut la început, și în sufletul lui a venit ideea că un astfel de Om special al minunilor i-ar putea fi, în orice caz, foarte util lui cu romanii, dacă el ar putea, în acest fel să pună în teamă și frică, dacă ar fi necesar.

[20] Irod și Pilat din Pont, guvernatorul, erau dușmani deoarece
Irod s-a simțit suprimat de Pilat. Tirana lui Irod era întotdeauna limitată de Pilat din Pont, de îndată ce acesta intenționa extinderea puterii prin care Irod, a avut întotdeauna dorința unei autorități independente peste Iudeea și Siria, iar el devenea, la rândul său foarte amărât. O putere supranaturală, care nu era supusă puterii romanilor i-ar fi foarte binevenită pentru el. Din acest motiv, el, de asemenea, nu a fost ostil împotriva lui Ioan, care lui îi părea a fi un profet și el cu siguranță nu l-ar fi ucis dacă
el nu ar fi fost păcălit în aceasta.
[21] Iuda, care a avea o bună perspectivă asupra caracterului uman, a avut suficiente oportunități în Ierihon pentru a fi informat cu privire la tensiunile dintre Irod și romani. De asemenea, el curând a observat de ceea ce Irod era interesat. El a crezut că ar ajuta cazului Meu atunci când el s-ar strădui să elibereze calea pentru Mine pentru a-Mi manifesta puterea Mea. Și el a relatat o mulțime de lucruri despre super-puterea voinței Mele căreia totul pe Pământ trebuia să i se supună. El a fost deosebit de genial în
povestirile sale despre distrugerea acestor soldați cruzi pe care eu i-am lăsat să fie uciși de animalele sălbatice, acest lucru ca dovadă pentru faptul că Eu sunt capabil să Mă confrunt cu creaturi invincibile împotriva armelor romane.

[22] Iuda, care la fel ca și poporul iudeu a vrut ca Mesia să fie salvatorul într-un mod exterior și a crezut că Eu eram cel mai potrivit pentru această misiune, a fost prin aceste reuniuni, chiar mai mult întărit în opinia sa greșită și el a simțit nevoia în sine ca
Pe cât de mult posibil, să contribuie la acea parte a muncii Mele. El a primit poruncă de la Irod să Mă convingă să-l întâlnesc, deoarece el nu îndrăznea să vorbească despre o poruncă directă pentru că el încă se temea de puterea Mea.
[23] Ei au fost de acord că mergerea la Ierusalim pentru sărbătoare era cel mai bun timp, și așa Iuda a venit la noi ca un ambasador al lui Irod pentru a Mă convinge despre planurile lumești ale regelui și prin aceasta să Mă facă bine dispus, pentru cei din templu.
[24] Este evident că Eu am fost foarte conștient de aceste planuri și, așa Eu la început nu a trebuit să Mă angajez într-o conversație cu Iuda însuși. Dar el a crezut că, probabil Eu, nu pot citi aceste gânduri secrete, pentru că cu toate aptitudinile sale spirituale era, totuși, o persoană materialistă care absolut nu a pătruns atât de adânc în ființa și înțelegerea personalității Mele, astfel încât el putea vedea în Mine numai o persoană foarte talentată dotată cu puteri excepționale. El știa - pentru că a avut o mulțime de dovezi - că nimeni nu Mi-ar putea rezista din punct de vedere fizic, dar se îndoia că Eu aș putea percepe trăsăturile interioare, cele mai

secrete ale inimii umane. Eu am fost mereu un bun cu el și plin de dragoste, dar cu toate acestea, mai rezervat cu el decât cu oricine altcineva, astfel încât el nu a putut înțelege limba Spiritului Meu, care poate fi descoperită numai prin iubirea unei ființe create pentru Mine ceea ce el nu Mi-a oferit.
[25] Astfel, el, mai târziu, a făcut mari eforturi să-Mi explice cu talentul său oratoric strălucitor despre necesitatea mântuirii exterioare a oamenilor prin care el a făcut aluzie la sprijinul lui Irod. Dar Eu, serios, l-am mustrat pentru astfel de cuvinte, astfel încât el a devenit din ce în ce mai mult mai rezervat și introvertit.
[26] Este necesar să se facă această remarcă aici pentru a înțelege ceea ce a continuat în mintea lui.

Capitolul 87 Isus uns de Maria. Prima trădare a lui iuda.

[1] Când noi toți stăteam în liniște acolo după discursul lui Iuda și fiecare dintre ei era într-o gândire profundă, ușa s-a deschis, și Maria, sora lui Lazăr, a venit înăuntru Cu ochii săi fixați pe Mine ea a venit la Mine, fără a fi îngrijorată despre cei care erau prezenți. Ea a căzut la picioarele Mele și le-a acoperit cu sărutări. Apoi a luat o sticlă cu ulei de nard (făcut dintr-o plantă aromatică a Munților Himalaya, având flori de trandafirii-purpurii) scump , a deschis-o și a uns picioarele cu ulei în timp ce le usca

din nou, cu părul lung. În timp ce ea plângea tare ea Mi-a cerut cu un glas emoțional, să permit această ungere.
[2] Este puțin cunoscut faptul că numai persoanele foarte importante își puteau permite un astfel de lux, pentru că așa cum frecvența spălării picioarelor era în acel timp necesitate absolută – din moment ce purtarea de pantofi era disprețuită de către cei mai mulți oameni care nu erau atât de bogați -, de asemenea, ungerea frecventă a picioarelor era necesară pentru a menține pielea suplă.
[3] Uleiul de nard avea calități speciale de stimulare, mirosea plăcut și era foarte revigorant, dar din cauza calităților sale preferate și rare era foarte scump, astfel încât o astfel de spălare a picioarelor era un lux foarte excepțional pe care numai cei foarte bogați și-l puteau permite.
[4] Casa a devenit complet umplută cu mirosul de ulei ceea ce era un semn al calității excepționala, astfel că Iuda, care era întotdeauna foarte mult preocupat de bani, nu a putut să se abțină de la a spune: "Nu ar fi fost mai bine să vândă acest unguent și cu beneficiul său să se dea multor oameni săraci să mănânce? De ce are Domnul nevoie de astfel de ulei, pentru că El are puterea de a se reîmprospăta pe Sine în fiecare clipă, chiar și fără astfel de ulei?"
[5] Dar el a spus aceasta doar din zgârcenie deoarece bogățiile lui Lazăr îl enervau mereu și a luat de multe ori oportunitatea de a sublinia că cei

bogați se îndopau în timp ce izraeliții drepți trebuiau să sufere nevoia.
[6] Dar **Eu** am răspuns la aceasta, arătând spre Maria, care era încă în genunchi acolo: "Ceea ce ea a făcut, a făcut din dragoste, și orice dar care vine dintr-o inimă iubitoare este plăcut pentru Mine. Cu această faptă ea nu a consolidat numai trupul Meu, ci, de asemenea, sufletul Meu, pentru că atunci când este dăruită atât de multă dragoste, Eu voi întoarce acea iubire oferind mai multă iubire pentru umanitate. Prin aceasta ea a dobândit dreptul de a-Mi dărui Mie în ziua înmormântării mele puterea necesară pe care sufletul Meu încă trebuie să o cucerească cel mai greu. Și, prin urmare, fapta ei de iubire nu va fi uitată, și ori de câte ori voi veți predica Evanghelia Mea voi, de asemenea, nu ar trebui să o uitți. Deci, lăsați-o în pace."
[7] **Eu** am ridicat-o pe Maria ce încă plângea puternic, am binecuvântat-o și am spus: "Maria, păcatele tale sunt iertate de către Tatăl Meu. Și ceea ce tu ai făcut pentru Mine, Fiul, Eu voi mărturisi în fața Tatălui Meu, și în casa lui aceasta va fi recompensat pentru tine de o mie de ori peste o mie de ori.
[8] Acum, vino și stai cu noi, întărește-ți corpul și rămâi cu noi, pentru că cea care Mi-a dat puterea prin dragostea ei nu va pleca de lângă Mine."
[9] Această faptă, care este similară cu cea a Mariei Magdalena,

a dat motiv pentru confuzie. Dar a fost Maria, sora lui Lazăr, cea care a fost devotată în dragoste pură pentru Mine, Domnul și Învățătorul ei – nu cu vreo dragoste pământească. Acesta este motivul pentru fapta ei are un sens total diferit de cel al Mariei Magdalena.

[10] Acum Eu M-am întors la ucenicii Mei și am continuat: "Cel care este cu adevărat bogat în inima lui poate da, de asemenea, bogățiile sale, fără a săraci el însuși. Da, cu cât el dă mai mult, cu atât mai bogat, el va deveni, dar cel care este sărac în el însuși, de lui îi va fi luat puținul ce el îl are, pentru că aceasta este ceea el are de pierdut prin el însuși. Voi întotdeauna aveți oameni fizic și spirituali săraci din jurul vostru acum și le dați mereu din abundența voastră. Dar voi nu Mă veți avea întotdeauna pe Mine cu voi, și, prin urmare în curând, nu veți fi în măsură să Îmi mai dați nimic, deloc, de asemenea, nu în ceea ce privește trupul Meu."

[11] Acest lucru Eu l-am spus pentru a pregăti ucenicii Mei pentru plecarea mea, deoarece sufletul lor nu realiza că acest lucru se va întâmpla în curând.

[12] Acum, Petru M-a întrebat dacă Eu am planificat să merg în oraș mâine să predic în templu. Când Eu am confirmat acest lucru, el Mi-a recomandat, serios împotrivă pentru că el deja a văzut mai mulți iudei din templu în han care M-au observat cu priviri pline

de ură și cu siguranță planificau lucruri rele împotriva Mea.
[13] La aceasta, **Eu** i-am spus: "Eu trebuie să Mă duc acolo de dragul de oamenilor și nimeni nu mă va împiedica, pentru că Eu am venit aici doar pentru binele lor, ca să fie mântuiți."
[14] Când Iuda a auzit aceasta, în tăcere el s-a ridicat în picioare și a dispărut fără ca cineva să-l observe în afară de Mine.
[15] El a ieșit afară la oamenii care se înghesuiau în han și în jurul hanului și le-a spus tuturor că Eu eram acolo și că Eu voi merge în oraș mâine. Ei trebuiau să facă aceasta cunoscut: Mântuitorul din Nazaret va veni la sărbătoare.
[16] Printre străinii din oraș erau mulți care s-au dus la Sărbătoare mai ales pentru Mine, deoarece ei au crezut că ei Mă vor vedea cu siguranță atunci. Din moment ce era cunoscut faptul că Eu mereu am stat cu Lazăr, ei au trimis soli pentru a afla dacă Eu eram acolo și ceea ce am decis să fac. Acum ei au auzit prin prima trădare a lui Iuda ceea ce Eu am planificat să fac și ei au răspândit foarte repede știrea în oraș.
[17] El însuși a fost, de asemenea, la Ierusalim, la diferite hanuri unde el a încercat să convingă străinii și locuitorii să vină să Mă întâlnească când Eu voi veni mâine la sărbătoare.
[18] Deoarece era un număr mare de adepți ai Mei, știrea curând a devenit cunoscută peste tot, mai ales pentru că nu era nimic mai important pentru oamenii din Ierusalim decât apariția Mea în oraș.

[19] În timp ce acest lucru era în curs de pregătire în oraș noi am stat liniștiți în casa lui Lazăr și am vorbit despre lucruri mai puțin importante. Atunci Petru în cele din urmă a observat că Iuda nu mai era prezent. El i-a informat mai întâi pe ceilalți frați și apoi M-a întrebat pe Mine direct unde a plecat Iuda.
[20] La aceasta Eu i-am răspuns că nu ar trebui să fie îngrijorat pentru el. Ceea ce a făcut, a făcut dintr-un impuls liber, iar acest lucru nu a avea nimic de a face în ceea ce îi privește pe ucenici.
[21] El nu a mai întrebat nimic mai departe, ci doar și-a exprimat
nemulțumirea cu privire la faptul că acest om mereu a revenit oricum, în timp ce ei toți de multe ori sperau să nu îl vadă din nou.
[22] **Lazăr** s-a gândit: "Dacă Domnul ar fi vrut să scape de el, atunci acest lucru cu siguranță nu ar fi fost dificil pentru El. Dar, din moment ce El întotdeauna îi permite să rămână în prezența Lui, el, de asemenea, este cu siguranță ales pentru lucruri mari, și, prin urmare, noi nu ar trebui să ne exprimăm o judecată cu privire la acest lucru, ci să ne abținem de la aceasta."

Capitolul 88 Experiențele lui Lazăr în lumea de dincolo

[1] Pentru a nu discuta acest subiect mai departe, Lazăr a început să vorbească despre boala lui anterioară și cum el încă putea foarte bine să își amintească toate detaliile de dinaintea morții sale,

dar nu știa nimic din ceea ce s-a întâmplat cu el după.
[2] Aceasta a fost ocazia de a vorbi despre viața de după moarte și cum sufletul se simte atunci când el ajunge în lumea de dincolo.
[3] Lazăr, M-a întrebat de ce el nu-și amintea nimic, deloc despre ceea ce s-a întâmplat cu el în momentul în care era pus în mormânt.
[4] Eu i-am explicat că motivul a fost pentru că sufletul lui a fost într-o condiție de cea mai mare fericire, și cu aceasta în minte ar fi de nesuportat pentru el să se dedice în continuare cu activităților pământești. Acest lucru ar putea fi comparat cu un rege bun și înțelept, care este obișnuit să fie cu oameni înălțați și dintr-o dată forțat este să se ocupe cu cele mai rele persoane și în cea mai mizerabilă cazare, fără a fi capabil să își îmbunătățească starea sa.
[5] "Dar, pentru a-ți dovedi că Eu nu am spus prea mult, pentru un scurt timp Eu vreau să primești acea memoria înapoi și tu ne poți explica nouă tuturor foarte clar ce s-a întâmplat cu tine și ceea ce tu ai experimentat. Acum vorbește așa cum îți vine înapoi în memoria ta și spune în mod clar ceea ce simți. Dar Eu vreau ca tu să nu simți prezenta închisoare a corpului tău și ca tu să vorbești ca un spirit liber."
[6] Imediat Lazăr a căzut într-o transă scurtă. Apoi s-a trezit și a vorbit cu o expresie demnă, exaltată următoarele: "O, acum pot vedea din nou, în mod

clar și distinct în spirit ceea ce am simțit și gândit în timpul acelor ore de moarte.
[7] Eu am avut o teamă de nedescris la început, când am observat că viața a vrut să se stingă în mine. Apoi a fost o liniște și eu am simțit nevoia de a dormi profund. Plânsul surorilor mele care au stat la patul meu părea fără sens pentru mine, pentru că eu știam că mă voi trezi din nou Apoi am adormit.
[8] Când eu m-am trezit m-am simțit ușor și liber de tot disconfortul fizic. Am respirat cel mai pur aer și m-am simțit minunat de întărit. Am ținut ochii închiși pentru că eu am simțit că era confortabil și plăcut să mă predau complet în acea odihnă. Dar apoi am simțit nevoia de a deschide ochii mei, ceea ce însă nu am reușit atât de bine. Eu am simțit cum o mână s-a atins de ochii mei, iar acum eu i-am putut deschide.
[9] Eu m-am uitat la fața zâmbitoare a tatălui meu și am fost la început foarte surprins despre aceasta pentru că eu am știut că a murit și l-am văzut acum stând lângă mine. El mi-a spus că eu am murit fizic și că am intrat acum în lumea spirituală liberă și stăteam în casa lui.
[10] Eu m-am uitat în jurul meu și am văzut o cameră frumoasă, strălucind în culori pure luminoase. Frumusețea acelei camere în care lumina clară curgea m-a impresionat atât de mult încât eu am fost foarte uimit și am strigat: "Dacă eu nu am vrut să cred cuvintele tale, această cameră îmi arată

că eu am fost luat din lume, tatăl meu. Spune-mi, acesta este locul în care stai?"
[11] **Tatăl meu** a răspuns: "Această cameră este ca să spunem așa mica mea cameră secretă în care eu sunt complet singur cu Domnul meu și Creatorul, și prin El eu sunt, de asemenea, peste tot acolo unde este necesar. Eu te-am luat pe fiul meu în acest loc sfânt pentru că tu ești doar un oaspete al acestui regat, iar mai târziu tu vei intra în propria posesie. Dar este o mare bucurie pentru mine să te primesc, pentru cel care este un prieten al Domnului, care este acum pe Pământ, poate cere, de asemenea, ce e mai bun în noi și astfel, de asemenea, in afara noastră.
[12] Tu nu înțelegi cum este menit aceasta? Iată, această cameră
înseamnă camera mică din interiorul inimii ființei mele și este prin urmare, centrul sferei mele de unde eu te pot aduce peste tot în măsura în care spiritul meu poate ajunge. Prin aceasta tu ești în același timp cu mine, înconjurat de dragostea mea, co-conducător al meu însumi, atâta timp cât ești aici. Fiecare ființă umană are în lumea de dincolo, un astfel de loc foarte sfânt în care el se poate retrage, în scopul de a fi pătruns de razele celei mai pure lumini care pătrunde liber prin toți pereții. De asemenea, tu vei experimenta acest lucru, atunci când va fi un locuitor permanent aici. Dar acum, așa cum am spus deja, nu ești încă, ci doar un oaspete

pentru că eu, ca tată al tău pământesc am cel mai apropiat drept de a proteja sufletul tău."
[13] Acum eu m-am ridicat de pe scaunul meu de odihnă în care mi-am revenit eu din nou, și în dragoste deplină l-am îmbrățișat pe tatăl meu pe care nu l-am părăsit până când Tu, Doamne, M-ai chemat înapoi. De asemenea, eu am călătorit în împrejurimi cu el și mi-a arătat toate lucrurile care erau sub controlul său. Sarcina sa cea mai importantă era de a aduna sufletele care au sosit de pe Pământ și să le conducă la activitățile spirituale corecte.
[14] De asemenea, eu am văzut modul în care aceste suflete erau de multe ori puternic încărcate cu toate tipurile de murdării lumești din care ei au trebuit să se elibereze, și eu am văzut cum tot ceea ce este prezent în spirit se manifestă, de asemenea, la exterior, într-o imagine corespunzătoare într-un aspect exterior. Astfel, imagini de durată apăreau prin lucrurile pe care sufletele le voiau și le doreau, care se pot schimba numai atunci când voința se schimbă, și în acest mod în acestea reprezintă sfera sau lumea vizibilă a gândurilor sufletului. învelișul de mascare corporală a dispărut și cu aceasta, de asemenea, posibilitatea de a ascunde voința gândurilor.
[15] Dar acea lume a gândurilor nu este absolut ceva care nu există - însemnând o fantezie - ci este pentru fiecare spirit este ceva ce este material spiritualizat, structurat, de îndată ce aceasta este

fixată prin voința iubirii, care trebuie să fie în armonie cu voința dragostei lui Dumnezeu. Dacă voința ființei create nu este în armonie cu voința iubirii lui Dumnezeu, lumea gândurilor nu poate rămâne în existență, ci va trebui din nou să piară. Lucrurile materiale pământești care sunt construite și gândurile materiei transmise de om sunt perisabile deoarece în voia iubirii lui Dumnezeu materia nu există de loc, ci au fost stabilită doar ca o formă schimbătoare pentru un anumit scop. Dar lucrurile spiritului sunt nepieritoare pentru că crearea spiritul este scopul final al creației divine în sine. Aceasta înseamnă: Dumnezeu vrea să creeze prin ființele Sale create și, astfel, să le dea fericire, să le lase să se bucure și El Însuși se va bucura prin ființele sale create de El.
[16] Astfel viața în lumea de dincolo este, prin urmare, în principal, de a fi activ în spirit. Aceasta înseamnă crearea de opere nepieritoare, dar nu lucrări materiale care trebuie să se destrame în moloz și praf.
[17] Privind la multele lucruri care curând mi-au fost arătate spiritul meu s-a bucurat deja de o parte din fericirea viitoare, și, eu prin urmare, voi fi întotdeauna cu bucurie dispus să lepăd din nou acest organism, atunci când Tu, O, Doamne, vei porunci, la fel de mult cum eu am fost dispus să vin din nou, atunci când vocea Ta a sunat în cameră și mi-a cerut să vin înapoi. Tatăl meu mi-a spus deja că

acest lucru se va întâmpla și așa că eu am fost complet pregătit pentru aceasta.
[18] Dar, de asemenea, eu știu acum că fiecare ființă umană trebuie, în ceea ce privește trupul său, să fie trezită de tine în acest mod, deoarece după plecarea sufletului, multe lucruri sunt încă lăsate în urmă de care sufletul are nevoie pentru viața lui în lumea de dincolo. Aceasta se bazează pe faptul că aceste substanțe, care formează materia în organism, după dizolvarea și ascensiunea lor de la forma lor fizică încă păstrează un fel de relație cu sufletul. Ceva de genul, atunci când o persoană care a trăit pentru o lungă perioadă de timp într-o regiune după plecarea lui va mai fi atras de aceasta, și lucrurile pe care el le-a experimentat acolo vor fi întotdeauna mai fi conectate cu mediul din simțământul sufletului său, astfel încât un lucru fără interacțiunea celeilalte lumi ar da doar o imagine neclară.
[19] Deci, sufletul încearcă să atragă la sine elementele de suflet care controlează cele mai mici părți de substanță a trupului său care sunt lăsate în urmă și să le unească cu el însuși, deoarece prin aceasta are loc, de asemenea, un fel de eliberare de materie, sau mai bine zis: ce este curat va fi preluat în sine, devora, ceea ce este încă impur. Desigur acesta este un proces care rămâne complet neînțeles, pentru o ființă umană încă pământească, dacă ea nu este avansată mult în lucrurile spirituale. Oricum, această trezire a corpului de către suflet, care nu trebuie să se întâmple rapid, este la

fel de necesară ca trezirea sufletul de către spirit, care este la rândul său, trezit în mod direct de către Tine, O, Doamne, aceasta înseamnă: să fi chemat la viață. Această ordine progresivă este un secret specială al creației tale pe care eu l-am putut vedea și experimenta doar în lumea de dincolo și pe care fiecare ființă umană îl va experimenta în sine.
[20] Acum, când vocea Ta a sunat pentru mine, m-am simțit retras și eu am avut sentimentul ca atunci când imaginile se schimbă într-un vis și apoi repede te trezești. Cu toate acestea, între imaginile pe care le visăm noi simțim un decalaj pe care sufletul nu îl poate umple atunci când el este conștient. Astfel, eu m-am gândit că eu m-am trezit dintr-un somn lung și apoi m-am trezit culcat în mormânt. Eu am știut ce s-a întâmplat cu mine, dar am avut doar amintirea unui vis.
[21] Acum, că mă simt liber de corpul meu în acest moment, eu mă, de asemenea, foarte bine că legăturile corpului nu sunt capabile să limiteze sufletul care se simte liber odată ce el a gustat adevărata libertate a sufletului, motiv pentru care Tu, Doamne, Tu ai slăbit legăturile trupului meu, astfel ca el să nu fie distrus. Eu, de asemenea, știu acum că Tu mi-ai a explicat totul după trezirea Mea, ceea ce însă a dispărut din nou din memoria mea. Dar acum eu nu voi mai uita aceste evenimente, ci cu siguranță le voi păstra în mine ca o posesie de neprețuit."

[22] Acum, **Eu** i-am spus lui Lazăr, că el ar trebui să fie din nou cel care el a fost înainte și să fie pământescul Lazăr viu. Apoi el de o dată a căzut într-o transă scurtă, și după aceea el s-a trezit vesel în mijlocul adepților Mei cu amintirea unui vis viu.
[23] Acest eveniment a fost o imagine plină de viață, clară a procesului morții pentru toți cei care au fost prezenți, iar mai târziu a contribuit foarte mult la eliminarea oricărei temeri rămase despre momentul morții.
[24] Acum Eu am încurajat adepții Mei să meargă la odihnă, astfel încât aceștia să se simtă întăriți mâine pentru o mare lucrare, și în curând ei toți au urmat acest sfat.

Capitolul 89 Domnul merge singur în vârful Muntelui Măslinilor. Conversația dintre Divinitate Fiul omului Isus.

Dar Eu am părăsit casa și am plecat singur pe Muntele Măslinilor
de unde te puteai bucura de o vedere largă asupra Ierusalimului
și a mediului înconjurător.
[2] Acolo Divinitatea s-a separat în Mine și i-a vorbit cu Lui: "Uite, Tu poți vedea aici înaintea Ta orașul suferinței Tale, care va începe în zilele următoare, dacă Tu vei lua în mod liber jugul asupra Ta care va servi pentru mântuirea întregii omeniri.
[3] În corpul Tău pământesc, separat de Mine, Tu ești o ființă umană la fel ca oricine altcineva. Tu Te-ai s-

au străduit să trezești Spiritul în Tine care este Însuși plinătatea Dumnezeirii. Sacrificând propria ta voință liberă Tu ai lăsat să crească voința atotputerniciei. Dar acum depinde de voința Ta ca o ființă umană însăși, dacă dorești să iei ultima și cea mai grea muncă asupra ta. De aceea Eu Te întreb: Vrei Tu, ca Fiu al Meu, să urci în Tatăl executând tot ceea ce El Îți poruncește să faci? Sau vrei doar să faci parte din această umanitate și să rămâi doar din această lume?

[4] Tu poți fi un conducător peste toată lumea și să rămâi un Mântuitor al lumii, dar, de asemenea Tu poți fi un semn de drum pentru mine ce arată către centrul inimii lui Dumnezeu prin completa ascendență în Mine și să devii prin aceasta un conducător asupra vieții în toate eternitățile. Poți fi un Mijlocitor al umanității, al ființelor care au apărut, create de puterea Mea și care vor veni înapoi la inima Tatălui. Dar Tu, de asemenea, poți fi
un Mijlocitor al iubirii care comandă înțelepciunii să schimbe dreptatea sa în milă. Deci, alege acum în timp ce ai în fața ochilor tăi ce se va întâmpla cu corpul tău, dacă vrei să mergi pe drumul alături de Mine sau pe drumul în Mine, pentru că acum a venit ultima decizie."

[5] Atunci sufletul lui **Isus**, Fiul omului, a vorbit: "Părinte, voința Ta este întotdeauna a Mea, și numai ceea ce vrei Tu se va face. Pentru că ceea ce Pământul Îmi poate da a devenit posesia sa doar prin tine. Cu toate acestea, Eu vreau să merg pe

calea dreaptă și să primesc numai din mâna Ta ceea se va întâmpla cu Mine, și așa Eu mereu doresc să Mă supun doar voinței Tale."
[6] Apoi, **Divinitatea** a spus în inima Fiului omului: "Încă o dată Eu Te întreb la fel ca azi, și apoi se va întâmpla ceea ce vrei, dacă Tu încă vei da același răspuns. Dar vezi acum ceea ce lumea îți va oferi."
[7] Fiul omului a rămas acum pe munte în rugăciune liniștită și coborât apoi jos, înainte de răsărit, la casa lui Lazăr, fără ca cineva să-L observe.

Capitolul 90 Intrarea în Ierusalim

[1] A doua zi de dimineață, chiar înainte de răsăritul soarelui, toți s-au trezit și noi ne-am dus imediat afară.
[2] Acolo Eu i-am chemat pe ucenicii mei, cei 12 apostoli, în jurul Meu și le-am zis următoarele: "Dragii Mei, această zi va deveni pentru Fiul omului o zi de mare onoare pentru că Tatăl vrea în acest fel de dragul oamenilor. Cu toate acestea, acest lucru nu vă
vă atinge mai mult decât spiritul din voi vă va permite, astfel încât să nu deveniți mândri. Deci, închideți inimile voastre pentru toate șoaptele vanității și poftei de putere, astfel ca inamicul să nu aibă nici o putere asupra voastră și să vă facă instrumentele sale."
[3] Atunci **ucenicii** au întrebat, când Iuda era din nou prezent în rândul lor, din moment ce a venit în secret din nou dimineața: "Doamne, ce vrei să spui

mai exact, și cum putem să ne protejăm împotriva inamicului?"
[4] **Eu** am spus: "Feriți-vă și deschideți-vă sufletele la lumina înțelepciunii, atunci veți înțelege despre ce au vorbit proorocii. Iubiți-l numai pe Dumnezeu și nu lumea, atunci veți fi capabili să vă protejați împotriva tuturor atacurilor."
[5] La aceasta, **Eu** m-am întors în direcția Ierusalimului, și am strigat tare: "Dar tu, fiică a Sionului, fi pregătită să îți primești Regele tău."
[6] După aceste cuvinte, soarele strălucea cu o strălucire ce nu a fost niciodată văzută înainte, și în același moment, ucenicii Mei - cu excepția lui Iuda, care emoționat a stat deoparte - au văzut cu ochii spirituali cum un oraș mare s-a format în aer, o imagine a Ierusalimului pământesc, dar mult mai frumos. Porțile erau larg deschise și o mulțime imensă de figuri umane glorioase stăteau acolo în așteptare deplină ca și cum acestea erau în așteptarea unui conducător care va veni înăuntru.
[7] Această viziune spirituală a durat doar o perioadă scurtă de timp. Apoi imaginea a dispărut, și **Eu** le-am zis: "Fiul este așteptat acolo și El va fi de acum înainte va conduce în eternitate. Acesta este, de asemenea, doar pentru ca Fiul omului să fie înălțat. Veniți și urmați-Mă."
[8] Petru M-a întrebat dacă Eu vreau să plec fără a spune a-Mi lua rămas bun și fără informarea lui Lazăr și a surorilor lui.

[9] **Eu** i-am spus: "Tu știi de ce acest lucru este necesar? Eu știu ce este necesar pentru Mine să fac. Deci, nu vă faceți griji cu privire la nimic. Lazăr și surorile sale vor ști cum să Mă găsească, la momentul potrivit, la fel ca încă mulți alții pentru care este necesară această zi."
[10] Acum, ucenicii nu au mai spus nimic, dar aceștia au fost foarte surprinși și vorbeau în șoaptă între ei, întrebându-se ce ar putea însemna modul Meu ciudat de a acționa, pentru că ei nu M-au văzut acționând așa de o lungă perioadă de timp. Dar Ioan ia mustrat se abțină de la a spune orice cuvânt și să facă în tăcere ceea ce Eu aș vrea astfel încât nu câtuși de puțin să nu fie făcut împotriva voinței Mele. Ei toți Mi-au promis, și mai ales Petru M-a asigurat în mod solemn că el M-ar fi urmat în Iad, chiar dacă el nu ar ști de ce Eu aș merge pe acel drum.
[11] **Iuda**, care au auzit aceste cuvinte, a spus zâmbind: "Prietene, Dumnezeu știe pe ce drum trebuie El să meargă. Nu spre iad, ci pentru slava și onoarea poporului Său El merge pe drum ca Cel care este trimis de Dumnezeu."
[12] Plin de entuziasm el s-a uitat la Mine, pentru că cuvintele Mele puternice părea să fie confirmarea tuturor dorințelor sale, astfel că el a văzut calea deschisă pentru toată onoarea pe care el o va primi ca cel care a pregătit calea lui Mesia, care ar trebui să-i mulțumească lui mult pentru aceasta.

[13] Petru se uită surprins la Iuda, care afișează o astfel de mândrie și atitudine încrezătoare în sine, dar el a tăcut, deoarece toate lucrurile ce s-au întâmplat în această dimineață i s-au părut foarte ciudate, și împreună cu ceilalți unsprezece, el și-a continuat în tăcere calea lui.
[14] Noi eram acum la jumătatea drumului pe drumul de la Betania la porțile Ierusalimului. Înaintea noastră pe stânga era un mic sat care era numit Betphage, dar care acum a dispărut complet. Aici Eu i-am întrebat pe ucenicii Mei, dacă doi dintre ei ar dori să-Mi facă o favoare a iubirii. Ei toți s-au oferit voluntari pentru aceasta. Dar Eu l-am ales pe Ioan și Petru și i-am instruit să meargă în micul sat pe care l-au văzut în fața lor. Acolo la prima casa ei vor găsi la pășunat o măgăriță care era legată cu mânzul ei.
[15] "Aduceți-Mi mânzul, pentru că Eu am nevoie de el. Când ei vă vor întreba cine v-a trimis, atunci răspunde-ți numai aceasta: "Domnul, și El are nevoie de animal. Atunci acesta vă va fi dat vouă."
[16] Cei doi au ascultat imediat și au mers în sat în timp ce noi ne-am așezat de-a lungul drumului sub arbuștii și copacii cu flori așteptând întoarcerea celor care au fost trimiși.
[17] Acum, în Betphage trăia un om, pe nume Migram, care era un purtător de lance romană. El a luat parte la mai multe campanii de război și a dobândit o poziție respectată în armată, datorită curajului său și a inteligenței sale, motiv pentru care acesta avea un loc de stima între superiori. Când o

rană grea, prin care el și-a târât piciorul drept, l-a forțat să plece, el a fost recompensat bogat și a respins scutirea totală de impozite. El îl știa dinainte pe bătrânul Marcus, l-a vizitat pe prietenul său și a căutat vindecare in băile sale, și atunci când el a plecat, el a cumpărat mai devreme menționata măgăriță și a luat-o la mica lui casă în care i-a servit stăpânului său ca un animal loial care căra produsul micii lui grădini la Ierusalim pentru a-l vinde acolo.
[18] Acest Migram a auzit multe despre Mine de la Marcus, a fost
inițiat în învățătura Mea, și ca un roman care nu s-a deranjat cu iudeii din Ierusalim, deoarece el se ocupa doar cu reprezentanții
și cetățenii din Roma, era un adept deschis al Meu. Deci, atunci când cei doi ucenici au venit la casa lui și au văzut acolo, de asemenea, cele două animale, au slăbit de-odată legătura celui mai tânăr, proprietarul a venit repede din casa lui, împreună cu alți câțiva care l-au vizitat pentru a cumpăra fructele sale, și el i-a întrebat grosolan ce aveau în minte luând animalul.
[19] Ioan a răspuns imediat în conformitate cu cuvintele Mele, și
când Migram auzit cu bucurie că el ar putea să-mi facă o favoare, el de o dată, de asemenea, a vrut să elibereze bătrâna măgăriță, în scopul de a aduce personal pe aceasta și măgărușul la Mine. Ucenicii au spus că Domnul a vrut numai mânzul. Dar, în zelul său el nu a ascultat și a condus animalele rapid

înainte spre a ajunge la locul unde eram Eu, astfel încât ucenicii cu greu îl puteau urma.
[20] Când Migram Mi-a adus animalele pe care el mi le-a oferit cu bucurie, **Eu** i-am spus: "Migram, eu pot vedea voința ta bună și Eu voi recompensa ceea ce tu ai făcut imediat pentru Mine atunci când Eu am trimis ucenicii Mei la tine. Dar acum, animalul pe care ucenicii Mei l-au cerut de la tine, pregătește-l pentru Mine pentru călărit."
[21] El a făcut imediat acest lucru prin plierea hainei sale, pe care o purta conform obiceiului Roman, și a întins-o pe spatele animalului. De asemenea, câteva dintre ucenicii Mei au făcut același lucru, în scopul de a face un scaun confortabil.
[22] În timp ce noi eram încă ocupați cu aceste pregătiri, un grup mare de oameni a venit de-a lungul drumului de la Ierusalim. Când ne-au văzut, ei s-au grăbit spre noi, și în cel mai scurt timp noi eram înconjurați de câteva sute de persoane care M-au primit cu ardoare, salutându-Mă ca pe Mântuitorul lui Israel. Aceștia erau în mare parte iudei care au venit pentru Sărbătoare, iar unii dintre ei M-au cunoscut din călătoriile Mele prin țară, și, astfel, ei M-au întâlnit pe Mine și pe ucenicii Mei înainte, știindu-ne ca binefăcători. Acești oameni M-au lăudat ca Regele lor, mai ales că mulți dintre ei erau în mod miraculos hrăniți de Mine și deja au avut intenția la acea dată să Mă declare pe Mine rege pentru acest motiv pentru care Eu M-am retras de la ei.

[23] În timp ce aceștia cu entuziasm strigau la Mine, Lazăr cu surorile sale și personalul său apropiat, care au plecat să Mă caute, s-au grăbit spre Mine printre trecători și s-au bucurat că M-au găsit. Atunci când cei care erau prezenți l-au văzut pe Lazăr, pe care îl știau foarte bine și al cărui nume era pe buzele tuturor de la trezirea lui, nu exista nici un capăt la triumf lor. Şi toți eram înconjurați în timp ce strigau: "Osana" și "Slavă". Eu nu am refuzat această onorare, ci am pregătit în tăcere animalul care s-a așezat acum pe drum în direcția Ierusalimului.
[24] Dar mulțimea a continuat să crească pentru că toată lumea era atrasă de zgomot și a urmat procesiunea. Oamenii au
scos ramuri înfloritoare din copaci și le-au presărat pe drum. Apoi și-au întins hainele lor pentru a lăsa animalul de povară să meargă peste ele. Acestea erau toate semnele de onoare cu care
foștii regi erau întâmpinați. Când am ajuns lângă panta Muntelui Măslinilor, de unde se putea avea vedere largă asupra Ierusalimului, am văzut mii de oameni stând la poartă, și Valea Kidron era plină de oameni.
[25] Ierusalimul era un oraș mare, dar în momentul Paștelui acesta nu putea primi numărul mare de străini. Prin urmare, era obișnuit ca oamenii săraci, și, de asemenea, cei care au venit prea târziu pentru a mai găsi cazare in hanurile supraaglomerate, să rămână în Valea Kidron în aer liber sau în corturi, pentru că în afară de templu, de asemenea, Valea

Kidron era considerată un pământ sfânt. Toți acei oameni, care, de asemenea, au găsit acum un loc în vale și au auzit zvonul că eu aș veni la Ierusalim, s-au grăbit să Mă primească prin aceasta au lăudat cu glas tare faptele Mele și mai ales trezirea lui Lazăr, care acum mergea vizibil pe jos alături de Mine, și astfel ei au sprijinit proslăvirea generală.
[26] Când noi am ajuns la poarta Ierusalimului, care forma intrarea principală de la Muntele Măslinilor, gărzile romane de la poartă a încercat să o închidă pentru că gardienii s-au temut că o revoltă era în curs de pregătire. Dar au fost împiedicați mulțimea mare de oameni care au dorit să părăsească orașul pentru că din curtea templului au văzut parțial venirea procesiunii și au auzit, de asemenea, strigătele. Mai mult decât atât, atunci când Romanii au văzut că oamenii se apropiau liniștiți cu ramuri de copac și frunze de palmier în mâinile lor, ei au abandonat orice rezistență și mai degrabă au privit cu uimire la procesiune ca la ceva necunoscut pentru ei și care era, probabil, parte a sărbătorii. Deci, noi toți am putut intra în oraș nestingheriți și am mers imediat în direcția templului.

Capitolul 91 Isus în templu

[1] Între timp fariseii, preoții și slujitorii templului erau foarte supărați și se întrebau ce puteau face cu privire la această mare demonstrație. Curând și-au dat seama că ar fi imposibil să o suprime cu arme,

deoarece aceasta ar fi urmată în curând de o revoltă împotriva stăpânirii deja nepopulare a templului. Oamenii erau cuprinși de entuziasm ce nu putea fi supus prin forță. Deci, tot ce se putea face era să lase să se întâmple, pentru moment, și să exploateze cât mai mult posibil pentru prestigiul templului în cazul unei întorsături neașteptate.
[2] Mai ales Caiafa, marele preot, a informat Consiliul adunat în grabă, să aștepte și să vadă ce plănuiam Eu să fac și în ce direcție am vrut să întorc întreaga mișcare. Dacă Eu am vrut să fiu numit rege, atunci puterea romanilor ar fi în curând de partea lor, iar dacă aș fi vrut să merg împotriva templului și a slujitorilor acestuia, atunci, de asemenea, aș realiza puțin, fără a otrăvi oamenii, deoarece oamenii nu ar permite să elimine credința lor în Iehova. Pentru moment era în principal o chestiune de așteptare și de a face inteligent uz de, eventual, toate greșelile din partea Mea.
[3] Cu toate acestea, preoții înșiși au decis să nu fi văzuți, dar au
deschis larg templul, astfel încât sfințenia sa să vorbească oamenilor. Astfel, au deschis rapid toate porțile, și, de asemenea,
locul sfânt nu a fost închis – camera în care nu era permis nici unui israelit să intre fără pregătire și unde nici un preot nu ar intra
fără ceremonii speciale, rugăciune și spălare înainte.
[4] Funcționarii din templu au fost instruiți repede a informa din nou numeroșii vânzători prezenți în

curțile templului, pentru a evita o scenă iritantă, cum a fost cea pe care Eu deja le-am dat-o înainte. Dar această măsură de precauție a venit prea târziu, pentru că schimbătorii de bani și diferiții vânzători au devenit vigilenți la strigătele din afara zidurilor, și de îndată ce au auzit ceea ce a se întâmpla ei și-au adunat lucrurile lor, au părăsit clădirea cu mărfurile lor și au fugit pentru că ei încă aveau bine în minte ceea ce Eu am făcut înainte.
[5] Această a doua purificare a templului, care nu a fost un rezultat direct al apariției Mele, a dat naștere la neînțelegerea că
purificarea templului descrisă mai devreme a avut loc la ultima Mea intrare în timp ce s-a întâmplat mult mai devreme, și anume la începutul lucrării Mele de învățare.
[6] Acum, când oamenii au pătruns în templu cu multe strigăte de bucurie, ei în principal căutau preoți, pentru că vroiau ca marele preot Caiafa să Mă ungă rege cu sacrul ulei de ungere, după care au vrut să Mă ducă la castelul Sionului să Mă onoreze, dar preoții nu a putut fi găsiți. Oamenii au pătruns nestingheriți prin curțile din locul sfânt.
[7] Ucenicii Mei erau îngrijorați și au venit în jurul Meu pentru că au văzut și au auzit ce intenționează oamenii să facă cu Mine. Petru era îngrijorat și M-a întrebat: "Doamne, ce va ieși din
acest lucru? Vrei Tu să fi proclamat împărat al lui Israel aici?"

[8] Eu i-am spus să tacă și am cerut trecătorilor să-Mi facă loc, astfel ca Eu să pot intra în templu nestingherit după ce Eu am lăsat animalul de povară în urmă mai devreme.
[9] Poporul a ascultat, și urmat de mai multe persoane Eu am mers prin curțile din sanctuarul interior, am intrat în locul sfânt în sine și am mers la marele altar de sacrificiu și am urcat treptele sale.
[10] Aici, în conformitate cu normele templului, oamenii de rând nu Mă puteau urma, iar ei au fost nevoiți să stea afară în săli de unde ei puteau urmări acțiunile preoților în locul sfânt.
[11] Fariseii și superiorii templului au avut judecat în mod corect
starea de spirit ușor iritabilă a oamenilor, pentru că în timp ce ei
anterior nu ar fi ezitat să impună voința lor preoților, în cazul în care ei nu ar fi fost dispuși, ei au fost acum impresionați de loc în sine, cu toate că prin lipsa tuturor preoților de acolo nu era posibilă nici o dușmănie personală, și o tăcere izbitoare a urmat entuziasmului general, în așteptarea a ceea ce voi face. Eu, de asemenea, ordonat adepților Mei să rămână în urmă, și așa Eu eram acolo singur, văzut de întreaga mulțime.
[12] Acum **Eu** am vorbit cu glas tare a poporului: "Ceasul a venit acum pentru toată lumea să afle unde duc drumurile pe care le-au urmat până în prezent, și fiecare trebuie să decidă dacă vrea să meargă la Tatăl sau nu. Voi M-ați adus în această

casă în care, în vremuri trecute Spiritul lui Dumnezeu a trăit vizibil, dar acum El S-a retras din aceste ziduri, iar locul a devenit gol. Cu toate acestea, acum El a ales un alt loc, și fiecare ființă umană poate construi un templu pentru el însuși dacă el acționează în conformitate cu Cuvintele Mele și cu învățăturile Mele pe care Eu le-am dat.
[13] Toată lumea să fie purtată de smerenie și apoi să intre direct
în Casa ridicată lui Dumnezeu care a devenit goală, dar care ar trebui să fie umplută din nou cu fapte de iubire. Fiecare faptă de dragoste este o piatră de construcție pentru templu, și acel templu va fi încoronat cu semn de înțelepciune și putere, dacă numai dragostea va fi fundația sa. Eu am venit la voi, astfel încât voi să puteți învăța iubirea de la Mine, pe care voi ați disprețuit-o. Nu iubirea de sine pe care voi o aveți, ci iubirea pentru aproapele pe care voi nu o aveți, dar care vă face divini și singurul lucru pe care îl poate aduce lui Dumnezeu.
[14] Dar, dacă voi credeți că Eu sunt regele vostru și că acest lucru este ceea ce Eu am vrut să fiu, atunci să știți că Împărăția Mea nu este din lumea aceasta, ci că ea trăiește în toată splendoarea sa în om și că aceasta formează moștenirea pe care Tatăl a dat-o Fiului și prin El tuturor oamenilor de pe Pământ și din toate cerurile. Deci, să nu credeți că Eu voi intra în castelul lui David pentru a stabili o împărăție pământească. Cel care vrea să Mă urmeze, să Mă urmeze în faptele Mele, atunci el va fi

binecuvântat. Fiul este din Tatăl, și din moment ce El este din Tatăl, El este în El și Tatăl este în Fiul, și cel care Îl urmează pe Fiul Îl va urma, de asemenea, pe Tatăl.
[15] Aduceți la Mine pe toți cei al cărui trup și inimă sunt frânte, atunci Eu îi voi vindeca, astfel încât aceștia vor deveni sănătoși. Dar cei a căror mintea este frântă vor fi jigniți de Mine și Eu nu voi fi capabil să îi vindec, pentru că cine va fi jignit de Mine este plin de furie și mândrie și lipsită de iubire, pentru că pare o nebunie și greu pentru el. Dar Eu vreau să vindec inimile voastre și astfel, de asemenea, sufletele și trupurile, pentru că numai în inimă trăiește credința, iar atunci când aceasta nu este prezentă, este întuneric deoarece credința ce a crescut din înțelegere este o lumină care alungă tot întunericul. Deci, credeți în Mine și în Tatăl, astfel încât să puteți vedea și întunericul vă poate părăsi.
[16] Adevărat, Eu vă spun: fără adevărata credință nimeni nu poate fi binecuvântat. Și Eu v-am spus ce și în ce ar trebui să credeți. Astfel că acționați în conformitate cu cuvintele Mele așa cum Eu am acționat în conformitate cu aceste cuvinte ale Mele. Atunci voi toți veți fi capabili să faceți ceea ce Eu am făcut, și nimeni de pe Pământ nu va putea să mai spună că modalitățile de a ajunge la fericire sunt inaccesibile pentru el.
[17] Dar, pentru a vă arăta ceea ce puterea Tatălui poate realiza în om, aduceți-Mi bolnavii care suferă în trupul lor, astfel ca Eu să îi pot vindeca."

[18] După aceste cuvinte, Eu am coborât de la altar și M-am dus în curțile în care mulți oameni bolnavi erau așezați și au vrut să dea jertfe, în speranța că vor deveni sănătoși prin rugăciunile preoților ceea ce era un obicei general, mai ales la Paște. Cu toate acestea, doar pentru cei care puteau da o jertfă în monede de aur, altfel, preoții nu ar da unei astfel de persoane bolnave nici o prioritate. Atât de mulți oameni au apucat ultimele lor posesiuni împreună pentru a face ultima încercare de a-și obține sănătatea sa, dar apoi el vor părăsi templu fără să-și recăpătat sănătatea.
[19] Eu M-am dus la acești oameni bolnavi, și i-am întrebat foarte serios: "Credeți că Dumnezeul părinților voștri vă poate vindeca dacă Îi cereți aceasta Lui? Sau credeți că puteți deveni sănătoși cu ajutorul oamenilor?"
[20] Atunci, mulți **oameni bolnavi** disperați au strigat: "Învățătorule, numai Dumnezeu ne poate ajuta, și aici, în templu suntem cu siguranță sunt cel mai aproape de El."
[21] Dar alții au tăcut, și așa că Eu i-am întrebat, de asemenea, opinia lor.
[22] Apoi, **unul dintre ei** Mi-a răspuns: "Învățătorule, ei ne-au spus: când marele preot nu se roagă pentru noi lui Dumnezeu în locul cel sfânt noi nu putem fi ajutați, pentru că numai el este mijlocitor la Dumnezeu. Aşa că trebuie să așteptăm până ce aceasta se va întâmpla."

[23] La aceasta Eu i-am spus: "Atunci, tu crezi că Dumnezeu nu poate veni la orice persoană dacă îl cere aceasta? De ce aveți nevoie în primul rând de un mijlocitor? Credeți, atunci, de asemenea, voi veți fi ajutați."
[24] Atunci, din nou, **primul vorbitor** a spus: "Învățătorule, noi credem ceea ce ni se spune, și totuși noi nu suntem ajutați. Ce altceva ar trebui noi să mai credem?"
[25] **Eu** i-am răspuns: "Voi ar trebui să credeți că Dumnezeu, Tatăl eternității, este nesfârșit de bun și vine la toți cei care-L cheamă cu toată seriozitatea. Ar trebui să credeți că Dumnezeu în primul rând nu are nevoie de oameni pentru a le trimite puterea Lui, ci că această putere poate fi atrasă de fiecare prin dragostea sa pentru Dumnezeu, care apoi se va dezvălui în om și poate fi pusă la lucru. Puteți crede aceasta?"
[26] În timp ce **omul bolnav** se uita ferm la Mine, el a spus: "Învățătorule, eu cred, pentru că Tu mi-a spus aceasta, pentru că nimeni nu ne-a vorbit nouă cum ai făcut-o Tu."
[27] **Eu** am spus: "Cuvintele mele sunt adevărul, și din moment ce ele sunt adevărul, ele sunt, de asemenea, viață și puterea vieții. Ca o ființă umană Eu am acționat întotdeauna în conformitate cu ele și așa Eu am devenit un Învățător al vieții. De aceea, Eu vă spun tuturor: Mergeți și faceți la fel, și nu mai păcătuiți, nici în cuvinte, nici în acțiuni. Nu păcătuiți făcând ceva care merge împotriva iubirii față de

Dumnezeu și față de aproapele, apoi veți rămâne sănătoși și veți deveni adevărați stăpâni ai vieții. Ridicați-vă și mergeți!"
[28] După aceste cuvinte, toți cei sănătoși au lăsat trupurile celor
care erau bolnavi, și ei s-au ridicat în picioare, sănătoși și puternici în trup. Oameni care erau în jur au izbucnit din nou cu voce tare în strigăte de bucurie și M-au lăudat peste măsură. Mulți au căzut în fața Mea și a încercat să Îmi apuce mâinile și hainele Mele pentru a le săruta. Eu nu i-am oprit ci i-am lăsat să vină la Mine.
[29] Mulți au încercat din nou să pătrundă la preoți să efectueze
intenția de a Mă unge, dar ei s-au ascuns atât de bine încât nici o urmă a lor nu putea fi găsită, și, prin urmare, cei care au fost trimiși au trebuit să se întoarcă, fără nici un rezultat.
[30] Atunci când aceștia au forțat drumul lor spre Mine ca să Mă înconjoare sălbatic, **Eu** le-am ordonat să stea calmi și le-am zis celor care doreau atât de mult să aibă un rege: "Spuneți-mi, poate cineva care stă înaintea lui Dumnezeu și poartă puterea Sa, să fie pus mai sus pe Pământ decât El este deja înaintea lui Dumnezeu?"
[31] **Conducătorul grupului** a spus oarecum nedumerit: "Învățătorule, probabil că El Însuși nu, dar cei care aderă la el vor cu toate acestea, un semn vizibil al puterii sale -, de asemenea, exterior,

astfel încât oamenii să devină fericiți sub mâna sa puternică și să nu fie oprimați."
[32] Eu am spus: "Când Samuel l-a uns pe Saul ca rege la cererea oamenilor, ce au câștigat oamenii prin aceasta? Desigur, nu pace sau liniște, ci luptă și neliniște. Și de ce? Pentru că oamenii a devenit obosiți de jugul ușor, pe care Domnul l-a pus pe ei în funcție de acțiunile lor, și ei s-au stăruit la o mână tare a unui vizibil conducător. Mai mult decât atât, nu a existat nici o lipsă de regi, iar și acum ați primit un rege în Irod. Acum voi credeți că un nou rege pe care voi îl căutați în Mine, va aduce pace dacă el a vrea, de asemenea, să fie un rege exterior, puternic? Irod și romanii ar încerca să îi distrugă pe toți adepții lui și, de asemenea, pe el. Mizeria, război și nevoia vor fi stârnite dacă Eu aș deveni regele vostru pământesc. Și cum ar putea fi aceasta în acord cu învățătura Mea: "Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuți" dacă Eu v-aș aduce război și crimă? Deci, renunțați la ceea ce este exterior Mie - Împărăția Mea nu este din lumea aceasta - și stabiliți în voi înșivă adevărata împărăție a păcii. Acolo Eu vreau și cu bucurie mereu voi fi și rămâne regele vostru."
[33] După aceste cuvinte, cei care erau fost în favoarea unui rege, au devenit morocănoși, M-au părăsit și au crezut că Eu eram un erou de la care oamenii lui Israel se puteau aștepta, de asemenea, la o mântuire exterioară.

[34] Aceia care au strigat pentru a avea un rege erau acum printre oameni și nu și-au ascuns resentimentul lor la refuzul Meu. Cu toate acestea, restul de oameni nu se depărtau de Mine deloc, pentru că faptele Mele au făcut o impresie prea mare asupra lor pentru a Mă respinge imediat din cauza faptului că Eu am refuzat să fiu rege al iudeilor.
[35] După marea agitație, oamenii s-au calmat, iar Eu, precum și ucenicii Mei am profitat de ocazie pentru a explica din nou învățătura Mea multora. Deci, acum, erau grupuri mari distincte împrăștiate în curțile templului.
[36] Apoi, s-a întâmplat că au sosit doi greci, care, de asemenea, au venit la sărbătoare dar care nu au fost martori la întreaga scenă de la început. Cu toate acestea, era interzis pentru non-iudei să intre în locul sfânt motiv pentru care au fost puse semne de avertizare la limită pentru a indica până la ce punct non-iudeii erau lăsați să vină.
[37] Grecii l-au văzut Philip stând la graniță și i-au spus că ei ar dori să Îl vadă pe Isus și dacă este posibil să vorbească cu El. Cu toate acestea, Philip nu a îndrăznit să îi lase pe cei doi vină la Mine pentru că el a crezut că interdicția ar trebui să fie respectată. De aceea, el i-a spus Andrei și amândoi au venit la Mine în timp ce Eu stăteam într-un cerc de mulți privitori care ascultau cuvintele Mele, și ei au prezentat cererea celor 2 greci și, de asemenea, a spus că ei nu îndrăznesc să vină la Mine, din cauza oamenilor. Apoi Eu le-am spus să îi a trimită pe greci

la Mine. Acum, ambii au mers să le spună. Cu toate acestea, grecii s-au temut să încalce interzicerea și prin urmare, au rămas stând la limită.
[38] Iudeii templului, preoții și fariseii au observat că starea de spirit era mult mai liniștită acum, iar unii dintre ei au venit printre
persoane deghizați ca spionii pentru a examina situația. Ei curând
a făcut o cauză comună cu cei care doreau să aibă un rege și care erau acum foarte nemulțumiți de Mine - acest lucru în scopul de a agita oamenii împotriva Mea și să stârnească ostilitate. Unul dintre agitatorii deghizați se afla acum aproape de Mine și a vorbit în mod direct într-un mod nemulțumit mod celor care stăteau în jur, spunând cum pot Eu comanda neamurilor să intre în locul sfânt iudaic și să îl fac necurat în acest mod. Era aceasta demn de un Mesia care Eu am vroiam să fiu și să nesocotesc sfintele obiceiuri? Unii dintre ei, cărora, de asemenea, nu le plăcea Invitația Mea, au fost de acord cu vorbitorul, astfel că a existat un
mormăit.
[39] **Eu** am observat foarte bine acest lucru și i-am spus lui Ioan și lui Lazăr, care au rămas mereu aproape de Mine, precum și celorlalți ucenici: "Acum, a venit timpul ca Fiul omului să fie glorificat, pentru că acum El Însuși s-a cucerit în întregime. Adevărat, adevărat, vă spun: până când bobul grâu, nu cade în pământ și moare, el va rămâne singur, dar atunci când aceasta moare, acesta va produce mai multe

roade. La fel, de asemenea, acțiunile Mele pe care le puteți vedea acum, vor produce mai multe fructe."
[40] Referitor la grecii, care au stat respectabil, la ceva distanță, Eu am vorbit acum cu voce tare: "Cine își iubește viața, o va pierde, și cine își urăște viața în lumea aceasta, o va primi pentru eternitate. Dacă cineva vrea să Mă slujească, să Mă urmeze, și
unde sunt Eu, slujitorul va fi, de asemenea. Iar cine Mă slujește pe Mine va fi onorat de către Tatăl Meu."
[41] Acum, **vorbitorul** care a vorbit anterior în liniște împotriva Mea, a continuat să se agite prin a spune: "Frumos Mesia este aceasta, care invită păgânii și toată lumea să-I Îl slujească, astfel ca Tatăl să îi poată onora. Cine este Tatăl Său, oricum? Să Îmi urăsc viața Mea pentru a primi o viața veșnică necunoscută? Nu, mulțumesc. Atunci, cu siguranță prefer ceea ce eu știu."
[42] În același mod, de asemenea, alți deghizați ai templului iudeilor erau împotriva Mea și au încercat cu prudență să pună oamenii împotriva Mea.
[43] Acum, sufletul Meu a simțit că ora Mea a venit și a devenit trist din cauza suferinței viitoare care era la îndemână și pentru că
poporul era atât de instabil. De aceea, **Eu** am spus celor care erau aproape de mine: "Acum sufletul meu este trist. Și ce voi spune? Tată izbăvește-Mă din ceasul acesta? Dar acesta este motivul pentru care am venit în această oră. O, Tată, slăvește numele Tău!"

[44] Apoi, o voce suna ca și din cer, care de fapt a sunat în inimile tuturor celor care puteau fi într-un fel treziți la o viață spirituală: "Eu L-am proslăvit pe El și-L voi proslăvi din nou!"
[45] **Cei care au auzit de această senzație interioară**, au spus acum, potrivit măsurii în care spiritul lor era treaz: "A fost fulminant". **Alții ziceau**: "Un înger a vorbit cu El."
[46] Cu toate acestea, nici unul dintre ei nu a simțit vocea în sine, ci au pus-o în afară lor acestea în conformitate cu măsura în care erau treziți.
[47] Prin urmare, **Eu** le-am zis: "Acest glas nu sună de dragul Meu
ci pentru binele vostru, pentru că acum vine judecata peste această lume, Acum prințul întunericului, care a fost un prinț al acestei lumi, este alungat afară. Nimeni nu mai stă acum între Tatăl și copilul Său, ci numai Fiul omului. Și când Eu voi fi ridicat de pe Pământ, îi voi atrage la Mine, astfel încât aceștia vor veni la
Tatăl."
[48] Apoi, **vorbitorul și cei care au fost de acord cu el**, a răspuns din nou: "Noi am auzit din lege că Hristos va rămâne veșnic. Atunci cum poți să spui că Fiul omului va fi înălțat? Cine este acel Fiu al omului despre care vorbești? Poate cineva să se înalțe mai sus decât a fi veșnic și să ne aducă împărăția lui?"
[49] Acum **Eu** le-am răspuns, deoarece eu bine perceput că cuvintele Mele erau respinse în mod continuu de acești încăpățânați: "Lumina este în

continuare cu voi pentru o perioadă scurtă de timp. Mergeți cât timp încă mai aveți lumina, astfel încât întunericul să nu vă ajungă. Oricine merge în întuneric nu știe unde merge. Credeți în Lumină, atât timp cât o mai aveți, astfel încât să puteți fi copii ai Luminii și nu să deveniți copii ai întunericului."
[50] După ce Eu am rostit aceste cuvinte, Eu M-am întors de la acest grup și ne-am dus la curțile neamurilor, la limita până la care non-israeliții nu puteau veni.
[51] Între timp, preoții și superiorii de la templu au fost foarte bine informați cu privire la faptul că oamenii au devenit pașnici și că Eu am refuzat să răstorn în mod deschis guvernul, în scopul de a-Mi permite Mie să fiu proclamat domn și rege. Ei știau de asemenea, că în acest moment erau un fel de resentimente, din cauza aceasta și ei au încercat rapid să facă uz de această dispoziție. Toți preoții și leviții au fost chemați rapid pentru a forma o procesiune minunată. Cântătorii la trompetă mergeau în față, și vestitori proclamau oamenilor ceea ce marele preot le-a poruncit prin Domnul să ofere o mare jertfă de ispășire excepțională pentru păcatele oamenilor, deoarece Domnul era mulțumit de ei, și El a iertat toate păcatele care au fost comise de oameni pe parcursul ultimei jumătăți de an. Ei au ieșit cu toată strălucirea și cu mare farmec festiv, și Caiafa însuși a făcut o jertfă pe marele altar arzând al templului.

[52] Prin această acțiune templul și-a atins scopul său din moment ce oamenii erau încă foarte mult atașați de ceremoniile vechi și de tot ceea ce era legat de templu. In acest fel o mare contra forță a fost folosită, care a făcut o impresie profundă, pentru că a fost atât de unică, și chiar într-o jumătate de zi, nimic nu mai putea fi observat din marele entuziasm al celor care au apărut la intrarea Mea. Templului s-a arătat foarte milostiv în această zi și în zile de după, și multă mâncare și bani au fost date săracilor din curți. Rugăciuni s-au spus și s-au făcut toate eforturile posibile pentru a trezi o stare de spirit bună către templu și reprezentanții săi și pentru a preveni astfel pericolul înfricoșător care era amenințător prin influența Mea.
[53] Procesiunea strălucitoare a venit în față în momentul în care noi am ajuns la curți. Cu mare curiozitate toată lumea se uita la spectacolul neobișnuit și noi ne-am folosit de această oportunitate pentru a părăsi clădirea puternică și a reveni la casa lui Lazăr.

Capitolul 92 Nicodim și superiorii cu Domnul

[1] Noi am ajuns acolo după o perioadă scurtă de timp. Toată lumea era tăcută de-a lungul drumului și adepții Mei se uitau adesea la Mine îngrijorați deoarece părea clar pentru toată lumea că Eu am vrut să obțin o victorie importantă, dar toate acestea nu au putut înțelege de ce s-a încheiat cu un

eșec. Unde era miraculoasa Mea putere care ar fi putut confirma Misiunea Mea atât de ușor printr-un semn exterior? Pentru că vindecarea bolnavilor era pentru ei deja ceva comun, ceva care, de asemenea, ucenicii Mei puteau face cu succes și, prin urmare, nu era nimic special pentru oameni. De asemenea, ei au avut îndoielile lor cu privire la vocea din cer, pentru că nu a sunat destul de puternic pentru a pune capăt la toate îndoielile.
[2] Toate aceste întrebări au fost discutate în detaliu după ce noi am ajuns în Bethania și Eu am retras într-o cameră singur, în scopul de a Mă aduna și să Mă întăresc - aceasta însemnând sufletul Meu. Era în mod deosebit Iuda în grupul cel mai apropiat al ucenicilor Mei, care era supărat de eșecul evident, și el, de asemenea, a spus deschis că blândețea și bunătatea Mea prea mare M-au împiedicat să pășesc cu putere până la oameni.
[3] El (**Iuda**) a spus: "Domnul este cu siguranță un Om cu o putere și înțelepciune foarte, și eu absolut nu mă îndoiesc că El și nimeni altcineva este Mesia cel așteptat, dar acel Spirit puternic care de multe ori trăiește în El ca un fulger și puterea sa excepțională este închis cu o acoperire prea slabă, care încă arată prea multă slăbiciunile poporului. Nu este doar blândețea și bunătatea cea care conduce lumea, ci este, de asemenea, pumnul care știe cum să direcționeze sabia, și care acționează, dacă este necesar, cu severitate sângeroasă, ce îi va garanta succesul. Dacă Domnul ar fi obligat să se protejeze

El Însuși și pe adepții Săi împotriva lacomilor de călăi asistenți, atunci puterea lui Dumnezeu care locuiește în El va trebui să acționeze destul de diferit pentru a preveni ca El și urmașii Săi să piară astfel ca munca Lui să înflorească. Dar, în acest mod El întotdeauna va eșua."
[4] **Petru** i-a zis: "Iuda, atunci nu ai văzut cât de des Domnul precum și noi am fost în pericol și că am fi pierit cu mult timp în urmă, fără puterea care locuiește în El? Doar amintește-ți cum El a poruncit furtunii, și cât de des atacurile de la templu au fost împiedicate pe care slujitorii justiției ni le-au trimis."
[5] **Iuda** a răspuns: "Și totuși, aceasta nu este o dovadă, pentru că întotdeauna au fost astfel de împrejurări favorabile prezente, astfel încât poate noi, de asemenea, ne-am fi putut salva din toate aceste pericole prin propriile noastre puteri. Nu, eu cred că, dacă el dintr-o dată ar fi amenințat de un pericol fizic pe care toată lumea îl va vedea și s-ar teme - atunci nu va trebui să acționeze Domnul mult mai puternic? Atunci oamenii nu vor adera la El mult diferit și nu s-ar întoarce împotriva Lui din nou printr-un, joc prostesc strălucitor din templu?"
[6] **Petru și ceilalți**, dădeau din capul lor, gândind: "Cum se poate
acest lucru întâmpla și cine va decide aceasta? Domnul va ști cu siguranță cel mai bun ceea ce El intenționează să facă și cum să acționeze."

[7] Iuda a tăcut, s-a gândit și a rămas în restul zilei sumbru și nu a spus nimic.
[8] Acum era liniște în casa lui Lazăr și nimeni nu M-a deranjat în timp ce Eu am stat singur în mica Mea cameră și am dialogat cu Tatăl Meu în Mine. Cu toate acestea, nici o ființă umană nu va înțelege pe deplin modul în care acesta din urmă a fost posibil. Prin urmare, trebuie spus că aici sufletul Meu a văzut foarte bine cum ar fi posibil să scape de toată suferința, și că el ezitat pentru că el era, de asemenea, legat de Pământ, la fel ca sufletul oricărei alte ființe umane care are de realizat o sarcină. Numai Spiritul din Mine, despre care toata lumea știe cine era, Mi-a prescris drumul și i-a cerut sufletului Meu să aleagă, indiferent dacă el din dragoste pentru El și popor vroia să meargă pe calea indicată sau nu. Și astfel, în cele din urmă, decizia a venit aproape din nou, și Fiul omului a ales din nou căile Tatălui.
[9] Când a venit seara, Eu M-am dus din nou cu bucurie la adepții Mei și Eu l-am instruit pe Lazăr să aibă grijă de binele nostru fizic.
Apoi, acest lucru a fost făcut din abundență, și noi am luat o masă de noapte cu cei 12, Lazăr și surorile sale precum și Maria Magdalena care de la vizita mea anterioară nu a părăsit casa lui Lazăr.
[10] După ce am luat masa, un slujitor al lui Lazăr a intrat anunțând că mai mulți bărbați stăteau afară, dorind să vorbească

cu Mine și Lazăr, dar fără a fi recunoscuți. Lazăr M-a întrebat cine erau.
[11] Eu i-am răspuns: "Aceștia sunt câțiva superiorii ai poporului, și printre ei este, de asemenea, Nicodim. Motivat de ceea ce s-a întâmplat azi ei au venit să ne vadă. Dar ei se tem de lume mai mult decât de Dumnezeu. Prin urmare, ei vin să ne vadă, deghizați și pe timp de noapte – deși cu intenții bune, dar cu toate acestea, pe cât de secret posibil."
[12] Apoi Eu M-am întors la servitor și i-am spus să invite străinii să vină la noi și că el ar trebui să le spună că ei pot veni în mod deschis că nu era nimeni printre noi, care i-ar fi trădat.
[13] După o scurtă perioadă de timp străinii au venit înăuntru. Ei erau Nicodim și 3 înalți oficiali iudei, din familia sa, care ocupau poziții importante în Ierusalim, cu toate acestea, cu toate acestea ei toți erau mai mult sau mai puțin dependenți de templu.
[14] Nicodim s-a grăbit la Mine deodată și a luat emoțional mâna Mea în timp ce el Mi-a cerut să nu Mă arăt aici, cel puțin în timpul primei Mele veniri pentru că templul a ajuns la vârful furiei lor prin apariția Mea de astăzi, și Caiafa precum și Consiliul Superior au jurat să Mă facă inofensiv cu orice preț.
[15] Adversarii Mei au crezut că Eu am reușit în acest timp să îndepărtez pericolul datorită acțiunilor Mele nechibzuite. Dar cine știe, aceasta va fi în continuare posibil data viitoare? Așa că ei trebuiau să acționeze rapid înainte de reuși să întorc oamenii din nou în favoarea Mea, deoarece aceștia era acum

descurajați din cauza ezitării Mele, dar ei, de asemenea, ar putea fi rapid inflamați din nou printr-un act rapid al Meu.
[16] Ei de asemenea, știau că Irod, vulpe vicleană, era bine-dispus față de Mine, la fel ca și cu Ioan înainte, și că el doar a exploatat templul pentru scopurile proprii. Și lacom de bani, așa cum era, s-a bucurat din toată inima de situația proastă în care preoți au ajuns cu oamenii. Prin urmare, ei au trebuit să acționeze rapid pentru a preveni ca Eu să vin în contact cu el, în scopul de a
primi o mai bună protecție, pentru că în cazul în care templul ar avea nevoie protecția lui Irod împotriva poporului, această protecție ar costa o cantitate enormă de bani, pentru că el nu a făcut nimic din dragoste și cel puțin va încerca să Îl folosească pe Isus ca un carte-atu împotriva templului.
[17] Deci Nicodim și, de asemenea, cei care au venit cu el erau foarte neliniștiți, îngrijorați pentru Mine și Mi-au cerut de urgență, să nu am încredere nici în Irod, nici să Mă expun la pericolul cel mare, care era acum pericol de la templu. Ei doar au îndrăznit să-Mi aducă aceste știri. Încă mulți alții din grupul lor au fost bine-dispuși față de Mine, dar nu au îndrăznit să vină personal la Mine din cauza fariseilor.
[18] Acum, Eu i-am spus lui Nicodim și prietenilor săi: "Iubiții Mei, ceea ce voi Îmi anunțați Mine este cunoscut de Mine de o lungă perioadă de timp și bine luat în considerare de către Mine, pentru că dacă Tatăl nu ar vrea totul să se întâmple așa cum s-

a întâmplat, ar fi atunci așa? Și dacă Tatăl nu ar fi cu Mine, atunci aș ști Eu ceea ce vremurile viitoare Îmi vor aduce?
[19] Deci, credeți că totul este bine, la fel cum s-a întâmplat și, de asemenea, cum Tatăl vrea, pentru că cine crede în Mine, nu crede în Mine, ci în Cel care M-a trimis pe Mine. Și cine Mă vede, vede pe Cel care M-a trimis pe Mine.
[20] Eu am venit în această lume ca o lumină, astfel că oricine crede în Mine nu va rămâne în întuneric, ci va umbla în lumina clară a zilei. Acesta este motivul pentru care Eu am vorbit în fața poporului în acest fel, cum întotdeauna am făcut astfel. Eu, de asemenea, le-am spus că Împărăția Mea nu este din această lume, și eu, de asemenea, le-am arătat întotdeauna căile pe care ar trebui să meargă, în scopul de a obține acel Regat al Meu.
[21] Așa că cine ascultă cuvintele Mele și nu le crede, Eu nu îl voi judeca pentru aceasta, pentru că eu nu am venit să judec lumea și să o comand ca un rege tiranic, ci să fac lumea fericită prin Cuvânt și pentru a-i aduce pacea. Oricine Mă va nesocoti și nu acceptă cuvintele Mele va avea deja suficient din ceea ce îl va judeca, pentru că Cuvântul pe care Eu l-am spus și care va rămâne pentru totdeauna, îl va judeca în ziua lui de pe urmă în care el va părăsi această lume pământească pentru a intra în Împărăția veșnică unde Eu voi fi adevăratul Rege și voi rămâne așa pentru totdeauna.

[22] Eu nu am vorbi de la Mine, ci Tatăl, care M-a trimis Mi-a dat o poruncă cu privire la ceea ce Eu voi face și spune. Și Eu știu că
porunca Lui este viața veșnică. Acesta este motivul pentru care Eu vorbesc așa cum Tatăl Mi-a spus. Deci, nu vă faceți griji cu privire la ceea ce se întâmplă și ceea ce încă se va întâmpla. Tatăl voiește așa."
[23] Apoi **Iuda** a fost emoționat și a spus: "Doamne, Tatăl este cu
Te în puterea Lui deplină. Poate această putere să Te părăsească în timp ce Voi amândoi sunteți una?"
[24] **Eu** i-am spus: "Tatăl, Fiul și Puterea sunt unul și va rămâne așa, și ei, de asemenea, nu pot fi separați, după cum știți. Şi Tatăl este în Fiul și Fiul, de asemenea, în curând în Tatăl, uniți prin Putere. Dar Fiul trebuie să se supună Tatălui, și în cazul în care El face aceasta, Tatăl îl va da totul în posesie. Și Fiul știe acest lucru pentru că Tatăl i-a spus Lui. Și acum va fi nevoie doar de un pic mai mult timp, apoi Fiul va fi veșnic în Tatăl. Dar cum trebuie să fie obținut acest lucru, nu este încă treaba voastră, dar va fi benefic pentru tine și întreaga omenire."
[25] **Nicodim** a zis: "Doamne, noi nu înțelegem aceste cuvinte ale
tale complet. În plus, se pare că mai presus de toate este necesar ca Tu să Te gândești la propria Ta securitate personală. Acesta este motivul pentru care noi am venit aici, în special pentru a-ți oferi acest lucru Ție din cea mai bună capacitate a

noastră. Astfel nu ar fi mai bine să părăsești acest loc și să Te ascunzi? Fiul fratelui meu de aici, Te poate escorta în condiții de siguranță, pentru că el are multe conexiuni peste frontieră unde Tu poți trăi pentru un timp complet în siguranță."
[26] **Eu** i-am spus: "Nu fi atât de prostesc. Eu nu am nevoie de ajutorul oamenilor. Dacă Eu aș fi vrut să-i distrug pe dușmanii Mei, acest lucru ar fi un lucru mic pentru Mine. Dar Eu nu vreau în acest fel, pentru că ei, de asemenea, vor avea parte în mântuire, și cu ei tot poporul. Eu voi sta aici, și poți fi sigur că nimeni nu Mă va prinde înainte ca Eu să vreau."
[27] Deși Nicodim nu a fost imediat liniștit, deoarece teama de a templului a continuat să-l urmărească, dar în cele din urmă el a fost mulțumit cu aceasta și a el crezut că a făcut ceea ce trebuia să facă. I apoi, de asemenea, i-am recunoscut voia lui bună și el în curând a plecat cu tovarășii săi, sub protecția întunericului, înapoi la Ierusalim unde au ajuns nestingheriți și fără a fi recunoscuți.
[28] Noi înșine am mers curând să ne odihnim, deoarece, de asemenea, această zi a cerut mult efort de la trupurile noastre. Noi ne-am petrecut noaptea în mare pace. Numai sufletul lui Iuda nu a putut-o găsi. Multe gânduri și șoapte au trecut prin sufletul lui, astfel că el și-a petrecut noaptea fără somn.

Capitolul 93 Conversația dintre Iuda și Toma. Plecarea din Bethani. Șederea la Iordan.

[1] Când dimineața a sosit, Iuda a încercat să-l vadă pe Toma și l-a luat deoparte.
[2] Amândoi au ieșit afară și au vorbit unul cu celălalt în acest fel:
[3] "Frate", a spus Iuda, "tu poți să înțelegi de fapt, modul de acțiune al Domnului? Uite, noi suntem amândoi oameni care am știut mereu ce ne-am dorit, și odată ce noi am avut un scop în vedere l-am urmărit mereu cu toată puterea noastră. Cu toate acestea, aici eu nu pot vedea clar ce vrea Domnul într-adevăr, și eu, de asemenea, nu mai sunt complet convins că el poate vedea în mod clar scopul său final.
[4] Ieri, noi am fost amândoi martorii victoriei Sale, și noi am văzut că El că ar fi avut nevoie doar de puțin efort pentru a lega oamenii care cu fermitate să adere la El, și aceasta într-un mod în care ei L-ar fi urmat ori de câte ori ar fi vrut. Dar, în loc să convingă pe toată lumea de misiunea Sa ca Mesia, El tolerează ca templul să ia toate roadele muncii Sale din mâinile Sale și El nu se angajează în nimic din ceea ce oamenii speră pentru că în vreme ce este cu adevărat atât de multă putere în El, că El ar putea comanda templului și întregului regat roman dacă El s-ar concentra la aceasta.
[5] Ce folos are toată puterea Sa de Dumnezeu pentru El prin care El comandă furtunii, bolnavilor și

fiecărui dezastru dacă El este în Sine atât de slab să folosească această putere atunci când este necesar? Ar trebui ca cei care sunt sănătoși și suferă atât de mult sub opresiunea romanilor și sub cămătăria din templu să nu găsească un Mesia în El? Ce este nevoia câtorva oameni bolnavi în comparație cu nevoia întregii comunități? Iudeea, da, toată lumea oftează sub-asuprirea oamenilor dictatoriali. A regilor lacomi și a unui împărat atotputernic care se delectează în avere ocupând tronul care ar trebui să fie ocupat de un conducător înțelept, foarte puternic doar de la Dumnezeu. Lumea ar deveni un paradis. Suferința și tristețea s-ar schimba în bucurie și sărăcia în bogăție, dacă el conduce tronul care este acum ocupat de către împăratul Romei.
[6] Oh, inima mea tremură de bucurie în sânul meu când mă gândesc cum ar putea fi totul, dar cum aceasta nu este. Și de ce nu este așa? Pentru că El, Singurul în care trăiește puterea lui Dumnezeu, nu poate găsi curaj în Sine pentru o acțiune rapidă determinată.
[7] Uite, frate, aceasta mă întristează, mă face să profund îngrijorat, pentru că eu încă am cu adevărat o inimă pentru mizeria profundă a poporului, dar mie îmi pare că El, în afară de cei bolnavi și cei slabi, deja și i-a pierdut pe ai Săi."
[8] **Toma** i-a răspuns: "Frate, ce vrei să spui? Nu a spus Domnul Însuși: "Eu nu am venit în lume pentru cei care sunt sănătoși, ci pentru confortul bolnavilor

și al celor cu handicap, pentru a-i ajuta și a-i alina?” Tu vrei să știi mai bine de ce El a venit la noi decât El
Însuși?"
[9] Aprins temperamental, Iuda a răspuns: "Și cine este sănătos în această țară? Nu este toată lumea bolnavă și cu handicap? Numai templul și cei mari chefuiesc și îngrășă ei înșiși cu ceea ce se storc prin puterea lor, iar corpul exterior sănătos al oameni este în interior mizerabil, bolnav și stricat de mânia și furia, care este trezită de modul de a acționa al acestor conducători supremi.
[10] El a venit cu siguranță, de asemenea, pentru acei oameni. Oamenii au nevoie doar de un Mesia pentru persoanele cu handicap fizic? Oamenii vor să fie și trebuie să fie fericiți. Aceasta este voia lui Dumnezeu, dar acea fericire trebuie să meargă împreună cu o poziție exterioară menținută în condiții de siguranță, la fel cum oamenii s-au bucurat sub Salomon, astfel că ei au trăit în pace, și cu o prosperitate exterioară, ei de asemenea, își puteau dezvolta sufletul lor.
[11] Nu frate, inima mea este plină de durere. Eu am deschis-o față de tine, pentru că tu încă ești singurul care nu și-a ascuns rațiunea sa și părerea ca ceilalți care cred necondiționat fără să știe de ce. Nu, eu nu sunt și nu vreau să fiu un sclav al superstiției. Eu vreau să știu unde duce drumul. Eu nu vreau jocuri pentru copii. Eu vreau să văd fapte bărbătești."

[12] Toma a fost șocat de fața furioasă a lui Iuda care și-a dezvăluit ideile sale atât de neașteptat în fața lui. Și într-o voce de avertisment el a spus: "Frate, deși eu sunt cineva care nu crede cu ușurință, eu sunt totuși convins de ceea ce am ajuns să cred o dată! Dacă vrei să mă faci să ezit în credința mea în Domnul – ceea ce eu cred -, atunci acest lucru este inutil, pentru că eu știu ce să cred despre El! Deci, lasă-mă în pace!"
[13] Fiind agitat, Iuda a obiectat: "Acest lucru este departe de mine! Eu, de asemenea, sunt ferm convins că toată lumea poate primi mântuirea numai de la El, dar eu sunt la fel de convins că ceva trebuie să se întâmple pentru a face această mântuire să devina realitate! Acum este momentul, sau niciodată!
[14] Irod este bine dispus, față de El. Chiar în acest moment puterea romanilor este fără importanță aici, deoarece ei au nevoie de forțele lor armate în altă parte. Deci, totul este în favoarea Lui
- cel mai puternic Om – doar dacă El vrea. Dar a trezi voința în El, despre aceasta este vorba, pentru că noi am văzut cât de mult a ezitat El, și noi am auzit ce vrea templul. Dacă eu aș poseda doar o foarte mică parte din puterea Lui, atunci eu la fel de mult aș ridiculiza trucurile templului așa cum El a făcut până acum. Acești
paraziți mizerabil, desigur, nu au nici o putere asupra Lui. Ei nu

au avut-o niciodată înainte și nu o vor avea niciodată. Dar poate fi de temut că Dumnezeu va lua puterea de la El, dacă El se v-a opune voii lui Dumnezeu să facă poporul Său fericit.
[15] Aici, în Domnul, sunt unite toate condițiile care fac posibil să pună puterea lui Dumnezeu în El. Noi va trebui să așteptăm eternități înainte ca un alt bărbat să se ridice și să facă astfel de lucruri mărețe. Prin urmare, El trebuie să o facă, acum sau niciodată, în fața lui Dumnezeu toleranța se termină. Dacă El nu găsește curajul în Sine pentru a întreprinde ceea ce este necesar, pentru că a fost promis de Dumnezeu, atunci El trebuie să fie forțat să o facă."
[16] Fiind șocat, **Toma** a sărit în sus și a șoptit: "A forța? Cine vrea să-l forțeze pe El din care Atotputernicul Însuși vorbește?"
[17] "Dacă El este Acela care El spune că este, lasă-L pe El să dovedească aceasta. Dacă El nu este, atunci de ce să aștepți pentru nimic?" mormăi **Iuda** pe jumătate tare și sumbru.
[18] Fiind speriat, **Toma** a șoptit: "Cum ar putea fi El forțat? Frate, renunță la acele gânduri. Nu este bine. Eu sunt îngrozit de acestea."
[19] Posomorât **Iuda** a spus acum: "Voi, plăpânzii, sunteți îngroziți de gândurile mari? Dar eu însumi încă nu cunosc cum acest lucru poate fi posibil. Eu doar simt: ceva trebuie să se întâmple. Acesta trebuie.

[20] La revedere frate. Păstrează tăcerea față de ceilalți despre ceea ce noi doi am discutat. Ai auzit? Promite-mi. Nici unul dintre cei dinăuntru nu mă plac mult. Eu nu vreau ca mai multă ură să vină peste mine."
[21] Toma și-a întins mâna și s-a gândit: "Cine ar beneficia de conversația mea? Îți promit."
[22] După un salut scurt, Iuda l-a părăsit și s-a dus în vârful Muntelui Măslinilor să fie singur și să gândească. Dar Toma a revenit cu o minte neliniștită la ceilalți și el a încercat să se lupte cu grijile sale având o conversație calmă cu frații.
[23] Când noi acum stăteam jos pentru masa de dimineață, cu
excepția lui Iuda, Lazăr a întrebat ceea ce Eu am decis să fac -
dacă Eu, ceea ce el a preferat, aș dori să petrec zilele de sărbătoare cu el, iar dacă nu, unde am planificat să merg.
[24] La aceasta, Eu i-am spus lui și ucenicilor că Eu am planificat să părăsesc Bethania chiar azi - nu de teamă, ci pentru că Eu aș face-o de dragul oamenilor și al slujitorilor templului. Aceștia ar face mult rău dacă ei ar ști că Eu eram aici și nu aș fie accesibil. Pentru a preveni acest lucru și a nu provoca daune nimănui Eu M-aș ascunde acum pentru câteva zile și nu le-aș permite să Mă găsească.
[25] Adepții Mei M-au întrebat unde am vrut Eu să merg.

[26] **Eu** am spus: "Dacă vreți să mergeți cu Mine, veți vedea. Totuși, un trădător doarme printre voi, pentru acest motiv, voi încă nu ar trebui să știți."
[27] Ucenicii au fost șocați de această declarație și au privit în jur uimiți pentru a vedea la cine M-aș putea referi. Nu doar ucenicii erau fost prezenți aici, ci, de asemenea, mulți din personalul casei lui Lazăr care-l ajutau cu administrarea posesiunilor Lui. Dar nici unul dintre ei nu a îndrăznit să întrebe un cuvânt despre aceasta.
[28] Noi ne-am terminat masa noastră în tăcere. Apoi Eu Mi-am luat rămas bun de la Lazăr și familia lui care foarte cu părere de rău și cu o inimă neliniștită M-au privit plecând. Dar credința lor în Mine, i-a ridicat deasupra tuturor temerilor că ceva Mi s-ar putea întâmpla prin templu.
[29] Noi ne-am întors spre drumul spre Ierihon și în curând l-am văzut pe Iuda venind la noi, care a observat plecarea noastră de pe deal și a venit să ni se alăture, fără a se uita la fețele nu foarte fericite ale apostolilor. Acum Eu am făcut această călătorie doar cu cei 12, și nici unul dintre adepții Mei rămași nu era cu noi.
[30] Curând noi ne-am dus în direcția Iordanului unde Ioan a botezat, dar din moment ce vocea predicatorului din deșert a murit, acest loc era acum complet pustiu. Deci, acesta este locul în care noi am campat și am rămas acolo complet netulburați.
[31] Această regiune este foarte plăcută, mai ales primăvara, deoarece temperatura este mult mai

caldă acolo. Arbori și arbuști luxurianți au crescut de la mal ceea ce furniza umbre răcoroase și locuri de odihnă în condiții de siguranță pentru toată lumea. Aici, la Iordan noi am petrecut încă 2 zile întregi după ce am plecat de la Lazăr, și Eu am folosit acest timp pentru a explica încă o dată în mod clar apostolilor chemarea lor și învățătura Mea.

Capitolul 94 Iuda înaintea marelui consiliu

[1] Iuda a ascultat, de asemenea, dar prin aceasta totuși nu a putut fi eliberat de ideile sale greșite. Dimpotrivă, el a devenit doar
mai convins că, dacă cineva ar apărea după Mine ca Mesia pentru a salva lumea el nu va reuși atât de ușor să unifice puterea lui Dumnezeu, cu sine însuși. Prin urmare, el a considerat aceasta doar lăudabil și s-a bucurat de ideile sale ambițioase, că el ar putea fi cel care a pregăti, în opinia sa, ultimul pas necesar ce M-ar forța, în funcție de dorințele sale, să face uz de puterea care Mi-a fost dată Mine. El a gândit despre el însuși a fi un fel de salvator și gândit în orbirea lui să lucreze prin Mine. Odată ce ideea că el M-ar putea forța s-a trezit în el și ferma sa convingere a rămas că Eu aș putea sfida și, de asemenea, depăși fiecare pericol, tot ceea ce putea contribui la executa acestui plan al său îi părea în regulă lui.
[2] Prin urmare, în a doua zi a ședерii noastre la Iordan, el Mi-a propus să se ducă la Ierusalim, fără a

fi recunoscut, pentru a afla modul în care era starea de spirit față de Mine și dacă oamenii
au devenit agitați după dispariția Mea.
[3] Eu i-am spus că el poate face ceea ce el a crezut, și ceilalți, cum ei erau bucuroși să scape de el, au fost de acord cu propunerea sa.
[4] El M-a întrebat unde M-ar putea găsi, și Eu i-am spus că voi rămâne în acest loc până în ziua următoare în jurul amiezii.
[5] Atunci Iuda ne-a lăsat și s-a dus la Ierusalim. La scurt timp el a ajuns să afle că toată lumea era surprinsă de dispariția Mea bruscă. Nimic nu a rămas din mare emoție, care a fost cauzată de intrarea Mea, și, în general, oamenii au crezut că Eu am fugit dinaintea puterii templului. Templul în sine era bine păzit de către gardienii templului și soldații lui Irod. Mai mult decât atât, soldații romani mergeau zi de zi prin oraș, în scopul de a alunga posibilele adunări. Templul a solicitat deja de protecție guvernatorului Pilat din Pont pentru o posibilă revoltă și M-a acuzat a fi un agitator al poporului.
[6] Astfel, de asemenea, Pilat a început o anchetă prin care se părea că oamenii nu au prezentat nici o ostilitate, ci doar un mare entuziasm pentru Mântuitorul miraculos, care cu siguranță nu era necunoscut pentru Pilat de Pont pentru o lungă perioadă de timp. Deci, el nu a acordat multă importanță la aceasta, dar pentru a menține ordinea a lăsat regulat grupuri de soldați să meargă prin oraș. Prin aceste măsuri oamenii au fost foarte

intimidați pentru că ei știau prea bine că puterea și severitatea Romei trebuia să fie de temut în caz de revolte.
[7] Templul avea acum din nou într-adevăr un avantaj și ei au crezut că a venit timpul pentru a lovi cu o lovitură distructivă împotriva Mea, aceasta numai dacă ei ar ști unde și cum aceștia M-ar putea prinde fără pericol, pentru că ei destul de des au experimentat că acest lucru, de asemenea, nu era atât de ușor.
[8] Într-un Consiliu secret, o dată acestea și apoi din nou alte moduri și mijloace au fost deliberate, dar templierii nu a putut cade de acord. După aceea ei au fost informați că cineva a vrut să informeze Înaltul Consiliu cu privire la locul unde era Nazarineanul.
[9] Caiafa, s-a bucurat în mod deschis, l-a lăsat pe acest om, care era Iuda Iscarioteanul, să vină la el și l-au adus la Înaltul Consiliu. Acolo Iuda a spus Consiliului că el era capabil să îl dea pe doritul Isus din Nazaret în mâinile gărzii templului dacă prin aceasta erau luate măsurile de precauție necesare.
[10] Când a fost întrebat cum vroia el să facă aceasta, **Iuda** a răspuns: "Eu au fost aproape de El pentru ceva timp și așa că eu Îi știu obiceiurile Lui și ale adepților Săi. A fost chiar un moment în care eu m-am gândit să-L văd în El, pe Mesia cel așteptat de iudei, dar acum eu m-am convins că El vrea să răstoarne statutele străvechi onorabile și legile care stau sub protecția sacră a templului fără

posibilitatea de a le înlocui cu ceva mai puternic și mai bun. Deci, El este periculos, și ca un iudeu cinstit, care trebuie să facă ce poate mai bine să susțină respectarea Legii lui Moise, eu îmi ofer serviciile Mele pentru pune capăt acestor activități periculoase. Eu nu știu încă dacă aceasta va reuși, dar unde atât de mulți oameni înțelepți s-au adunat vor reuși cu siguranță să găsească mijloacele potrivite prin care acest Minunat Mântuitor poate fi prins."
[11] **Caiafa** l-a întrebat: "Știi unde este El acum?"
[12] **Iuda** a spus: "Nu, pentru că eu nu pot ști dacă El nu a părăsit deja acel loc. Dar eu știu că El, ca întotdeauna, va voi, de asemenea, în acest an să mănânce mielul de Paște printre adepții săi și că acest lucru nu se va întâmpla nicăieri altundeva decât în vecinătatea orașului."
[13] **Unul dintre farisei**, care după trezirea lui Lazăr a fost prost servit, a strigat: "Mai multe de orice să nu încercați a-L surprinde în Bethania! Ar fi inutil acolo, pentru că puterea sa diabolică ar apărea din nou acolo. Ar fi cel mai bine ca El să fie capturat pe timp de noapte, pe de o parte din cauza oamenilor care puternic aderă la El, iar apoi eu am auzit că puterea unor astfel de magicieni este mai slabă pe timp de noapte. La o anumită oră, chiar mai rău, magicianul ar fi la fel de slab ca orice altă ființă umană, astfel încât el nu se poate opune nimănui. Vorbește, tu trebuie să știi din moment ce tu ai fost aproape de El. Are acest Om, de

asemenea, ora lui slabă? Ce face El pe timp de noapte?"
[14] "Doarme ca orice altă ființă umană", a răspuns **Iuda**. "Eu cred că știu ceasul când El este cel mai slab."
[15] În triumf fariseul s-a întors la ceilalți și a crezut că această oră ar trebui să fie exploatată.
[16] Rău-temperat, Caiafa nu a vrut să audă despre aceasta pentru că el era sigur că Nazarineanul nu poseda nici un o altă putere supranaturală decât esenienii care erau suficient de cunoscut pentru aceasta, dar el, de asemenea, era de părere că este mai bine pentru a-L apuca pe timp de noapte, pentru a evita creșterea oricărei senzații.
[17] Prin urmare, ei au fost de acord cu Iuda, ca în ziua mielului de Paște el să vină la templu pe timp de noapte, unde el va întâlni slujitorii justiției pe care el îi va duce apoi la Nazarinean.
[18] Acum, Caiafa l-a întrebat ce vroia pentru acest serviciu.
[19] Iuda, care s-au bucurat în interior, deoarece Consiliul Superior, așa cum a crezut el, a căzut în capcana pe care el a creat pentru ei, s-a bucurat acum chiar mai mult pentru că planul său acum i-ar permite chiar să obțină un profit în bani – ceea ce nu a fost intenția sa de la început - și el a cerut 30 de monezi de argint, ceea ce ei i-au promis, de asemenea, să-i plătească dacă el va veni în seara zilei în care a trebuit să se întâmple aceasta.

[20] Părăsind templul, Iuda s-a grăbit acum prin oraș și a ascultat pretutindeni pentru a cunoaște modul în care oamenii din Ierusalim și, de asemenea, numărul mare de străini erau dispuși față de Mine. El a găsit o mare uimire peste tot din cauza aparentei Mele slăbiciuni, dar printre oamenii el nu a găsit pe nimeni care nu era convins de puterea Mea, care a fost dovedită de multe ori și de asemenea, în mod clar ultima dată. El a văzut în mod clar că mai târziu Eu voi reuși din nou să atragă întregul popor la Mine, cât mai curând când o faptă eroică va fi realizată de Mine - și oamenii, deși nedumeriți, nu M-ar fi părăsit într-adevăr.
[21] El s-a bucurat să afle acest lucru și acest lucru l-a întărit chiar
mai mult, în planul său de Mă aduce într-o situație care să Mă forțeze să Mă opun atacatorilor Mei și, poate, să-i distrug, sau cel puțin să-i fac inofensivi în așa fel încât toată lumea ar vedea în mod clar că nimeni de pe pământ nu Mi-ar putea rezista dacă Eu doar aș dori aceasta. Când el a considerat a fi complet sigur despre tot și fără a-l implica pe Irod la acel moment - de care el părea că nu mai avea nevoie pentru scopurile lui, deoarece el a crezut că el ar putea, de asemenea, gestiona fără el - el a mers din nou pe drumul spre Iordan pentru a Mă căuta și să raporteze cu privire la ceea ce a ajuns să afle.
[22] El ne-întâlnit în același loc și a raportat acum în detaliu despre starea de spirit din Ierusalim și modul

în care oamenii erau încă în așteptare pentru Mine ca Mântuitor. Eu am ascultat în liniște la toate acestea și nu am răspuns la nimic, lucru prin care Iuda a fost mai mult convins că vorbele lui au făcut impresie profundă în Mine. El a avut suficientă înțelegere în caracterul uman să nu insiste cu Mine pentru că el a crezut că vorbele lui trebuiau să devină coapte în Mine. El a fost remarcabil de liniștit, dar se putea vedea că el era bucuros în el însuși și de atent.

Capitolul 95 Mielul de paște. Spălarea picioarelor. Iuda Îl trădează pe Domnul. Cina Domnului.

[1] Când avenit amiaza Eu le-am spus ucenicilor Mei să se despartă, și noi ne-am întors într-un ritm confortabil la drumul mare dintre Ierusalim și Ierihon. Acum era ziua mielului de Paște și ucenicii Mei M-au întrebat dacă și unde vroiam să mănânc cu ei. Eu le-am răspuns la această întrebare afirmativ și a fost dorința Mea ca doi dintre ei să meargă înaintea noastră în oraș pentru a pregăti mielul. După aceea Eu îi voi urma cu ceilalți.

[2] Acum în oraș trăia un om care a făcea parte dintre cei care au fost vindecați la începutul timpului Meu ca învățător, atunci când Eu personal am apărut în Ierusalim pentru prima dată. El era un loial adept al învățăturii Mele și nu-i era frică de iudeii și fariseii geloși. El avea un han mic și vizitatori bogați vizitau locul, mai ales mulți romani care călătoreau la

Ierusalim, și prin urmare, el a avut o reputație bună cu oamenii și era fost capabil să își facă un trai bun. Acest hangiu de multe ori M-a invitat prin ucenicii Mei să stau cu el.
[3] Eu i-am trimis pe Petru și pe Ioan la el să pregătească mielul de Paște acolo. Ca un semn să știe unde putea fi găsită casa lui Eu le-am spus că ei ar trebui să urmeze un om care transportă un vas cu apă pe care el ar trebui să îl ducă casă.
[4] Amândoi nu erau necunoscuți proprietarului și când el a auzit
de cererea mea a avut imediat cea mai bună sală din casa lui pregătită, pe care el a folosit-o pentru el în timpul sărbătorilor de familie, astfel încât noi să putem urma tradiția mielului de Paști netulburați. El însuși, care era în conformitate cu un templul un israelit renegat care a ales de partea romanilor, nu mai onora tradiția mai ales ca el avea o soție greacă cu care a trăit în conformitate cu învățătura Mea, fără nici un fel de reguli din templu.
[5] Aceasta este proprietarul sălii de gresie, care a fost menționată de către evangheliști, cu excepția lui Ioan, pentru că mai târziu a părut foarte important pentru ei a indica unde a avut loc masa de seară, în timp ce Ioan era preocupat numai cu privire la cuvintele care au fost rostite cu această ocazie și nu despre lucrurile exterioare.
[6] Când a venit seara Eu am ajuns cu adepții Mei. După ce noi am fost salutați cu bucurie de către gazda noastră și familia lui noi am fost duși în sala,

care a fost menționată și el ne-a asigurat că nimeni nu ne-ar deranja acolo, și noi ne-am instalat să ne pregătim mielul de Paște.
[7] Tot ceea ce a fost spus în acea seară a fost, de asemenea, scris exact de evanghelistul Ioan și poate fi citit acolo. Doar câteva lucruri ar trebui menționate aici, astfel încât să se înțeleagă mai bine cum au avut loc evenimentele.
[8] După ce noi am mâncat mielul în mod tradițional, Eu M-am ridicat, M-am legat la mijloc și am început spălarea picioarelor prin care Fiul omului și-a exprimat cea mai profundă umilire pentru că aceasta era o sarcină a celor mai mici servitori și sclavi. În același timp, se arată că nici unul nu poate merge pe căile Mele înainte ca Eu să am curăț instrumentele pentru el, care să îi permită să meargă, de asemenea, pe aceste căi - deci acest lucru înseamnă: inima lui trebuie să fie complet curățată de tot praful de pe drumurile lumii pe care el a mers până atunci, și Eu sunt cel care îi va da mijloacele pentru aceasta. Prin urmare, nimeni nu trebuie să se teamă de aceste spălări, în caz contrar el nu va avea parte în Mine.
[9] Deci, cu aceasta eu am dat ucenicilor o învățătură profundă printr-un simbol prin care acesta din urmă nu este, desigur, lucrul cel mai important, ci nucleul din el înseamnă totul.
[10] Așa cum Eu i-am curățat pe ucenicii Mei, astfel, de asemenea, omenirea ar trebui să depună eforturi pentru a se curăța unul pe altul, astfel încât aceștia

să Mă poată urma cu adevărat cu o inimă pură, astfel cu picioarele spălate.
[11] Acum, era obiceiul ca, după masă stăpânul casei să poată da în continuare o bucată de pâine în timp ce spune un verset din Scriptură pentru cel care a primit acea bucată de pâine. Acest obicei nu a fost păstrat până în ziua de azi, dar a fost general practicat și considerat de mulți ca un fel de predicție pentru viitor.
[12] În timp ce Eu pregăteam aceasta, sufletul Meu a fost cuprins de o mare tristețe, și Eu am rostit cuvintele: "Unul dintre voi Mă va vinde".
[13] Ucenicii, șocați de această afirmație care părea obscură pentru ei, M-au asediat cu întrebări cu privire la ceea ce am vrut Eu să spun și cine ar putea să mă trădeze. Dar Eu am refuzat fiecare răspuns, și în timp ce Eu am rostit fiecăruia dintre ei cuvinte de mustrare, în funcție de caracterul lor Eu am început să împart bucățile de pâine. Petru, care a fost unul dintre primii, a fost cel mai descurajat de declarația mea. El i-a indicat lui Ioan, care stătea cel mai aproape de Mine, să se intereseze ce am vrut Eu să spun.
[14] "Sprijinirea pe piept" a fost înțeleasă greșit pe scară largă deoarece multe explicații a venit în existență pentru că limba nu a fost bine înțeleasă. Noi nu am stat pe jos așezat la masă ca romanii așa cum este adesea indicat, ci noi ne-am așezat pe scaun. Iudeii nu acceptau acest obicei,

care era considerat drept păgân, la fel cum ei evitau tot ceea ce ar putea avea în comun cu
păgâni. Cel căruia o onoare deosebită îi era acordată ca un prieten, era așezat în partea dreaptă a stăpânului casei și era onorat de către el prin prepararea hranei lui. Când aceasta s-a întâmplat, stăpânul casei trebuia adesea să se întoarcă spre el – întorcându-și pieptul spre el. În limba din acel moment însemna ceea ce este acum tradus ca "sprijinindu-se pe piept ", prin care s-a strecurat un sens diferit de cel ce a fost destinat.
[15] Acum, Ioan M-a întrebat într-un glas scăzut, cine era, și din moment ce el era fost ucenicul Meu, care era cel mai aproape de Mine, **Eu** i-am spus: "Este acela căruia Eu îi voi da bucata de pâine", după care Iuda a primit-o cu cuvintele: "Ceea ce faci, fă-o repede."
[16] Ceilalți ucenici, desigur, nu au putut concluziona din aceste
cuvinte ceea ce Eu am vrut să spun. Dar Iuda, care a fost, de asemenea, șocat de prima Mea afirmație deoarece el a crezut că îi era adresată lui, acum a înțeles aceste cuvinte complet ca o cerere care aproba planurile sale. El s-a ridicat repede și s-a dus afară în timp ce era biruitor în interior.
[17] El era acum umplut atât de mult cu mândria unui viitor co-conducător care vroia să fie, precum și de dorința imensă de a-și atrage faimă și onoare lui însuși fără a ține seama de nimeni altcineva că Satana cu toți diavolii mândriei au intrat în posesia

sufletului său, strălucind de dorința de a conduce și de a distruge toți adversarii.
[18] Nu aș fi putut Eu evita toate acestea?
[19] Desigur. Dar aici Fiul omului a stat în fața alegerii de a apuca toată strălucirea și toată onoarea lumii. Deci, El a trebuit să vină într-o poziție de a alege, și de aici se află pentru El decizia în sensul indicat înainte.
[20] Acesta este motivul pentru care **Eu** i-am spus lui Iuda, după ce a plecat: "Acum, Fiul omului este glorificat, și Dumnezeu este proslăvit în El. Dacă Dumnezeu este glorificat în El, Dumnezeu Îl va proslăvi de asemenea în El Însuși El în curând îl va glorifica pe El. "Deci, aceasta înseamnă: Fiul omului va fi cu adevărat Fiul lui Dumnezeu, iar Tatăl în curând se va uni cu El pentru toată eternitatea.
[21] Acum, Eu încă o dată am dat pe scurt toată învățătura Mea
ucenicilor cum puteți citi exact în Ioan 14 și 17, cu toate discursurile și răspunsurile ucenicilor, și cu obiecțiile lui Petru și Filip și răspunsurile la acestea.
[22] Cu toate aceste discuții deja s-a făcut târziu, și acum **Eu** am
a luat pâinea din nou din care eu am pregătit primele părți, și am spus celor unsprezece: "Fiecare dintre voi să luați o bucată pe care Eu am pregătit-o aici. Acesta este trupul Meu, Cuvântul întrupat, care trebuie să devină viu în voi. Luați de asemenea, aceste cupe, beți din ele toți, acesta este sângele Meu, care se varsă pentru voi spre iertarea păcatele

voastre. Cel care nu va mânca trupul Meu și nu va bea sângele voia Mea nu deveni binecuvântat. Voi știți acum cum ar trebui să înțelegeți acest lucru și voi nu veți mai fi ofensați de aceste cuvinte. Mâncați și beți, și ori de câte ori veți face acest lucru, să îl faceți în amintirea Mea. Când doi vor face acest lucru în amintirea Mea și vor fi împreună în Numele Meu, Eu, de asemenea, voi fi printre ei."
[23] Ucenicii au făcut acum ceea ce Eu le-am spus. Apoi noi am părăsit casa după ce Eu, de asemenea, am mulțumit gazdei noastre, care cu dragoste și-a luat rămas bun.

Capitolul 96 Isus în Ghetsimani. Isus capturat.

[1] Acum noi am părăsit orașul pe poartă în direcția Muntelui Măslinilor. Astfel acolo, există grădina, care acum încă este numită Ghetsimani, dar într-o cu totul altă locație Grădina Ghetsimani aparținea acelui han de pe Muntelui Măslinilor care îi aparținea lui Lazăr și era cunoscut ca un loc favorit pentru excursii. Mai jos de acel han, care era pe deal și oferea o vedere largă, era ca un parc, și o cale foarte plăcută trecea prin el mergând în sus pe deal. Parcul în sine era realul Ghetsimani și este, prin urmare, situat într-un loc cu totul diferit de acela care este prezentat acum și care are doar numele în comun. Copacii foarte vechi, care sunt prezenți acolo au făcut aceasta probabil pentru vizitatorii de mai târziu ca ei să găsească locul potrivit.

[2] Noi adesea ne-am adunat cu acel hangiu, și, prin urmare, Iuda
credea, de asemenea, că el Mă va găsi cu siguranță acolo, deoarece altfel Eu nu l-aș fi lăsat pe Lazăr să fie singur cu ucenicii Mei. Parcul în sine oferea un loc ideal pentru meditație datorită marii tăceri de acolo, și, prin urmare, Eu am adus ucenicii în acel loc, astfel ca ei, încă odată să mai poată reflecta la cele mai recente evenimente.
[3] Noi am căutat un loc mai departe de cărare şi Eu le-am cerut lui Petru, Ioan și Iacov să vină cu Mine puţin mai departe faţă de ceilalţi. Aceasta este ceea ce au făcut şi ei M-au urmat.
[4] Acum a sosit momentul în care întreaga greutate și mâhnire au apăsat asupra sufletului Fiului omului, și Divinitatea S-a retras din nou complet lăsând totul la alegerea liberului arbitru a lui Iisus cel uman.
[5] Prin urmare **El** a simţit ora îngrozitoare şi a spus: „Sufletul Meu este întristat până la moarte „După aceea El s-a adresat celor trei: „Staţi aici şi vegheaţi cu Mine”.
[6] El a mers puţin mai departe şi S-a rugat cu următoarele cuvinte: „Tată daca este posibil, lasă aceasta cupă să treacă de la Mine – dar nu fiindcă Eu vreau aceasta ci fiindcă Tu vrei”.
[7] Dar fiindcă aceste cuvinte nu au exprimat decizia finală, Divinitatea nu S-a reîntors în El.
[8] Iisus s-a reîntors la ai săi şi i-a găsit dormind.
[9] Prin aceasta El a văzut că El va putea găsi sprijinul Tatălui doar în El însuşi. El i-a trezit pe cei

trei și le-a spus binecunoscutele cuvinte: „Nici un ceas nu a-ţi putut să vegheaţi împreună cu Mine? Vegheaţi şi rugaţi-vă pentru a nu cădea în ispită. Spiritul este plin de râvna dar carnea este slabă”.
[10] Cu aceste cuvinte El nu s-a adresat doar celor trei ci şi Lui Însuşi.
[11] Acum **Iisus** S-a întors şi S-a rugat din nou: „Tată dacă nu este posibil ca aceasta cupă să treacă de la Mine, atunci o voi bea şi voinţa Ta se va îndeplini”.
[12] Din nou, neliniştit, sufletul a căutat contactul extern cu ai Săi. El i-a găsit din nou dormind atât de adânc încât aceştia nu s-au trezit când au fost strigaţi de El ci doar s-au mişcat încet.
[13] Acum Iisus, Fiul omului a înţeles.
[14] Cu o scânteie de compasiune El a privit la ai Săi, S-a întors înapoi şi a strigat tare: „Tată eu ştiu că este posibil ca această cupă să treacă de la Mine, dar doar voinţa Ta se va îndeplini, şi prin urmare Eu doresc să o beau!”
[15] Apoi **Divinitatea** S-a întors la El îmbrăţişându-L și pătrunzându-L complet spunându-I: „Fiul Meu, Tu trebuie să iei decizia acum pentru ultima oară. Acum Tatăl şi Fiul sunt uniţi în Tine şi au devenit pentru eternitate inseparabili. Du ceea ce ţi-a fost dat să duci. Amin”.
[16] Apoi **Eu** M-am ridicat și am mers la ucenicii Mei care erau aşezaţi pe jos dormind, i-am trezit şi le-am spus: „Cum de puteţi să dormiţi acum și să Mă lăsaţi singur în ceasul cel mai greu? Vegheaţi şi vă

rugaţi să nu cădeţi în ispită deoarece spiritul este plin de râvna dar carnea este slabă. Trebuie să fiţi întotdeauna puternici. Priviţi a sosit ceasul în care Eu voi fi predat duşmanilor Mei. Aşa că nu dormiţi şi fiţi puternici.”
[17] În acel moment un grup de gardieni ai templului au venit în apropierea noastră cu torţele aprinse conduşi de Iuda. El a vrut să-i aducă la han unde a crezut că Mă va găsi. Discipolii Mei M-au întrebat ce înseamnă toate acestea. Dar Eu le-am spus să se dea la o parte şi Eu am păşit în faţa grupului. Când Iuda M-a văzut a venit la Mine, M-a salutat şi a vrut să Mă sărute, acest gest fiind de fapt un semn de identificare a Mea pentru servitorii înarmaţi ai templului. Dar Eu l-am împiedicat să facă aceasta spunându-i: „Iuda în acest fel îl trădezi tu pe Fiul Omului? Ar fi fost mai bine pentru tine dacă nu te-ai fi născut.”1
[18] Apoi **Eu** M-am întors înspre grupul de oameni şi i-am întrebat cu voce tare: „Pe cine căutaţi?!”
[19] Conducătorul a răspuns: „Iisus din Nazaret”
[20] Apoi Eu M-am făcut cunoscut cu următoarele cuvinte: „Acesta sunt Eu„ şi am mers câţiva paşi mai aproape de ei.
[21] Dar gardienii templului s-au retras înapoi deoarece auziseră foarte multe despre puterile Mele şi se temeau din aceasta cauză, acesta fiind şi motivul pentru care Caiafa a ales în majoritate ajutoare ale templului care nu Mă cunoscuseră şi nu auziseră încă de Mine. Câţiva gardieni care se aflau

în spatele grupului au căzut la pământ văzându-i pe cei din faţă retrăgându-se.

[22] Din moment ce ajutoarele templului stăteau ezitând Eu i-am întrebat din nou: „Pe cine căutaţi?”
[23] Şi la răspunsul repetat din partea conducătorului grupului Eu am spus din nou: „V--am spus că Eu sunt. Dacă pe Mine Mă căutaţi lăsaţi-i pe ceilalţi să plece.”
[24] Ajutoarele templului văzând că nu s-a întâmplat nimic cu ei, s-au simţit ruşinaţi pentru că s-au temut prima data, M-au înconjurat în timp ce conducătorul grupului striga doar că trebuie să Mă escorteze, din moment ce ordinul din partea marelui preot era ca doar Eu să fiu capturat.
[25] Petru văzând primejdia care Mă pândea şi neproducându-se nici un miracol spre eliberarea Mea, a luat sabia pe care o ţinea ascunsă asupra sa şi s-a grăbit spre Mine. Servitorul templului pe nume Malchus i-a opus rezistenţă cu suliţa. Ca urmare Petru l-a lovit retezându-i urechea.
[26] Eu am strigat la Petru: „Pune-ţi sabia la loc în teacă! Oare să nu beau cupa pe care Tatăl Mi-a dat-o?”
[27] Apoi Petru s-a retras. Eu am atins urechea rănită a servitorului şi aceasta s-a vindecat pe loc. Acest act i-a uimit pe gardieni, nemailuându-i în seamă pe ucenici ei erau concentraţi doar asupra Mea să Mă ia de acolo.

[28] Eu am acceptat totul în tăcere şi totodată Eu am permis să fiu încătuşat fără a opune vreo rezistenţă, aceştia fiind miraţi de ce li s-a spus să folosească violenţa maximă atâta timp cât capturarea acestui om nu a fost deloc periculoasă. Iuda stătea prin preajmă aşteptând să se întâmple ceva prin care gardienii să fie înspăimântaţi. Dar din moment ce nimic de genul acesta nu s-a petrecut el era din ce în ce mai convins că puterile Mele se vor manifesta în faţa marelui consiliu.

Capitolul 97 Audierea şi condamnarea lui Iisus.

[1] Gardienii care Mă escortau au trecut peste Kidron şi prin aceeaşi poartă prin care Eu am intrat în Ierusalim. Ei M-au adus prima dată în faţa lui Anna care era cumnatul marelui preot Caiafa. La Anna am fost dus prima oara deoarece era reprezentantul lui Caiafa, fiind foarte activ în această manieră şi prin urmare vestea capturării Mele a ajuns prima dată la el.

[2] Nota bene: Aici nu este deloc intenţia Mea să repet cele petrecute care de altfel au fost foarte bine relatate în Evanghelia lui Ioan, deoarece aceasta nu trebuie să facă evanghelia lui Ioan inutila. Oricum următoarele evenimente istorice vor completa lacunele ce s-au strecurat în evanghelia lui Ioan.

[3] Maniera în care Eu am fost primit de Anna și căderea lui Petru pot fi regăsite tot acolo.

[4] Anna M-a trimis încătuşat la Caiafa.
[5] Iuda care a realizat acum că totul părea că decurge altfel de cum s-a aşteptat, a văzut cum Eu am fost tratat şi aflându-se într-o stare de perplexitate și plin de teamă pentru succesul intenției lui el a urmat marșul. Totodată el a vrut să Mă însoţească la marele preot dar i s-a interzis accesul.
[6] La reşedinţa lui Caiafa era adunat marele consiliu care Mă aştepta de ceva vreme, căutând răzbunare. Acum au fost emise formal acuzaţiile la adresa Mea şi au apărut martorii care au depus mărturie spunând că Eu aş fi comis înaltă trădare, în special intrarea Mea în Ierusalim a fost de asemenea folosită împotriva Mea precum şi faptul că Eu am îndrăznit să păşesc în locul sfânt atribuindu-Mi puteri preoţeşti pe care de altfel nu le aveam. După aceasta s-a dovedit cu exactitate modalitatea în care Eu îi incitam pe oameni să se răzvrătească împotriva împăratului roman urmând ca apoi să Mă autoproclam rege. Dar când a venit timpul să se găsească martorii care să susţină această acuzaţie nu s-a găsit nimeni.
[7] În final au apărut martorii care au declarat ca Eu aş fi spus: „Dărâmaţi acest templu şi Eu îl voi reclădi in trei zile”.

[8] Caiafa a spus ca aceasta este o insulta gravă la adresa templului, deoarece pentru a realiza acest lucru era nevoie de autoritatea divină pe care numai Unsul lui Dumnezeu o avea, care va veni cândva în slavă. Dar Eu am spus ca Eu sunt Cristosul şi Unsul lui Dumnezeu, prin urmare Caiafa Mi-a spus să declar dacă într-adevăr Eu eram Cristosul, Fiul lui Dumnezeu.
[9] La aceasta Eu am răspuns: „Tu ai spus-o. Dar eu vă spun vouă la toţi de acum înainte Fiul Omului va sta de-a dreapta Puterii şi va merge în ceruri la Tatăl care trăieşte în El”.
[10] Apoi marele preot şi-a rupt hainele spunând: „El l-a blasfemeiat pe Dumnezeu! De ce alţi martori mai avem nevoie? I-aţi auzit cu toţii blasfemiile!”
[11] Bineânţeles ca toţi ceilalţi au căzut imediat de acord, în consiliu fiind aleşi cei obedienţi lui Caiafa. Dar cei care aveau într-un fel sau altul o atitudine prietenoasă faţă de Mine – fapt ce a devenit evident pe parcursul ultimelor întâlniri – scopul acestora era doar capturarea Mea şi nedezvăluirea trădării lui Iuda. Prin urmare sentinţa la moarte urma sa fie pronunţată şi era doar o problemă de timp pentru a primi aprobarea lui Ponţiu Pilat.
12.Dis de dimineaţă am fost dus acolo şi cazul meu a fost prezentat guvernatorului. În viziunea lor Eu eram un rebel şi un blasfemiator fapt ce mă făcea pasibil de condamnarea la moarte.

13.Pontiu Pilat ştiind totul despre intrarea Mea și negăsind nici un act de rebeliune în aceasta, a încercat să mă salveze, deoarece el ca şi roman era înclinat să vadă în Mine un gen de semizeu înzestrat cu puteri excepţionale. Mi-a vorbit după cum este scris în Evanghelia lui Ioan şi le-a spus servitorilor templului care stăteau în faţa curţii de judecată, că el nu a găsit nici o vina la Mine.
14.Atunci unul dintre mai marii preoţi a venit în faţă şi i-a explicat încă o dată lui Pilat că Eu am călătorit prin ţară predicând împotriva templului şi a servitorilor săi care de altfel era cea mai mare autoritate din ţară şi totodată reprezentant al lui Dumnezeu. Cu aceasta ocazie s-a mai menţionat că Eu eram din Galileea.
15.Pilat a fost încântat să audă aceasta declaraţie deoarece el a văzut aici o scăpare de a fi scutit de acest proces. Galileea se afla sub autoritatea suprema a lui Irod şi prin urmare doar el se putea pronunţa în acest caz. Astfel Pilat a închis repede audierile şi a ordonat sa fiu dus la Irod pentru ca acesta să se pronunţe în cazul unuia dintre supuşii săi.

16.Irod a fost extrem de încântat când Eu i-am fost adus în faţă, acum dorinţa lui personala de a Mă vedea se îndeplinise şi totodată vroia să se convingă singur dacă ceea ce se spunea despre puterile Mele supranaturale era adevărat. A ordonat să fiu imediat adus în faţa lui şi le-a ordonat celor din jur să plece. Am stat singuri. El şi-a exprimat uimirea cum de a fost posibil ca Eu care aveam asemenea puteri să Mă las capturat şi a dorit un răspuns din partea Mea. Dar eu nu i-am oferit nici un răspuns astfel el sa simţit insultat şi a cerut un răspuns explicit din partea Mea. Din moment ce eu am rămas în continuare tăcut, a deveni din ce în ce mai iritat şi nervos şi s-a grăbit să Mă ameninţe cu tortura. Eu doar l-am privit calm şi imediat bătrânul păcătos a început să tremure aşa de tare in inima sa încât şi-a chemat temător supuşii. Am devenit extrem de înspăimântător pentru el şi pentru a-şi ascunde aceasta frica a început să Mă batjocorească în prezenţa servitorilor săi care îi aprobau deîndată fiecare dintre cuvintele batjocoritoare.

17.Irod s-a văzut înşelat în speranţa sa de a obţine ceva cu ajutorul puterilor supranaturale şi acum dorea să obţină un cât de mic avantaj din întreaga situaţie. Prin urmare a ordonat să fiu dus în faţa lui Pilat spunând prin vorbe politicoase că doreşte să se supună suveranităţii romei şi că renunţa la dreptul de a judeca cazul unui cetăţean al său, care conform declaraţiei templului a încercat de asemenea să se opuna suveranităţii Romei. Îmbrăcat într-o roba alba pe care Irod a ordonat să-Mi fie dată, ca semn al supunerii, M-am întors din nou la Pilat care nu era tocmai încantat de acest lucru, ci mai mult de maniera în care a acţionat Irod, fapt ce a dus mai târziu la obţinerea unei reconcilieri complete între cei doi conducători.
18.În acelaşi timp Pilat a fost avertizat de soţia lui care avusese o viziune într-un vis în care i s-a arătat cum cei buni vor fi separaţi de cei rai de către Fiul – astfel Pilat a încercat să Mă elibereze. Prin urmare el a venit cu ideea de a sugera poporului eliberarea Mea, de vreme ce era un obicei în acel timp ca de sărbătoarea paştelui evreiesc să fie eliberat un criminal la alegerea poporului.

19.Oricum, preoţii şi servitorii templului i-au incitat pe susţinătorii lor care stăteau în faţa curţii de judecată, aceştia nepermiţând altor oameni să stea în preajma lor, astfel că cei care erau de partea Mea au fost intimidaţi neputând să ajungă în apropierea curţii de judecata, aici fiind prezenţi doar cei din clanul templierilor care au încercat din răsputeri să-şi îndeplinească obiectivul şi anume acela de a scăpa definitiv de Mine. De vreme ce Baraba avea o buna reputaţie la templu, aşa cum am menţionat deja, la întrebarea guvernatorului care prizonier să fie eliberat, ei au strigat imediat –„ Baraba !„ conform celor convenite de ei, şi au cerut ca Eu sa fiu crucificat accentuându-se faptul cum că aş fi un rebel şi opozant al împăratului.
20.Pilat nu mai ştia ce să mai facă în faţa numeroaselor acuzaţii ce Mi-au fost aduse, deşi personal nu era de acord cu nici una dintre ele. Acum s-a gândit că aplicarea unei flagelări asupra Mea ar fi o pedeapsa suficientă, dând ordin ca aceasta să fie dusă la îndeplinire. În consecinţă am fost flagelat.
21.După această pedeapsă am fost adus într-o mizerabilă stare îmbrăcat într-o manta purpurie, încoronat cu o coroana de spini, în acest mod Pilat sperând ca evreii văzându-mă în ce condiţie Mă aflam, să fie cuprinşi de sentimente de milă, putând astfel să Mă elibereze.

22.Dar inima evreilor era mai dură decât o stâncă şi aceştia au strigat din nou: „ Crucificaţi-L Crucificaţi-L „
23.Pilat a repetat că el nu a găsit nici o vină la Mine pentru care să fiu condamnat la moarte şi că Eu am fost pedepsit îndeajuns.
24.Atunci cei care stăteau în faţă, cât şi cei mai întărâtaţi farisei au strigat: „El trebuie să moară deoarece l-a blasfemiat pe Dumnezeu! El a pretins că este fiul lui Dumnezeu şi în concordanţă cu legea noastră cel care îl blasfemiază pe Dumnezeu trebuie să moara!„
25.Cand a auzit aceasta Pilat s-a înfricoşat şi mai tare deoarece ideea sa romana conform căreia Eu aş putea fi un semizeu a prins o mai mare forţă. Prin urmare a intrat din nou înăuntru şi servitorii M-au adus în faţa lui. M-a întrebat de unde provin, prin aceasta înţelegându-se cine erau strămoşii mei şi în ce ţară M-am născut deoarece el vroia să creadă în Mine şi nu în acuzatorii Mei.
26.Dar Eu nu i-am răspuns – iar aceasta nu din cauza epuizării. Pilat a întrebat din nou după cum este scris în Ioan Cap 19 versetul 10. De asemenea următoarele fapte s-au petrecut conform versetelor 11, 12 și 13.

27.Acum Pilat, care era înspăimântat fiindcă îi cunoştea pe templieri şi ştia că ei ar fi întreprins totul într-o problemă în care persistau, a dorit să finalizeze acest caz şi s-a aşezat pe scaunul de judecător după obiceiul roman în care urma să fie dată o sentinţă finală. El M-a prezentat din nou în faţa oamenilor şi a întrebat pe cine să elibereze.
28.Adepţii templului au strigat: „Baraba„
29.În acest timp cineva a fost trimis să-l elibereze pe Baraba. Apoi Pilat a arătat spre Mine şi a spus: „ Priviţi aici este regele vostru! Ce trebuie să se petreacă cu El?„
30.Adunatura a strigat: „Crucificaţi-L„
31.Pilat a spus ironic: „Ar trebui să vă crucific regele?„
32.Unul dintre mai marii preoţi a păşit în faţă şi a spus foarte convins: „ Noi nu avem nici un alt rege în afara împăratului dar Acesta este împotriva împăratului şi s-a autoproclamat rege. Vina este a Lui.„
33.Pilat a spus pe un ton foarte serios: „ Dar dacă cu toate acestea sânge nevinovat va fi vărsat „
34.„Atunci sângele Lui să cada asupra noastră şi asupra copiilor noştri „ a strigat marele preot cu putere. Şi susţinătorii şi-au manifestat zgomotos acordul repetând aceasta de mai multe ori.

35.În acel moment Pilat a realizat că nu Mă mai poate ajuta fără a se expune pe el însuşi la necazuri foarte mari. De asemenea s-a temut ca reputaţia sa de roman ar avea de suferit dacă ar fi arătat prea multa slăbiciune.
36.Ca un semn exterior că el se simţea liber de orice vină, s-a spălat pe mâini în faţa mulţimii spunând (Pilat) : „ Sunt nevinovat de sângele acestui om drept, potrivit legii noastre el nu a greşit cu nimic. Poate părea total diferit conform legii voastre, precum spuneţi, şi prin urmare vi-l predau în faţa legii voastre.
37.Apoi M-a predat gardienilor templului care erau pregătiţi, aceştia luându-mă imediat în custodie, în acelaşi timp în care Baraba era eliberat şi aclamat puternic de mulţime.
Cap.98 – Crucificarea. Moartea şi Înmormântarea lui Iisus
1.Templul câştigase şi dorea ca sentinţa la moarte ce fusese pronunţată să fie executată cât de repede cu putinţă.
2.Ceea ce va urma în continuare nu se vrea a fi o descriere în detaliu a torturilor pe care corpul Meu a trebuit să le îndure, deoarece aceste lucruri nu pot fi înţelese de nici un suflet uman. Doar într-o stare spirituala libera va fi posibil cândva să se poată înţelege în ce măsură chinurile morţii au servit la spiritualizarea corpului Meu şi prin urmare au contribuit la salvarea materiei, cu toate că acea tortură nu ar fi fost în mod obligatoriu necesară.

3.Doar câteva erori vor fi corectate aici şi vor fi lămurite anumite lucruri pentru ca acestea în conformitate cu evangheliile, care privind moartea Mea sunt destul de precise să poată oferi o imagine clară a ultimelor ore ale Fiului omului.
4.În primul rând trebuie să luam în considerare purtarea crucii. Era un obicei roman ca fiecare criminal care fusese condamnat la moarte trebuia să-şi ducă singur crucea de lemn la locul execuţiei, şi adeseori, când puterile îl părăseau pe condamnat, acesta era torturat într-o maniera foarte cruda cu scopul de a-l forţa să-şi ducă crucea mai departe. Bineînţeles că nici Eu nu am fost scutit de acest lucru, iar puterile corpului Meu extrem de epuizat, M-au părăsit curând aşa că am căzut la pământ de câteva ori.
5.Simon din Cirene care aderase la învăţăturile Mele, fiind bine cunoscut preoţilor, ajungând în preajma procesiunii și fiind oripilat văzându-Mă în ce condiţie jalnică Mă aflam, M-a privit cu compasiune.
6.Apoi unul dintre gardienii templului a strigat la el batjocoritor : ”Priveşte aici la marele tău Stăpân care nu se poate ajuta pe El Însuşi. Acum a ieşit la iveală înşelăciunea Lui.”
7.Fiind dezgustat Simon i-a răspuns pe un ton profetic ” Va veni timpul când voi toţi veţi blestema ora pentru care aţi făcut acest lucru. Dar eu doresc să-mi servesc Stăpânul încât suferinţa Lui să devină mai uşoară pentru El.”

8.” Aceasta este voinţa ta” au strigat preoţii mâniaţi. ” Deoarece îndrăzneşti să dispreţuieşti acţiunile templului, noi iţi vom impune pedeapsa de a duce tu crucea în locul Stăpânului tău.” Când Simon a auzit aceasta, s-a grăbit bucuros să ajute, a luat crucea cea grea pe umerii săi puternici şi din moment ce Eu zăceam la pământ, Mi-a oferit mâna pentru a mă putea sprijini. Eu l-am luat de mâna, iar în acel moment puterile fizice ale lui Simon s-au mărit considerabil făcând ca greutatea pe care o ducea să se uşureze.
9.Toti prietenii Mei apropiaţi care nu au putut să se apropie de curtea de judecata în timpul condamnării, Mă urmau acum. Iar mulţi dintre oamenii care au fost intimidaţi şi au stat la distanţă de susţinătorii templului în timp ce aceştia strigau ” Crucificaţi-l ”, au venit mai aproape acum. Ei au început imediat să arate o atitudine ameninţătoare pe când procesiunea ajunsese în apropierea porţii unde se afla o piaţă mare, fapt ce a făcut posibila formarea unei mari mulţimi de oameni. Dar fariseii s-au temut ca acest lucru s-ar putea petrece şi prin urmare au cerut sprijinul unui grup mare de soldaţi romani, aceştia din urmă aşteptând procesiunea la poarta ce ducea către Golgota pentru a păstra ordinea.
10.Când cei care erau de partea Mea au văzut acum ca Eu eram pierdut definitiv şi că
o salvare în forţa a Mea din mâinile servitorilor justiţiei era imposibilă, un strigat de jale s-a auzit din mulţime, format mai ales din voci feminine.

11.Prin urmare Eu m-am întors către cei din preajma Mea spunându-le : Nu mă plângeţi pe Mine, ci plângeţi pe copii voştri și pe voi înşivă fiindcă vor veni vremuri mult mai grele peste ei decât ceea ce vedeţi că mi se întâmplă Mie acum. Eu plec acum la Tatăl dar ei nu vor şti unde vor pleca.”
12.Conform tradiţiei bisericeşti se spune că fecioara Veronica Mi-a oferit o pânză pentru a mă şterge de sudoare. Aceasta este adevărat deoarece ea stătea în primele rânduri ale celor care Mă plângeau. Dar imprimarea fetei Mele pe această pânză este doar o legenda care a apărut mai târziu, de asemenea mai trebuie menţionat că nu a existat nici un evreu pe nume Ahasverus în timpul Meu care m-a condus departe de casa sa. Acestea sunt doar mituri care şi-au avut originea în povestiri a unor minţi pioase care au încercat în acest mod să înfrumuseţeze moartea Mea fizica cu toate miracolele posibile care s-au strecurat astfel şi în evanghelii.

13.Dacă toate acele lucruri s-ar fi petrecut în timp ce corpul Meu era ţintuit pe cruce, după cum s-a spus – marele cutremur, întunecarea soarelui, apariţia spiritelor şi multe altele – în acest caz forţat de asemenea semne puternice Ierusalimul ar fi făcut penitenta în sac şi cenuşă până în ziua de azi şi nu ar fi privit la învierea Mea cu îndoiala, ci cu o mare bucurie ca un semn al iertării tuturor păcatelor. Dar atunci când corpul Meu a murit nu s-a petrecut nimic extraordinar care să fi fost în mod automat asociat morţii Mele. Aceasta nu ar fi fost posibil să se petreacă pentru ca liberul arbitru să nu fie afectat în nici intr-un fel, iar dacă (principiul respectării liberului arbitru) nu trebuia respectat ar fi fost posibila folosirea forţei cu ajutorul miracolelor.
14.Cand am fost dus spre Golgota – care era locul execuţiilor din acel timp – Iuda Iscarioteanul a venit într-o mare graba aflându-se intr-o stare de maxima disperare şi a încercat să pătrundă prin cercul format de gardienii templului în jurul locului execuţiei. A fost împins înapoi cu brutalitate. Stând în apropiere cu ochii aţintiţi, el încă spera să se petreacă ceva miraculos care să ducă la eliberarea Mea. El a fost mereu în preajma locului unde a avut loc condamnarea Mea şi pe măsură ce timpul trecea îi devenea tot mai clar faptul că fie puterile Mele au dispărut, fie că Eu nu vroiam să fac uz de ele, aceasta făcându-l să devina şi mai înfricoşat.

15.Intr-un final el a alergat înapoi către marele consiliu vrând să înapoieze banii, spunând că a trădat sânge nevinovat acuzându-se serios pentru aceasta. Bineînţeles că a fost batjocorit cu remarca că era treaba lui cum să iasă cu faţa curată. Într-o disperare totală a aruncat banii în cutia milei templului, a fugit afară agăţându-se de o cât de mică speranţă că Eu m-aş elibera înainte ca să se petreacă cei mai rău. Când a văzut acum ca, corpul Meu a fost aruncat la pământ şi pus pe cruce, când a auzit loviturile ciocanului care îmi bătea cuiele prin carnea Mea în lemn, a strigat puternic şi a fugit departe de locul acela. Fără să privească în urmă el a fugit într-un loc izolat unde s-a spânzurat de un smochin cu centura sa.
16.Astfel el a plătit scump pentru greşeala sa, pentru marea lui iubire de bani şi egoism. Despre ceea ce s-a întâmplat cu el după aceasta se va povesti cândva.
17.Au trecut câteva zile de la moartea sa până când corpul i-a fost găsit. Acesta căzuse jos din centură şi fusese ros de câini şi de măgari. El a fost îngropat în grabă tot în acelaşi loc.

18.S-a mai afirmat că s-a făcut întuneric în timp ce corpul Meu era ţintuit pe cruce. Da, a fost o mare întunecare interioara asupra Ierusalimului, nu una exterioară. Era ca şi cum fiecare simţea că ar fi pierdut ceva fără să ştie cu exactitate ce. Până şi marii preoţi, scribii, fariseii şi evreii din templu care Mi-au dorit moartea nu au găsit nici o satisfacţie în aceasta şi nu au simţit nici o bucurie ca urmare a acţiunilor lor.
19.Acesta este de altfel și motivul pentru care templul nu a întreprins nici o acţiune împotriva discipolilor Mei, a rudelor apropiate şi nici împotriva lui Nicodim, Iosif din Arimateea sau Lazăr care au făcut pelerinaj la locul crucificării Mele și totodată au fost prezenţi alături de Mine la ultima Mea oră din viaţa. Graţie reputaţiei lui Nicodim ca membru al marelui consiliu adepţii Mei au primit permisiunea să stea în preajma locului păzit de soldaţi, nimeni altcineva neavând acces acolo. L-a recomandarea lui aceasîa excepţie a fost făcută. Cei mai apropiaţi discipoli cu excepţia lui Ioan nu au fost prezenţi după cum am prezis de mai multe ori. Pastorul a fost ucis iar oile s-au împrăştiat. După arestarea Mea unii dintre ei au fugit la Lazăr, alţii au plecat să se ascundă la prieteni.
20.Doar Ioan a fost singurul care a îndraznit să-şi arate deschis sprijinul și încurajarea pentru Maria mama trupului Meu.

21.Petru, care după căderea sa a fost profund marcat de remuşcări, a urmărit în secret procesiunea care M-a purtat pe străzile Ierusalimului de la un conducător la altul, el ţinându-se la distanţa faţă de ceilalţi fraţi deoarece sufletul său simţea nevoia de a fi singur şi doar acum el a obţinut imaginea clară a acţiunilor Mele în acest sens fiindu-i de un real folos învăţăturile primite în Ephraim. A perceput astfel esenţa şi scopul morţii Mele pământeşti şi a fost puternic convins de necesitatea ei precum şi de predicţia învierii Mele în care credea cu tărie fără să spună la nimeni.
22.În legătură cu ultimele Mele ore cele mai importante lucruri au fost spuse deja, şi oricine vrea să-şi reamintească de ele să citească : „Cele şapte cuvinte spuse de Cristos pe cruce„ şi apoi va fi suficient de bine informat despre ultimele Mele ore.
23.Când sufletul Meu s-a separat de trup a existat într-adevăr un cutremur, dar acesta a fost un fenomen care nu a atras prea mult atenţia deoarece în acea regiune pe timpul Meu puterile subterane ale văii Iordanului erau mult mai active decât acum. Din aceasta cauza cutremurile de pământ nu erau aşa de rare. Într-adevăr acest cutremur a fost legat de moartea Mea și bineînţeles că nu a avut nici un efect asupra evreilor cei haini.

24.Este de asemenea corect că perdeaua din templu a fost ruptă ca un semn exterior, că acum nu mai exista nici un obstacol de a ajunge în cel mai sfânt loc al inimii Tatălui. Da fiecare poate să ajungă acolo spre a primi viaţa veşnică. De asemenea acest fenomen nu a cauzat o mare uimire şi nici nu a produs o mare senzaţie. Preoţii care erau de serviciu la templu, au atârnat perdeaua din nou şi cu aceasta au rezolvat problema.
25.S-a spus mai departe că soarele şi-a pierdut strălucirea. De asemenea s-a spus că nu s-a lăsat întunericul, dar fiecare cunoaşte faptul că, cutremurile din ţarile calde sunt adeseori anunţate prin lipsa norilor din atmosferă prin care soarele işi pierde din strălucire. Şi aceasta s-a petrecut aici într-o manieră asemănătoare. Oricum, faptul că soarele şi-a pierdut din strălucire are şi un alt motiv decât cel uzual, deşi fenomenul aici a fost la fel.
26.S-a mai spus că morţii au ieşit din morminte şi s-au făcut văzuţi multora. Acest mesaj trebuie înţeles într-o manieră corectă şi fiecare îl va percepe mai bine luând în considerare următoarele.

27.Când corpul Meu a murit şi grupul mare de opozanţi a fost astfel satisfăcut în răzbunarea sa, oamenii s-au răspândit care încotro din cauza sentimentului înfricoşător – pe care l-am menţionat când am spus despre întunecarea interioara – căutându-şi protecţie fiecare la casele lor unde conform statutului de evreu trebuiau să se pregătească pentru sabat care începea imediat după asfinţitul soarelui.
28.Adepţii Mei au venit din ce în ce mai mulţi la locul execuţiei astfel încât grupul celor care erau în favoarea Mea a devenit destul de mare. Iosif din Arimateea a plecat mai devreme la Pilat cerându-i dreptul de a-mi ridica corpul – favoare care nu era întotdeauna acordată.
29.Dar Pilat şi-a dat bucuros acceptul deoarece vroia să-i enerveze pe evrei cu aceasta, precum şi cu inscripţia de deasupra crucii scrisa in trei limbi în care se spunea ca Eu am fost regele iudeilor.
30.Prietenii Mei mi-au luat imediat corpul de pe cruce, l-au curăţat şi uns, şi l-au dus cu foarte mare grijă la un mormânt săpat în stânca care aparţinea lui Iosif din Arimateea, situat pe o proprietate pe care a cumpărat-o de la Nicodim cu scopul de a-l folosi ca loc de veci.
31.De asemenea Golgota era un deal stâncos aflat in apropierea unei zone dens populate, exclusiv rezidenţiala unde mulţi romani înstăriţi şi evrei şi-au cumpărat pământ şi şi-au construit case frumoase. Aceasta explică grădina aflată în apropiere.

32.Ei au aşezat corpul în mormânt şi l-au protejat foarte bine, temându-se ca evreii în răutatea lor ar fi încercat să distrugă corpul.
33.Această temere a apropiaţilor Mei a fost folosită de evrei sub pretextul că ei aveau intenţia să fure corpul şi posibil să pretindă că Eu am înviat, deoarece fariseii auziseră şi ştiau foarte bine cuvintele pe care Eu le-am prezis referitoare la moartea şi învierea Mea, care de asemenea erau cunoscute şi poporului. Din acest motiv ei i-au cerut lui Pilat gardieni, acesta fiind de acord, chiar dacă era doar din pură curiozitate de a vedea dacă se va petrece ceva miraculos aşa cum era aşteptat de prieteni şi temut de inamici. În acest fel au fost numiţi gardieni – soldaţi romani – care aveau misiunea de a păzi mormântul timp de cinci zile.

Cap. 100 – Învierea lui Iisus şi apariţia sa în faţa discipolilor

1.Astfel, în ziua întâia a săptămânii (duminica), Dumnezeu rechemă la viaţă trupul Fiului omului, care a fost dematerializat în întregime pentru a se reuni cu sufletul şi a-l reînveşmânta. Acesta le-a apărut gărzilor romane asemeni unei lumini strălucitoare care a umplut mormântul, iar soldaţii s-au speriat aşa de tare încât au fugit să ducă vestea învierii Mele. Când mormântul a fost deschis, piatra care îl acoperea era aruncată de-o parte atât de mult încât oricine putea să vadă bine în interior.

2.Soldaţii au fugit la Pilat, iar el s-a mirat foarte tare şi a cerut ca vestea să fie dusă membrilor Sinedriului, nu fără a se bucura puţin de consternarea lor. Câţiva dintre ei au plecat aşadar, fără întârziere, să vadă mormântul şi l-au găsit gol. Plini de teamă, întrucât cunoşteau prea bine mânia poporului, ei au încercat să ascundă povestea dând bani gărzilor romane, poruncindu-le să spună că ucenicii lui Iisus furaseră cadavrul în timp ce ei dormeau. Ei le garantau soldaţilor şi că aceasta nu va avea urmări din partea lui Pilat, care altfel ar fi trebuit să-i pedepsească cu moartea pentru că au adormit în post.
3.Dar, când unul dintre marii preoţi a venit să negocieze cu Pilat această nelegiuire, acesta a refuzat, spunând: „Ori soldaţii mei au adormit şi, în acest caz, sunt vinovaţi de două ori: că au adormit şi că m-au minţit; sau mai bine nu au adormit şi nu mă voi expune printr-o minciună mâniei învierii!”
4.Cum nu mai puteau rezolva nimic cu Pilat, preoţii le-au dat mulţi bani soldaţilor ca să plece în ţări îndepărtate, ceea ce ei au şi făcut; astfel, povestea furtului cadavrului s-a răspândit şi această credinţă s-a păstrat până în zilele noastre.
5.Ştim din Evanghelii că după acest eveniment, Eu am apărut în faţa multor oameni, şi aceasta nu numai în locurile despre care se ştie, ci pretutindeni unde am propovăduit, pentru a le demonstra celor care credeau în Mine adevărul învăţăturii pe care le-o dădusem.

6.Dar nu numai Eu M-am făcut văzut: mulţi dintre cei care fuseseră chemaţi (au părăsit planul fizic n.n.) înainte de Mine le-au apărut apropiaţilor lor în vise lucide (conştiente n.n.), mai ales în ziua învierii Mele, pentru a le vesti Noul Ierusalim. Prin urmare, aceste fapte au fost legate imediat de momentul morţii Mele, ceea ce se explică prin faptul că mulţi morţi au reînviat şi le-au apărut celor apropiaţi în casele lor.
7.Evenimentele importante care s-au petrecut de atunci şi până la înălţarea Mea, pe Muntele Măslinilor, sunt menţionate pe scurt, aici.
8.Mai întâi, Maria Magdalena a fost cea care M-a văzut, şi aceasta s-a petrecut exact aşa cum a relatat Ioan (Ioan 20, 1-8).
9.Maria a venit foarte devreme la mormânt împreună cu alte şase femei înainte chiar ca vestea să ajungă la Sinedriu ca să se roage şi să-mi mai ungă încă o dată trupul cu uleiuri parfumate, care ar fi trebuit să-l apere de descompunere. Întrucât au găsit mormântul gol, ele s-au întors în grabă ca să-i anunţe pe ucenici.
10.După ce aceştia şi-au mai revenit puţin din emoţie, au mers cu toţii să ducă vestea şi altora, care nu ştiau încă nimic de cele petrecute. Doar Maria Magdalena a rămas în apropiere.
11.Am spus deja de ce am îndepărtat-o spunând: „Nu Mă atinge!” pentru că iubirea ei, care nu era încă foarte pură ar fi putut s-o distrugă dacă ar fi atins fiinţa Mea, devenită pur spirituală.

12.Ioan mai povesteşte cum le-am apărut ucenicilor în timp ce erau adunaţi în spatele uşilor încuiate (Ioan 20, 19-23). Iată cum s-a petrecut aceasta. Când fariseii au răspândit pretutindeni veştile lor mincinoase, s-a creat o mare agitaţie în Ierusalim. Cei mai mulţi oameni nu-i credeau pe oamenii din Templu; căci ei ştiau foarte bine că era un lucru nemaiauzit şi că ei nu mai văzuseră niciodată soldaţi romani care să neglijeze supravegherea unui loc ce le fusese încredinţat, într-o măsură atât de mare încât să poată fi deschis un mormânt şi apoi golit! Au început să se răspândească imediat tot felul de ironii despre somnul cel profund al acestor soldaţi, zeflemisindu-i neverosimilitatea şi comparându-l cu somnul mult mai profund al Templului. Foarte mânioşi pe ucenicii care le ridiculizau minciunile şi povesteau tuturor cum se petrecuseră de fapt lucrurile, preoţii încercau să-i oprească, pentru a-i împiedica să li se facă vreun rău.
13.Astfel, ucenicii s-au adunat la hangiul de pe Muntele Măslinilor, pe care îl cunoşteam cu toţii bine, pentru a hotărî ce era de făcut.
14.Totuşi, Toma nu era de faţă la această întâlnire, aflîndu-se la Ierusalim, unde căuta să afle până unde ajunseseră lucrurile.

15.Şi în mijlocul acestei adunări, la care era prezent şi Lazăr, Mi-am făcut intrarea şi i-am salutat pe cei prezenţi. Revenindu-şi din uluire, s-au îngrămădit în jurul Meu, copleşiţi de bucurie. În acea seară, i-am mai învăţat încă o dată despre scopul morţii Mele, precum şi despre misiunea de a propovădui, care le revenea lor de atunci înainte, să nu aibă nici o teamă, căci credinţa fermă şi iubirea pentru Mine avea să-i protejeze de toate persecuţiile. Astfel, apariţia Mea era dovada nemuririi în împărăţia Mea, iar ei au avut de atunci înainte o credinţă deplină şi inima plină de zel.
16.Apoi mi-am luat rămas bun de la ei, nu înainte de a-i fi sfătuit să se adune din nou, în acelaşi loc peste opt zile, şi ca fiecare să aibă grijă de casa lui.
17.Aşadar, opt zile mai târziu a avut loc scena cu Toma, povestită şi de Ioan (Ioan 20, 26-29).
18.În această perioadă care a urmat după Paşti, le-am apărut în persoană la toţi cei care fuseseră într-o legătură directă cu Mine, pentru a le oferi dovada adevărului cuvintelor Mele şi a le întări sufletul, astfel încât ei să răspândească învăţătura Mea. Nici unul nu a fost uitat. Cei cărora moartea mea le-a trezit furia împotriva evreilor au fost domoliţi, iar cei al căror curaj era şovăielnic au fost întăriţi.
19.Dar este inutil de descris toate acestea în detaliu, întrucât fiecare îşi poate imagina uşor tot ceea ce s-a petrecut atunci. Aceste fapte nu erau decât încununarea credinţei celor care credeau deja, iar aceasta nu a adăugat nimic învăţăturii Mele.

20. De exemplu, povestirea celor doi ucenici din Emmaus, oferă o imagine destul de exactă asupra evenimentelor de aceeaşi natură care au avut loc, şi tocmai de aceea ea s-a transmis mai departe.
21.Cât despre revelaţia de la malul Mării Galileii (Ioan 21, 1-19), ea a avut drept scop să-l readucă pe Petru pe drumul cel bun şi să-l întărească, căci el suferea cumplit la gândul că se lepădase de Mine. Tocmai de aceea, el a fost supus la o încercare în care trebuia să-şi dovedească credinţa. Când ucenicii care erau în barcă M-au recunoscut şi i-au spus lui Petru că M-au recunoscut, el s-a aruncat imediat în apă pentru a ajunge cât mai repede lângă de mine. Astfel, credinţa sa l-a spălat de impurităţile care încă mai subzistau în el; căci oricine M-a recunoscut trebuie să caute calea cea mai scurtă spre Mine, trecând prin marea furtunoasă.
22.Iar întrebarea repetată de trei ori: „Mă iubeşti?” corespunde prin urmare triplei lui lepădări.
23.Există aici un mare simbol care poate fi descifrat de toţi cei care au citit această lucrare (Marea Evanghelie a lui Ioan n.n.) cu inima şi nu doar cu mintea. De aceea, fiecare să se cerceteze şi să vadă dacă poate descifra acest simbol.

24.Ucenicii au plecat apoi fiecare la îndeletnicirile lui, pentru a se îngriji de casele lor. Eu le-am poruncit să se adune din nou la hangiu într-o anumită zi, ceea ce ei au şi făcut. Această zi era cea de-a patruzecea după Paşti, ceea ce corespunde celor patruzeci de zile din deşert, de care fiecare avea nevoie pentru a se pregăti.
25.Şi atunci, toţi cei care Îmi fuseseră apropiaţi s-au adunat, iar Eu am fost din nou în mijlocul lor şi i-am condus pe vârful Muntelui Măslinilor, de unde se putea vedea până departe, în zare. Acolo i-am adunat pe apostoli în jurul Meu. Ceilalţi ucenici ne-au înconjurat formând un cerc larg. I-am îndemnat pe toţi, încă o dată, să creadă cu tărie în Mine şi în învăţătura Mea. În plus, le-am încredinţat ucenicilor Mei misiunea de a merge prin lume şi de a propovădui Evanghelia în numele Meu. După aceea, Mi-am luat rămas bun de la ei, explicându-le că de atunci înainte nu Mă mai vor vedea în trup, dar că vor rămâne totuşi, clipă de clipă, în legătură cu Mine în spirit.
26.I-am binecuvântat şi imediat am dispărut şi nu am mai fost în mijlocul lor...
27.Cu acestea totul a fost prezentat cu exactitate în ceea ce priveşte viaţa Mea pământească care s-a făcut vizibilă pe pământ.

28.Totuşi o mare parte din ea lipseşte aici cu privire la ceea ce s-a petrecut în lumea spirituală. Lumea este mult prea imatura pentru a înţelege aceasta şi cei puţini care cred în Cuvântul Meu direct nu pot să înţeleagă. Dar va veni timpul şi nu este aşa departe vremea când oamenii îşi vor întoarce faţa către adevăratele sentimente spirituale. Atunci va fi timpul când se vor face dezvăluiri mai înalte.
29. Deci fiecare să fie mulţumit cu cele oferite mai sus şi să-mi urmeze învăţăturile pentru ca timpul Acela să se apropie astfel încât naţiunile pământului să se înfrăţească şi pe Pământ să se stabilească o împărăţie a păcii.
AMIN.